

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့

တိရစ္ဆာန်

မဟာရာဇာဓိပတိနှင့် ငရဲငှက်များ

BURMESE CLASSIC

ဝင်းရင်းစင်သိပ္ပံနရောင်

www.burmeseclassic.com

တပုဒ်ပြု

၁၉၂ / ၂၀၀၂ (၅)

• အမံ့ကွန်မြီ

၁၉၂ / ၂၀၀၂ (၅)

• ထုတ်ဝေသူ

ဦးထွန်းထွန်းဦး

နင်းဦးလွင်စာပေ

၅၃၃(အေ)၊ ၈-ရပ်ကွက်၊ ပြည်လမ်း၊

ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

• အမံ့။ အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်စင်ထင်ဌေး (၀၄၆၈၁)

ပန်းကြာပိုင်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်-၅၆၊ ပြည်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊

ရန်ကင်းမြို့။

• ၂၀၀၂။ အောက်တိုဘာလ

အုပ်စု (၅၀၀)

ပထမအကြိမ်

ထန်ဖိုး (၂၅၀) ကျပ်

• အထက်မြန်မာပြည်ဖြန့်ချိရေး

နဂါးစာပေ(မန္တလေး)

• ပြည်လုံးကျွတ်ဖြန့်ချိရေး

ရွှေပဒုမာစာပေ

၁၅၈-က၊ ၃၇-လမ်း၊

ကောက်ကံတား၊ ရန်ကင်းမြို့။

ရွှေပဒုမာစာပေ

တက္ကသိုလ်

ပြန်ပို့

မဟူရာကြောင်နက်နှင့်ငရဲငှက်များ

အခန်း (၁)

ဧည့်သည်ကြိုဆိုခြင်းနှင့် အခိုင်ခံနိုး

နေ့ညတစ်ည ...

ရှိအနီးပြည်နယ်မြို့တော် စီယန်မြို့။

စိန်ပွင့်များ ပြာစင်သော ကောင်းကင်တွင် ကြပြန်နေ၏။
လင်းကြီး ထိန်ထိန်သာနေ၍ ဇတ်စန်းတွင် တစ်စိုက်
ထင်းထင်းကြီး လင်းနေခဲ့သည်။ ဖြာကျနေသော လူရောင်
ကြောင့် အရာရာတိုင်း ငွေရောင်ရွန်းလက်နေကြ၏။

လေပြည်တ ဟဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်နေရာ ငွေရည်လူး
ထားသော သစ်ရွက် သစ်ခက်များမှာ တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခတ်
နေကြပြန်သည်။

သစ်စင်ကြီးများ ဆုပ်ဆိမ်းနေသောခြင်းကြီးအား မြင့်
စားသော အုတ်တံတိုင်းများဖြင့် ကခရံထားသည်။

ခြင်း၏ အလယ်ဗဟိုဝယ် ကြီးမားခန့်ညားသော စံအိမ်
ကြီးတစ်လုံးက ငွေစာရောင်အောက်တွင် ထီးထီးမားမားကြီး
တည်ရှိနေ၏။

စံအိမ်ကြီး၏ ခေါင်မိုး စုလစ်မင်းခွန်များမှာ အနီရောင်
ဆေးများ သုတ်ထားသဖြင့် စာရောင်၌ ရွန်းလက်တောက်မ
နေခဲ့သည်။

ယင်းစံအိမ်ရှေ့၌ အရောင်ဆွေးစုထူဆော့ ပန်းမျိုးများ
ပူးပွင့်စေဆာနေသည့် ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုအည်း ရှိသည်။

ထိုပန်းဥယျာဉ်အလယ်မှ ရေကန်နီမျက်နှာပြင်ဝယ် လရိပ်
ထိုးနေပြီး အေညင်းသုတ်ဖြူးဆိုက်တိုင်း တဖျပ်ဖျပ်လှုပ်ခတ်
၍ တေခက်စနေလေသည်။

မြင့်မားသော ခြင်းအုတ်တံတိုင်း၌ ကြီးမားသော စံ
တံခါးနှစ်ချပ် တပ်ဆင်ထားသည့် ဝိတ်ပေါက်ကြီးတစ်ပေါက်
ရှိသည်။ ထိုဝိတ်ပေါက်ဝယ် ခေခေကန်နီဆောင်း ဝေးလွတ်
ဆိုက် ရဲမက်အချို့ စေခင်ကြပ်နေကြသည်။

ဝိတ်ပေါက်ဝတွင် အနီရောင်ခပ်မာ ရွှေရောင်စံလုံးများ
ဖြင့် ရေးခြယ်ထားသည့် ဆိုင်းဘုတ်ကြီး တစ်ခုအည်း ချိတ်
ဆွဲထားပြန်သည်။

“ရှိအနီးနယ်စားကြီးစံအိမ်တော်”

အိမ်ပေါက်ဝမှ ကျောက်ခင်းလမ်းက စံအိမ်ကြီး၏ ဆင်
ဝင်စေ့၏ဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်စေသည်။

စံအိမ်တေရီ၏ ဆင်ဝင်အောက်၌လည်း လွှဲကိုင် ရဲမက်
နှစ်ဦးက တံခါးပေါက်အား လူးလာတုံ့ခေါက် လျှောက်
လျက် စောင့်ကြည့်နေပြန်သည်။

အချိန်မှာ ညအနီးခေါင်ယံ ရှိနေပေပြီ။

ပထဝီဝန်းကျင်ဝယ် အပ်ကျသ ကြားလောက်အောင်စင်
ငြိမ်သက် နေခဲ့အည်း။ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ငှက်အချို့၏
အော်မြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာတတ်သည်။

ထိုစဉ်ခိုက်....

ဝန်းစိုင်းနှင်လာသည့် မြင်းခွာသံသဲ သဲ တ အဝေး တစ်
နေရာမှ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထိုမြင်းခွာသံကြောင့် ငိုက်မျှားနေသည့် စံအိမ်ထော်
စောင့် ရဲမက်တပ်ဗိုလ်လေး ချင်းယိမာ ဆတ်ခန့် ခေါင်း
ထောင်ထလိုက်မိသည်။ တစ်ဖန် သူက ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်
နေလိုက်ပြန်သည်။

“ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်”

“ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်”

မြင်းခွာသံသဲ သဲ တို့က မှန်မှန်ကြိုင်းနေရသဖြင့် အနီးရှိ
ရဲမက်သား အချို့ အား နှိုးလိုက်သည်။

“ဟေ့ ကောင်တွေ ထကြဝမ်း၊ မြင်းခွာသံကြားရတယ်”

အိပ်ပျော်နေသော ရဲမက်သားဦးခမျာ ကယောင်ထာမာ
နှင့် ဝေးရီးများအဖို့ ဆုပ်ကိုင်လျက် ဟိုဟိုသည်သည် ရန်သူ
များအား ရှာဖွေနေကြသည်။

“ရောက်မလာသေးဘူးကွ၊ မြင်းခွာသံပဲ ကြားနေရတာ၊ တဖြည်းဖြည်းတော့ အသံကျယ်လာနေတယ်၊ ဒီဘက်ကို လာနေကြပုံပဲ၊ သတိရှိကြပါစေ”

“ကောင်းစွာပြု ဗိုလ်လေး”

“ကျန်တဲ့တောင်တွေစါ နှိုးလိုက်စမ်းဟေ့”

ရဲမက်များက ငုတ်တုတ်အိပ်ပျော်နေကြသည့် ရဲမက်များကို လိုက်လံနှိုးနေကြမိမိသည်။

“ဟေ့ ကောင်တွေ ဟကြစမ်း၊ မင်းတွေတွေ လာနေတယ်”

အချို့ ရဲမက်များက အိပ်မုန်စုံမွှားနှင့် ဓားထိုးဆွဲကာ ပျာယံ၊ ပျာယာဖြင့်--

“ဘယ်မှခလဲ၊ ဘယ်မှခလဲ ရန်သူ”

“မင်းအဘရန်သူ မလေခဆေးဘူး၊ စောင့်နေဦး”

ထိုစဉ် မြင်းသုံးစီးက သူတို့ရှေ့ တူရှုမှ အပြင်းစိုင်းနှင့်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟေ့... အဆင်သင့် သတိနဲ့နေကြ”

တပ်ဗိုလ်အေးချင်းယိက သစ်စေးလိုက်သဖြင့် ရဲမက်များမှာ ဓားများထိုးဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး သဆင်သင့်ကိုင်ဆောင်ထားလိုက်ကြသည်။

“ရပ်စမ်းစေ”

“ခွပ်- ခွပ်- ခွပ်- ခွပ်”

မြင်းစီးသမားများက မရပ်ဘဲ ဝိတ်ပေါက်ဝထိ စီးနင်းလာကြသည်။

တပ်ဗိုလ်လေး ချင်းယိက သူ၏အမိန့်ကို မနာခံဘဲ မြင်းများတိုဆက်လက် စီးနင်းလာသည့် မြင်းစီးသမားများအား ဒေါ်ပွသွား၏။

“ဘာကိစ္စလဲဟေ့”

သူက ကျွဲမြီးတိုသွားသောကြောင့် လေသံမာစေဖြင့် မေးလိုက်သည်။

မြင်းစီးသမားများထဲမှ ခေါင်းဆောင်နှင့်တူထူက...

“ကျုပ်တို့ ခန့်ချားတေရာဇ်ဆီက တမန်တွေပဲ”

လေရာဇ်၏ တမန်တွေဟု ကြွေးလိုက်ရ၍ ဗိုလ်လေး ချင်းယိ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သို့သော် သူက တူခြေခပျက်၊ မျက်နှာထား တင်းတင်းစဉ် ဖျောက်ဘိ...

“ဘာကိစ္စလဲလို့ ကျုပ်စေးနေတယ်”

“ပြောလို့ မဖြစ်ဘူး၊ နယ်စားကြီးနဲ့တွေ့မှ ဖြစ်မယ်၊ ရွှေနန်းတော်ရဲ့ အတွင်းစခန်းတို့ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ အောက်လက်ဝယ်သားတွေ သေချင်ပူနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ တမန်တေမီတွေကို နယ်စားကြီးဆီကိုသာ အမြန်ပို့ ဆောင်ပေးပါ”

တမန်တစ်ဦးက လေသံမာစေနှင့် ပြောကြားလိုက်သောကြောင့် တပ်ဗိုလ်လေး ချင်းယိမှာ မြင်းစီးသမားများကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

သူတို့ ပြည်နယ်ရဲမက်များကဲ့သို့ ခမောက်နီ မထုတ်ဘဲ ခမောက်စိမ်းများ ဆောင်းလျက် ဝတ်စုံစိမ်းများဖြင့် ခါးတွင် ဓားရှည် ချိတ်ထားကြသူများမှာ နေပြည်တော်မှ

ရဲမက်များ၊ ဝတ်ဆင်သော အဆောင်အယောင်များ ဖြစ်ကြောင်း သူ့ထံသို့။

ထိုကြောင့် သူ့အပေါ်မယ် အပြစ်ကျလာမည်ကို စိုးရိမ်ပြီး ရဲမက်များအား အမိန့်စေးလိုက်ရတော့သည်။

“ဟေ့...တခန့်တေခီတွေ့ဆို တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ကြစမ်းကွာ”

ကြီးမားသော တံခါးကြီးနှစ်ချပ် ပွင့်စွာသွားသည်နှင့် တခန့်တေခီ ငြင်းစိး ရဲမက်များက စံအိမ်တေခီသို့ မြင်းကို စီးနင်းသွားကြရာ...

“ဟေ့...ဟေ့...နေကြပါဦး၊ ကျုပ် လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

တခန့်တေခီများက သူ့အား ဝရုမဝိုက်တဲ့ မြင်းများချီစိုင်းနှင်သွားကြ၏။ ဗိုလ်လေးချင်းယီမှာ နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားရသည်။

စံအိမ်ပေါက်ဝစောင့် ရဲမက်များက မြင်းစီးသမားများအား တပ်မိတ်အေးတားကြပြန်သဖြင့် ချင်းယီ အခဏတကော့ ပြေးလာပြီး...

“ဟေ့...ဟေ့...ရဲမက်တွေ၊ စစ်ဆေးမနေကြနဲ့၊ အဲဒါနေပြည်တော်စိက တခန့်တေခီတွေ”

“လစပျို့ ဆွေးသောက်တို့၊ ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့စီ”

သူက ပြေးလိုက်လာ၍ မောမန်းနေသည့် ကြားကပင် နည်းနည်းများကို စံအိမ်တေခီ ညှော်ခန်းတွင်းသို့ ခေါ်အောင် သွားခဲ့သည်။

ထိုအခိုက် မြင့်ခားသော အုတ်တံတိုင်းပေါ်မှ ညှော်ခန်းနက်သော အရိပ်တစ်ခု လွင့်ကျကာတာ စံအိမ်တေခီရှေ့ ပန်းဥယျာဉ်တွင်းသို့ ရိပ်ခနဲ ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်ကို စံအိမ်စောင့် ရဲမက်များသော သတိမပြုမိလိုက်ကြချေ။

ထိုအချိန်တွင် မန့်ချူးနယ်စားကြီး ချူဟိုလျှူသည် ကြိုင်ရာတော်နှင့် အတူ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေမြဲဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောနေချိန် အသံတစ်ခုက တိုးဝင်ရောက်ရှိလာသောကြောင့် လန့်နိုးသွားခဲ့သည်။

“သခင်ကြီး၊ သခင်ကြီး”

သူက မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ အိပ်ခန်းဝ၌ စံအိမ်တေခီစောင့် တပ်ဗိုလ်ချင်းယီအား တွေ့လိုက်ရ၏။ ရုတ်တရက် ခေါ်သံဖြင့်...

“ဟေ့ တေခင် ချင်းယီ၊ ငါ အိပ်ပျော်နေတယ် ဆိုတာမင်းမသိဘူးလားကွယ်...”

နယ်စားကြီး၏ တုယလောင်လှသော အသံကြောင့် ဘေးမှ ကြိုင်ရာတော်မှာလည်း မန့်နိုးသွားခဲ့ပြီး...

“တာ...အာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ဒီကောင် ချင်းယီ ငါတို့ အိပ်ဆောင်ထဲထိ ဝင်လာပြီး နှိုးနေလို့”

ထိုအခါ ရဲမက်ဗိုလ်လေးချင်းယီမှာ ပျာပျာဆယ်ဖြင့် “ကျွန်တေခီမျိုး မနှောင့်ယှက်ဝံ့ပါ သခင်ကြီးခင်ဗျာ၊ နေပြည်တော်မှ ကေရာဇ် ဆွယ်တော်တိုင် မေလွတ်လိုက်တဲ့

တမန်တော်တွေ စံအိမ်ကိုရောက်လာပြီး သခင်ကြီးကို အရေး တကြီး တွေ့ဆုံလိုကြောင်း တောင်းဆို လာကြတာမို့ ကျွန်တော်မျိုး ခုလို လာရောက်အကြောင်းကြားရခြင်း ဖြစ် ခါတယ်။ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ သခင်ကြီး”

“အာကွယ်၊ ဧကရာဇ်တမန်တော်တွေ ဟုတ်လား”

“မှန်ပါ သခင်ကြီး”

“တမန်တော်တွေကလဲ အချိန်မရှိ အခါမရှိ ညကြီး မင်း ကြီး၊ ဟွန်း...”

နယ်စားကြီးကတော်စာ မကျေမနပ် မြည်တွန်လိုက်ရာ....

“အို...ဧကရာဇ်ရဲ့ အမူတော်ထမ်းတွေဟာ နေ့ရယ် ညရယ် ခရီးတူးကွယ်၊ တမန်တော်တွေ စေလွှတ်လိုက်တာ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရှိသို့ဖြစ်မယ်။ ဧကရာဇ်ရဲ့ အမိန့်စာချွန်နီ တွေ မပါလာမယ်ထင်တယ်။ ဖာ...ဇာ... နေ့ခန်းဆောင် သွားကြမယ်”

နယ်စားကြီး ချူဟိုလျူ မှာ ဧကရာဇ်၏ တမန်တော် တွေဟု ကြားသိရပြီး ထိတ်လန့်နေပြီဖြစ်သည်။

နယ်စားကတော်မှာ အိပ်ရေး ပျက်သွားသောကြောင့် မကျေမနပ်နှင့် အိပ်ရာထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သို့ဖြင့် နယ်စားကြီးမှာ တမန်တော်များ စောင့်ဆိုင်းနေ သည့် နေ့ခန်းဆောင်တွင်းသို့ ချင်းယီနှင့်အတူ ဆင်းလာ ခဲ့သည်။

ဧကရာဇ်တမန်တော်များမှာ နယ်စားကြီးအားမြင်လိုက် သည့်နှင့် မတ်တတ်ရပ်လျက် ရင်တွင် လက်နှစ်ဖက်စုပြီး ဦး ညွတ်အရိအသေ ပြုလိုက်ကြသည်။

“တမန်တော်ကြီးတွေ ဘယ်လိုအရေးအခင်းများ ဝေါ လာကြလို့လဲကွယ်”

ဧည့်ခန်းဝယ်သိုင်မိသည့်နှင့် နယ်စားကြီးက မေးမြန်း လိုက်ရာ တမန်တော်တစ်ဦးက....

“ဧကရာဇ်ထံမှစာချွန်လွှာမီးလိုက်ပါဘယ်နယ်စားကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ ဧကရာဇ်ပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်တို့ လက်ခံ ပြီးကတည်းက နေ့မအား ညမအား ခရီးနှင့်လာ ခဲ့ကြရပါ တယ်။ အခုချိန်မှ ရောက်ပြီး နယ်စားကြီးရဲ့ စံအိမ်ကို နေ့ ဝင့် ယုတ်မိတာ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါခင်ဗျာ”

ထို့နောက် တမန်တော်က နယ်စားကြီးဘေးမှ ချင်းယီ အား ကြည့်လိုက်ရာ နယ်စားကြီးက သဘောပေါက်သွားပြီး ဦးခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်လျက်....

“ကဲ...ချင်းယီ၊ မင်း တာဝန်ရှိတဲ့နေရာ ပြန်သွားနိုင်ပြီ”

“ကောင်းပါပြီ နယ်စားကြီး”

တပ်မိုလ်ဒေး ချင်းယီ ဧည့်ခန်းမှထွက်သွားသောအခါမှ တမန်ရဲမက်က နယ်စားကြီးအား ဧကရာဇ် အမိန့်စာချွန်နီတို့ ဖက်ကမ်းပေးလိုက်စဉ်—

နယ်စားကြီးမှာ ဧကရာဇ်၏ အမိန့်စာလွှာအစွဲ ငှားထောက် လက်ခံယူလိုက်သည်။

“လျှို့ဝှက်စာချုပ်နှစ်လို့ နယ်စားကြီး တစ်ဦးတည်းရှိမှ လက်ထပ်ဆိုအပ်ပါလို့ ကျွန်တော် ကို မိန်းကြားသားခွဲဝါတယ် နယ်စားကြီး”

“ကားဝန်ထုပ်အိမ်ထောင်တိကျကျလိုက်နာတာဟာအမှတ်မရှိ တောင်းတို့ရဲ့ အလေးအတတ်၊ ကျုပ်နားလည်ပါတယ် တစ်ခု တော်၊ က...က အနားယူပြီး တစ်ခုခု ဝေးသောက်ကြမော့၊ ခရီးအတော် ဝန်းလှဝကြတခဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်စရာ ရှိပါသေးတယ် နယ်စား ကြီး၊ တစ်ခုတစ်ခုကျန်ရှိနေပါသေးတယ်၊ အနားယူအချိန် ဖြုန်းလို့ မဖြစ်ပါဘူးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ဆို ခွင့်ပြုပါဦး”

“ဟာဝန်တွေ ကျန်ဆေးကယ်ဆိုရင်တော့ မဟာဝံ ပါဘူးကွယ်”

တမန်တော် ရဲမက်များသည် နယ်စားကြီးအား အရှိ အသေစေးလျက် စံအိမ်ညှိခန်းမှ လျင်ပြန်စွာထွက်ခွာသွား ကြလေသည်။

စံအိမ်စောင့် ရဲမက်နှစ်ဦးသည် ချက်ချင်းပြန်လည် ထွက် အာသော တမန်တော် ရဲမက်များအား အံ့ဩစွာကြည့်ရှု လျက်...

“သွေးဆောက်တို့ ခနတ်မှပြန်ကြွပါလားဗျား၊ ညဉ့်နက် ဆန်းခေါင်ကြီး ခရီးပန်းလှစေပေါ့”

“ကျုပ်တို့ ခရီးဆက်စရာ ရှိသေးတယ် မိတ်ဆွေရဲ့”

“အင်း... ကေရာင်တစ်ခုနဲ့က အလွန်ကြီးလှပါသား”

“သွားမယ်ပျို”

နေပြည်တော်မှ တမန်တော်များက နှုတ်ဆက်၍ စံအိမ် ဂိတ်ပေါက်ဝသို့ ကျောက်ခမ်းလေးအတိုင်း မြင်းများကိုစိုင်း နှင်သွားကြတော့သည်။

“ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်”

“ခွီး...ခွီး...ခွီး...ခွီး...”

မြင်းခွာသံများနှင့်အတူ တခွီးခွီးနှင့် မာန်ဖိတ်တစ်ခု အား ကြားလိုက်ရသဖြင့် အစောင့်ရဲမက်နှစ်ဦးမှာတစ်ဦးကဲ့ တစ်ဦး ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

“သာသံလဲကွ၊ မင်း ကြားလိုက်သလား”

“အေး... ကြားတယ်ကွ၊ ဒီအနီးအနားကပဲ”

သို့ဖြင့်နှစ်ဦးသား မတဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်ရွေ့ လျားရှုစေ့ ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

“အင်... တစ်ကေခင်ကြီးလဲ”

ရဲမက်တစ်ဦးက ဥယျာဉ်ရှေ့ သစ်ဖင်အမှောင်ရိပ်အောက် မှ တေခက်ပြောင် စိမ်းဖန့်သည့် မျက်လုံးနှစ်လုံးအား တွေ့ မြင်ထိုက်ရသဖြင့် နှုတ်မှ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

“တယ်မှာလဲကွ”

ကျွန်တစ်ဦးက မမြင်သဖြင့် မေးမြန်းရာ မြင်တွေ့ထား စောစ ရဲမက်က သစ်ဖင်အောက်သို့ လက်ညှိုးလှီးပြလိုက် သည်။

“တိုမှာတွေ့လခး စိမ်းစိမ်းကြီး”

“ခွေး”

“အ...အ”

“ဟာ...ကြောင်နတ်ကြီး”

နတ်ပျောင်ပြီး အလွန်ကြီးမား တုတ်ခိုင်သည့် ကြောင်
နတ်ကြီး ထစ်ကောင်စာ လက်ညှိုးထိုးပြနေသည့် ရဲဇက်
တစ်ဦးအား လွှားခနဲခန့်အုပ် တိုက်ခိုက်လာသဖြင့် ထိုရဲဇက်
မှာ လန့်ဖျပ်ပြီး အောက်သို့ စက်လက်စနီ ကျသွားရှာတော့
သည်။

ဒုတိယရဲဇက်မှာလည်း လှံရှည်ကြီးအစား တ ဝင့် ဝင့်
တရွယ်ရွယ်နှင့် လူနှင့်ကြောင် လုံးထွေးတိုက်ခိုက်နေကြသည်
အား ဧည့်သို့တိုက်ခိုက်ရမည်မှန်း မသိဘဲ နှုတ်ဆာသာလျှင်...

“ဟဲ့ကြောင်...ဟဲ့ ကြောင်၊ ရူး...ရူး”

ဟု အေစီဟစ် ခြောက်လှန့်နေခဲ့၏။

ထိုအခိုက် အရိပ်မည်းတစ်ရိပ်မှာ စံအိမ်ပေါက်မှလွတ်ခနဲ
စံအိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်အား ထိုရဲဇက်နှစ်ဦး
ခမျာ သတိမမူမိခဲ့ကြပေ။

ကြောင်နတ်ကြီးတစ်ကောင်နှင့်လူနှစ်ဦးမှာ တိုက်ခိုက်နေ
ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုအချိန်၌ နယ်စားကြီးသည် ဆော့ရစ်ထံမှ အမိန့်စာခွန်
ထွာအား စာကြည့်ခန်းထဲဝယ်ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုပြီး အိပ်ခန်း
ထဲသို့ မြို့နီလည်ဝင်ရောက် လာလေအည်။ ခုတင် ညောင်
စောင်း၌ နယ်စားထေတစီမှာ တစ်ဖက်သို့လှည့် အိပ်နေ
သဖြင့် စိတ်ကေစက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်လျှင် သူမ၏
ဆက်မောင်းအား ညင်သာစွာ ဆုပ်ထိုင်ပြီး ဝေးမြန်းလိုက်
သည်။

“ကျုပ်ကို စိတ်ကေစက်နေတာလား”

ထူဇက တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်သဖြင့် ချော့မေ့နှစ်သိမ်ရုန်
ဖက်မောင်းကို ဆွဲ၍ သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ဟာ....”

နယ်စားကြီးသည် ထိတ်လန့်စွာနှင့် နှုတ်မှ အာမေခိုက်သံ
ထွက်ဖော်သွားခဲ့သည်။ နယ်စားကတော်မှာ မျက်လုံးပြူး
လျက် အလွန်ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်သောအသွင်ဖြင့် အသက်
ခရိုတော့သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

လည်မျိုတွင် အနီဝင်းဒဏ်ကြီးကို ထင်ရှားစွာတွေ့နေရသည်။

ထိုပြင် သူမ၏ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် မဟူရာကြောင့်ရပ်တစ်ကောင်စီသည် ရင်ထိုးတစ်ခုက ချိတ်လျက်သားတွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟင်...မရဏကျားပွတ်မယ်”

သူ့က အလွန်ထိတ်လန့်စွာဖြင့် နောက်သို့ လှည့်လိုက်သော်လည်း အလွန်နောက်ကျသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

“ခွမ်း”

ကျားပွတ်ရိုက်သံတစ်ခုက ကြားရိုက်ရပြီး သူ၏လည်မျိုမှ ပူခနဲဖြစ်သွားသော တင်းကျပ်သော ရစ်ပတ်မှုထိ ခံစားရတတ်ရသည်။

“ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း”

စက်စနက်ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာတွင် ကြောင်မျက်နှာပုံ ဖုံးတင်ထားသော ရန်သူအား တွေ့ရှိလိုက်ရလေသည်။

မရဏကျားပွတ်မယ်၏ ကျားပွတ်က သူ၏ လည်မျိုအား ထိန်းကျပ်စွာ ရစ်ပတ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

“အ...အ...အ”

အသက်ရှူကျပ်လာပြီး အဆိပ်တက်သည့်နယ် မျက်နှာမှာ ပြာနှမ်းလာခဲ့သည်။

“အယ်...လဲ မန်ချူးနယ်စားကြီးရဲ့”

“ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း”

ပြက်ရယ်ပြုစောအသံတစ်ခုက သူ၏နားထဲသို့ ခပ်သိမ်း ဝင်ရောက်လာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ သူ့မက ကျားပွတ်အား စောင့်ဆွဲလိုက်သောအခါ နယ်စားကြီးမဟူရာကျားပွတ်မယ်၏ ချွေးနီ ဟင်ဆိုးကျရောက်စာတော့သည်။

“မန်ချူးမရဏရဲ့ စာချွန် ကိုလိုချင်လို့ပါ၊ ဝမ်းနည်းပါစွာ နယ်စားကြီး”

သူမက နယ်စားကြီး၏ အပေါ်အကျီအိတ်ထဲမှ တုရဝိုစာချွန်အား နှိုက်ယူလိုက်သည်။

“ကဲ...နှိပ်စက်ခံ တရုတ်ပြည်သူတွေ့ဆိုယ်စား လေ၏စားချ တာဝန်တစ်ရပ်အနေနဲ့”

“ဖြန်း”

“အား”

ပြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ချက်က နယ်စားကြီး၏ ဝါးပြင်ပေါ် ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ နယ်စားကြီး၏

ဝါးပြင်ပေါ်ဝယ် လက်ရာအစင်းကြီး ထင်၍ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မရုဏကျာပွတ်မယ်၏ ကျာပွတ်သည် နယ်စားကြီး၏ လည်မျိုသို့ ထပ်မံရစ်ပတ်သွားပြီး ကျာပွတ်ကိုဆောင့်ဆွဲလိုက်တော့သည်။

သူမက အေးအေးစွာဖြင့် အမြင်သို့ထွက်၍ လာခဲ့လေသည်။

စံအိမ်တော်၏ ဆင်ခင်အောက်၌ ကြောင်နက်ကြီးနှင့် ရဲမက်နှစ်ဦးမှာ ပြင်းထန်စွာ ဖိုဖိုခိုက်ကြဆဲဖြစ်သည်။

ရဲမက်နှစ်ဦးမှာ မဟူရာကြောင်နက်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မျက်နှာ၌ သွေးအရဲရဲဖြစ်နေကြသည်။

“အေး မဟူရာ”
“ညောင်”

ရေဏကျာပွတ်မယ်ထံမှ ခေါ်သံ ကြားလိုက်သည်နှင့် ကြောင်နက်ကြီး နားထည်သည့်အလား ဖြန်သည်အသံထွက်ပြီး တိုက်ခိုက်နေရာမှ ရုတ်ခြည်း ခုန်ထွက်လာခဲ့၏။

“ညောင်...ညောင်...စမ်း”

မဟူရာကြီးသည် ရေဏကျာပွတ်မယ်၏ခြေထောက်အား ဦးခေါင်းဖြင့် သွားရောက်ဖွတ်တိုက်နေလေရာ...

“ငေးတာဝန်ကျေမီတယ် မဟူရာ”

သူမက ကြောင်နက်ကြီး၏ ဦးခေါင်းအား ပွတ်သပ်လိုက်ပြီး ကောက်ခိုပွေ့လိုက်သည်။ ထိုစဉ် မျက်နှာနှင့်တစ်တိုက်

လုံးတွင် ကြောင်ကုတ်ရာ ဒဏ်ရာဗဟုနှင့် အစောင့်ရဲမက်နှစ်ဦးသည် ဒယ်မီးအဖိုင် ထလာကြပြီး မဟူရာကြီးနှင့်မရုဏကျာပွတ်မယ်တို့အား တွေ့မြင်ရသောအခါ သံပြိုင် အော်ဟစ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

“ရန်သူ—ရန်သူ”
“ရန်သူ—ရန်သူ”

သူတို့၏ အော်ဟစ်သံကြောင့် စံအိမ်ဝင်း၊ ဂိတ်မောက်စောင့်ရဲမက်တစ်ဦးလေးချင်းယီနှင့်ရဲမက်တစ်စုတို့ကျောက်ခင်းလမ်းအတိုင်း ပြေးလာကြသည်။

မရုဏကျာပွတ်မယ်က သွေးအလိမ်းလိမ်း စေနေပြီး လှံများတိုင်ဆောင်ထားသော ရဲမက်နှစ်ဦးအား ဈာပွတ်ဖြင့် ရှိုက်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် စံအိမ်နောက်ဘက် အုတ်တံတိုင်း၏ ဝေါ့ဝါးစွာ ခုန်ကျော်၍ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

“ဘောက်”

နယ်စားကြီး ချူရှန်သန်း၏ တက်ခေါက်သံက စံအိမ် ညှော်ခန်းတွင်းဝယ် ပဲ တင်မြည်တိနိုးသွားခဲ့သည်။

“မင်းတို့စံအိမ်စောင့်ရဲခက်တွေက ဘာလုပ်နေလဲကွ”

ချင်းယိမ်မော့ နယ်စားကြီး၏ မေးမြန်းလိုက်မှုကြောင့် တုန်လှုပ်သွားရှာသည်။

“ကျွန်... ကျွန်တော်တို့လဲ ကေရာဇ်ထံက ရောက်ရှိလာတဲ့ တမန်တော် ရဲမက်တွေကို ကြိုဆိုပြီး သခင်ကြီးထံ ပို့ဆောင် ပေးခဲ့တာပဲခင်ဗျ။ တမန်တော် ရဲမက်တွေက ကေရာဇ်ရဲ့ အမိန့်စာချွန်လွှာကို ယူဆောင်လာခဲ့တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်။ ကျွန်တော် ကိုလဲ ညှော်ခန်းက နှပ်ထုတ်လိုက်လို့ ဝှင်းဂိတ် ပေါက်ဝမှာ တစ်ဝန်ပြန်လည်ထမ်းဆောင်နေတုန်း ရန်သူက တယ်လီကတယ်လိုဂျက်ဆာပြီး သခင်ကြီးတို့ဇနီးမောင်နှံကို လှုပ်ကြံသွားနိုင်ခဲ့တာလဲ မသိရဖူးဘူးခင်ဗျာ...”

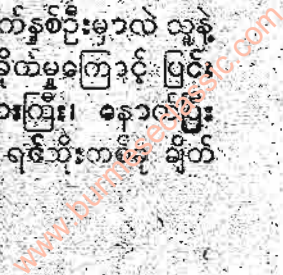
“စံအိမ်တော်စောင့် ကျွန်တော် ရဲခက်နှစ်ဦးမှာလဲ သူနဲ့ အတူပါလာတဲ့ ကြောင်နတ်ကြီးရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ပြင်း ထန်စွာ ဒဏ်ရာရတုန်ခဲ့ပါတယ် နယ်စားကြီး။ နောက်ပြီး သခင်မကြီးရဲ့ ရင်ခတ်မှာလဲ ကြောင်ရုပ် ရင်ဆိုးကစီနဲ့ ချိတ် လျက်သား တွေရှိရပါတယ်”

အခန်း (၂)

ဝေ့နတ်စား

ရိုအန်းမြည်နယ် မန်ချူးနယ်စားကြီးချူတို့ လျှူနင့် ကြင် ရာတော်တို့ တရုတ်ခက်လှန်ခရီးသမား မရုဏကျာပွတ် ငယ်၏ လှုပ်ကြံမှုကြောင့် ကံကုန်သည့် သတင်း ကြားသိရ သည့် ဝေ့ နယ်စားကြီး ချူရှန်သန်းမှာ ဒေါသများစွာ ဝေါက် တွဲလျက် အနီးရှိ စားပွဲကြီးအား ရိုက်ချလိုက်သည်။ ထူထဲ သော သစ်သားများဖြင့် ပြုထုတ်ထားသော စားပွဲကြီးမှာ ထက်ပိုင်းကျိုးကျွေးသွားတော့သည်။

လာရောက်သံသင်းပို့သော ရိုအန်းနယ်စား၏ အိမ်အော် နှင့် ဗိုလ် ဂေးချင်းယိမ်မော့ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားခဲ့စေ သည်။

၂၆ ● ကန္တသီလ် ထိန်းစဉ်

“တောက်”

“အဲဒါ မရုဏဗျာပွတ်ဝယ်ရဲ့ ထက်ချက်ပဲကွ”

နယ်စားကြီး ချူရှန်ထန်းသည် နိရုဏဗျာပွတ်နှစ်ကြီးဖြင့် တောက်ကောင်က ဝေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ကေရာဇ်ရဲ့ အမိန့်စေချွန်လွှာ ရန်သူလက်ထဲ ဖါသွားတာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်မီတယ်ခင်ဗျာ”

“မင်းသွားနိုင်ပြီ”

ဗိုလ်ဇေးချင်းယီမှာ ခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့် ဝေ့နယ်စားကြီးအား ဝါရဝပြု၍ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခဲ့လေသည်။

တတ်နိုင်လျှင် နယ်စားကြီး ရှေ့မှောက်မှ အတောင်ပံ တစ်ပြီး ပျံမြေးချင်နေသူ ဖြစ်သည်။ တဇာယ်တော့ ဝေ့နယ်စားကြီးမှာ သူတို့ ရှိအနီး နယ်စားကြီး၏ ညီတော် တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အလွန်ခေါ်သဖြီးသော နယ်စားတစ်ဦး ဝည်း ဖြစ်သည်။ အရွယ်ကလည်း မကြီးလှသေး။ အသက် (၃၅) နှစ်ခန့်သာ ရှိဦးမည်။

ရှိအနီးနယ်စားကြီးနှင့် ဝေ့နယ်စားကြီးတို့မှာ မန်ချူး ထေရာဇ်၏ တူတော်များလည်း ဖြစ်ကြသည်။

တူတော်ကြောင်နုနှင့် ငရဲငှက်များ ● ၂၇

ချင်းယီမှာ နယ်စားကြီး၏ စံအိမ်တော်ဝင်းပေါက်မှ သူ၏ရဲခက်များနှင့် ထွက်ခွာလာပြီးသော့မှ အသက်ရဲရဲ ရှူဝံ့တော့သည်။

ဤသတင်းအား လာရောက်ပို့ဆောင်ရာ၌ ရင်တထိတ် ထိတ်နှင့် ရှိနေခဲ့ရသည်။ ယခုတော့ သူတို့ကိုယ်စား စံအိမ် ညှော်ခန်းမှ သစ်သားစားပွဲကြီးက ကြားမှ ခံလိုက်ရရှာ၍ တော်တော့၏။

ထိုအချိန်၌ စံအိမ်တော်တွင်းဝယ် ငူငူကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ သော ဝေ့နယ်စားကြီးမှာ နေခင်တော် နယ်စားကြီး အတွက် ကြိတ်မခိုင်ခဲမရ ဖြစ်နေခဲ့စေသည်။ မကြာခင်ပီ ကမှ နေခင်တော်အား ရုန်အိနယ်မှ တရုတ်တေခီလှန်ရေး သမားများ၏ အန္တရာယ်ကို သတိထားနေရန် မပြောကြား မိခဲ့သေးသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား...စား... မပူစမ်းဖါနဲ့ ညီတော် ရယ်၊ ဒီတော်လှန်ရေးသမားတွေက တောအုပ်တွေထဲမှာ ခိုအောင်းပြီး ငါတို့ရဲ့ ရဲခက်တွေထံ အစစ်စင် တိုက်ဟာ စေခက်မဲ့ လှုပ်ဝံ့ကြတာမီကွယ်၊ ငါ့ရဲ့အသက်ကို အန္တရာယ် မေးလောက်အောင် အစွမ်းမရှိကြပါဘူးကွယ်၊ သတ္တိရှိလို့

သာတိုက်ကြရင်လဲ သင်းတို့ သေတွင်း သင်းတို့ တူးတာနဲ့ အတူတူပေး၊ ညီရယ်”

သူက နောင်တော်၏ မထိမဲ့ ပြင်ဟန်နှင့် တုံ့ပြန်ပြောကြားခဲ့သည်များကို ကြားယောင်နေခဲ့သည်။ အမှန်တော့ သူတို့မနီချူးများက တရုတ်ပြည် တစ်ပြည်လုံးအား သိမ်းသွင်းထားနိုင်ခဲ့သည်မှာ မကြာလှစေ။

ထို့ကြောင့် မြို့ရွာများအား ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် မအုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့ကြသေးပေ။

သူတို့မနီချူးများအား အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ မျိုးချစ် ဓာရုတ်လူငယ်များ၊ သိုင်းအဖွဲ့အစည်း၊ မြောက်မြားစွာမှ ဆိုင်းသမားများ၊ စတင်သူလယ်သမားများ၊ ပြည်သူလူထု အခေါင်းက ရုဗလက်နက် စွဲကိုင်ပြီး အတွဲတွဲ အပြားပြား ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ် တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေကြသော အခါလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ စောစောလှန်လှန်ကာ သူ့ မြောက်မြားစွာအနက် နှာမည်ကြီး ထင်ရှားနေသူက ဤမရုဗလက်နက် အရည်ရို သိုင်းသမား မိန်းမကြမ်းတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။

သူ့မက မဟူရာ ကြောင်နက်ဂိုဏ်းအား ဦးဆောင် လှုပ်ရှားနေလျှင်ဖြစ်သော်လည်း သူမ၏ တစ်ကိုယ်တော် စွန့်စားပြီး တိုက်ခိုက်မှုများက မနီချူးတို့အား အထိနာစေခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

သူမ လှုပ်ရှားနေခဲ့သည်မှာ နောင်တော်၏ ရန်စိန်နယ် တစ်ဝိုက်မှာ ဖြစ်သောကြောင့် သူမ၏ အန္တရာယ်အား ဂိုးရိမ်ပူဖန်ပြီး နောင်တော်အား သတိပေးခဲ့မိခြင်း ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ နောင်တော်၏ သိုင်းအဆင့်မှာ ထိပ်စားနဲ့ ပညာရှင် အဆင့်မျိုး ဖြစ်၏။ ထိုအဆင့်မျိုးရှိသည့် နောင်တော်ကဲ့သို့ လုပ်ကြံသွားနိုင်သည့် ဓမ္မစိုက်ကြောင်နက်မယ်၏ အဆင့်ကား အထင်သေး၍ မမြင်စော့ပေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဤမရုဗလက်နက်မယ်အား မနီချူးတို့၏ နံပါတ်တစ် ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်၍ သုတ်သင်ဝင်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ခုတော့ သည်သိုင်းလူများသည် သူ၏ နောင်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံကဲ့သို့ လုပ်ကြံသွားနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဇာတ်စားချေရေးတာဝန်မှာ ခု၏မခင်းပေါ်သို့ ကျရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူက သနိဋ္ဌာနီ ချလိုက်မိတော့သည်။

“နောင်တော်ရေး၊ နောင်တော် ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သွားခဲ့တဲ့ မရုဗလက်နက်မယ်ဆိုတဲ့ သိုင်း သမား ကို

၃၀ ● ဆန္ဒအိုက် ဖိန်းစည်

ညီတော်ရဲ့ အသည်းနှလုံး ခုန်နေသရွေ့ အက်စားချေ သူတ်သင်မယ်ဆိုတာ သစ္စာဆို တတိပေးမီတယ်”

ဝေ နယ်ဝားကြီး ချူရှန်အန်းသည် ရုတ်တရက် လက် တစ်ဖက်ဆို လှုပ်ရှားလိုက်ရာ အဖင်းတန်းတစ်ချက် အင်း လက်ဆွားပြီး နံရံပေါ်ဝယ် ချိတ်ဆွဲထားသည့် မန်ချူး စန်းချိုကျော်တစ်ဦး၏ တိရစ္ဆာန်များ အမည်ရှိ စန်းချိုကား ထဲမှ ဆင်း ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ကျားအစ်၊ တောဝက်၊ ဝံပုလွေနှင့် ကြောင်ပုံများအနက်မှ ကြောင်၏ မျက် လုံး တစ် ဖက် အား ဝေါက်စားမီး၊ တဖမ်း တစ်ချောင်းက စိုက်ဝင်သွားခဲ့တော့ အည်။

ဆန်း (၃)

ဥ ညီ ညီ ညီ

ရှန်အိ နယ် ဝား ကြီး နှင့် ကြင် ရာ တေစီ တို့ တရုတ် ဘေန်လုန်ရေးမယ် မရဏကျာပွတ်မယ်၏အက်ချိတ်နှင့် ကွယ် ညွှန်သွားကြသောကြောင့် မန်ချူးရဲဗက်များသည် ရှန်အိ မယ်အတွင်း မြို့များ၌ တေစီလုန်ရေးဆရာများအား ခြေ ချင်း လိမ်အောင် ရှာဖွေနေကြစေသည်။

ထိုကြောင့် မန်ချူးတို့သည် မြို့သူမြို့သားများ၏ အိမ် များတွင်းသို့ တစ်အိမ်တက်တစ်အိမ်ဆင်း တေစီလုန်ရေး သူဝန်များကို ရှာဖွေသည်ဟုဆိုလျက် တက်ရောက်ရှာဖွေကြ ရန်သည်။

၉၂ ● ထမ္မာဒိထိ ထိန်းစဉ်

သူတို့က မြင်းများစီးနင်းလျက် ဘေး၊ လုံး၊ ခလေး၊ မြား၊ လက်နက်အပြည့်အစုံ တိုင်အောင်ပြီး တစ်လမ်းခင် တစ်လမ်းထွက် ပိုက်စိပ်တိုက်လျက် ရှိကြ၏။

“ဟေ...အိမ်ပေါ်ကလူတွေ၊ အပြင်အားလုံး ထွက်ကြစမ်း...”

“အိမ်ထဲမှာ ကျန်တဲ့လူဆိုရင် သူပုန်ပဲဟေ...”

မြို့သူ မြို့သားများမှာ ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် လျင်မြန်စွာ အိမ်ပြင်ဆို့ ထွက်ပေးကြရသည်။

မန်ချူးတို့က မထင်လျှင် မထင်သလို သူပုန်ဟု စွပ်စွဲ၍ ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးများပမာ တရုတ်လူမျိုးတို့အား သတ်ဖြတ်ဖတ်တတ်ကြပေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့ပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာပြီး ကမန်းကတန်း အိမ်နှင့်ဝေးရာသို့ ထွက်ပေးကြ၏။

ထိုအခါမှ အိမ်ရှင်မရှိစေဘဲ အိမ်များအတွင်း ရန်သူများထို့ ရှာဖွေသည်ဆိုကာ အဖိုးတန်ရွှေငွေ၊ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ ငွေစများအား စိတ်ကြိုက်ရှာဖွေ ယူငင်ကြပေတော့သည်။

● ဇေယျာကြောင်နက်နှင့် ရဲဒုတ်ချား ● ၉၃

တစ်လမ်းဝင်တိုင်း မြို့သားတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စအား တော်လှန်ရေးသမားဟုစွပ်စွဲလျက် သတ်ဖြတ်ပြုလိုက်သည်နှင့် တစ်လမ်းလုံး ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်သွားကြ ကုန်သည်။

“ဟေ့ကောင်၊ ခင်းအစ်ကို့ တယ်မှာလဲ”

“ကုန်သွားရောင်းပါဘယ် ခင်ဗျာ”

“ငါ့ကို မညာနဲ့နော်၊ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ထဲ လိုက်သွားတာ မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ မန်ချူးကေရာဇ်၏ မတော်လှန်ပါဘူး”

“အေး...တော်လှန်ပုန်ကန်တဲ့လူကတော့ ရဲဒုတ်ချားကောင်၊ သွားမှာပဲ၊ ငါတို့မန်ချူးတွေကိုအနိတုတဲ့လူမှန်သမျှသေခက်ပေဟေ့၊ နားလည်သား”

ထိုကဲ့သို့ ခြိမ်းခြောက်ပြီး မြို့သူမြို့သားများ၏ အဖိုးတန်စည်းများအစား ခိုးယူလျှယ်လျက် ရှိကြလေသည်။ သဘယ်တော့ တော်လှန်ရေးဘဝသားများရှိ သည့်-တော့အုပ်ချုပ်ကြားများသို့ကား မသွားဝံ့ခဲ့ပေ။

သို့နှင့် မန်ချူး ရဲမက်တပ်ဖွဲ့စစ်တို့မှာ မြို့သို့ လာရောက် ခဲ့စဉ်က သူတို့မြင်းများ ကျောပေါ်ဝယ် လူသားလျှင် ထိုင် လျက် လိုက်ဝါလာခဲ့ကြပြီး ပြန်သောအခါတွင်မူ မြင်းများ၏ ကျောပေါ်၌ ကိုယ်စီ အထုပ်ငြိုး အထုပ်ဝယ်များ ဖါသွား ကြတော့သည်။

မြို့သားများစား ဝိဝိတို့အိမ်အတွင်းသို့ ပြန်လည် ဝင် ရောက်လာကြသောအခါ သူတို့စွည်းများမရှိတော့သည်ကို သိရှိကြသော်လည်း မည်သူမျှ ပြန်လှန်မပြောဝံ့ကြပါချေ။

မန်ချူးများကား မြို့သားများနှင့် ဝေးရာ သင်္ချိုင်း၊ သုန်းဝင်း၊ လွင်ပြင်များသို့ ရောက်လျှင် သူတို့ရရှိလာသည့် စွည်းများကို စုပုံလျက် ဝေစုခဲ့ကြ၏။

ယခုလည်း မန်ချူးတပ်ဗိုလ်တစ်ဦး ဦး ဆောင် သည့် ရဲမက်တပ်သို့ သင်္ချိုင်းပျက် တစ်ခုအလယ်ရှိ သစ်စင် ရိပ်တွင် ဝေစုခဲ့လျက် ရှိကြသည်။

စုစုမေးခိုင်း ဆယ်ဦးတိတိ ရှိကြသည်။
တစ်ဗိုလ်က...
“ကဲ...မင်းတို့လိုဝါ ဝေစု မျှမျှတတခွဲပေးမယ်”

ရဲမက်များက မြင်းကျောပေါ်၌ အထုပ်များကို သယ်ချ ခဲ့ကြသည်။

“အေး...ဟုတ်ပြီ၊ စက်ဝိုင်းခိုင်းပြီး ထိုင်ကြဟေ့။”

ရဲမက်များက သူတို့တစ်ဗိုလ် ပြောသည့်အတိုင်း ခိုင်းထိုင် ထိုက်ကြသည်။

ထိုနောက် တပ်ဗိုလ်က အလယ်ဗဟိုဝယ် ဝင်ရောက် သို့လိုက်သည်။

“ကဲ...မင်းတို့နဲ့ဝါ ဝေစုခဲ့ကြမယ်၊ ထိုထံအထုပ် တိုက် ရှေ့မှာ သွန်ချသားလိုက်၊ မျက်မြင်ခေါ်တွာ၊ တဲ...တဲ”

ရဲမက်များသည် မစွည်းများအား ဝဲမြင်ပေါ်သို့ သွန်ချ လိုက်ကြသည်။

ရဲမက်တစ်ဦးမျှင်း ရှေ့မှစွည်းများကို ကြည့်လိုက်ပြီး—

“ကဲ...ဟောဒီမှာ ဝါလက်စွပ်တစ်ကွင်းနော်”

“ရေ...မင်းအတွက်တစ်ကွင်း”

“ဒီမှာ ဝါလက်ကောက်တစ်ဖက်”

“ရေ...မင်းအတွက်တစ်ဖက်”

သို့နှင့် ရဲမက်နှင့်သူ တစ်ယောက်တစ်ခုစီ ခွဲစေလှူပြီး ပြန်သွားသည်။

၃၆ ● ကတ္တသီလ် ထိန်းစည်

“ဘယ်လိုလဲ ကျေနပ်တယ်မဟုတ်လား”

ရဲမက်က ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ သို့သော် အရှေ့ထွက်ချင်းတူကြသော်လည်း သူကအရင်ယူသောကြောင့် လက်စွပ်ချင်း၊ လက်ကောက်ချင်းတူညီသော်လည်း သူယူသည့်ဘက်က ကြီးမြင့်...။

ထို့ကြောင့် တပ်ငိုလ်အား ကျေနပ်စုံတော့မရပေ။

ရဲမက်တပ်ငိုလ်မှာ ရဲမက်များနှင့် ထိုနည်းနှင့်နှင့် ခွဲဝေမယူကြလေရာ သူ့စေတနာတွက် ကုံးပုံတိတိရရှိသွား၏။

ထို့ပြင် သူ့ခြင်းကျောပေါ်တွင် တင်ဆောင်လာသည့် ပစ္စည်းအထုပ်ကိုကား ဝေစုခဲ့မည်အထိ၌ မထည့်ပေ။ ထို့ကြောင့် တပ်ငိုလ်၏ဝေစု များစွာဖြစ်နေတော့၏။ ရဲမက်သားများအား မကျေမနပ်ဟန်နှင့် ရှိနေကြ၏။

“ဟဲ...ဟဲ၊ ငါဝေစုခဲ့တာ မျှတတယ်မဟုတ်လား”

သူ၏နောက်လိုက်ရဲမတ်များက မည်သို့မျှ မဖြေကြားကြချေ။ သို့ရာတွင်...

“သိပ်ကို တရားမျှတတာပေါ့၊ ဝင်း...ဟင်း”

တော့ရာကြောင်နက်နှုန်း ရဲငုတ်များ ● ၃၇

တစ်စုံတစ်ဦးက ကြားမှ ဝင်ရောက်ဖြေကြားလိုက်သဖြင့် နေ့ချိုးများ အရပ်ဝေးများလို ဦးခေါင်းများလည်ပြီးရှာဖွေကြည့်ရှုလိုက်ကြသည်။

“ဘုတ်”

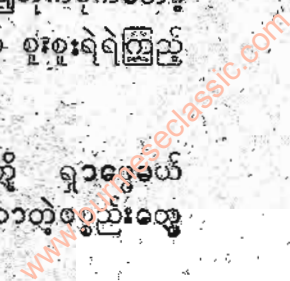
သူတို့အပေါ်ရှိ သစ်ပင်ထက်မှ အရိပ်မည်းတစ်ရိပ် လွင့်ကျလာ၏။ ကြောင့်မျက်နှာဖုံးနှင့် ဝတ်စုံနက်တစ်ဦး။

“ဟာ...မရဏကျာပွတ်မယ်”

မန်ချူးငိုလ်ခွာ ကွက်ခနဲ မျက်နှာဖျက်သွားပြီး နှုတ်မှ သည်း အာပေခိုတ်သံထွက်သွား၏။ လက်တစ်ဖက်တွင် ကျားပုတ်တစ်ချောင်းအား ခွေပြီးကိုင်ဆောင်ထားသည်။ ဘယ်ဘက်လက်တွင်ကား ကြောင်လက်သည်းကဲ့သို့သော သံမဏိပက်သည်းချွန်များ ထိုးထိုးထောင်ထောင်။

သူ၏ပခုံးထက်တွင် နက်မှောင်နေသည့် မဟာရာ ကြောင်သည်းတစ်ကောင်က ငုတ်တုတ်၊ ကြောင်ကြီး၏ မျက်လုံးအစုံက ငိုဖန်ဖန်၊ မန်ချူးရဲမက်များအား ခုန်အုပ်၍ တိုက်ခိုက်တော့သောငယ်ောင် စားတော့ငါးတော့မတတ် စူးစူးရဲရဲကြည့်နေ၏။

“အင်း... တော်လှန်ရေးသမားတွေကို ရှာဖွေမယ်... ကြောင်းပြုပြီး မြို့သားတွေဆီက ခိုးယူလာတဲ့ပစ္စည်းတွေ

ထိုအချင်းချင်းတောင် ညီညီမျှမျှခွဲမယူဘဲ လောဘဇောနဲ့ တလိမ်တကျစ် ဆွပ်နေခဲ့တာပဲ။ ရှင်တို့မန်ချူးတွေဟာ အင်မတန် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ ပိပုလွေတွေပဲရှင်၊ ဟင်း... ဟင်း”

သူမက ဝယ်ဝယ်နယ်နယ် ပုစိပုစိနှစ်နှစ်ပြောလိုက်သော ကြောင့် မန်ချူးဗိုလ်၏ မျက်နှာမှာ ရဲတွတ်သွားခဲ့ပေမည်။ သူတို့ယံတိုင်က ကြားသာကြားဖူး၍ မပြင်တွေ့ဖူးသော ဤဓရဏကျားပွတ်မယ်၊ ခြောက်ကျားမယ်အား နဖူးတွေ ခူးတွေ့ ရင်ဆိုင်ရအောင်အခါဝယ် ကြောက်ခွေးတုန်လှယ် ရှိ၏။ သို့သော် သူ၏သတ္တိနည်းမှုကို ဝယ်သားများရှေ့တွင် ဖုံးကွယ်၍ ဖန်တိုယိုဖိုဆိုသလို ဆွပ်၍ ဆောင်ခားအား ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“တော်လှန်ရေးသမားတွေရှိတဲ့ နေရာလို့တော့ လိုက် မရှုစဘဲ မရှိတဲ့နေရာ လိုက်ရှုစနေတဲ့နောက် ဘယ်တွေ့မှာ လဲရှင်၊ ဒါကြောင့် အရှားခံရတဲ့ ကျွန်တို့ယံတိုင်ကပဲ လာ ရောက်တွေ့ဆုံတာပေါ့၊ ဟင်း ဟင်း”

“က...နားသာတဲ့စပွန်းတွေပြန်မခေးချင်ရင်တော့ ကျွန်မ ထို့ အနိုင်တိုက်ကြစေချင်”

“ရွှမ်း”

သူမက ပြောပြောဆိုဆို ကျားပွတ်ကို တစ်ချက်ရှေ့ ယမ်း သိုက်ရာ သစ်ရွက်များ တဖွဲဖွဲ ဝေ့ဝေ့ကြွေကျလာကြသည်။

ကျားပွတ်ဖျား၌ သံဆူးများက တဖျပ်ဖျပ် ထက်နှုတ်ကြ သည်။

“ဟေ့...ဒီတစ္ဆေတွေ တိုက်ကြပါတော့လား”

“ရွှမ်း”

“အ-အ”

ရဲမက်ဗိုလ်မှာ နောက်လိုက်များအားအမိန့်ပေးတိုက်ခိုက် ခိုင်းသော်လည်း သူတို့ယံတိုင်ကမူ ရှေ့သို့ထွက်လာဝံ့တဲ့ ပိပုလွေဓရဏကျားပွတ်မယ်က ကျားပွတ် မ် တစ်ချက်ပေးလိုက်ရာ ဖန်ဖျပ်ပြီး နောက်သို့ ခုန်ဆုတ် ပြေးတော့သည်။

“ခွီး”

“အ-အ”

သို့ရာတွင် ကျားပွတ်မယ်၏ခုံးထက်မှ တူရာကြောင်ကြီး က မာန်ပီပြီး မန်ချူးဗိုလ်၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ခုန်အုပ်လိုက် တော့သည်။

၄၀ ● ကတ္တဆိုသ် ဖိန်းစည်

ထို့ကြောင့်...

ရဲမက်များလည်း မရဏကျားပွတ်မယ်အား တစ် ပြိုင်နက် ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက် ကြတော့၏။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ရွမ်း”

“အူး”

“အီး”

ရှေ့တိုးထွက်လာသော ရဲမက်သုံးယောက်မှာ ကျားပွတ် ရိုက်ချက်စာမိသွားပြီး ဓားတခြား လှံတခြား လူတခြား ဖြစ် လျက် မြေပေါ်တွင် လူးလှိမ့်နေကြရလေသည်။

“ခိုး...ခိုး”

“အ...အ...ဟဲ့ကြောင်...ဟဲ့ကြောင်”

မဟူရာကြောင်နက်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မန်ချူး ရဲမက်ဗိုလ်မှာ မျက်နှာ၌ သွေးများ အလူးလူးနှင့် တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေရ၏။ ကျန် မန်ချူးရဲမက်များမှာ သူတို့၏ ရှေ့တွင် ကျားပွတ်ရိုက်ချက်မိသွားသူများ၊ ကြောင်ဆိုးကြီး၏

မဟူရာကြောင်နက်နှင့် ရဲဌာန်များ ● ၄၁

ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံနေရသော သူတို့၏ တပ်ဗိုလ် လေး အဖြစ်ကိုသေခံလည်းကောင်း၊ မြင်တွေ့နေခဲ့ကြရာ အလွန်ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေကြတော့သည်။

သို့ဖြင့် သူတို့က ရရှိထားသည့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မျက် များအား ယူဆောင်ပြီး လက်လွတ်ထွက်ပြေးရန် အားထုတ် ကြလေတော့သည်။

“ရွမ်း”

“ဝုန်း”

သူတို့က ရတနာအိတ်များကို ဆွဲလျက် မြင်းနှင့်ပြေးရန် အားထုတ်ကြသော်လည်း မရဏကျားပွတ်မယ်၏ ရိုက်ချက်က မြင်းရောလူပါ တလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားစေခဲ့သည်။

မြင်းများထားရစ်ကာ ထွက်ပြေးရန်ကြိုးစားသူများမှာ လည်း သူမ၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်၊ ကျားပွတ်ရိုက်ချက်တို့ဖြင့် မြေပေါ်တွင် လူးလှိမ့်နေကြရသည်။

သူမ၏လက်သည်းကူတ်ချက် ထိသွားသူများမှာ မကြာမီ အတွင်း သေဖွဲ့ဝင်ကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

မဟူရာကြောင်နက်ကြီး၏ ကုတ်ခြစ်ကိုက်ခဲမှုကြောင့် မျက် လုံး တစ်ဖက် ထွက်သွားရှာသည့် မန်ချူးတပ်ဗိုလ်မှာ ခြေဦး

၄၂ ● ကတ္တုဆိုထိ ဖိန်းစဉ်

တည့်ရာ လျှောက်ပြေးနေစဉ် မဟူရာကြီးမှာ အခြားမန်ချူး
ရဲမက်တစ်ဦးအား ထပ်မံတိုက်ခိုက်နေပြန်သည်။

“ခွီး...ခွီး”

“အ...အား”

မဟူရာကြီး မစန်ဖိသံနှင့် နာကျင်စွာ အော်ဟစ် ညည်း
တွားနေသည့် မန်ချူးတို့၏အသံမှာ ဆူညံလျက်ရှိသည်။

“ခွီး”

“ပြောင်း”

“ခွီး”

“အား”

မရဏကျားပွတ်မယ်မှာလည်း ဟိုမှ သည်မှ ခုန်ယုံ ကူး
ပြောင်းရင်း ကျားပွတ်နှင့် ရိုက်ချလိုက်ရာ မန်ချူး ရဲမက်များ
မှစ သချိုင်းပျက် မြေအပြင်၌ အပြိုပြိုအလဲလဲနှင့် အော်
ဟစ် ညည်းတွားနေကြလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ မကြာခင် အချိန်အတွင်း၌ သူတို့အားလုံး
တလေ့န်အထိ ကူးပြောင်းသွားကြမည်ဖြစ်ကြောင်း မရဏ
ကျားပွတ်မယ် သိရှိပြီးဖြစ်ရာ တည် ငြိမ် အေး အေး စွာ ပြင်

မဟူရာကြောင်နစ်နှုတ် ခရေတ်များ ● ၄၃

ကျောက်မျက်ရတနာအိတ်များအား တစ်ချိုးတစ်ခု လိုက်လံ
ကောက်ယူနေခဲ့သည်။

“မဟူရာခရေ သွားမယ်”

“ညောင်...စမ်”

ရတနာအိတ်များအားမြင်းတစ်စီးပေါ် တင်လျက်သချိုင်း
ပျက်တွင်းမှ တစ်လှမ်းချင်း ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

တပ်မှူးက ရှိအန်းနယ်စားလွှပ်ကြံခံရခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းကောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

“အဲဒီသတင်း ကြားစဉ်က ကေရာဇ် တော်တော်စိတ်ထိခိုက်သွားတယ်။ အတော့ကိုလဲ ရန်သူတွေအပေါ် နာကြည်းဒေါသ ဖြစ်နေတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကေရာဇ်ရဲ့ ဒေါသဟာ အနီးကပ် ကျုပ်တို့အပေါ်ပဲ ကျတော့တာပဲ...”

“ကျုပ်တို့စစ်ဘက် တပ်မှူးတွေ ပျော့ညံ့လို့ ခုလို သူပုန်တွေက အတင့်ရဲနေတာတဲ့။ အမှန်တော့ သူပုန်တွေအနက် ရှိအန်းဒေသက မရုဏကျာပွတ်ဇယ်ဟာ အဆိုးဆုံးပဲ။ ကျုပ်တို့ မနီချူးတွေတို့ ဗုဒ္ဓအမေးဆုံးပဲလေ”

ဝေ့နယ်စား ချူရှုန်လန်းသည် တပ်မှူးစကားကို နားထောင်ရင်း အံ့ကိုတင်းနေအောင် ကြိတ်မိသည်။

“မှန်တယ်တပ်မှူး၊ နေဝင်တော်ကို မရုဏကျာပွတ်ဇယ်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို သတိထားဖို့ သတိပေးခဲ့ပါသေးတယ်။ ထိုယုံသိုင်းစွမ်းလို့ယုံပြီး ရန်သူ၏ အတင်သေးတဲ့အတွက် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာပဲ”

ထိုစဉ် နန်းတော်အတွင်းဝန်က သူတို့ထံဦးတည်လျှောက်ဆရာခဲ့သည်။

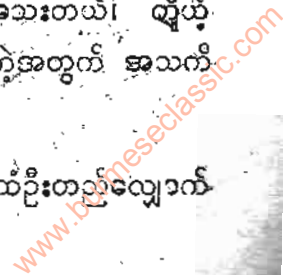
ဆခန်း (၄)

သာဓန်အပြောင်းအလဲ

ဝေ့နယ်စား ချူရှုန်လန်းသည် ဦးရီးတော် မနီချူးကေရာဇ်၏ ဆင့်ခေါ်မှုကြောင့် နေပြည်တော် မိကင်းသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့လေသည်။

လတ်ရွေးစင်ရဲကော် အနည်းငယ်နှင့် ခရီး ပြင်း နှင် ခဲ့ရာ နေပြည်တော်သို့ မိုးသောက်ချိန်တွင် ရောက်ရှိခဲ့သည်။

နန်းတော် အတွင်းဝန်ထံသို့ မိမိ ရောက်ရှိနေကြောင်း သတင်းပို့ ထားပြီး အလွန်စောလှသေးသောကြောင့် နန်းတော်စောင့် တပ်မှူးနှင့် စကားပြောနေကြသည်။

၅၆ ● ကတ္တသိုလ် ဖိန်းစည်

အနီးသို့ရောက်လျှင် အရှိအသေးစေးလျက်...

“ဝေ့နယ်စားကြီး၊ ကေရာဇ် ဆင့်ခေါ်ခိုင်းပေါ်တယ်၊ အတွင်းခေဆင် ညှော်ခန်းထဲမှာ ကေရာဇ် စေခင့်မျှော်နေဖါ တယ် ခင်ဗျား”

ထို့နောက် ဝေ့နယ်စားသည် နန်းတော်အတွင်းဝန် ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါဆွမ်းခဲလေသည်။

စာကြည့်ခန်းရှေ့ ရောက်သောအခါ အတွင်းဝန်သည် အပေါက်စဉ် ရပ်တန့်လျက် နယ်စားအား ဦးညွှတ်၏။

“ကေရာဇ် အထဲမှာ စေခင့်မျှော်နေပါတယ်”

“နယ်စားကြီး အထဲကိုကြွပါ ခင်ဗျား”

သို့ဖြင့် စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ဝေ့နယ်စား ချုံရှန်လန်း ဝင် ရောက်သွားလေသည်။

ကေရာဇ်က စာကြည့်ခန်းပွဲကြီး၏နောက်တွင် ထိုင်လျက် သူ့အား စေခင့်နေ၏။

ဝေ့နယ်စား ကေရာဇ်အား ခူးထေခက်၍ ဝါရဝပြု လိုက်သည်။

“ဦးရီးတော် ကေရာဇ်အား ဝါရဝပြုပါတယ်”

ကေရာဇ်ကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၅၇

“ကဲ...ဒီရှေ့ကို လာစမ်းပါဦး၊ ကျွန်တော်မောင်၊ သက်သာ သလိုနေစဉ်”

ဝေ့နယ်စားက ကေရာဇ်အနီးသို့ တိုးရွှေ့သွားလိုက် သည်။

“ကျွန်တော်မောင်ကိုဆင့်ခေါ် လိုက်ရတာတော့ မင်းရဲ့ နောင်တော် လုပ်ကြံခံရတာနဲ့ပတ်သက်နေသလို တို့မန်ချူး ဘွေရဲ့ ဗုံခြုံရေးကိစ္စတွေကို တိုင်ဝင် ဆွေးနွေးဖို့ပါ”

ကေရာဇ်က စကားခေတ္တရပ်၍ တူတော်အား အကဲခတ် လိုက်သည်။

ပြီးမှ...

“မင်းရဲ့ နောင်တော်ကို လုပ်ကြံဆွမ်းတဲ့သူထို့ သိရဲ့လား”

“သိပါတယ် ဦးရီးတော်၊ ရှိအနီးနယ်မှတ် ကကြွသောင်း ကျန်းနေတဲ့ ဓရကကျားဝတ်နယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး သိုင်း သမားသစ်ဦးပါ။ မဟူရာဇာရှင်နက်ဂိုဏ်းရဲ့ ခေါင်းဆောင် လဲ ဖြစ်ပါတယ်”

ဝေ့နယ်စားက သူ့ သိထားသမျှအား ပြောပြလိုက်လေ သည်။

“အေး...ထုတ်တယ်၊ သူဟာ လောလောဆယ် ပုန်ကန် နေတဲ့သူတွေထဲမှာ တို့တို့ ဒုက္ခအပေးဆုံးတစ်လောကပါ”

၄၈ ● ဆတ္တသိုဏ် ဆိန်းစည်

“မှန်ပါတယ် ဦးရီးတော်”

“မင်းရဲ့ နောင်တော် လွပ်ကြံခံလိုက်ရတာဟာ တို့မန်ချူးတွေရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားကို အတော်လေး ထိခိုက်စေတယ်”

“မှန်ပါ၊ ဒီအဖြစ်ဟာ တရုတ်ပြည်သူတွေ့ရေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ မန်ချူးတွေ ထိခွာချခံရတာဖြစ်ပြီး နောင် အုပ်ချုပ်ရေးမှာ အခက်အခဲတွေ တွေ့လာစေနိုင်ပါတယ်”

ကေရာဇ်ကြီးက...

“ပိုဆိုးတာက ငါ့ဆီက ပို လိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်အမိန့်စာချွန်လွှာ အဲဒီသူပုန်မလက်ထဲ ပါသွားခြင်းပဲ တူတော်”

ကေရာဇ်မျက်နှာ၌ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေသော အရိပ်အယောင်များ ဖော်လင့်နေစေသည်။

“ဦးရီးတော်ရဲ့ တမန်တော်တွေ နောင်တော်ထံရောက်ပြီး အမိန့်စာချွန်လွှာ ပါးပြီးတာနဲ့ မရှေးနှောင်း ရန်သူရောက်လာတယ်လို့ ကြားပါတယ်၊ ရန်သူဟာ အမိန့်စာချွန်လွှာ ရောက်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိနေလို့ပါပဲ ခင်ဗျာ”

“အဲဒီ စာချွန်လွှာထဲ တာတွေပွါတယ်ဆိုတာရော တူတော်အောင် သိရဲ့လားကွဟ့်”

ဟေ့ရာဇ်ကြီးနတ်နှင့် ရေဒုဏ်ဇာ ● ၄၉

“မသိပါဘူး ဦးရီးတော်”

“အင်း... အလွန်လျှို့ဝှက်ပြီး ဆောင်ရွက် ခဲ့တာတောင် တို့ရဲ့အကြံ စဉ်းကို ရန်သူတွေ သိသွား ကြပြီကွယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝိခံချက်ကိစ္စတွေ အပျက်ခံခံနိုင်သွား”

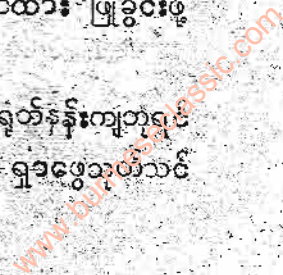
နယ်စား ချူရှန်လန်းမှာ ကေရာဇ်ထံမှ မိန့်ကြားချက်များအား စိတ်ဝင်စားလှက်ဖြင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နားစွင့်နေခဲ့မိ၏။

“ဦးရီးတော်က ရှိအန်းနယ်စားကို အမိန့်စာချွန်လွှာမှာ အမိန့်စာချွန်လွှာ ပေးခဲ့တယ်”

“အမိန့်ရှိပါ ဦးရီးတော်”

“ပထမအာဝန်က ရှိအန်းနယ်မှာ တို့မန်ချူးတွေကို ဆာပဲလွန်တွေ တော်လှန်ရေးအင်အားစုတွေကို ဖြိုခွဲဖို့၊ အထူးသဖြင့် မဟူရာကျောပွတ်မယ်ကို အဓိကထား ဖြိုခွင်းဖို့ ဖြစ်တယ်...”

“နောက်တစ်ဝန် တစ်ခုကတော့ တရုတ်နန်းကျတုရင် ဝင်” မင်းဆက်ရဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေကို ရှာဖွေသုတ်သင်ခဲ့ပဲ... ”

“အိမ်ထောင်စုံတွေကို တူတော်မောင်ထံ ပြောင်းလွှဲပေးချင်လို့ ဦးရီးတော် ဆင့်ခေါ်လိုက်ရတာပဲ”

“ကျွန်တော် ဒီတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ပါမယ်။ ထမ်းဆောင်ခွင့် ရတဲ့အတွက်လဲ ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်မိပါ့တယ်”

နယ်စား ချူရှန်လန်းက အရိုအသေပေး၍ ကတိပြုလိုက်သည်။

“သတင်း စုဆောင်းသားချက်အရ တရုတ်နန်းကျမင်းလိက္ခေပာန်ရဲ့ သားထစ်ဦးဖြစ်တဲ့ မင်းသား လိက္ခေ ရှန်းဟာ ရှိအန်းနယ်ထဲမှာ ခိုအောင်းနေတယ်လို့ဆိုတယ်။ နောက်ပြီ တူသားတော်စီတဲ့ လီရှင်းဆိုတဲ့မင်းသားဝယ်ကလဲ တော်လှန်ရေး သိုင်းသမားတွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ထွက်ရှားနေတယ်လို့ အကင်းအတိအကျ ရရှိထားတယ်ကွဲ့”

“ကျွန်တော် သူတို့ဆိုရုံသာဖွေပြီး သုတ်သင်မပါ့မယ် ဦးရီးတော်”

“အိမ်း...ရန်သူဟာ တို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို ကြိုတင်သိဆွေးပြီပဲ။ ကြိုတင်ကာကွယ်ကြမှာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့်

ငါတူအတွက် အန္တရာယ်ကြီးတယ်။ မင့် နောင်တော်ရဲ့ အားနည်းမှုတွေကို သင်ခန်းစာယူပါ။ သ ထို ကား ပါ တူတော်”

“ကောင်းပါပြီ ဦးရီးတော်”

“ကဲ...ကဲ ဒီမူစ ဝေ နယ်စားကနေ ရှိအန်းနယ်စားကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲအမှုထမ်းဖို့ အမိန့်”

နယ်စား ချူရှန်လန်းက ဝါရဝပြု၍ အမိန့်စာဆိုလက်ခံရယူလိုက်သည်။

“လိုအပ်မှုတွေကို ကောင်းခံနိုင်ပြီး ထူးခြားမှုတွေမျှလဲ အစီရင်ခံမပါ တူတော်”

“ကောင်းပါပြီ ဦးရီးတော်”

ထို့နောက်...

ရှိအန်းနယ်စားကြီးတာဝန် စေးအပ်ခဲ့ရသော ချူရှန်လန်းမှာ ဦးရီးတော် ကေရာဇ်အား အရိုအသေပြု နှုတ်သက်၍ နန်းတော်တွင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့စေတော့သည်။

လူစကား အင်အားငါးဆယ်ခန့်ရှိသည်။

လျှိုဝင်ရာလမ်းတစ်လျှောက်၌ ဘက်နက်ကိုင် ဘော်လှန်
ရေး ကပ်သားအချို့ တင်းပုန်းဝပ်နေကြ၏။

လှုပ်ငန်းသစ်ပျား ဝင်ရောက်လာလျှင် စစ်သားတားဆီး
ရန် ဖြစ်ပြီး ရန်သူများဆိုလျှင်တော့ ဆီးကြိုတိုက်ရန် ပုန်း
နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လူတို့၌ ဗဟုနက်အပြည့် အစုံ ကိုင်ဆောင်သားကြသည်။

သည်နေ့ဝတ် ယူတို့ အဖွဲ့အစည်းသည် မျက်နှာစုံညီ
အစည်းအဝေး ရှိသည်။

သည်အစည်းအဝေးတွင် ဓနံဗျား ရဲခက်များ၏ ရန်ဖျီ
ရိမ်ပြီး လူတွေ့ခံသဲပုန်းဆောင်းနေသည့် နန်း ကျတုရင်
ယိက္ခေ ဟန်၏ တူတော်သ မင်းသား လီရှင်း တက်ရောက်
ရာမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ဘော်လှန်ရေးသမားများ စုံစုံညီညီဆောက်၍စုရုံးနေကြပြီ
ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဝေးနှစ်လက်ချင်းယုံနှင့် မင်းသား
သေး လီရှင်းတို့ကား စောင့်မျှော်မနေခဲ့ကြသေး။

ဓနံဗျား (၅)

ဓနံဗျား ဘက်လှန်ရေး နဂါးဝေန်အဖွဲ့

ရွှံ့အနန်းနယ်အတွင်းရှိ လျှိုကြီးတစ်လျှို၌ ဓနံဗျား ဖောက်
လှန်ရေးသမားများ စုရုံးရောက်ရှိနေကြသည်။

ထိုလျှိုကြီးကား သစ်ကြီး ဝါးကြီးများနှင့် နေပြောက်
ထိုးနိုင်စေောင်စင် ထူထပ်သိမ်သည်းလျက် ရှိ၏။

လျှိုထဲဝင်သည်နှင့် စိမ့်နေအောင် အေးသွားရသည်။
သည်လျှိုမှာ သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေ ပေါများလှသည်။

သာမန်ခရီးသွားများ ဝင်ထွက်ခြင်းမရှိဘဲထဲသော လျှို
တစ်ခု ဖြစ်၏။

အဖွဲ့သားများမှစ၍ ထူတို့အဖွဲ့အစည်းသို့ တံရုတ် နန်းက
ဘုရင်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တစ်ဦးက ပါဝင်လာမည် ဆို
သောကြောင့် အလွန်တက်ကြွနေခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့အဖွဲ့ကား မုန့်ချူးတို့၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုအား
ခံခံရစ်နိုင်သူများ စုစည်း၍ တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ဆန့်ကျင် တိုက်
ခိုက်နေကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့် အဖွဲ့နာမည်ပင် မရှိ
သေးချေ။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကား ဓားနှစ်လက် သိုင်းသမားကြီး
ချင်းယုံဖြစ်သည်။

သူက သိုင်းလောစာမှ သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး
မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

သူ၏မိသားစုအား မနီချူး စစ်သည်ရဲဇာန်များက သတ်
ဖြတ်ဆွေးခဲခြင်းကြောင့် တစ်ထိုက်တော် မနီချူးများ၏
လွန်လွန် လက်စားချေနေခဲ့သူ ဓားဆွေးဖြစ်၏။

ထို့နောက်...

သူ၏သိုင်းပညာနှင့် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်အား ကြည့်ည့်
လေးစားကြသည် တရုတ်လူငယ်များက တစ်ယောက်စ နှစ်

ယောက်စ သူ၏နောက်လိုက်ကာ စာပည့်ခံလာရာမှ ယခု
ကဲ့သို့ အင်အားငါးဆယ်နေ့ ဖြစ်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အတွေ့အကြုံအရရော အသက်အရွယ်အရပါ အရင့်
ကျက်ဆုံးဖြစ်ရာ အားလုံးက လေးစားကြပေသည်။

“ခေါင်းဆောင်ကြီးနဲ့ မင်းသားလေး ကြွလာပြီဟေ့”

လျှိုဝမှ ကင်းပုန်းအဖွဲ့သားတစ်ဦးက ကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်လိုက်ရာ လျှိုတွင်းရှိ စုရုံးနေကြသော တော်လှန်
ရေးသမားများမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

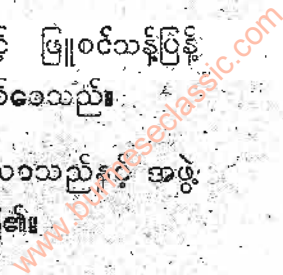
သူတို့က လျှိုဝသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနေကြ၏။

မကြာမီ...

လျှိုထဲသို့ နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် ထွားကျိုင်းတုတ်
ခိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးနှင့်လူရွယ်တစ်ဦးတို့ ဝင်ရောက်
လာကြသည်။

လူရွယ်မှာ နံ့သာရောင် ပိုးဝတ်စုံနှင့် ဖြူဝင်သန့်ပြန်
ချောမောသော ယောက္ခားပျိုတစ်ဦး ဖြစ်သေးသည်။

လျှိုထဲသို့ သူတို့နှစ်ဦး ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် အဖွဲ့
အားများမှာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားကြ၏။

၅၆ ❁ တက္ကသိုလ် ဆန်းစဉ်

လူတစ်ချို့မှာ စားပွဲတစ်လုံးနှင့် တူသောဆိုင်-ဆင်ထား ထားသည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီးက မင်းသားအားကုသားဆိုင် တစ်လုံးတွင် ခေလုချထားပေး၏။

သူက မအိမ်ဘဲ သူ့လူများအား လက်မြောက်နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး...

“က...ဒီနေ့ကတော့ တို့အဖွဲ့အတွက် နေထွေးနေဖြတ်တစ်နေ့ဖြစ်လယ် သွေးသောက်တို့၊ အာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် တို့အဖွဲ့အုပ်အောင်ခဲတော့ တင်နှစ်ခြောက်တဲ့နေ့ ပြစ်တဲ့အပြင် တို့ဖို့အဖွဲ့ထဲ တို့ရဲ့အရှင် ဧကရာဇ် လိက္ခေဟန်ရဲ့ တူထော့် မောင် မင်းသား လီရှင်၊ ပူးပေါင်းပေါင်းဝင်သတို့ နေ့တစ်နေ့လဲ ပြစ်တာကြောင့်ပါ။”

မင်းသား လီရှင်အား အဖွဲ့သားများက စိတ်ဝင်တစား ဝေပေးကြည့်ရှုနေခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့အဖို့ ဆုရင်ကေရာဇ်၏ နန်းဆက် ဆွေမျိုးတော် များကို တွေ့ဖူးခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပေ။

“မင်းတို့ကို အခု မင်းသားက နှုတ်ခွန်းဆက် မိန့်ခွန်း မြက်ကြားဖါလိမ့်မယ်”

သုတေသန ကြီးကြားရေး အဖွဲ့၏ တွေးခေါ်ချက်။ ❁ ၅၇

မင်းသားလီရှင်က မတ်သတ်ရပ်လိုက်ပြီး...

ခေလုချဆန်ကျင်ရေး တော်လှန်ရေးအဖွဲ့က သွေးသောက် ညီ မှတ်ချက် ကျုပ် နှုတ်ခွန်းဆက်သော ဘယ် သွေးသောက်တို့သိကြတဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့နှင့်ယာ နယ်ချဲ့ မန်ချူးတို့ရဲ့ မထနားသိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံနေရခဲ့တာ ပြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့သွေးသောက်တို့ရဲ့ အရှင်သခင်ဘုရင်မင်းမြတ် လိက္ခေဟန်ရဲ့ ကိုယ့်နှိပ် ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခွာလို့ လွတ်ရာကျွတ်ရာ အရပ်ကို အသက်ဒဏ်အန္တရာယ်ကြောင့် ရှောင်တိမ်းနေခဲ့ရတာလဲ။ ကျုပ်တို့ ပြည်သူတွေအများလဲ မန်ချူးနယ်ချဲ့တွေရဲ့ နှိပ်စက်ညှဉ်းစန်း စော်ကားမှုတွေကို နေ့ခင်းနဲ့အမျှ ခံနေရတာလဲ။ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့ အရှင်သခင်နဲ့ ကျုပ်တို့ပြည်သူတွေ လွတ်မြောက်ဖို့ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့အတွက် အသက်ပေးပြီး မန်ချူးတွေကို တော်လှန် ဆန်ကျင် ခေလုချဆန်ကျင်ဖော်ဖော်ရမှာ ပြစ်တယ်...

“ကျုပ်ဟာ ကရှင်ကေရာဇ်ရဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက တစ်ဦးပါ။ မန်ချူးတွေဟာ မင်းမင်းဆက်တွေကို ကျုပ်စင် ခုတ် ကျုပ်ငှက်တောင်မဟုတ်အောင် သတ်ဆင်ပစ်ချင်နေကြ တယ်။ ကျုပ်လို ကေရာဇ်နဲ့ သွေးချင်းစပ်ဆွေမျိုးတော်တွေ တို့ သူတို့က အခေါ်ရရ အရှင်ရရ လိုချင်နေတယ်။ သူတို့ကို ကြောက်ရွံ့ပြီး အရွယ်မရောက်ခင်က ကျုပ်တို့အောင်နေ တာ မှန်ပေမယ့် ဒါ့ကျုပ်အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်လာခဲ့ရပြီ။”

၅၈ ● ငတ္တဆိုသ် ထိန်းစဉ်

မန်ချူးတွေလက်အောက်က လွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့သေးဘူး၊
ပုန်းအောင်းနေမယ့်အတူ နယ်ချဲ့တွေကို တစ်နိုင်ရချိန် နိုင်
ရရ သုတ်သင်မယ်ဆိုပြီး ကျုပ် ထွက်လာခဲ့တာပဲ။ သွေး
ထောက်ညီအစ်ကိုတွေနဲ့ လက်တွဲပြီး မန်ချူးတွေကို လုံး
ခုန်နေသရွေ့ တိုက်မယ်ဆိုတာ ဒီနေရာက ကျုပ် လိုင်း
ကတိပေး သစ္စာဆိုပါတယ်။”

“ဟေး...ဟေး”

“ဟေး...ဟေး”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

တော်လှန်ရေးသမား ညီအစ်ကိုများက ဝမ်းသာအားရ
လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးလျက် အော်ဟစ် ကြွေးကြော်ကြကုန်
သည်။

ထို့နောက်....

ဝမ်းသာလီရှင်းသည့် စားပွဲဖော်သို့ အထုပ်တစ်ထုပ်
တို့ တင်လိုက်ကာ ဖြေပြီးနောက် သွန်ချလိုက်၏။

အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာ လက်ဝတ်လက်စားများ
ဖြစ်၏။

● တူရာကြောင်နက်နက် ခရဲငှက်များ ● ၅၉

“ဒီဝစ္စည်းတွေကို ကျုပ်တို့အဖွဲ့အတွက် ရန်ပုံငွေအဖြစ်
ကျုပ်ထည့်စင်ပါတယ်....

“လို့အပ်ရင် ဒီရတနာဝစ္စည်းများကို ထဲခွဲရောင်းချပြီး
အဖွဲ့အတွက် အသုံးချနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

သူက ဝစ္စည်းတစ်ခုအား စားပွဲထက်ပေးလာပြန်၏။
မာန်ဖီနေသည့် ရွှေနဂါးရုပ်လေးတစ်ရုပ်။
ရွှေသားစစ်စစ်နှင့် သွန်းလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။
အားလုံးသောသူများ၏ မျက်လုံးတို့ကား ထိုနဂါးရုပ်
လေးထံမှသာ စုပြုံရောက်ရှိနေကြ၏။

“ဟောဒီနဂါးရုပ်လေးကတော့ ကေရောင် လီကွေ့ဟန်
ထိုယ်တော်တိုင်ဆွေတော်မျိုးတော်တွေကို အသိအမှတ်ပြုစွာ
အနေနဲ့ ပေးအပ်ချီးမြှင့်ထားတဲ့ နဂါးရုပ်လေးပါပဲ”

“ဟင်”

“ဟာ”

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ခားနှစ်လက် ချင်းယုံမှာ တရုတ်
ကေကုန်အိန္ဒိယပြည်ရတနာပစ္စည်းတစ်ခုကို လက်ခံရရှိသဖြင့်
အလွန်ကျေနပ်အားရ ဖြစ်နေတန်ရှိသည်။

“ဒီပစ္စည်းကိုလဲ လိုအပ်ရင် အဖွဲ့အတွက် ထုခဲ့အသုံးချ
နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

မင်းသားလီရှင်း၏ ရိုက်ရှော့သော စကားကြောင့် ခား
နှစ်လက် ချင်းယုံမှာ အထူးအံ့အားသင့်သွားပြီး...

“ဟာ...မင်းသားနယ်၊ ဒီပစ္စည်းက ကျုပ်တို့အရှင်သခင်
ကေကုန်ရဲ့ နန်းတွင်းအသိအမှတ်ပြု ရတနာပစ္စည်းတစ်ပါး
ဖြစ်ပါဘယ်၊ ကျုပ်တို့မှာ ထိန်းသိမ်းထားဖို့တာဝန် ရှိပါ
တယ်ဗျာ၊ ဒါကိုခက်ခဲ ထုခဲ့ရောင်းအဖို့ထဲ ခေညှိလိုက်
မိန့်”

“ခါကတော့ ခင်ဗျားတို့ကလွှာပါပဲလေ၊ ကျုပ်ကတော့
အဖွဲ့ကြီးအတွက် အသုံးလိုအပ်ရင်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ လှူဒါန်း
ခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ် ခားနှစ်လက်”

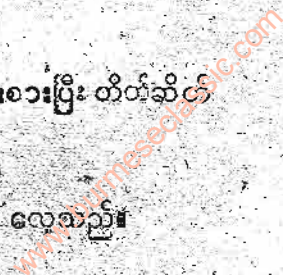
ခားနှစ်လက်ခင်းယုံသည် မျက်မှောင်ကြီး ကြုတ်လျက်
တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားစားတော့နေပန်ရှိလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ သူက စကားတစ်ခွန်းကို ပြော
ကြား၏။

“ကျုပ် တစ်ခုတည်းပြုနိုင်ပါ့မယ်၊ မင်းသားရော သွေး
ယောက်ရဲ့အဖေပဲတွေပါ စဉ်းစားကြမိ၊ ကျုပ်တို့ မေးချွေး
ဆန့်ကျင်ရေး ဖောင်ထုန်ရေး အင်အားစုဟာ ထူးထောင်ခဲ့
တာ တစ်နှစ်ခြောက်ခါပြီ၊ ခုထက်ပဲ အဖွဲ့နာမည်တစ်ခု
ခေါ်ဆောင်ပါဘူး၊ ကျုပ်အဖွဲ့နဲ့ ဆက်သွယ်ပြောဆိုကြသူတိုင်း
ဟာ ကျုပ်နာမည် ခားနှစ်လက်ချင်းယုံ အဖွဲ့ဆွဲပြီးတော့ပြော
ဆိုနေကြရတယ်၊ ကျုပ်အဖွဲ့လို ပုဂ္ဂလိကဆန်ထဲ နာမည်လို့
ဖော်လားပါအုံး၊ ဖော်လို့ရေးတစ်ခုဟာ ကာလအားဖြင့်
တယ်လေတတ် ရှည်လျား ကြန့်ကြာမယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ကြပါ
ဘူး၊ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ကျုပ် ကျွန်းပျောက်ကွယ်သွား
တာနဲ့ ကျုပ်အဖွဲ့ကိုးတာလဲ ပျောက်ရမယ်ဆိုတာ မဖြစ်
ဆင့်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် နာမည်တစ်ခု ရွေးချယ်ဖို့ လိုပါ
တယ်၊ ဥပမာ ရှန်အီနယ်မံခေကျော်ကြားထင်ရှားတဲ့ မရက
ထွာပွတ်မယ်ရဲ့ မဟူရာကြောင်နက် အဖွဲ့လို နာမည်တစ်ခု
သား”

အားလုံးစော့အဖွဲ့သားများမှာ စဉ်းစားပြီး တိတ်ဆိတ်
သွားကြ၏။

ခားနှစ်လက်က ဆက်လက်ပြောကြား လေသည်။

၆၂ ● တက္ကသိုလ် ဟိန်းစည်

“ကျုပ်တတော့ လွေ့လွေ့ထူးထူး စဉ်းစားမနေချင်တော့ဘူး၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အဖွဲ့အစည်းအတွက် ရောက်ရှိလာတဲ့ မင်းသား ပေးအပ်တဲ့ ကျုပ်တို့သခင်ရဲ့ နန်းစဉ်ဆက်မှတ်ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဟောဒီ မာန်ဖီနေတဲ့ ရွှေနဂါးရုပ်ကိုပဲ အစွဲပြုပြီး မှည့်လိုက်ချင်ပါတယ်၊ ဘယ်လိုသဘောရကြလဲ ပြောကြပါ”

“ကျွန်တော် တို့လဲ ကြိုက်ကြပါတယ် ခေါင်းဆောင်ကြီး...”

“ကျုပ်တို့လဲ သဘောတူပါတယ်”

မင်းသားက ပြုံးပြီး ဝေးမြန်း၏။

“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုစေးမှာလဲ ဝေးနှစ်လက်ရဲ့”

“နဂါးရုပ်ဟာ ရွှေရဲ့လှုပ်ထားတဲ့အတွက် ရွှေနဂါးဆိုရင် ကောင်းမလား”

“မဆိုးပါဘူး”

“နဂါးက မျက်စောင်း လှည့်ထိုးနေတာ ခင်ဗျ၊ နဂါးမျက်စောင်းဆိုရင်ရော ခင်ဗျာ”

● ရောထူကြောင်နှက်နှစ် ရေငှက်များ ● ၆၃

ဘော်လှန်ရေးသမား တစ်ဦးက စင်ရောက် အကြံပေးပြန်၏။

“အဲဒါလဲ မဆိုးပါဘူး”

“နဂါးသတ္တိ”

“မာန်ဖီနေတဲ့ နဂါး”

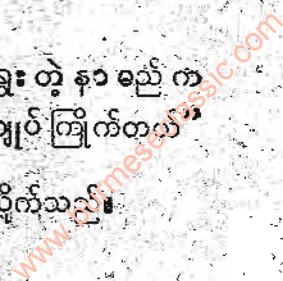
“နဂါးနိ”

စသည့်ဖြင့် ဟစ်ယောက်ထစ်ပေါက် ရေခွတ်နေကြကုန်သည်။

“ကဲ...ကဲ...တစ်ယောက်တစ်မျိုးနဲ့ မဆုံးတော့ဘူး၊ ကျုပ်ပေးမယ်၊ ဟောဒီမှာကြည့်၊ နဂါးက မာန်ဖီနေတာ၊ နဂါးဆိုတာ ဓာတ်ပြည်ကို ကိုယ်စားပြုတာ၊ မာန်ဖီနေတာက စိတ်ခတ်ကို ဖော်ကျူးတာပဲ၊ မဟုတ်မခံတာ၊ အဖိအနှိပ်ခံခံချင်တာကို ဆိုလိုတယ်၊ ဒါကြောင့် နဂါးမာန်လို့ မှည့်ရအောင်”

“ဟာ...ကောင်းသဗျို့၊ မင်းသား ရွေးတဲ့ နာ ခည် က အဓိပ္ပာယ် အရှိဆုံး၊ အားအပါဆုံးပဲ၊ ကျုပ် ကြိုက်တယ်”

ဝေးနှစ်လက်က အော်ဟစ် ထောက်ခံလိုက်သည်။

၆၅ ❀ ကော့ဆိတ် ဆိတ်စဉ်

ကျန်သော အဖွဲ့သားများကလည်း မင်းသားတော်တော် နာမည်ကို ရေရွတ်ကြည့်ကြမ်း။

မင်းသားရှင်းပြသောအနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း သဘော ကျကြသည်။

“ကျုပ်တို့အဖွဲ့ရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်ကိုလဲ မာန်ဖီနေတဲ့ နဂါး ဗုံတို့ပဲ သတ်မှတ်ကြရင် ကောင်းမယ်ဗျို့။”

“ကောင်းပြီလား၊ နဂါးမာန်နာမည်ကို အားလုံးသဘော ကျရင် အဖွဲ့ရဲ့ ထံဆိပ်ကိုလဲ အဲဒီ ‘တန်’ နဲ့ပဲ အသုံးပြုလိုက် ကြတာပေါ့။”

မင်းသားက ဓားနှစ်လက်ခါ အဖွဲ့ အမှတ်တံဆိပ် တင်ပြ မှုကိုလည်း ထောက်ခံလိုက်ရာ အဖွဲ့သားများက စာတော တူကြလေသည်။

“ဒါဖြင့် ငါတို့အဖွဲ့ဟာ ဒီနေ့ကပြီး မန်ချူးတော်လှန် ရေး နဂါးမာန်အဖွဲ့လို့ နာမည်ရသွားပြီ”

“ဟေး...တေး”

ထူထောင်ကြောင်းနှင့် ငရဲငှက်များ ● ၆၅

“မန်ချူးတော်လှန်ရေး နဂါးမာန်အဖွဲ့ဟေ့”

“နဂါးမာန်ကွ၊ နဂါးမာန်”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

“ထို့များ အဖွဲ့သားတွေဟာ နဂါးတစ်ကောင်ရဲ့ မာန် နာမည်ပဲ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ရမယ်ကွာ”

“ပြင်းထန်တယ်...ပြင်းထန်ဘယ်”

“နဂါးတစ်ကောင်ရဲ့ မျက်စေ့ခင်းလိုပဲ ပူပြင်းတောက် သာင် စေရမယ်”

“တောက်စေ့ခင်းတယ်...တောက်လောင်တယ်”

“နဂါးမာန်တဲ့ဟေ့”

“တို့အဖွဲ့...တို့အဖွဲ့”

“နဂါးမာန်တဲ့ကွ...”

“တို့အဖွဲ့...တို့အဖွဲ့”

“နဂါးမာန်တဲ့ဟေး...”

“တို့အဖွဲ့...တို့အဖွဲ့”

၆၆ ● ဆန္ဒသိုက် ဆီနိုးစည်

“ဟေး...ဟေး”

“ဟေး...ဟေး”

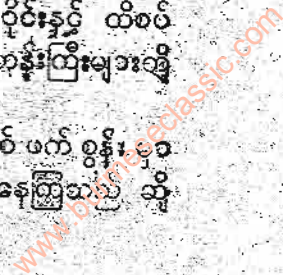
လက်သီးလက်မောင်း လက်နှင်များ ကိုင်မြှောက်စဉ်
ကြားပြီး အော်ဟစ်ကြွေးကြော် သိုက်ကြသည်ကို လျှို့အတွင်
မဲ့တင်စိများ ဟိန်းညံ့သွားရလေတော့သကဲ့သို့။

ဆခန်း (၆)

ဆန္ဒနိုး

လေပြည့်လေညှင်း တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် ထင်းရှူး
ခင်း၊ မိုးမခစင်များသည် နေရောင်ခြည်အောက်ဝယ်စိမ်းစိမ်း
ဆန်းလန်း လှပစွာ ဟိမ်းနွဲ့နေကြသည်။
အဝေးဆီ၌ ပြာလွင်သော မိုးကုတ်ခက်ဝိုင်းနှင့် ထိစပ်
သည့် ညိုမှိုင်းမှိုင်း တောင်စွယ် တောင်တန်းကြီးများ၌
နီသောနေရလေသည်။
သည်တောင်စွယ်တောင်တန်းကြီး၏ တစ်ဖက်စွန်းမှာ
ဆာ? တော်လှန်ရေးသပုန်များ ခိုအောင်းနေကြသည့် ဆို
သော ကျောက်တစ်လုံးတောင်ဆိုတာ ရှိ၏။

ထိုကျောက်တစ်လုံးတောင်တည့်နေရာကား ဧတောင်စွယ်နှစ်ခုအကြားတွင် ညပ်နေသည့်အပြင် ပတ်လည်တွင်လည်း သစ်စင်တောအုပ်များက ထူထပ်လှသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သည် ကျောက်တစ်လုံးတောင်အား စတံဝန်းကျင် အနေအထားက ဝှက်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့၏။

သို့ဖြင့် ဤကျောက်တစ်လုံးတောင်ဝယ်ဝင်ထွက်လှုပ်ရှားနေသည်များ၊ ထိုက်များအတွင်း မည်သည့်အရာများ ရှိနေခဲ့ကြသည်အား မည်သူမျှ မသိရှိနိုင်ခဲ့ကြပါလေ။

ဤသို့ အတွက်အတွင်းတောင်းမွန်လှသော ကျောက်တစ်လုံး တောင်ဝယ် တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ခိုအောင်းနေသည်ဟု သတင်း ရရှိခဲ့သည်။

တောင်ရွှေ့တွင်လည်း ခုတ် ထွင် ရှင်းလင်းထားလျက် သိုင်းလေ့ကျင့်ကွင်း တစ်ကွင်းအဖြစ် ဖန်တီးထားသည်ကိုလည်း ကြားသိရသည်။

ဤအတိုင်းဆိုပါက တော်လှန်ရေးအဖွဲ့တွင် လူအင်အား အတော်တောင့်တင်းဟန် ရှိသည်။

အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားကြီးများ ဦးဆောင်ဦးရွက်ဖြုတ် လျက် ခေါင်းဆောင်မှုပေးနေပုံရ၏။

ဂိုဏ်းသားအင်အား ငါးဆယ်ခန့် တစ်ပြိုင်နက် သိုင်းလေ့ကျင့်၍ ရအောင် ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့် သိုင်းသမားများ မွေးမြူလေ့ကျင့်ပေးရန် ရည်ရွယ်ချက် ရှိဟန်တူသည်။

“သူတို့ ဂိုဏ်းသားတစ်စု ခရီးထွက်မယ့် အခနအထား တွေ့မြင်ခဲ့ရလို့ ထမ်းတစ်ပက်က ဆီးကျိုတိုက်ခိုက်ဖို့ အမိန့် အေးထားခဲ့ပါတယ် နယ်စားကြီး”

“အေး...ကောင်းတယ်၊ ဒါမှ ဖမ်းခိတ်ကောင်တွေတို့ စစ်ဆေး မေး မြန်း ရင် အဲဒီ ကျောက်တစ်လုံး စခန်းရဲ့ အကြောင်းကို အသေးစိတ် သိရှိနိုင်မယ်၊ က...ရဲမက်တွေထို့ မြန်ဆုံးရွေးချယ်ပြီး အမြန်ဆုံး အကူအညီပေးနိုင်အောင် ခြားစို့”

“သခင်ကြီးရော တစ်ပျိုတည်း လိုက်ခဲ့မှလား”

“ဒါပေါ့၊ ဒါမှ အခြေအနေအမုန်ကို အကဲခတ်ယူ နားခေါ်”

ရဲမက်ဗိုလ်မှ နယ်စားကြီး ချူရှန်ထန်းတိုက်တိုင် လိုက် ညီဆိုသောကြောင့် အဲဒီအားသင့်လျက်ရှိသည်။

လူက စီမံနဲ့သို့ပြန်ရောက်လျှင် တစ်ညတော့ မြို့မှာနား
ပြီး မနက်မှ ထိုကျောက်တစ်လုံးဒေသကို ပြန်လည်သွားခဲ့
တဲ့ စိတ်ကူးထားခဲ့၏။

သို့ရာတွင်...

နယ်စားကြီးနှင့် တွေ့ဆုံပြီးသောအခါ သူ၏စိတ်ကူးများ
မှာ ပျက်ပြားလွှားခဲ့ရတော့မည်။

နယ်စားကြီးက ချက်ချင်း ထလိုက်လာသောကြောင့် ဖြစ်
သည်။

သို့သော်လည်း သူတို့တစ်ဖွဲ့မှာ အလာကောင်းသော
လည်း အခါနှောင်းရပြီ ဖြစ်သည်။

နယ်စားကြီးမိမိ ကျေမချမ်းမြင့် - သူ၏ရဲ မက်တပ်
ရစ်တန်ခိုင်းလိုက် တော့မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လမ်းတစ်ဝက်မှ ဆီးကြိုတို
ခိုက်ခဲ့ကြသော သူ၏ ရဲမက် တိုက်ခိုက်ရေးသမားများအပေါ်
အတိုးအရုံး ကျဆုံးနေခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“တေခက်”

သည်ရဲမက်တပ်ဖွဲ့မှာ သူ၏ အထူး လေ့ကျင့်ပေးထား
သည့် ရှေ့ပြေး စောက်လမ်းရေး လက်ရွေးစင် တပ်ဖွဲ့
ဖြစ်လေသည်။

သည်အဖွဲ့တစ်ခုလုံး ကျဆုံးသွားခဲ့ရသည်မှာ သူအဖို့
အလွန် ထိချက်နာခဲ့ရပေသည်။

သည်ကဲ့သို့ ရှေ့ပြေး အထူးတပ်ဖွဲ့ဝင် ရန်သူများအား
တန်ဖိုးနိုင်းခဲ့လျှင် ရန်သူတို့၌ အလွန် ဆိုးဝမ်းထက်
သော စိုက်ယားများ ပါဝင်နေမည်မှာ ပြောစရာ မလို
တော့ချေ။

ထိုစဉ်...

အဆိုးထဲမှ အကောင်းဆုံး အစ်ကွက်က ဝေါပေါက်လာ
၏။

“သင်ကြီး အဆင်ရှင်နေသေးတဲ့ ရဲမက်တစ်ဦးကို
တွေ့ရုံထားပါဦး”

“ဟေ...သယ်မှာလဲ”

ရိုအန်းနယ်စားကြီးမှာ ကျေနပ်ရွှေ့လင်သောအမူအရာ
ဖြင့် လာရောက်သတိပို့ သည့် ရဲမက်နှင့်အတူ လျစ်မြင့်စွာ
ထိက်ပါသွားခဲ့သည်။

၇၂ ● ကတ္တသိုဏ် ထိန်းစဉ်

သူ့ရောက်ရှိသွားသောအခါ ထိုရဲမှတ်မှာ ခံဏ်ရာ ပြင်
ထန်စွာ ရရှိထားလျက်ရှိ၏။

စကားကိုပင် ဖြည်းညင်း ထိုးညင်သာစွာ အားတင်
ပြောနေရရှာလေသည်။

“သ...သခင်ကြီး၊ ဆူ...ဆူတို့ မြောက်ဘက်စူးစူးကို ခပ်
ဆက်ကြလိမ့်မယ်၊ ဓ...မရဏ လျှို့...”

ရဲမှတ်မယျာ စတားတို့ပင် ဆုံးအောင် ပြောနိုင်ရှာ
ထေဆူးသွားရရှာလေသည်။

“ဧကန်”

ထူက မကျေမချမ်းဖြင့် တက်ခေါက်လိုက်မိပြန်သည်။

“နည်းနည်းလေး အချိန်ရရင် သူ့ဆီက သဲလွန်စတွေ
အများကြီး ရနိုင်တာကွ”

သို့ဖြင့် ခြေမြန် ထောက်လှမ်းရေး ရဲမှတ်နှစ်ဦးထို့ ခေ
လျက် အမိန့်ပေး၏။

“မင်းတို့ မြောက်စူးစူးကိုလိုက်၊ အဲဒီမှာမရဏလျှို့ တင်
ရိုလိမ့်မယ်၊ သူတို့ ဝေးဝေးကို ရောက်နိုင်ကြဦးမှာ မတူ
သေးဘူး၊ မင်းတို့ ခပ်သွက်သွက်သာ စိုင်းနှင်သွား၊ မိ
သေးတယ်”

“ကောင်းပါပြီ သခင်ကြီး”

ခြေမြန်တော်နှစ်ဦးက ချက်ချင်းပင် ထိုနေရာမှ မြောက်
စူးစူး အရပ်သို့ မြင်းများကို ဖုန်းစိုင်းလျက် ထွက်သွားကြ
တော့သည်။

နယ်စားနှင့် အဖွဲ့မှာ မြေပြင်ဝယ် အနေအထား အမျိုး
မျိုးနှင့် လဲကျသေဆုံးနေခဲ့ကြသော- အထူး လက်ရွေးစင်
ထောက်လှမ်းရေးသမားများ၏ အလောင်းများကို ထိုတွေ့
ရှိသော နေရာ၌ပင် ကောင်းမွန်စွာ မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်စေ
လိုက်ပြီး ရှိအနီးလို့ လှည့်ပြန်ခဲ့ကြရတော့သည်။

ဝေးနှစ်လက် ချင်းယုံမှာ မင်းသား ရောက်လာမှ သူ၏ အဖွဲ့အင်အား တိုးတက်များပြားလာပြီး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စီမံ လာသည့်အတွက် အလွန်ဝမ်းသာဝန်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွကာ သိုင်းသင်တန်းမှာ လည်း အပင်ပန်းခံ၍ တက်တက်ကြွကြွ စေတနာပါပါ ယဉ် ကြားပေး၏။

“သင်တန်းမှာ အပင်ပန်းခံပြီး ချွေးထွက်များပါမှ တိုက် ပွဲမှာ သွေးထွက်နည်းပြီး အသက်ရှင်ကျန်မယ် တပည့်တို့၊ ဒါကြောင့် အပင်ပန်းခံပြီး လေ့ကျင့်ကြပါ။ သွေးထွက်နည်းဖို့ ချွေးထွက်ချားပါလေ့ ဆရာပြောဆို ထိုက်တွန်းချင်တယ် တွယ်...”

ထို့ပြင် သူတို့လျှို့ဝှက်မှာ မနက်တစ်ခေါက် ညနေတစ် ခေါက် ထိမ်းသင်တန်းသားများ၏ မာန်သွင်း အော်ဟစ် လေ့ကျင့်နေကြသည့် အသံများနှင့်အတူ ဆူညံနေခဲ့တော့ သည်။

မင်းသား စိတ်ရှင်းသည် နဂါးမာန် အဖွဲ့သားများအား ဆုံးမကြောင့် ပေးနေသော ဓားနှစ်ဆက် ချင်းယုံကို ဝေး ကြည့်ယှက် ကြည့်နှူးနေ၏။

ဆခန်း (၇)

နဂါးထို့၏ အခင်ပွဲ

မန်ချူးဆန်ကျင်ရှေး နဂါးမာန်အဖွဲ့သည် မင်းသား လီရှင်း နောက်ရှိလာပြီးမှ တော်ထွန်ရှေးတပ်သားအင်အား လျင်မြန်စွာ တိုးပွားလာရာ ယခင် အခြေအနေတက်နှစ်ဆခန်း တိုးတက်များပြားလာ၏။

မင်းသား လီရှင်း၏ အကြံပေးချက်များအရ အဆစ်ဝင် ရောက်လာသော လူငယ်လူရွယ်များအား သိုင်းသင်တန်း ပို့ ချသင်ပေးသည်။

သူ လှိုယ်တိုင်လည်း ဝေးနှစ်လက်ထံ တပည့်ခံယူက် သင် ဆို၏။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ဆရာကြီး ချင်းယုံ၏ ဓားနှစ်လက် သိုင်းကို ပြင်းထန်စွာ လေ့ကျင့်လျက်ရှိ၏။

ထိုစဉ် လျှို့ဝှက် ကင်းပုန်းအဖွဲ့သားတစ်ဦး လျှို့ဝှက်သို့ ကတိုက်ကရိုက် ပြေးဆင်းလာသဖြင့် မင်းသားမှာ ဇေကျင့် နေရာမှ ခေတ္တရုတ်ထန်လိုက်ပြီး ဆီးကြို မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လာတာလဲ သွေးသောက်ရဲ့”

“လျှို့...လျှို့...အပြင်ဘက်မှာ မန်ချူးတပ်စုတစ်စု တွေ... တွေ့ရတယ် မင်းသား”

ကင်းပုန်းအဖွဲ့သားမှာ ဖောလွန်းသဖြင့် စကားကိုပင် ပြောရုံပြောရုံတန်းတန်း မပြောနိုင်ခဲ့ချေ။ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြင့် ပြောကြားနေ၏။

“ဟင်...မန်ချူးတွေ ဆိုပါလား ဆရာကြီး”

မန်ချူးဟူသောအသံကြားသည်နှင့် သိုင်းကွက်များ သင်ကြား ပို့ချနေသည့် ဆရာကြီး ဓားနှစ်လက်က ရုပ်တန်လျက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူက ဝမ်းမြောက်သည့် အမူအရာနှင့် ပြန်လည်မေးမြန်းလာ၏။

“မန်ချူးတွေလျှို့ကိုဦးတည်လာနေတာလား၊ သူတို့လမ်းကြောင်း သူတို့ သွားနေတာလားကွ”

“သူ...သူတို့ဘာသာ ခရီးသွားနေတဲ့ ဟန်ပါပဲ ဆရာကြီး...”

“ကျုပ်တို့အတွက် ချက်ကောင်းတစ်ခုပါပဲ မင်းသား”

“ကျွန်တော်တို့ ထွက်တိုက်ကြမလား ဆရာကြီး”

“ဟ...ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုး ရရှိလို့ကတော့ မတိုက်ရင် ခိုက်လို့သာ ဖြစ်မှာပေါ့ မင်းသားရေ၊ ကျုပ်နဂါးမာန် အဖွဲ့ရဲ့ ပွဲဦးထွက် တိုက်ပွဲတစ်ခု ဆင်နွဲ့ဖို့ အဆင်သင့် ပြင်ကြပေတော့ဟေ့”

“ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး”

အဖွဲ့သားများသည် တိုက်ပွဲတစ်ခု ဆင်နွဲ့ရမည်ဆိုသဖြင့် အလွန်ပျော်ရွှင် ဖြူးသွားကြပြီး...

တိုက်ပွဲဝင်ရန် အလျင်အမြန် ပြင်ဆင်ကြပေတော့သည်။

သူတို့က အဖွဲ့အမှတ်အသား ဝတ်စုံကို ပျော်မြန်စွာ ဖတ်ဆင်လိုက်၏။

၃၀ ❁ ဆန္ဒဆိုင်ရာ အိမ်နီးစပ်

ထို့နောက် လက်နက်များ ထားရှိရာ နေရာတစ်ခုထဲသို့ လျှင်မြန်စွာ ရောက်ရှိသွားပြီး လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်နိုင် ဆောင်ထားကြလေသည်။

“ဟေ့...ရန်သူကို လျှို့ဝှက်ပြင်ရာ သွားရောက်တိုက်ခိုက် ကြမယ်၊ အားလုံးသတိဝီရိယ ရှိကြပါစေ”

မာန်စီခနသည့် နဂါးရှပ်ဝါရှိသည့် အဖွဲ့ဝင်စုံများနှင့် အဖွဲ့သားများမှာ မားများ၊ လှံများ၊ လေးခြားများ ကိုင် ဆောင်လျက် တက်ကြွနေကြသည်။

“ထို့များရဲ့ တိုက်ပွဲဦးမကျိုးအောင်စနစ်တကျ စည်းကမ်း တကျ အောင်ပွဲစဉ် ရယူကြမယ်ဟေ့၊ ငါ့ဆီက အမိန့်မရ ချောင်း တယ်ဆူမှ စတင်ပြီး ထွက်မတိုက်ရဘူး၊ ကြားကြလား တွ...”

“ကြားပါလယ် ဆရာကြီး”

“ထ...ဒါဖြင့် ခြေထဲလှလှနဲ့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်လျှို့ပြင် ထွက်ကြ”

မားနှစ်ထက် ချင်းယုံနှင့် မင်းသား လီရှင်းတို့ ဦးဆောင် ပြီး လျှို့ဝှက် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ဆရာတူကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်ချား ❁ ၂၃

ကင်းပုန်းအဖွဲ့သားနှင့်အတူ မားနှစ်ထက်နှင့်မင်းသားတို့ ချောင်းခြောင်းကြည့်နေကြသည်။

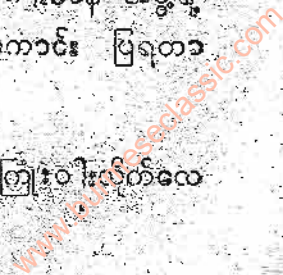
မန်ချူးရဲမတ် အဖောက်နှစ်ဆယ်ခန့်သည့် တောလမ်း တစ်လျှောက် ခြေတုပြန်စွာနှင့် မြင်းများကို စီးနင်းလာနေ ကြသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်စီးနင်းလာသော မြင်းစီးပုဂ္ဂိုလ်ကို ခြင်္သေ့လှက်ရသည်နှင့် မားနှစ်ထက်ချင်းယုံ၏ မျက်နှာမှာ ဝင်းထိန်တောက်မသွားခဲ့၏။

“ဟား...ကျုပ်တို့အဖွဲ့ရဲ့ နိမိတ်ကောင်းပဲဟေ့၊ မန်ချူး နယ်စားကြီး ချူးရှန်လန်းတို့ယ်တိုင် လိုက်ပါလာခဲ့တဲ့ ရန်သူ အုပ်စုပဲကွ”

“ဟင်...ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ နဂါးမာန် အဖွဲ့ရဲ့ ဘိုက်ခိုက်ရည် စွမ်းရည်တို့ ကောင်းကောင်း ပြရတာ ဆို”

မင်းသားလီရှင်းက ဝမ်းသာအားရ ကြုံးဝါးလိုက်လေ သည်။

၈၀ ● ဓမ္မသီလ် ဖိနိုးစည်

ထို့နောက်...

အဖွဲ့သားများသည် သူတို့၏လူစုကို လေးစွဲခဲ့ချလိုက်ကာ မန်ချူးတို့အား လုံးဝလွတ်မြောက်မသွားစေရန် ရှေ့မှကြို စောင့်ဆိုင်းနေကြလေတော့သည်။

သို့ဖြင့်...

မန်ချူးမြင်းစီးရဲခက်များသည် ထူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

မန်ချူးတို့အား နဂါးမာန်အဖွဲ့ကရှေ့တည့်တည့်မှလည်း ကောင်း၊ ဝေးဘက်မှလည်းကောင်း၊ နောက်ဘက်မှလည်း ကောင်း ပိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ထားခဲ့ကြပေပြီ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် မန်ချူးတို့ လက်တစ်ကမ်းအကွာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

နဂါးမာန်အဖွဲ့ တပ်သားသစ်လေးများမှာကမိန်းမိန်းနှင့် ရင်ခုန်နေခဲ့ကြ၏။

ထိုစဉ်...

စားနှစ်လက်ချင်းယုံ၏ ကျယ်လောင်သော အမိန့်ပေးသံ ကြီးက ပေါ်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

တူစားကြောင်နက်နှင့် ခရဲငှက်များ ● ၈၁

“မန်ချူးတွေကို တိုက်ဟေ့”

“ဟေး...ဟေး”

“ဟေး...ဟေး”

“တိုက်ဟေ့...တိုက်ကြ”

မန်ချူးရဲခက်များမှာ ရုတ်တရက် ကျယ်စောင်သော အမိန့်ပေးသံကြီးကြားရကာ လေးဖက်လေးဘက်မှ မာန်ဆွင်း အင်္ဂါတစ်လက် ရန်သူများ ပြေးဝင်လာသည်ကိုတွေ့ရလေ သည်။

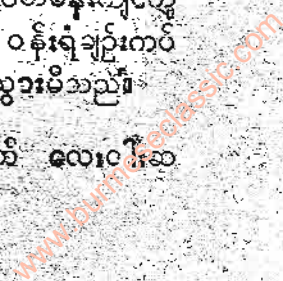
“ဟေ့ ရန်သူ...သူ့ပုန်တွေ”

“သတိထားကြကွ”

“ရှေ့ကိုပေးကံထွက်”

မန်ချူးနှယ်စားကြီး ချူရှန်ထွန်းသည် ပတ်စန်းသျှင်ထို့ ထဲခက်လိုက်ရာ ရန်သူများ ပတ်ပတ်လည် ဝန်းရံချဉ်းကပ် ကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ရင်ထဲ ထိတ်သွားမိသည်။

ရန်သူအင်အားမှာ သူတို့မန်ချူးများထက် လေးဝါးခန့် ပိုများပြားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် သူက အော်ဟစ်အမိန့်ပေးပြီး ရှေ့တူရုံဆီ
သို့ ထိုးဖောက်ထွက်ရန် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းနှင်လိုက်စေ
တော့သည်။

“ဟား”

“ဟိန်း”

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

“နယ်ချဲ့မန်ချူးတွေ့တိုသတ်ဟေ့”

ရှေ့မှ မနာန်မှ ဝဲယာနှစ်ဖက်မှ ရန်သူများကလည်း
တရကြမ်းအော်ဟစ်ပြေးလွှားလာကြလေပြီ။

သူတို့ကား မြေခွေးများအလယ် ပိတ်မိနေခဲ့သောသား
ကောင်များသဖွယ် ထွက်ဝေါက်မဲ့နေခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ...

စစ်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသည့် တော်လှန်ရေးသူပုန်များ
အား ပြန်လည်ခံရမည်သာ။

ရှိအနီးနယ်စားသည် ခားပြားကြီးကို ဝှေ့ယမ်းလှုပ်
ရှေ့တူရုံမှ မန်ချူးဆန်ကျင်ရေးသမား သူပုန်များအား ထိ
ခိုက် တိုက်ခိုက်သွားလေသည်။

“ဟိတ်”

“သေစမ်းကွ”

“ဝှပ်...ဝှပ်”

“ထန်း...ထန်း”

“ရွပ်...ရွပ်”

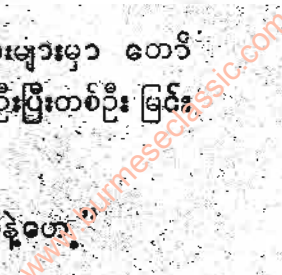
“ချမ်း...ချမ်း”

ခားချင်းသီခတ်သီများမှာ တစ်မြိုင်နက် ထွက်ဖော်လစ
ကြပြီ ဖြစ်၏။

အရပ်ဝေးမျက်နှာမှ ရန်သူအင်အားများသည် ဆူတို့
နေချူးရဲမက် နှစ်ဆယ်ခန့်မျှအား ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ တိုက်
ခိုက်နေကြလေပြီကား။

နယ်စားကြီး၏ လက်ရွေးစင်ခားအမားများမှာ တော်
လှန်ရေး သူပုန်များ၏ သက်ချက်နှင့် တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး မြင်း
ပေါ်မှ ထိုးကျနေခဲ့ကြစေပြီ။

“မန်ချူးတွေ တစ်ကောင်မှ မလွှတ်စေခဲ့ဟေ့”

နှုတ်ခမ်းမွေးကားကား၊ ခန္ဓာထွားထွားနှင့် ဓားကြိုးကို
ရှေ့ယမ်းလျက် ရင်ဘတ်၌ မာန်မိနေသော နဂါးတစ်ကောင်
ရှုပ် ရေးထိုးထားသည့်သိုင်းသမားကြီးက ကြားဝါးလိက်သည့်
ထို့ တွေ့ရသည်။

“ ဝှစ်... ဝှစ် ”

“ အ... အ... ”

“ ရှုပ်... ရှုပ်... ”

“ အ... ”

ထိုသိုင်းသမားကြီး၏ ဓားနှစ်လက်က သူ့ ရဲ့မတ်နှစ်ဦး၏
အသက်နှစ်ဆက်ကို ယူထုတ်သွားသည်တို့လည်း နာကြည်း
စွယ် မြင်လိုက်ရသည်။

“ မိစ္ဆာကောင် မန်ချူးနယ်ချဲ့တွေ ယေကြစမ်း ”

ရှုပ်ရည်ချောချော ဗလကောင်းကောင်းနှင့် လူရွယ်တစ်
ဦးကလည်း အသွားထက်ထက် ဓားတစ်လက်နှင့် ထိုးခုတ်
နေရင်း နှုတ်မှ သူတို့မန်ချူးများကို မုန်းတီးစွာ အရရွတ်
နေခဲ့သည်။

“ ဝှီး ”

“ ခြောက် ”

“ ဝှစ် ”

“ ဖောင်း ”

“ အား ”

ရိုအန်းနယ်စားကြီးသည် ဘော်လုန်ချေးသမား ညွှန်
နှစ်ဦးအား ဓာယညာပိုက်ဓားချက်များနှင့် သုတ်သင် ရှင်း
ထပ်ပြီး မြင်းကြီးအား ရှေ့ယို ဓားကြမ်းစိုင်းနှစ်ချင်း ထိုး
ဖောက် ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။

“ ယား ”

“ ဝှစ်... ဝှစ် ”

“ အီး... အီး ”

“ ရှုပ်... ရှုပ် ”

“ အ... အ ”

သူက ကွန်ချာဓားကွက်အား မန်တီးလျက် သူပုန် ဓား
ဥမားများ ပိတ်ဆို့ ထားသည့်ကြားမှ ဖောက်လွတ်လေရာ

ခေးချင်းထိသံများ တရစပ် ပေါ်ထွက်လာကာ သူပုန်ခေး သမားတို့ အပြိုပြို အလဲလဲ ဖြစ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

မန်ချူးတစ်ဦး ဖောက်ထွက် လွတ်မြောက်သွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော အခြား တစ်ဖက်ရောက် မင်းသား လီရှင်းသည် အနီးရှိ သခင်မဲ့ မန်ချူးမြင်းတစ်စီး၏ ကျော ထက်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်၍ နောက်မှထက်ကြွပ်ကွော လိုက် ထွားရန် ကြိုးစားခဲ့လေသည်။

“ဟိုင်း”

“ဖြန်း”

မန်ချူးမြင်းကြီးကား ၎င်း၏တစ်ဖါးအစား ခေးပြားနှစ် အရိုက်ခံရခြင်းကြောင့် လန့်ဖျပ်ပြီး ခြေကုန်သုတ်ပြေးနှင်းလေ သည်။

“မင်းသား၊ မလိုက်နဲ့”

ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာအောအသံကြောင့် ခုန် စိုင်း ပြေးနှင်းနေသည့် မြင်း၏ဇက်ကြိုးအား မင်းသားက ဆောင့်ဆွဲလိုက်မိသည်။

နောက်ကို လည်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

“မလိုက်သွားပါနဲ့မင်းသား၊ ပြန်လှည့်ခဲ့ပါ”

နှုတ်ခမ်းမွေးဇြီးကို လက်စာစိမက်ကသပ်လျက်လက်ယပ် ခေါ်နေသော ခေးနှစ်လက်ချင်းယုံအား မင်းသား လီရှင်း တွေ့မြင်ရလေသည်။

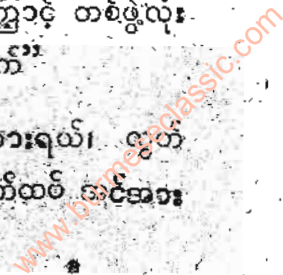
သူက မြင်းဆိုပြန်လှည့်စီးနင်းလာခဲ့၏။

ခေးနှစ်လက် ရွှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ...

“လွတ်သွားတဲ့ မန်ချူးက ခေးချက်တွေကောင်းလှတယ် မင်းသားရဲ့၊ ခုနေမှာ ကိုယ့်ဘက်ကအနိုင်ရလိုက်လို့ မုဆိုး ညှပ်နေပေမယ့် မန်ချူးနဲ့ ထစ်ဦးချင်း ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ ချိတ်က သားကောင်ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားနိုင်တယ် မင်းသား၊ မလို အရေးတော်ပုံကြီး မအောင်မြင်သေးခင် ကာလမှာ မင်းသားလိုလူတစ်ဦးဟာ မန်ချူးတစ်ကောင်နဲ့ မိုက်မိုက်မဲမဲ လေသင့်ဘူးလေ”

“ကျွန်တော်က လွတ်သွားတဲ့ မန်ချူးကြောင့် တစ်ဖွဲ့လုံး အန္တရာယ်ကျရောက်မှာစိုးလို့ပါ ခေးနှစ်လက်”

“ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ် မင်းသားရယ်၊ လွတ် သွားတဲ့ မန်ချူးတစ်ကောင်ကြောင့် နောက်ထပ် အင်အား

များစွာနဲ့ မန်ချူးတွေ လာရောက်တိုက်ခိုက်မှုကို ခံရမှာပဲ
လို့ဆိုတာ ကျုပ်ရိပ်မိဝါတယ်။ အဲဒီအန္တရာယ်ကို ရှောင်
တိမ်းဖို့ရာ ကျုပ်တို့မှာ အလွန်လွယ်ကူတဲ့ ပြောက်ကျားတွေ
ဟာတွေ များစွာရှိပါ့မယ် မင်းသား၊ ကျုပ်တို့ နဂါးမာ
တွေ ကိုယ်ယေခင်ပျော့ကံသားလို့ ရပါတယ်။ တကယ်လဲ
အခွင့်ထင်မိရသေးရင် နောက်တစ်ကြိမ် ထိုက်ပွဲဆင် နွဲ့နိုင်
သေးသလဲဗျို့.....

“ဟဲ...ဟဲ၊ ခုလောက်ကတော့ စိတ်ပူဝါဒမင်းသား
ကျုပ်တို့မှာ တယ်သူတွေလဲဆိုကာ မန်ချူးတွေ သိသွားစေ
ပြီ၊ ရှိအနီးမှာ နဂါးမာနီဆိုတဲ့ အသံ စိည့်သွားမှာ မသေချာ
တယ်၊ ပွဲဦးမှာ ကျုပ်တို့ အောန်ပွဲရလို့ မမ်းမြောက်ဝမ်း
သာနေပါ မင်းသားရယ်၊ ဟား...ဟား”

နဂုံးချုပ် ဝာရင်းရှင်းအဖြေထုတ်လိုက်တော့ သူတို့နဂါး
မာန်အဖွဲ့သားနှစ်ဦးဝေးဝေးရာရခဲ့သည့်ကလွဲ၍အကျအဆုံး
ရှိမှ

ရန်သူမာန်ချူးများမှာ ဆံလုံးစွဲယောက်တိတိ စေဆုံး
ပြီး အဖောင်းကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်...

ဤတိုက်ပွဲကား သူတို့ နဂါးမာန်အဖွဲ့၏ လုံးဝအောင်ပွဲ
ခံသော တိုက်ပွဲတစ်ပွဲဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါ၏။

မန်ချူးတိုက်ခိုက်မှု လက်နက်များ၊ လူသားပစ္စည်းများနှင့်
စီးမြင်းများ ရရှိလိုက်ကြသည့်ပြင် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့်
တိုက်ပွဲအစော့အကြံများလည်း ရရှိလိုက်သည့် ဖျတ်ခါ
လား။

သို့ဖြင့်...

ထိုညက အောင်ပွဲအထိမ်းအမှတ်နှင့် ထို့ထွင်း၌ နဂါး
မာန်တို့ မီးပုံပွဲကျင်းပလျက် သောက်စားပွဲ ပြုလုပ်ခဲ့၏။

ဆတ်ကင်သားအား မန်ချူးတို့၏ အသားအမှတ်နှင့်
အရက်ဖြင့်မြည်းကာ ဖျော်ရွှင်စွာ ကခုန်ခြူးထူးလျက် ညတို့
ကျန်ဆုံးခဲ့ကြစေတော့သည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီး ဝေးနှစ်လက်ချင်းယံနှင့် မင်းသား
လေး လီရှင်းတို့နှစ်ဦးကားအဖွဲ့သားများ၏ ပျော်ရွှင်မှုများ
ကို ကြည့်ရှုလျက်ကြည့်နူးနေမိကြလေသည်။
နဂါးတို့ ခြူးနေခဲ့ကြပေပြီ။

တော့နားကြောင်နုထီးခဲရဲငှက်များ ● ၉၁

စံအိမ်စောင့် ရဲမက်ဗိုလ်ခမျာ ဓါးစပ်ပိတ်လျက် ဝင်း
တံခါးကိုသာလျှင် အမြန်ဆုံး စွင့်ပေးလိုက်ရသည်။

နယ်စားသည် တော်လှန်ရေး သူပုန်များ၏ ဝိုင်းဝန်း
ထိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရလျက် ခွေးပြေး ဝက်ပြေး ထွက်ပြေး
လာရသည်ကို အလွန်ရှက်နေမိတော့သည်။

“တောက်”

သူက စံအိမ်သို့ရောက်သောအခါ တစ်ဦးတည်း ဒေါ်ပွ
လျက် တက်တခေါက်ခေါက်ရှိနေရာ စံအိမ် အမှုထမ်းများ
မှာ အနားမကပ်ဝံ့ကြဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှသာ အရိပ်အခြည်
ကို အကဲခတ်လျက်ရှိကြသည်။

နယ်စားကြီးကား စကြာ လူးလာတုံ ခေါက်လျှောက်၍
မျက်မှော့ခင်ကြီးကြိုက်လျက် တစ်စုံတစ်ရာအား စဉ်းစား
ဖွားတော့နေဟန်ရှိ၏။

ထိုစဉ်—

ခြေမြန်ရဲမက်သားတစ်ဦး သူ၏ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိ
လာပြန်၏။

အခန်း (၈)

ရှိုအန်းနယ်စား၏ ကြီးဝမ်း

ရှိုအန်းနယ်စားကြီးသည် စီယန်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
သွားပြီး အလွန် ခေါ်သဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။

သူ၏စံအိမ်စောင့် ရဲမက်ဗိုလ်က စံအိမ်သို့ တစ်ဦးတည်း
ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော နယ်စားကြီးကို အံ့အားသင့်စွာ
ကြည့်ရှုရင်း မေးမြန်းလိုက်မိ၏။

“သခင်ကြီး၊ ရဲမက်တွေ့လဲ ဝါလောပါလား”

“ဟိတ်...တိတ်စမ်း”

၉၂ ● ဆန္ဒသိမ် ဇိနိုးစည်

“ကဲ... ဆိုစမ်းဟေ့၊ ဘာထူးခြားတာတွေ့ခဲ့လဲကွ”

“ကျွန်တော်တို့ ယောင်ကြီးအိမ်နဲ့ပေးတဲ့အတိုင်း မြေခက် စူးစူးထို လိုက်သွားတဲ့အခါ ကျောက်တစ်လုံး စတောင်တောင်လှန်ရေးသူပုန်တွေဟာ သေတ္တာနက်ကြီးတစ်လုံးထမ်းပြီး မပြန်သမ်း တောင်ထန်းဆီ ဆက် သွားခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီတောင်ထန်းဟာ အောက်သာရုံပြီး အဆင်းသမ်း မရှိတဲ့ တောင်ထန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဆခင်ကြီး နတ်တွေ သရဲ ဘဝတွေ ပေါ်များလှတယ်လို့ သမားကြီးတို့ တောင်ထန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ထံ ဆက်စေလိုက်တဲ့ တော့ဘတ် အဲဒီ တောင်ထန်းရဲ့ အောက်ခြေကပ် ပြန်လှည့်ခဲ့ပါတယ်”

“ခါပဲလားကွ”

“မှန်မီကယ် သခင်ကြီး”

“ဒါဖြင့် သွားတော့”

ဆိုဖြင့် ခြေမြန်ရဲမက်မှာ အိမ်တွင်းမှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေတော့သည်။

နယ်စားကြီး ချူရှန်လန်းသည် ခြေမြန်ရဲမက်ခြေကြား ခဲ့သော မပြန်လမ်း တောင်ထန်းအကြောင်းကို ဆက်လက် စဉ်းစား ထွေးထောင့်ခဲ့ပြန်သည်။

ထိုမပြန်လမ်း တောင်ထန်းပေါ်သို့ ကျောက်တစ်လုံး ခေနှီးမှ သူပုန်များ အဘယ်ကြောင့် သေတ္တာနက်ကြီး တစ်လုံး သယ်ဆောင်လျက်သွားကြသနည်း။

ထိုသေတ္တာနက်ကြီးအတွင်း၌ မည်သည့်အရာများ သက်သွားခဲ့သနည်း။

စဉ်းစားမရာတွေ များစွာပေါ်လှ၏။

ကျောက်တစ်လုံးဒေသနှင့် ထိုမပြန်လမ်း တောင်ထန်း ထား တစ်စုတစ်ရာ ဆက်သွယ်မှု ရှိနေမည်မှာ သေချာလှ၏။

ဤမပြန်လမ်းတောင်ထန်းမည်မည် ကျောက်တစ်လုံး ခေနှီးကဲ့သို့ တော်လှန်ရေးသူပုန်များ ခိုအောင်း ခေနှီးချနေ နှစ်သည်လား။

ထိုမြောက်အက် တောင်ထန်းများဘက်မှ မရုဏကျာပွတ် နယ်၏ ဟေ့ရဲ ကြောင်နက် ဝိုက်သွားတို့ ထွက်ပေါ်လာ ဘတ်သည်လူ သတင်းရရှိဖူးရာ ဤမပြန်လမ်း တောင်ထန်း နှင့် ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်တစ်လုံးနှင့် မရုဏကျာပွတ်နယ်တို့ ဆက်သွယ်နေခဲ့သည်ဟု ဟူဆ၍ သိသေသည်။

သူ တစ်စုံတစ်ခုအား တစ်ချက်ချက် နှစ်ချက်ပြတ် ခြား
စား တွေးကြမိပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်မိတော့သည်။

“ဟေ့...ရဲဗက်တစ်ယောက် ယာစမ်း”

စံအိမ်လုံခြုံရေး ရဲဗက်တစ်ဦး လျင်မြန်စွာ သူ၏အနီးသို့
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

“အမိန့်ရှိပါ သခင်ကြီး”

“တိုက်ခိုက်ရေးရဲဗက် အင်အားတစ်ရာ လက်ရွေးစင်
ရွေးချယ်ထားပါလို့ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်မှူးတို့ အကြောင်း
သွားကြားပေးစမ်း၊ မနက် ဝေလီဝေလင်း ခရီးထွက်မယ်၊
အဆင်သင့်ပြင်ထားလို့ လဲ ပြောလိုက်၊ ကြားလမ်းဟေ့”

“ကောင်းမပါပြီ သခင်ကြီး”

စံအိမ်လုံခြုံရေးရဲဗက် လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့၏။

“တောက်...တွေ့ကြုံပြီမေါ့နဂါးမာန်တွေ၊ မင်းတို့ကပဲ
မာန်နိုင်လော့၊ ငါတို့ မန်ချူးတွေကပဲ နိုင်လော့၊ ကြည့်
ကြည့်သေးတာပေါ့ကွာ”

နယ်စားကြီးသည် သူ၏ အိပ်ခန်းတွင်းမှ သေတ္တာနက်
တစ်လုံးတို့ ထုတ်ယူလိုက်၏။

ထိုနောက် ထိုသေတ္တာနက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။
သေတ္တာတွင်း၌ မေါက်ခွေးအရွယ်ပုံတို့ သူ့နေရာနှင့်သူ
ကပ်လျက်ရှိသည်။

ခွေးသွားများကား တောက်ပြောင်လင်းလက် ထက်မြက်
နေကြ၏။

သူ၏မျက်နှာဝယ် ဒေါသများ၊ ဓခံချင်မှုများ၊ နာကြည်း
မှုများဖြင့် ရောထွေးလျက် တင်းမာခက်ထန်နေခဲ့သည်။

“သုပုန်တွေ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ငါ့ရဲ့အကြောင်းတို့ ပြုရ
သေးတာပေါ့ကွာ”

သူက တစ်ဦးတည်း ရေရွတ်ရင်း ခားတစ် ချောင်း တို့
ထောက်ပစ်လိုက်ရာ...

တိရစ္ဆာန်များ အမည်ရှိ ပန်းချီကားထဲမှ တစ်ဖက်ကျန်
နေသော ကြောင်မျက်လုံးတစ်လုံးအား သွားရောက် စိုက်ဝင်
နေတော့သည်။

အကယ်၍ မတိုက်လာပါကလည်း ထို ဝေဒသတစ်ခုကို
တောနှင့်ရွာဝေဖွ ချေမှုန်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့၏။

တကယ်တော့ ယင်းဝေဒသကား တောင်တန်းများ၊ တော
အုပ်များ၊ လျှိုမြောင်များ ပေါ်ကြွယ်လာသော ဝေဒသတစ်ခု
ဖြစ်သည်။

စိယန်ကဲ့သို့သော မြို့ပြနှင့် ဝေလံလှည့်အပြင် ကျေး
အက်တောရွာများသည်လည်း ခပ်လှမ်းချွမ်းဝေးဝေးမှသာ
ဆည်ရှိကြသဖြင့် ထိုခေတ်ကတော့ အရှင်မာရဗြဟ္မဇ်

ကြည့်လိုက်တိုင်း စိမ်းပြသောသစ်ပင်ကြီးဝေများ ထူပိန်း
အသော ဝေဒသတို့များ တစ်ခုစီနှင့် ညှိမှီဝါနေသော
အာများ၊ လျှိုကြီးများ၊ မြောင်ကြီးများသာလျှင် နက်ရှိုင်း
စွာ ရှိနေကြသည်။

စတင်ဝန်းကျင်မှ သားရဲတိရစ္ဆာန်များနှင့် ယားကောင်
များ၏ အော်ဟစ်ဖောနီသံ၊ ကျေးငှက်တို့၏ တွန်ကျူးသံတို့
သာလျှင် ကြားနေရသည်။

မကြာခဏ သစ်ပင်ထက်မှ လှုပ်ရှားသံများ ကြားတတ်
သဖြင့် ခန့်သုအမှတ်နှင့် ယထာရပ်ရပ်သံများလည်း ကြား
ရခြင်း

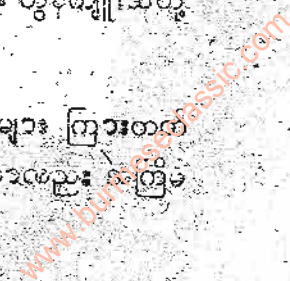
နဂါးဝေဒနိ (၉)

နဂါးဝေဒနိ ဝေဒနိနှင့် မန်ချူးများ

ရှိုအနီးနယ်စားသည် သူ၏မန်ချူးတိုက်ခိုက်ရေး လက်
ရွေးဝင် ရဲမက်များအား ဦးဆောင်လျက် နဂါးဝေဒနိအဖွဲ့နှင့်
တိုက်ပွဲဖြစ်ရာအရပ်သို့ ဒုတိယအကြိမ် ထွက်ခွာလာခဲ့လေ
သည်။

သူက နဂါးဝေဒနိတို့ ထိုဝေဒသတွင်း၌ ရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆ
သည်။

သူတို့အား မြင်သည်နှင့် မူလမအကြိမ်ကကဲ့သို့ပင် ထွက်၍
တိုက်လာကြမည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။

သူတို့ရဲ့မင်များ၏အလန်တကြားဖြစ်မှုများအား သစ်ပင်ပေါ်မှ မျောက်များ၏ တခွီးခွီး အေစီသံများက ကျိစထံဆသို့ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

တိုက်ခိုက်ရေး လက်ရွေးစင်တပ်မှူး ချွန်းဝူးက မမျိုသိပ်နှိုင်းတော့ဘဲ နယ်စားကြီးအား မဝံ့မရဲ့ မေးမြန်းလိုက်မိလေသည်။

“သခင်ကြီး၊ လူသူအရိပ်အယောင်လဲ မတွေ့ရပါလားခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆားရဲတိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ပဲ တိုက်ခိုက်ရမယ့်ပုံ ဖြစ်နေပြီ”

“မင်းဖါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း ချွန်းဝူး”

သူ၏ ဒေါသဖြစ်စွာ အော်ဟစ် ဝေါက် ငမ်း လိုက်စရာအတော်လေး ကျယ်လောင်သွားသောကြောင့်....

“ခွီး...ခွီး...ခွီး...ခွီး”

သစ်ပင်များပေါ်မှ မျောက်များလည်း တခွီးခွီးနှင့် ပြာသံမေး တုံ့ပြန်အေစီဟစ်ကြကုန်ရာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံး ဆူညံသွားရလေတော့သည်။

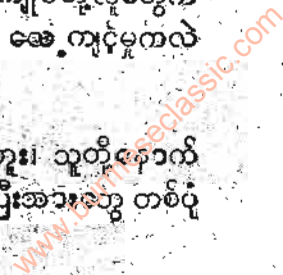
တကယ်တော့ နဂါးမာန် တော်လှန်ရေးသမားများက မန်ချူးတို့၏ တိုက်ခိုက်ရေး ရဲမက်တပ်ဖွဲ့ ဤဒေသသို့ ဝင်ရောက်လာကတည်းက ကြိုတင်သိရှိပြီး ဖြစ်ကြသည်။

အင်အားများစွာနှင့် လက်နက်ကျိယ်စီ ထိုင်ဆောင်တာတိုက်ပွဲ ဝင်ရန် သတိကြီးစွာထားလျက် ရောက်လာကြသော နယ်စား၏ လက်ရွေးစင်တပ်မှန်း ရိပ်မိသိရှိခဲ့ကြသည်။

မင်းသားလီရှင်းနှင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ခေးနှစ်လက်ချင်းယုံတို့က လုံခြုံသိပ်သည်းသောတစ်နေရာမှ စေခင့်ကြည့်လျက် တိုင်ပင်နေကြလေသည်။

“သူတို့က တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပြင်ဆင်ပြီး ထွက်လာကြတာလေ၊ ဘဲ...ဟဲ...တကယ် လက်ရွေးစင်တွေကို ခေါ်လာတာကြောင့်တော့ မင်းသားရေ၊ ပထမအကြိမ် အလူးအလဲ ခံလိုက်ရတာကို မကျေမချမ်း ဖြစ်သွားပုံရတယ်၊ ကျုပ်တို့လူတွေက အတွေ့အကြုံမှာ အရမ်းနုကြသေးတယ်၊ အဲ...ကျင့်မှုကလဲ ဘာရှိသေးတာမှတ်လို့....

“ဒီလိုတော့ တစ်ယောက်ချင်းမလဲနိုင်ဘူး၊ သူတို့နောက်မှာက အသေခံ မန်ချူးတွေက လေ့ကျင့်ပြီးအားတွေ တစ်ပုံအစ်ခေါင်းကြီး ရှိသေးတာက”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့သူတို့ကို တိုက်တော့တူးပေါ့ ဟုတ်
အေး ခေးနှစ်လက်”

“ဒီလိုတော့လဲ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ ကျားပေးစပ်ထဲ
ရှောက်လာတဲ့ သားကောင်တွေကတော့ ဒီတိုင်းလွယ်ထားလို့
မဖြစ်ဘူး မင်းသားရ”

“ဘယ်ထိတိုက်မှာလဲ ခေးနှစ်လက်ရဲ့၊ ရှင်ပြဝမ်းပါဦး”

ခေးနှစ်လက် ချင်းယုံက မင်းသားလီရှင်းအား ပြုံး၍
ကြည့်ပြီး...

“သူတို့မှာ တစ်ချွတ်ယွင်းချက်ရှိလဲ၊ မင်းလား ဖြစ်ရဲ့
လား”

မင်းသားလီရှင်းက နယ်စား၏ လက်ရွေးစင် တိုက်ခိုက်
ရေးသမားများကို မျက်မှောင်ကုတ်လျက် သေချာစွာ သတ်
ထားကြည့်၏။

“အင်အားကလဲ များပြားတယ်၊ ခေးသမားတိုင်းကလဲ
အရှည်အသွေးမီကြတယ်၊ နောက်ပြီး လက်နက်ခေးလုံတွေ
ကလဲ ကိုယ်စီနဲ့ အ... ပြီးတော့ ရန်သူကို သတိထားမောင့်ရွှေ
ပြီး ရင်ဆိုင်ဖို့ ချီတက်လှစေကြတာဆိုတော့...”

“သူတို့မှာ တိုက်ပွဲဝင်ရန် အဆင်သင့် အနေအထားနဲ့
ဖြစ်နေကြတယ်၊ ဘယ်လိုအခြေအနေကိုဖြစ်ဖြစ် ချက်ချင်း
ပြန်လာည့်တို့ပြန်ဖို့ အသင့်ရှိပုံပဲ ခေးနှစ်လက်ရဲ့၊ ဘာ ချွတ်
ယွင်းချက်မှ မတွေ့ပါဘူး ပြည့်စုံကြတယ်”

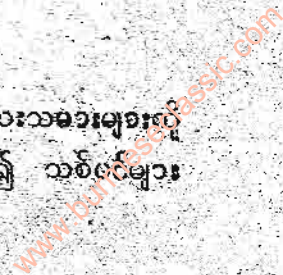
“ဟဲ...ဟဲ၊ အဲဒါပါပဲ၊ အတွေ့အကြုံ သင်ခန်းစာဆိုတာ
အသုံးဝင်တယ်လေ မင်းသား၊ သူတို့မှာ ရန်သူကို လက်
ခံကမ်းကတိုက်ဖို့ လက်နက်တွေပဲ ပါတယ်၊ အဝေးစစ်
ဆက်နက် ဘာထစ်ခုမှ မပါဘူးလေ”

“ဟုတ်အယ်ဗျို့၊ သူတို့မှာ မြားပစ်သမားတွေ ပါမယာ
သုံးပဲ”

“ကျုပ်တို့ သူတို့ရဲ့ အားနည်းချက်ကို တွေ့ထားပြီလေ၊
အဲဒီအားနည်းချက်ကိုပဲ နင်းပြီး တိုက်မှာပေါ့ကွယ်”

ထို့နောက်...

ခေးနှစ်လက် ချင်းယုံသည် နဝါးမာန်လေးသမားများကို
အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံများအား ဝတ်ဆင်စေ၍ သစ်ပင်များ
အောက်တွင် တက်ရောက်စေသည်။

၁၀၂ ● ကတ္တီဆိုင် ထိန်းစံဉ်

မန်ချူးတို့လာရာလမ်း၌ နှစ်ဖက်ခွဲလျက် စောင့်ကြည့်ကြည့်နှင့်၏။

မန်ချူးတို့ကား မြင်းများကိုအသားကျစီးလျက် စက်ဝန်းကျင် ဘေးဘက်သို့ မျက်တောင်မခတ်ဘမ်း စူးစမ်းကြည့်ရှု၍ ဝင်လာကြသည်။

ခေးနှစ်လက်က ခေးမြားသမား တစ်ဦးအား မြားတံဆယ်ချောင်းတို့ပဲ ဣဆောင်စေသည်။

တစ်ဖက် ဆယ်ယောက်စီနှင့် အယောက် နှစ်ဆယ်တို့ မြားတံ အချောင်းနှစ်ရာကိုသာ ပစ်ခတ်ခွင့် ပေးထား၏။

“မင်းတို့ ထိုယုံဆီမှာရထားတဲ့ ဆယ်ချောင်းကို ငါ့ချောင်းသံထိအောင်ပစ်၊ တစ်ဦးထို့ မန်ချူးငါးယောက် မြားတံမှန်တယ်ဆိုရင် မင်းတို့အဖွဲ့က လူနှစ်ဆယ်ရှိတယ်၊ မန်ချူးတွေ အကုန်လုံး ပြုတ်သွားနိုင်တယ်...”

“ဟုတ်ပြီလား၊ မြားတံတစ်ချောင်းရဲ့ တန်ဖိုးက မန်ချူးအသက်တစ်ချောင်းနဲ့ တူညီရမယ်၊ မြားတံဆယ်ချောင်းပစ်လို့ ကုန်ဆုံးတာနဲ့ ကိုယ်ယောင်ဖျောက် ဖစ်ဖေတော့၊ ကြားလားတေ။”

မဟူာကြောင်နက်နက် ချေငှက်ချား ● ၁၀၃

“ကြားပါတယ်ဆရာကြီး”

ထိုပြင် နဂါးမာန် မြားစစ်အဖွဲ့သားများမှာ မန်ချူးပစ်ခတ်များအား အဆင်သင့်ပစ်ခတ်ရန် စောင့်ကြိုနေခဲ့ကြလေသည်။

မန်ချူးတို့ကား ပစ်ကွင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြပြီ...

“ဝစ်...”

ခေးနှစ်လက် ချင်းယုံက အချက်ပေးသိုက်၏။

“ရွစ်...”

“ဝှစ်...”

မြားတံအစင်းနှစ်ဆယ်က တစ်ပြိုင်နက် ပျားပိတုန်းများသို့ သစ်ပင်များကြားမှ ပြေးထွက်သွားကြသည်။

“ရွစ်...”

“ထန်း...”

“ရန်သူဟေ့...”

မန်ချူးရဲစတ် ဆယ်ယုံယောက်တို့တို့ မြားထိမှန်တာကြောင့်ပေါ်မှ မြေထက်သို့ ထိုးကျသွားကြသည်။

၁၀၄ ● ထက္ကဆိတ် ထိန်းစဉ်

၈၀ နယ်စား ချူရှန်လန်း တစ်ဦး သာလျှင် သူထံပြော
လာသော မြားတံကို ဓားသွားနှင့် ခတ်ထုတ်မိလိက်နီ
သည်။

မန်ချူးများက မြင်းများထက်မှ ခုန်ဆင်းကာ သစ်စင်များ
ဆီသို့ ပြေးကပ်ကြသည်။

အချို့က မြင်းနှင့် အတွယ်အကား လုပ်ထားကြ၏။

ပဲကွင်းထဲမှ လွတ်အောင် ရှောင်တိမ်းသွားကြသည်။

ခုတ်ယာ အကြိမ် မြားတံများ ပြေးထွက်သွားကြသော အခ
မန်ချူးများအား ပစ်ခတ်အကြိမ်ခံရကာ ထိခိုက်မှုခံရစေ
ပေ။

လေးငါး ဆယ်သောက်သာလျှင် မြင်းများထက်မှ ပြုတ်
ကျသွားကြ၏။

မြားတံများကား တရုတ်ကျရောက်နေရာ မန်ချူးများမျှ
ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ဖို့ထက် မြားတံ မထိခိုက်နိုင်အောင်
အနိုင်နိုင် ရှောင်တိမ်း နေကြရတော့သည်။

● တူကေးကြိုင်နင်းစင် ရဲဒုတ်များ ● ၁၀၅

နဂါးဓာန်အဖွဲ့မှ လေးသမားတို့ကား သူတို့လက်ထဲရှိ
မြားတံများအား ခန့်ချူပစ်မှတ်များဆီသို့ အဆက်ပြေ
ပစ်ခတ်ပြီးသည့်နိမ့် အသီးသီး သစ်စင်များထက်မှ ရွှေ
ပြောင်းလျှပ်ခြေရာဖျောက်သွား ကြတော့၏။

“သစ်စင်တွေပေါ်ကလာတာ၊ သစ်ပင်အောက်ကို ပြေး
ကပ်ကြလေ။”

နယ်စားကြီးက မြားတံလာရာကို တွေ့ရှိပြီး လူ၏ လူ
များကို တိုက်ခိုက်ရန် အနိုင်ခံမေးအောင် တစ်သဖြင့် မန်ချူးတို့
သစ်စင်ကြီးများ၏ ပင်စည် ခြေရင်းများထံ ပြေးကပ်ကြ
သည်။

သို့ရာတွင်...

သူတို့သွားရောက် ဝင်ကပ်သော ဆစ်စင်ထက်မှာ သေ
ခတ်သံပင် မကြားအောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေခဲ့ကြလေ
သည်။

ထို့ကြောင့်...

မန်ချူးရဲမက်များက သစ်ပင်ပေါ် တက်ရောက်ရှာဖွေ
ကြပြန်သည်။

၁၀၆ ● ထက္ကဆိုးထိ အိန်းစည်

ထိုအချိန်၌ နဂါးမာန် လေးသမားများမှာ ထိုနေရာ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိကြတော့ဖူးပါ။

နယ်စားကြီးသည် ရန်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏မျှ မတွေ့ရလေတော့ရာ အထွန်တရာဒေါသဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။

သူ၏ ရဲဇော်များမှာ မြားဒဏ်ချက်နှင့် တစ်ဝက်နီးပါးမျှ ဒဏ်ရာရ သေဆုံးကြရသည်။

သည်အတွက် ဓားတစ်ချက်မျှမပင် မဝေ့ယမ်းခဲ့ကြရချေ။

ရန်သူများ၏ မျက်နှာတို့လည်း တစ်ဦး တစ်ယောက်လေပင် မတွေ့ခဲ့ရပေ။

ဘော်လန်ရေးသူပုန်များက ကြိုက်ပျောက် ငှက်ပျောက်။

“တောက်...”

ထူက ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက် လိုက်မိလေသည်။

ထိုနောက် ဒဏ်ရာရသူများအား မြင်းမော်သို့ ပြန်လည် တင်ဆောင်ကြကာ သေဆုံးသူများကိုမူ ကျင်းကြီးတစ်ခု တူးလျက် စုပြုံ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရလေတော့သည်။

မထူရာကြောင့်နက်နွမ်း ခရီးငှက်များ ● ၁၀၇

ပထမတွင် ချူရှန်လန်းသည် ဤဒေသမှ ဘော်လန်ရေး သူပုန်များကိုနှိမ်နင်းသတ်သင်ပြီးနောက် ရှိအနီးမြောက်ပိုင်း မပြန်လမ်း တောင်တန်းဘက်ဆီသို့ သွားရောက်မည်ဟု ရည်ရွယ်ခဲ့သော်လည်း ယခုတော့ သူ၏လက်ရွေးစင် တိုက်ခိုက်ရေးသမားများမှာ ဒဏ်ရာရသူ၊ သေဆုံးရသူများနှင့် ဖြစ်နေကြသောကြောင့် ဆက်လက် ခရီးမဆက်တော့ဘဲ စီယန်သို့သာလျှင် မြန်လာခဲ့ရပေတော့သည်။

တော့ရင်ကြောင်နတ်နွဲ့ ခရဲငှက်များ ● ၁၀၉

သူကယ်တိုင် တိုက်ခိုက်ရေးပညာရပ်များကို ပြင်းထန်စွာ လျှို့ဝှက် လေ့ကျင့်နေခဲ့သည်။

သူ၏ လက်ရွေးစင်ရဲမက်များကိုလည်း ပြင်းထန်စွာလေ့ ကျင့်စေ၏။

သူက ဓားခင်းယှဉ်ခုတ်ရသည့် ဓားသိုင်းပညာထက် အဝေးမှ လက်ဦးစူးရယူပြီး ပစ်ခတ် ပေါက်ဖွင့်ရသည့် ပေါက်ခားပညာက ပို၍ အားသာသည်ဟု ယူဆထားသူ ဖြစ်သည်။

ယခုဝဲကြည့်ရလား...

သူ့ပေါ်ဆောင်ယွှားသည့် လက်ရွေးစင် တိုက်ခိုက်ရေး ယမား ရဲမက်များမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်ဆိုင်ထိုးခုတ်ရာ မှီ အလွန်ကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်...

အခေးပစ်လက်နက် မြားပစ်ယမားများနှင့် ရင်ဆိုင်ရ သောအခါ မရှုမလှ ခံခဲ့ကြရလေ၏။

ထို့ကြောင့်...

အခန်း (၁၀)

ခရဲငှက်များ

ရှိအနီးနယ်စားလည်နဂါးမာန်တော်လှန်ရေးသူပုန်များ ကို အလွန်မကျေနပ်ချမ်း ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

ပထမတစ်ကြိမ်ကွင်း ရန်သူများအား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ခဲ့ရသေးသော်လည်း ဒုတိယအကြိမ်တွင်မူ ရန်သူများလိုပင် မပြိုင်တွေ့လိုက်ရဘဲ သူ၏လက်ရွေးစင် ဓားသမားများစွာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့်...

၁၁၀ ● ဆတ္တဆိုထိ ယိန်းစည်

သူက သူ့ကျင်လည်ကျွမ်းကျင်ခဲ့ဖူးသည့် ပေါက်ခားပညာ
ထို့ ပြန်၍ အထူးလေးကျင့်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

သူ့ထက် ခားစညာရပ်၌ ပို၍ အစွမ်းထက်သည့် နောင်
တော်ပင်လျှင် ခားနှစ်လျားသုံးလျား အကွာမှ ထိုက်ရသည့်
ကျားပွတ်မှတ်အား အရှုံးစေးသွားရသည် ဟုတ်ပါစား။

သူ့၌ သင်ခန်းစာများ တစ်ပုံတစ်မင်အစုံအလင် ရှိနေခဲ့
ရပြီ။

သို့ဖြင့်...

ဆု၏ မေါက်ခား သေတ္တာနက်အား ပြန်မည်ဆွဲထုတ်
ခဲ့ရသည်။

ဤပေါက်ခားသေတ္တာနက်ထဲဝယ် အရွယ်စုံပုံစုံစုံ ပေါက်
စေးမျိုးစုံရှိသည်။

ဤသေတ္တာအား သူ့၏ ငရဲငှက်လှောင်အိမ်ဟု ခေါ်ခဲ့
ဖူးသည်။

ယခု...

● ဆုတူ ● ကြောင်နုလိနုနှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၁၁

သည် သေတ္တာအား သတိရတမ်းတစွာ ပြန်လည် ကိုင်
တွယ်နေခဲ့ရလေပြီ...

သေတ္တာနက်ကို လူဖွင့်လိုက်သည်။

ခားနှစ်ချောင်း လစ်လပ်နေသည့် နေရာကို တွေ့ရတော့မှ
သူ၏မျက်လုံးအစုံက နံရံပေါ်မှ တိရစ္ဆာန်များ အမည်ရှိ
ပန်းချီကားထံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

ဆင်၊ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ဇောဝက်၊ ဝံပုလွေ
နှင့် နောက်ဆုံး ကြောင်ငယ်မျက်လုံးနှစ်လုံး၌ စိုက်ဝင်နေ
သည့် မေါက်ခားနှစ်လက်ကို သူ့တွေ့၏။

ယင်းခားနှစ်လက်ကို သူပြန်လည်နုတ်ယူလိုက်ပြီး သေတ္တာ
ထဲ ပြန်ထည့်သိုက်၏။

ထိုအခါ...

ပန်းချီကားထဲမှ ကြောင်၏မျက်လုံးနှစ်လုံးမှာ ဟောကီ
ဘက်။

ထိုငရဲငှက်လှောင်အိမ်သေတ္တာကို ဆွဲထုတ် ခေးပေါက်
သေ့ကျင့်ရာအခန်းသို့ သူထွက်လာခဲ့သည်။

၁၁၂ ● ထက္ကလွယ် ထိန်းစဉ်

ထိုအခန်းသို့ရောက်လျှင် ပစ်ကွင်းများစွာထ ဆူအားကြို ဆိုနေကြသည်။

ဆယ်ခုခန့်ရှိသည်။

စက်ကွင်းစစ်မှတ်များက ကြီးရာမှ ဘေးငယ်သွားကြ သည်။

အလယ်ဗဟိုမှ ပစ်မှတ်မှာ ပထမစက်ဝိုင်း၌ ထုတ်စဉ်း ခေါင်းအရွယ်ခန့် ရှိနေသည်။

ထို့နောက်...

လူငယ်တို့၏ နဖူးအောက်ခေါင်း နောက် ဖွင့်လာသားသော ပါးသပ်အရွယ် နားရွက်အရွယ်၊ မုတ်ထုံး၊ နှာခေါင်းပေါက် စသည်ဖြင့် အပြည့်အပြည့် ဘေးငယ်သွားကြ၏။

နောက်ဆုံးစက်ဝိုင်းမှ ပစ်မှတ်မှတ်မှာ အပစ်အပြေပက် လေးသာ ရှိတော့သည်။

ထွက် သေတ္တာနက်မှ ပေါက်ခားအရွယ်စုံကို ထုတ်ယူ လိုက်သည်။

ပြောင်းတံခါးများကို တဆင်းရှောင်ချန် အတုန့်ဖွင့် လှစ်လိုက်သည်။

တူရာကြောင်နက်နှင့် ငရဲမှတ်များ ● ၁၁၃

အလင်းများက အခန်းတွင်းမှာ အမှောင်ရိပ် ခရွှိအောင် ဝင် လင်းကျင်းနေခဲ့သည်။

သူက ပေါက်ခားအရွယ်စုံအား သေတ္တာနက်တွင်းမှ ထုတ်ယူလိုက်၏။

သူက ခားဆယ်ချောင်းကို ရွေးလိုက်၏။

တယ်ထက်ဝါးပေါ်တွင် ခားများကို တင်ထားလိုက်လေ သည်။

တယ်ထက်အားဆန်ထားသည်။

ရုတ်ထရက်...

ယာဇာတ်ကို လှုပ်ရှားလိုက်ရာ ခရဲမှတ်တစ်စင်းပြေးထွက် သွားသည်။

ပစ်မှတ်အကြီးဆုံး ဦးခေါင်းအား စည့်စည့်စိုက်သွား သည်။

“ဝှတ်”

“ဝှတ်”

ထို့နောက် ရုတ်ယအကြိမ် ထက်ကို လှုပ်ရှားလိုက်ပြန် သည်။

“ဝှတ်”

“ဝှတ်”

၁၁၄ ● ထက္ကထိုက် ဆိန်းစည်

သည်တစ်ကြိမ်အည်း ပစ်မှတ်ထို့ ဆွားစိုက်ပြန်ဝါ၏။

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဒုတ်...ဒုတ်”

“ဒုတ်...ဒုတ်”

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဒုတ်...ဒုတ်”

“ဒုတ်...ဒုတ်”

ထိုနေ့စက် သူ၏ လက်များအား ဆက်တိုက် လှုပ်ရှား
ထိုက်ပြန်သည်။

ရဲဝှက်များ ထရစပ် ထွက်သွားကြ၏။

အသီးသီး စစ်မှတ်များ၏ သွားရောက်စိုက်စပ်ကြသည်။

ပေါက်ခားဆယ်ဆက်စလုံး စစ်မှတ်များအား တိကျစွာ
စိုက်ဝင်နေကြသဖြင့် သူ ကျေနပ်သွားသည်။

ထိုနောက် စိုက်ဝင်နေကြသော ခားများထို့ ပြန်လှ
နုတ်လှလိုက်၏။

● တူရာကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၁၅

သူက ပြတင်းတံခါးများကို သွားရောက်ပိတ်လိုက်သည်။

တံခါးတစ်ပေါက်သာ ဖွင့်လှစ်ထားရာ ပစ်မှတ်များ
မှာ အမှောင်ရိပ်ထဲ ခပ်ရေးရေးသာ မြင်နေရသည်။

သူက တယ်လက်ထို့ ဆန်ထုတ်ပြီး မြန်အားလိုက်ပြန်၏။

ယာဆက်အား ဆက်တိုက်လှုပ်ခတ်လိုက်ရာ ငရဲငှက်များ
ထရစပ် ထွက်သွားကြပြန်သည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဒုတ်...ဒုတ်”

“ဒုတ်...ဒုတ်”

ငရဲငှက်များက အမှောင် ရိပ် ထဲမှ ပစ်မှတ်များအား
ဝင်စိုက်နေကြသည်။

သူက ပစ်မှတ်များအား အနီးကပ် ဆွားရောက် ကြည့်ရှု
ရာ တိတိကျကျပင် စိုက်ဝင်နေကြသည်အား ဈေးနှပ်ဖွယ်
မမြင်ရ။

“အင်း...လေ့ဆွဲမှု ပြတ်နေစေမည့် ငါ့လက်တွေ ကျန်
အားတားပဲလေ”

၁၁၆ ● ဇတ္ထုဆိုထိ ဆိန်းစဉ်

သူက ပစ်မှတ်များဝယ် စိုက်ဝင်နေသည့် ဓားများကို ပြန်လည်နှုတ်ယူလိုက်သည်။

သူက သည့်ထစ်ခါ ဓားဆယ်လက်တွေ့ ထယ်လက်ခါ ဝေါ် တင်ထော့တော့။

ယခုလက်နှင့် စုပြုံထိုင်ဆောင်ထား၏။

ပစ်မှတ်များက မောင်ရိပ်ဝယ် မှန်ခါးဝါး။

ဆူသည့် ဓားဆယ်လက်အား လေထဲတွင် ကိုင်ဆောင် ထားရာမှ...

ဇက်ထို ဆတ်ခနဲ လှုပ်ခတ်ထိတ်သည်။

ဝရဲငှက်များက တတိယအကြိမ်မြောက် ပြေးထွက်သွား ကြပြန်သည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဇုတ်...ဇုတ်”

“ဇုတ်...ဇုတ်”

“ဝှစ်...ဝှစ်”

● ဇာတ်ဆုံကြောင့်နုကိန်း ခရဲငှက်များ ● ၁၁၇

“ဝှစ်...ဝှစ်”

“ဇုတ်...ဇုတ်”

“ဇုတ်...ဇုတ်”

သူ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ပစ်မှတ်များအနီးသို့ ချဉ်းကပ် သွားခဲ့သည်။

သူ၏မျက်နှာမှာ ကျေနပ်သွားသည့် အရိပ်အယောင်များ ဆင်ဟပ်နေလေသည်။

ပစ်မှတ်များအလယ်၌ တစ်လက်ချင်း ပစ်ခတ်သည့်သို့ ဆက်ဓားများက တိကျစွာ စိုက်ဝင်နေကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

နယ်စားကြီး ချူန့်လန်းသည် ဆူဆွယ်သူ အလွန် ကျ ခင်နေမိ၏။

“အင်း... ဘေးလွန်ရေးသူပုန်တွေကို တိုက်ခိုက်ဖို့ချည်း သာ ကျင့်နေလို့လဲ မဖြစ်သေးဘူး၊ သူတို့ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှု တွေကို ရှောင်နိုင်အောင်လဲ လေးကျင့်ဖို့ လို ဓားကယ် ထ်ဖြန်ကစပြီး လှုပ်ရှားနေတဲ့ ပစ်မှတ်တွေကို ထိမှန်ခဲဘင် ခဲခတ်နိုင်ဖို့နယ်၊ ရန်သူတွေရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုတွေကို ရှောင်

၁၁၈ ● ထက္ကသိုက် ဆိန်းစည်

ထိမ်းနိုင်ဖို့ရယ် အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ရမယ်၊ ငါ့အဖို့
ဓရဏကျခွတ်မယ်နဲ့ နဂါးဓာန်ကောင်တွေကို လက်စား
ချေနိုင်ဖို့ အဓိကဖြစ်တယ်၊ တစ်နေ့ တွေ့ကြဆေးတာပေး
လေ...။

နယ်စားကြီး ချူရှန်လန်းသည် တစ်ဦးတည်းကြုံးဝါး
သူ၏ ပေါက်ခွေးဥညာ တိုးတက်မှုအတွက် လျှို့ဝှက်ပြု
အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်လျက်ရှိနေစေတော့သည်။

ဆခန်း (၁၁)

သုဘရာဇာဂိုဏ်း၏ ထက်ဆောင်

တောင်ခိုးများဝေလျက် မြူခြေများ ဆိုင်းနေသည်။
တိမ်တောင်တိမ်လိပ်များက တောင်တန်းများပေါ်စယ်
ဆရွေ့ရွေ့ လွင့်မျောနေကြ၏။

တောင်ခြေမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရုံမျှသာ တောင်ခိုးတောင်
ဆွဲများကြောင့် မြင်ကွင်းမှာ စိုးဝါးထွေးရောတာ ရှိနေ
တယ်သည်။

ထိုမပြန်လမ်း တောင်တန်းတစ်နေရာဝယ် အစ်မင်ကြီး
များ အုပ်ဆိုင်းနေဆည့် ဆိုကျောင်းကြီးတစ်ခုက လည်ရှိ
နေခဲ့သည်။

ယင်းဘုံကျောင်းကြီးကား ခမ်းနားထည်ဝါလှပေသည်။

နိဗ္ဗာန်ညိုခိုင်းသော ရွှေးအုတ်တို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဘုံကျောင်းကြီးကား ရွှေးဟောင်း၊ ဗိသုကာ၊ လက်မများနှင့် စုလပ်မွမ်းအုန်အတွန့်အလိပ်တို့ဖြင့် ဖောက်ရာခြောက်လှသော အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

မည်သည့်ခေတ်က မည်သို့သောပုဂ္ဂိုလ်က တည်ဆောက်ခဲ့သည်မည်သော ဤဘုံကျောင်းကြီးအစား သိရှိသူ ရှားပါးလှပေသည်။

အကယ်၍ ဤကဲ့သို့ ဝေးလံသီခေါင်လှသော တောင်တန်းပေါ်ပေါ်သည်လျှင် ခန့်ညား ဝင်ဝါလှသော ရွှေဟောင်း၊ တံကျောင်းတစ်ခုအား တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝေရီခဲဝါက ယုံကြည်နိုင်မည် မထုတ်ပေ။

တောင်ပေါ်တွင်နေထိုင်ကြသော နတ်မင်းကြီးတို့၏ နန်းကြီး တစ်ခု ဟူ၍သာ ထင်မှတ်ကြပေလိမ့်မည်။

ရှေးယခင်ကတော့ လူကြီးသူမများ၏ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန်ပုံပြင်များ၌ ဤမပြန်လမ်းတောင်တန်းပေါ်မှ သည်အဆောက်အအုံကြီး အကြောင်း မပါတတ်သည်။

သည်မပြန်လမ်းတောင်တန်းကိုလည်း ထိုစဉ်က နတ်လျှောက် တောင်တန်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ဖူးသည်။

သို့ရာတွင်...

မန်ချူးတို့က တရုတ်ပြည်အား ကျူးကျော် သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးလာခဲ့ ဤ နတ်လျှောက်တောင်တန်းမှ မပြန်လမ်းတောင်တန်းဟူ၍ ပြောင်းလဲခေါ်ဆိုလာခဲ့ကြပေသည်။

အဟယ်ကြောင့်ဆိုသော် သည်တောင်တန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားသူ အနီးဝန်းကျင် တောင်ခြေရွာများမှ ရွာသားများမှာ မကြာခဏ ပျောက်ဆုံးသွားတတ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရှေးယခင်ကဆိုလျှင် လူကြီးများ၏ စကားအရ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ထဲမှ ထိုနတ်ဘုံနတ်နန်းအား စူးစမ်းလိုသည့် အဘေးနှင့် ကတ်ရောက်ရှာဖွေမှုများ ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ထိုလူများမှာ မတ်ခေတ်သော ဆောင်ချောက်ထဲ ကျခြင်း၊ သားကေတင်များ၏ ရန်မှတိုက်ခိုက်ခံရခြင်း၊ ပြန်လမ်းမတွေ့ဘဲ အခေခေစာ ဝတ်မွတ်၍ သေဆုံးရခြင်း စသည့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် တစ်နည်းတူတစ်နည်း ပျောက်ဆုံးသွားကြသည်ချည်း ဖြစ်ရာ တဖြည်းဖြည်း ဆိုတောင်တန်းပေါ်သို့ လုံးဝ မောက်ရဲကြတော့ပေ။

“နတ်လျှောက်တောင်တန်းဟာ နတ်မင်းတွေနေထိုင်ရာ တောင်စဉ်တောင်တန်း ဖြစ်တယ်ကွ၊ တို့များ လူတွေ တက်ရောက်လာတာ နတ်တို့က ကြိုက်နှစ်သက်တာ မထုတ်ဘူး။

ဒါကြောင့် တောင်ပေါ် တက်သွားသူတွေကို နတ်တွေက တွန်းချရင်ချ၊ ဒါမှမဟုတ် တိုက်မြွေတွေနဲ့တိုက်၊ ကျားတွေနဲ့ အန္တရာယ်ပေးချင်စေး၊ အဲ...အချို့လဲ နတ်ကွယ်ထားလို့ လမ်းပျောက်ပြီး အစာရေစာ ငတ်လို့ သေကြရတယ်...

“ဒါကြောင့် သွားရင် အကောင်းဆုံးပဲကွယ်၊ သွားလဲ ပြန်လမ်းမရှိတဲ့ တောင်တန်းပို့ မပြန်လမ်း တောင်တန်း ရယ်လို့ ပြောင်းလဲလာရတာပါ။”

လူကြီးတွေက ထိုသို့ တားမြစ်ပြီး အကြောင်းစုံ ရှင်းပြ သောကြောင့် စူးစမ်းလိုသည့် လူရွယ်များသည်လည်း တွန့် ဆုတ်သွားခဲ့ကြတော့သည်။

သို့အတွက်....

နောက်စိုင်းလူများမှာ ဤတောင်တန်းပေါ်မှတုံ့ကျောင်း အား မသိရှိကြတော့ချေ။

တောင်တန်းပေါ်မှ တုံ့ကျောင်းတို့ပင် ခေမိရှိကြသော အခါ တုံ့ကျောင်းတွင်းရှိ အရာများကိုတား....

တကယ်တော့ တုံ့ကျောင်းအတွင်းဝယ် လူများရှိနေခဲ့ ချည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ထွန်းညှိစားသည့်အမွှေးတိုင်များမှအငွေ့ များက ခန်းမ မျက်နှာကြက်ဆီသို့ လွင့်ပျံတက်နေကြသည်။

ဖယောင်းတိုင်မှ မီးတောက် မီးညွှန်များက တပျစ်ပျစ် တောက်လောင်နေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်ဝယ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်နှင့် တခြား အမျိုး အမည်မသိနိုင်သော နတ်ရုပ်တုများ အစီအရီ ရှိနေကြလေ သည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကား....

ရွှေစားစစ်စစ်ဖြင့်သွန်းလုပ်ထားသောကြောင့်ဖယောင်း တိုင်၏ အလင်းအောက်ဝယ် ဝါရင်းတောက်စိစွာဖြင့် စံပယ် လျက်ရှိသည်။

အမွှေးတိုင်မှ မွှေးထုံသောရနံ့များက ခန်းမစစ်စုလုံး သင်းပျံ့နေစေသည်။

ခန်းမ၏အလယ်၌ သေတ္တာနက်ကြီးတစ်လုံးက ထီးထီးကြီး ရှိသည်။

ဧည့်သည့်စေ့ညှိများ တည့်ထားခဲ့သော သေတ္တာနက် ကြီးမှန်း သေချေ။

သေတ္တာမှာ လူတစ်ရပ်ခန့် ရှည်လျားလှသည်။

ခန်းမကား အပ်ကျသံကြားလောက် အောင်စင်တိတ်ဆိတ် ပြိမ်သက်နေခဲ့သည်။

ထိုစဉ်....

၁၂၄ ● ကန္တဆိုလ် ဆိန်းစည်

ခြေသံများကို ကြားရလေသည်။

ခန်းတော်ခါးပေါက်မှ ခြေသံတို့က ဝတ်ရောက် လာကြသည်။

တံခါးဝေါက်ဝတွင် အနက်ရောင်ပိုးဝတ်ရုံကြီး ထွန်းခြုံထားသူ တစ်ဦး၏အသွင် ပေါ်လာသည်။

ဖိုးဝတ်ရုံ ပွဲရောင်းရောင်းကို ဝတ်ဆင်လာသော သေးသွယ် ကျွဲလျစ်သော ဟိုက်ခန္ဓာရှိသည့် အမျိုးသမီး တစ်ဦး သာလျှင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်...

ယူမ၏ မျက်နှာတွင် ကြောင်မျက်နှာဖုံး တစ်ခုအစ၊ တပ်ဆင်ထားခဲ့၏။

စခုံးထက်တွင်လည်း စိမ်းဖန့်ဖန့် အဆင်းရှိသည့် မျက်လုံး တစ်စုံနှင့် မဟူရာရောင် ကြောင်နက်တစ်ကောင်က ငုတ်တုတ် ထိုင်လျက် လိုက်ပါလာ၏။

လမ၏နောက်မှ တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူဆွတ်နေသည့် အတိုးအိုတစ်ဦး ထပ်ကြပ်ပါလာသည်။

အတိုးအိုကား၊ အမ်းလျှော့ခက်လာသည်နှင့် တူပေ။

လေထဲ လျှော့တိုက် လွင့်မျောလေသည်နှင့် တူလှလေသည်။

တူတူကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၂၅

ဆံဝင်၊ မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးများမှ ဖြူဆွတ်နေကြသည့်အပြင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဝတ်စုံသည် အည်း၊ အဖြူရောင်သာလျှင်ဖြစ်ရာ တစ်ကိုယ်လုံး ဆွတ်ဆွတ် ဖြူနေသည့် အဖြူရောင်အတိုးအို ထပ်ဦးပင် ဖြစ်နေလေသည်။

အတိုးအို၏မျက်နှာကစား အမူအရာ ကင်းမဲ့နေသော မျက်နှာပုံသေ မျက်နှာမျိုး ဖြစ်၏။

အတိုးအို၏နောက်မှ လူအချို့ လိုက်ပါလာကြသည်။

ထူတို့မှာ သိုင်းသမားကြီးများ ဖြစ်ပုံရသည်။

ခေါင်းတုံးနှင့်လူလည်း ပါသည်။

နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့်လူလည်း ပါသည်။

မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးတို့ထူထဲသော ဝှိုဝှိုလ်လည်း ပါသည်။

အားလုံး ဝါးယောက်တိတ်။

သို့ရာတွင်...

သူတို့အားလုံး အသက်ကြီးရင့်သော လူကြီးများသာ လျှင် ဖြစ်ကြသည်။

၁၂၆ ● ကတ္တုဆိုထိ ထိန်းစည်

ရှေ့ဆုံးမှ ကြောင်မျက်နှာဖုံးနှင့် မိန်းမက သေတ္တာနက် ကြီး၏ရှေ့ဝယ် ရပ်တန့်လိုက်ရာ ထျန်လူများတလည်း ထို သေတ္တာဖတ်ပတ်လည်၌ ရပ်နေကြအေသည်။

အဖြူရောင် တိုးတိုးကား...

သေတ္တာနက်၏ ထိပ်ဆုံးဝယ် မျက်နှာသေဖြင့် ရယ်ခြင်း ပြုံးခြင်းတင်းစွာ ရပ်နေခဲ့၏။

ဆံပင် ဖားလျားနှင့် ဝတ်ရုံနက်ဖတ် မိန်းမတစ်တင်၍ ခြေကြားလေသည်။

“ကဲ...ကျွန်မတို့ ကျေခတ်တစ်လုံးစခန်းမှ မိတ်ဆွေ သူတစ် ယောက်ရဲ့ အက်ဆေဒင်စက္ကော့ကို ဖွင့်ကြည့်ကြဖို့အချိန် ရောက်ပြီ”

“မိနဲ့ တစ်လတင်းတင်းပြည့်တဲ့နေ့စဉ် မရက ကျွန်ုပ်တို့ဝယ်”

အဖြူရောင်တိုးတိုးက ညှင်သာ ပျော့ပျော့ခင်းသေခ အသံ နှင့် ဖြည့်စွက်ပြော၏။

ကျောက်တစ်လုံးစခန်းမှ သူတစ်ယောက်နှင့် ဤဗဟုရာ ကြောင်နက်ဂိုဏ်းတို့မှာ မန်ချူးများ၏ တေမီလုနီပုနီကန် နေသည့် မဟာမိတ်ဂိုဏ်းများ ဖြစ်ကြသည်။

● နာထူးကြောင်နက်နှင့် ခရဲငှက်များ ● ၁၂၇

သူတစ်ယောက်ရဲ့ ချုပ်သံချိုင်းထောက်ထိဖုလင်မှာမရက ကျွန်ုပ်တို့ဝယ်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးခင်မင်သော မိတ်ဆွေကြီး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူ့အားတစ်ချိန်တစ်ခါက ခရဲငှက်ကျားပွတ်ဖယ်အ ဓန့်ချူး တို့ လက်တွင်းမှ ကယ်တင်ထားခဲ့ဖူးသည်။

ထို့ကြောင့်...

တစ်ဂိုဏ်းနှင့်တစ်ဂိုဏ်း ဆက်သွယ်မှု ရှိကြ၏။

လွန်ခဲ့သော နွေဦးကာလတစ်ခု၌ ဆံချိုင်းထောက် ထိဖု လင်က ခရဲငှက်ကျားပွတ်ဖယ်အားလျှို့ဝှက်မှုတစ်ခုကို ပြောပြခဲ့ သည်။

ထို လျှို့ဝှက်မှုမှာ တရုတ်ပြည် တစ်ဝှမ်းလုံးနှင့် ဧတ်ဆက် သည်။

သည်လျှို့ဝှက်မှုနှင့် ဧတ်ဆက်၍ လိုအပ်သော အကူအညီ နှင့်သမျှ သူမကပေးအပ်မပါမည်ဟု သံချိုင်းထောက်ကြီးအား တတိမေ ပြောကြားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်...

၁၂၈ ● ကတ္တလွန်ထံ နိဂုံးစဉ်

မကြာသေးမီတစ်လခန့်က သူ့ထံသို့ သူ့အရာငှာဂိုဏ်းမှ သေတ္တာနက်ကြီးတစ်လုံး ပေးပို့လိုက်သည်။

သဝက်လွှာအစ်ခေခင်ကိုလည်း ပါးလိုက်၏။

ထိုသဝက်လွှာထဲ၌ ဤသေတ္တာနှင့် မတ်သက်ပြီး အကျိုး အကြောင်း ရှင်းပြထားသည်။

ထိုသဝက်လွှာထဲမှ အကြောင်းအရာများကို လူ့မူဝါဒတစ် ပါး ခြည့်သူမှ သေရိယားခဲကြွေးချေး

ထိုးကြောင့်....

ဤသေတ္တာနက်ကြီးအတွင်းဝယ် မည်သည့်လက်ဆောင် ပစ္စည်းများမှ ပါလာသည့်အံ့ သို့မဟုတ် ဦးတည်းသာ ကြိုတင် သိရှိထားလေသည်။

သို့ဖြင့် သူ့အက ဂိုဏ်း၏သစ္စာခံ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများထံ လျှို့ဝှက်ခေါ်ယူလိုက်သည်။

သေတ္တာနက်အတွင်းမှ ဖစ္စည်းအကြောင်းကို ဖွင့်အပြေစ ပြမှတ်ဖြစ်သည်။

“ကဲ... သေတ္တာအဖို့ ဖွင့်ကြရအောင်”

မရဏ ကျာပွတ်မယ်ကတင်လိုက်သည်နှင့် သိုင်းအမား ကြီး တစ်ဦးက သေတ္တာနက်၏အဖုံးကို ဝေးလွှား နှင့် တလေစံ၍ ဖွင့်လှစ် ပေးလိုက်ကြသည်။

တေ့ရာကြောင့်နတ်နှင့် ခရဲငှက်များ ● ၁၂၉

သေတ္တာနက်၏အဖုံး ပွင့်ဟသွားသည်နှင့် စောင့်ကြည့်နေ မှား၏နတ်မှ အာရေခိုက်သံများအသီးသီး ပေါ်ထွက်လာ သည်။

“ဟဝ...”

“ဟင်...”

“အို...”

သေတ္တာအဖုံးတို့ တစ်ယောက်တစ်ခေါက် ထွက်လာကြ သ် နောက်သို့ ဆုတ်ခွာကြကုန်သည်။

သူ့အဖွဲ့မပျက် ရပ်နေသူ ဟူ၍ မရဏကျာပွတ်မယ်နှင့် ချွေးရောင် အိုးဘိုးတို့သာလျှင် ရပ်မြဲရပ်လျက် မည်သည့် များမှုမျှမရှိဘဲနေကြသည်။

သူတို့ထင်မှတ်ထားသကဲ့သို့ သူ့အရာငှာဂိုဏ်းမှ ပေးပို့ သော လက်ဆောင်ပစ္စည်းမှ စွေငွေကျောက်သံပတ္တမြား မီးတန် ဝတ်စားတန်ဆာ ယဉ်ကျေးမှု အနုသုခုမလက်ရာ များ မဟုတ်မူက လူသေအလောင်းတစ်လောင်းသာ ဖြစ် သာကြောင့်ပင်။

ယင်းကြောင့်...

သူတို့၏မျက်နှာများမှာ ခက်ထန် တင်းမာလွှားကြကုန် သည်။

သူတရားဂိုဏ်းချုပ် သံချိုင်းထောက် ယိဖုလင်အ
သူတို့ဂိုဏ်းအား တခင်စော်ကားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု
အည် ယူဆလိုက်အော်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

အပြုရောင်ဆိုးဘိုးကား ပြုံးခြင်းရယ်ခြင်း ကမ်းမဲ့
မျက်နှာနှင့် သေတ္တာထဲမှ ယောကျ်ားပျို၏ ရုပ်အလောင်း
စူးစိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ထို့အတူ--

ရေကကျစွတ်မယ်၏ ဗျက်ဆုံးအစုံမှလည်း သေတ္တာ
ထွင်းမှ သောကျ်ားပျို၏မျက်နှာကို ဝေးထိုင်စူးရှစွာ ကြည့်
နေခဲ့၏။

ကျယ်သော ဇောနုဖူး၊ ဆန်စွမ်းနက်မှောင်သည့်မျက်ခွံ
ပြောင့်စင်းစောနုအံ၊ မီးလျှပ်ရိသော နှုတ်ခမ်းတို့အ
အတန်ကြာ ဝေးဝေးနေခဲ့မိသည်။

အစောလေးကြာမှ သူမက သိုင်းသခေးကြီးများ
မျက်နှာလှည့်လိုက်၍ ပြောကြားရှင်းပြလိုက်၏။

“ဦးရီးသွေးသောက်တို့၊ မိတ်ဆွေကြီး သံချိုင်းထောက်
ယိဖုလင်ကို အထင်လွဲသွားကြပြီထင်မိတယ်။ ဘင်ထားကြ
ရွှေငွေလက်ဝတ်ရတနာ အဝတ်အစားနဲ့ အခြား အဖိုးထ

စတုန်းများ မဟုတ်ဘဲ လူသေအဆောင်းကို ဝိုင်းဆောင်ဆိုက်
ရသလားလို့ ဧဝါဖြစ်နေကြပြန်မှ ဆေးချာမိတယ်”

သူမ၏ စကားကြောင့် သိုင်းသခေးကြီးများမှတစ်ဆင့်
ဧဝါဖြစ်သွားကြပုံရသည်။

“တကယ်တော့ မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ အက်ဆောင်စက္ကောဟာ
ကျွန်မတို့ ဂိုဏ်းအတွက် ဂုဏ်ထူးရာထောင်းတဲ့ တာဝန်
တစ်ရပ်ပဲ ဖြစ်မိတယ်။ ကျွန်တို့ရဲ့ အရှင်သခင် နန်းကျ
ကရာဇ် လီကွေ့ဟန်ရဲ့ နန်းဓမ္မဆက်ခံမော် သားတော်
ခင်းအား လီကွေ့ရှန်းဟာ ဒီသေတ္တာနက်ထဲကပုဂ္ဂိုလ်မပါပဲ”

“ဟေ...”

“အာ...”

“ဟင်...”

ဒုတိယမြောက် အာမေခိုက်ဆံများ သိုင်းသခေးကြီးတို့
ထံမှ ထွက်ခွာလာကြပြန်လေသည်။

“မင်းသားလီကွေ့ရှန်းဟာ ခေဆိုးသွားခဲ့တာ မဆုတ်
မိဘူး။ သတိလစ် မေ့မြောနေခဲ့တာပဲ ဖြစ်မိတယ်။ အရှင်
ခင်းသားဟာ မိတ်ဆွေကြီးသံချိုင်းထောက်ယိဖုလင်ရဲ့ စောင့်
ရှောက်မှုကို ခံယူနေခဲ့သူ တစ်ဦး ဖြစ်မိတယ်...”

၁၃၂ ● တက္ကသိုလ် ထိန်းစဉ်

“မနှစ်ငွေဦးက မင်းသားရဲ့အကြောင်းကို ကျွန်မထိ ဆံ့ချိုင်းထောက်တ ဖွင့်ဟပြောပြပါတယ်...”

“ကျွန်မကလဲ အရှင်ကေရာဇ်ရဲ့ နန်းဆက်ဖြစ်တာမို့ ကျွန်မတို့မှာလဲ တာဝန်ရှိတယ်လို့ ယူဆပြီး မင်းသားနဲ့ ပတ်သတ်မှု မှန်သမျှ အကူအညီထိုရင်စေစင်းစါ၊ ပေးမါမယ်လို့ စာတိစေးခဲ့ဖူးပါတယ်...”

“ဒါကြောင့် ဒီနှစ်မှာ သူတို့ဂိုဏ်းကို ရှိအနားနယ်စား မန်ချူးက ခြေရာခံလိုက်နေခဲ့တာမို့ မင်းသားအတွက်စိုးရိမ်စကင်းဖြစ်ပြီး ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းထံပို့ ဆောင်လိုက်တာလို့ဆိုပါတယ်...”

“ရှိအနားနယ်စားဟာ သူ့နေခင်တော် သေဆုံးတာနဲ့ စတ်သက်လို့လဲ ကျွန်မကို လက်စားချေချင်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်...”

“မန်ချူးကေရာဇ်ဆိုယ်တိုင်က သူ့ကို မင်မင်း အဆက်အနွယ်မှန်သမျှကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းဖို့ တာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်းခံရသူ မန်ချူးတစ်ဦးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ မန်ချူးကေရာဇ်ရဲ့ တူတော်သူတစ်ဦးဖြစ်သလို သိုင်းပညာစွမ်းရည်လဲ ထက်လှတယ်...”

“ခုသူက ကျောက်တစ်လုံးစခန်းကို ခြေရာခံထားမိတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသားလီကွေ့ ရှုန်း ရှိမုန်းဆော့ မသိသေးပါဘူး...”

“သူက ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းနဲ့ နဂါးမာန်ဂိုဏ်းကို သံသ့မဲမဲ ဆိုက်နေခဲ့တာပါ...”

“ဒါနဲ့ကြောင့်မို့ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ မပြန်လမ်း တောင်တန်းကို လက်ဆောင်အဖြစ် တာဝန်လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်...”

“ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းအနေနဲ့ မင်းသားလီကွေ့ ရှုန်းကို စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ခွင့်ရတာ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းတဲ့ပါတယ်...”

သည်တေ့မှ...

သိုင်းသမားကြီးများမှာဘဝင်ကျသွားပုံရ၏မင်းသား၏ နှစ်ရည် ရူမကောက် သေချာစွာ စူးစမ်းကြည့်ရှု ကြလေသည်။

“ကဲ...မင်းသားထို ကျွန်မတို့ နှိုးဖို့အချိန်တန်ပြီ”

သူမက ထိုသို့ပြောဆိုပြီး အဖြူရောင်အတိုးအိုထံ လက်ပြန်၍ တစ်စုံတစ်ခုကို တောင်းခံလိုက်သည်။

အတိုးအိုက မည်သည့်စကားမှမဆိုဘဲ တစ်စုံတစ်ခုကို ကျောပွတ်မယ်ထံ ကမ်းပေးလိုက်၏။

သူမက အတိုးအမြှင့်တင်မှုရရှိသည့် ရွေးကောက်ပွဲအား အဖမ်း ဖွင့်လှက် မင်းသား လီကွေ့ရှန်း၏ နှာဝဋ် တေ့ပေးလိုက် သည်။

သူမက ရှုဆေးထို့ မင်းသား၏နှာတောင် ကပ်ပေးရင် တ ဆက်လက်ပြောကြားနေပြန်သည်။

“အရှင်ကေရင်လီကွေ့ ယန်ရဲ့ တူတော်ပင်သူ မင်းသား လီရှင်ဆိုတာလဲ မာန်ချူးကေရင်ရဲ့ ရန်က ကြောက်ရွံ့ပြီး တာတ်မြုပ်လို့ ပုန်းအောင်း နေတယ်လို့ ကြားသိရသေး တယ်...”

“ဒီအရှင်မင်းသားနဲ့ ညီအစ်မို့ဝမ်းကွဲတွေ တောင်ပပ်တဲ့ လူ ဖြစ်မိတယ်...”

“အဲဒီတူတော်လီရှင်ကလဲ ရှိအနီးနယ်မှာပဲပုန်းအောင်း နေတယ်လို့ သိရတယ်”

ဆိုစဉ်...

မင်းသားလီကွေ့ ရှန်းမှာ အနည်းငယ်လှူလွန် လှုပ်ရှား လစစေသည်။

“ဟေ့... နိုးလာနေပြီ”

လူအားလုံးကအည်း စိတ်ဝင်စားစွာ မင်းသားအား ချီးမြှင့်ကြကုန်သည်။

မင်းသား လီကွေ့ရှန်းသည် ဖျတ်ခနဲ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့် ကြ၏။

ဝေဖန်ဆုံးဖြတ် သူ၏မျက်လုံးရှေ့ တည်တည်မှ မြင်တွေ့နေ သော ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် မရဏကျားပွတ်မယ်အား မြားစွာ စိတ်ကြည့်နေလေသည်။

သူ၏စိတ်တို့က တစ်နေရာသို့ ပျံ့လွင့်ရောက်ရှိစွားလေ သည်။

ထုတ်ဖော်ပေးရိုက်နှုတ် သံချိုင်းထောက် ယိမ္မာလင်၏မျက်နှာ ပြန်လည် မြင်ယောင်လာသည်။

“အရှင်မင်းသား၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဝိုက်ကို ရှိအနီး နယ်စားက ခြေရာခံမိထားတယ်လို့ ကြားရပါတယ်။ အရှင် မင်းသားရဲ့ လုံခြုံမှုက စိတ်မချရပါဘူး...”

“အချိန်မရွေးမန်ချူးတွေရဲ့ ဟာချောက်တိုက်ခိုက်မှုဆိုခံရ ပါတယ်...”

“တကယ်လို့ အရှင်မင်းသားအန္တရာယ် ရှိရင် အခြားတစ်နေရာ သို့ ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဖို့ဆောင်ပေးမပါ့မယ်။ လုံခြုံစိတ်ချရ ခဲ့ နေရာ ရှိပါတယ် အရှင်မင်းသား”

၁၃၆ ● တက္ကသိုလ် ဖိနိုးစဉ်

“ဘယ်နေရာပါလဲ သံချိုင်းထောက်ကြီး”

“မပြန်လမ်း၊ တောင်တန်းက မဟူရာ ကြောင်နက်ရိုက်တို့ပါ အရှင်”

“ဂိုဏ်းချုပ်ကရော ဘယ်သူပါလဲ”

“မရဏကျာပွတ်မယ်ပါ မင်းသား၊ သူတို့အဖွဲ့က သံသယားကြီးတွေရှိကြပြီ၊ မပြန်လမ်းတောင်တန်းကို မနီးတွေဟာ မတက်ခံကြပါဘူး”

“မရဏကျာပွတ်မယ်ကရော ကျုပ်တို့ကို လက်ခံမှာလား”

“မင်းသားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်တာမှန်သမျှ ကူညီမယ်လို့ ကတိပေးတားတယ်”

“ကောင်းပြီလေ...ဒါဆိုလဲ အဲဒီ သွားရမှာပေါ့”

ထို့နောက်...

သူ့အား သံချိုင်းထောက်က ဆေးတစ်ခွက် တိုက်ထိုင်သည်။

“လမ်းခရီးမှာ မင်းသားရဲ့ လုံခြုံမှုအတွက် ဒီဆေးသောက်သွားပါမင်းသား၊ ဒါမှ မင်းသားဟာ ရန်သူတွေအန္တရာယ်ပေးလာမှုကို ကျော်ဖြတ်နိုင်မယ်”

မဟူရာကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၃၇

“သံချိုင်းထောက်ကြီးကြိုက်ဆဲလို့ စီစဉ်ပါလေ”

ထို့နောက် သူ၏မျက်လုံးများစင်းလာကြသည်။ ပြီးတော့ အိပ်ပျော်သွား၏။

ယခု...

သူသည် ထိုမရဏကျာပွတ်မယ်ထံ ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီ ထင်သည်။

“မရဏကျာပွတ်မယ် ထင်တယ်”

သူကစတင်မေးမြန်းလိုက်ရာ သူမက ခေါင်းညိတ်ပြုလျက်...

“မှန်ပါဘယ်အရှင်မင်းသား၊ အခု မင်းသား ကျောက်တစ်လုံး စခန်းက သူ့စာရာဇာဂိုဏ်းရဲ့ ပို့ဆောင်မှုကြောင့် မပြန်လမ်း၊ တောင်တန်းမှ မဟူရာ ကြောင်နက်ဂိုဏ်းတို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ”

“ဪ... ကျုပ် မရဏကျာပွတ်မယ်ထံရောက်နေမှကိုး”

မင်းသားက မသတ္တာနက်ထံမှ ထလျက်ထိုင်သည်။

ကျာပွတ်မယ်က ဖေးမတွဲထူလျက်၏။

၁၃၀ ● ထက္ကသိုထိ တိန်းစည်

မင်းသားသည် ထိုယ်ပတ်စက်လည်မှ သိုင်းသမားကြီးများထို့ ဝေဝဲကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

မရဏကျာပွတ်မယ်က သူ၏လူများထံ သတိပေး ပြောကြားလိုက်ရ၏။

“တရုတ်နိုင်ငံ အရှင်စောရာဇ် လီကွေ့ ဟန်ရဲ့ သားဖော် မင်းသား လီကွေ့ ရှန်းဟာ မင်မင်းဆက်ရဲ့ နန်းမွေဆက်ခံသူ မဟာစော့မဟာနွယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါစေတယ်။ မင်းသားတို့ မဟူရာကြောင့် နက်ဂိုဏ်းရဲ့ နာယကလူကြီးများ အရှိအဝေ ပေးကြပါ”

သူမတို့ယ်တိုင်ကလည်း ရင်ညွှန်ဝယ် လက်နှစ်ဖက် ဆုတ်ပြီး ဒူးထောက်လျက် ဂီရဝပြု၏။

သိုင်းသမားကြီးများနှင့်အဖြူရောင်တိုးတိုးတို့သည်လည်း သူမနည်းတူ ဂီရဝပြုကြလေသည်။

“ကျုပ် ဘယ်လောက်စတင် သတိပေး အိပ်ပျော်သွားတာပါလိမ့်”

“အရှင်မင်းသား ဘစ်လတီထိ အိပ်ပျော်သွားပါကယ်”

● တူဆူးကြောင်နတ်နှင်း ခရဲငှက်များ ● ၁၃၉

“ဟင်...”

မင်းသား လီကွေ့ ရှန်းသည် အလွန် အံ့ဩသွားရှာလေသည်။

“ကဲ... မင်းသားကို အပြစ်ထုတ်စေကြပါဦး”

မရဏကျာပွတ်မယ်က သတိပေးလိုက်သဖြင့် သိုင်းသမားကြီး နှစ်ဦးက မင်းသားအနီး ချဉ်းကပ်လာကြ၏။

မင်းသားက ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်လေသည်။

ထို့နေ့က...

သိုင်းသမားကြီးနှစ်ဦး၏ပခုံးကို လှမ်းဆွဲလျက် အပြိုင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

မင်းသား၏ခန္ဓာ မရဏကျာပွတ်မယ်၏အနီးသို့ တိုးကပ်သွားခဲ့လေသည်။

“ခွို...”

“အို...”

သူမ၏ပခုံးထက်မှ မဟူရာကြီး မင်းသားအား မာနှိပ်လိုက်ရာ မင်းသား လီကွေ့ ရှန်းမှတစ်ဆင့် သွားရှာ၏။

၁၃၀ ● ထက္ကံသိထိ ထိန်းစဉ်

“ကဲ...မဟူရာ၊ အဲဒါ တို့များရဲ့ သခင်လေးကွယ်၊ အဲဒါ အသေ ဆင်းပေးစမ်း”

“ဘတ်”

ကြောင်နက်ကြီးမဟူရာက ချက်ချင်းပင် သမ၏စခုံးထက် ဝှေ့ခုန်ဆင်းပြီး မင်းသား၏ ခြေဖမိုးအား သွားထိနှမ်းလျက် ဝပ်နေလေရာ မင်းသား လိက္ခေ့ရှုန်းသည် မဟူရာအား အလွန်သဘောကျစွာဖြင့် ဦးခေါင်းကို ပွတ်သပ်မေးလိုက်၏။

“ကော်ပါပြီကွယ်.... ကဲ...ကဲ... မင်းရဲ့ သခင်မဆီမှာပဲ အေးချမ်းစွာနေပါ့မဟူရာ”

မင်းသားက ကြောင်ကြီးမဟူရာအား ချီပွေ့ လျက် မရုဏ်ကျာပွတ်မယ်ထံ ပြန်လည်လွှဲပြောင်းပေးလိုက်သည်။

သူမက ကြောင်နက်ကြီးအား ရင်ခွင်ဝယ်ပွေ့ လျက်...

“ဒီကောင်စခန်းမှာ မင်းသား စိတ်ချလက်ချ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ပါအရှင်၊ ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုးမှ အနှောင့်အယှက် မရှိပါဘူး၊ အကယ်၍ ဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့လာခဲ့ရင်လဲ ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းသားတွေက အသက်စွန့် ကာကွယ်ကြမှာ ဖြစ်ပါကယ် မင်းသား”

“ကျေးဇူးပါပဲ ကျာပွတ်မယ်”

စာခန်း (၁၂)

ဝေါက်စား ဘုရင်

သေးသွယ် ချွန်စားသော ဝေါက်စားငယ် တစ်ချောင်း ဖြစ်၏။

ထိုဝေါက်စားလေးမှာ ဓားဖစ်သမားတို့အကြိုက် ပုံစံ ထုတ်ပြုထုတ်ထားသည့် ဓားမျိုး ဖြစ်သည်။

ဓားငယ်လေး၏ လက်ဝါးထဲတွင် ထည့်၍ထားစေကာ ပျောက်ကွယ်သွားလောက်အောင် သေးလွန်းလှ၏။

သို့သော်...

စူးရှချွန်မြဲနေအော ဓားသွားကမူ လူတစ်ဦး၏ အဆက် ဇီဝိန်ထို့ ကောင်းကောင်းကြီး ခြေနိုင်စွမ်းရှိသည်။

၈၄၂ ● ဓမ္မသိုဏ် ဖိန်းစည်

အစွမ်း ထက်၍ ခြောက် မက် ဖွယ် ရာ တောင်း သော
အခေးပစ် လက်နက်တစ်မျိုးပင်။

လူချင်းယှဉ်လျက် ခေးချင်းခုတ်ထစ်စရာမလို့။

ခုန်လျက်ပျံလျက် ဆိုင်းတွက်နင်းစရာမလို။

လက်ညှိုးနှင့် လက်ခသာလျှင် လို၏။

ထိုလက်နှစ်ချောင်းဖြင့် ညှပ်ဆိုင်လျက် လိုရာသို့စေစား၍
ရ၏။

ရန်သူ၏ လည်မျိုလား၊ နှလုံးခားလား၊ ကြိုက်ဆည့်
သေကွင်း သွားခိုင်းလို့ရသည်။

သူက အသွားတို့ ဘယ်လက်ချေစင်းနှင့် ပွတ်သစ်
ကြည့်၏။

သံမဏိရောင်ဆက်နေသည့် ခေးသွားမှာ မြိနေသည်။

သည်ခေးလေးများတို့ လက်ချောင်းက ထိစမ်းမိသည်နှင့်
ဆွဲ၏စိတ်တို့က ဆူပွက်လာတတ်သည်။

ခက်ထန်လာတတ်သည်။

သူက သေတ္တာအနက် ရေငှက်လှေခင်အိမ်ထဲမှ ပေါက်
ခေးမျိုးစုံတို့ ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ဧရာတူကြောင်နက်နှင့် ရေငှက်များ ● ၁၄၃

ထို့နောက်...

သူက ပတ်ဝန်းကျင်ကို စေ့စဲ အကဲခတ်လိုက်သည်။

သူက သတိနှင့် တံခါးပေါက်ဆဲ ဤစင်လိုက်သည်။

ခန်းမကြီးက သူ့အား စောင့်ကြိုနေသည်။

သူက ထိုခန်းမအလယ်သို့ နားရော့မျက်လုံးခါ စွန့်လျက်
တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်ဝင်လာသည်။

ထိုစဉ်...

နားမှ အလွန်တိုးထူးသော အသံတစ်ခုကို ဖျတ်ခနဲကြား
လိုက်ရသည်။

“ဝိုး...”

ထို့ကြောင့်...

ဝမ်းထိုနှိမ့်လျက် ငုံ့ချလိုက်ရသည်။

သူ့ခေါင်းထစ်မှ ယင်တစ်ခက်ခင် အော်မြည်သွားသလို
ခေးကပ်လက်ဆဲ ပြတ်သန်းသွား၏။

သူက ချစ်ချင်းပင် ပွင့်ရာမှပြန်လည်စိတ်စတုမည့် အံ့ဖုံး
တံခါးတို့ ခေးငယ်တစ်စင်း ဖစ်လွတ်လိုက်သည်။

၁၄၄ ● တက္ကသိုလ် ဆိန်းစည်

“ဝှံ”

“ဒုတ်”

အံ့ဖုံးမှတစ်ဆင့်ပြန်လည်ပိတ်မရတော့၊ ခေးငယ်က စိုက်ဝင်ပြီး ကန့်လန့်ခံနေခဲ့သည်။

ခေးတစ်စင်းက သူ၏ လက်ညှိုးနှင့် လက်မကြားတွင် နောက်ထပ် နေရာဈာန်လာသည်။

ထိုစဉ်....

ခေတ်သံ၊ မာန်သွင်းသံ၊ ခြိမ်းခြောက်သံတို့က နေရာစုံမှ ဝေါ်လာ၏။

“ဟိတ်”

“ပုစိ”

“သေစမ်း”

“အစပြိုဟေ့”

“ဝှံ”

“ခွါ”

ယောဆုကြောင့် နုတ်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၄၅

“ခွါ”

“ခွါ”

ပေါက်ခေးများက တစ်လက်ပြီးတစ်လက်၊ တစ်စင်းပြီး တစ်စင်း အော်ဝံ့လျက် အထဲ ပြေးဝင်လာကြသည်။

တရုတ် ဆူဟက်ငါ အပြိုင်ရောက်သာကြခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

သူက ခန္ဓာတို့၏ကိုး ငိုလိုက်၊ မောက်လိုက် လှန်လိုက် ခိုလိုက် ခုန်လိုက် တွန့်လိမ့် ရှောင်တိမ်းနေခဲ့ရသည်။

ခေးများကဝန်းခနဲရွာချသော မိုးသီး မိုးပေါက်များစော မှောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူက ရှောင်ရင်းတိမ်းရင်းဖြင့် လက်ထဲမှပေါက်ခေးငယ် များနှင့် တုံ့ပြန်မခတ်သွား၏။ အံ့ဝှက်များမှ ထွက်ဝေါ် ဝင်သောခေးများ သူ့ဆီမရောက်မီ သူ၏ ခေါက်ခေးက အံ့ဝှက်ထဲရောက်သွားပြီး စိုက်နေခဲ့၏။

သူက ခန်းမအလယ်တို့ ဖြတ်သန်းမိလေသည်။

သူ့အား ဝင်ခတ်သောခေးသွားနှင့် သူက ပြန်လည် တုံ့ ပြန်သော ခေးငယ်တို့ လမ်းတွင်ဆံင်ကြပြီး မီးပွင့်မီးပွားများ သွင့်စဉ်ထွက်သွားကြသည်လည်း ရှိသည်။

ခန်းမကို နောက်ဆုံးဖြတ်မိချိန်ဝယ် ခေးတစ်စင်းက သူ၏ နှုတ်မျှီဆီသို့ တန်းဝင်လာသဖြင့် ကြောင်လိမ်လိမ်၍ ရှောင်

ပြီးလက်ထဲမှ ပေါက်ခွေးဖြင့် ချက်ချင်း တန်ပြန်ပြန် ငစ်လွှတ်လိုက်သည်။

သူ့စားစာလည်း ခားထွက်လာရာ အံ့ဝက်တံခါးအ သွားရောက် စိုက်ဝင်နေပြန်သည်။

ခားထွက်လာရာအံ့ဝက်တံခါးတို့ ဘယ်အံ့ဝက်မှပြန်မပိ နိုင်ဘဲ အပွင့်အဟ ဖြစ်ကုန်သည်။

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်းက သူ့အား ဩဘာရ ချီးမွမ်းသည့် သင်္ကေတအဖြစ် ဖော်ထွက်နေကြသည်။

လူအချို့ ခန်းမထဲ ဝင်ရောက်လာကြ၏။

“အံ့ဩစရာ အလွန်ကောင်းတယ်သခင်ကြီး၊ ကျွန်တေ တို့တော့ ထိုက်မျက်စိကို ကိုယ်တောင် မယုံချင်ဖြစ်သွ ရတယ်”

“ဒါလေခက် ခက်နေတဲ့ကြားထဲ ရှောင်ရင်း တိမ်းရ တန်ပြန်ပစ်ခတ်သွားတာလဲ ကွက်တိပဲ့”

“ဒါကြောင့်လဲ ပေါက်ခွေးဘုရင်လို့ နာမည်ကျော် ဖြစ် ခဲ့လဲ နယ်စားကြီး”

သူ၏ လတီရွေးစင် ရဲ့မက်များက တစ်ယောက် တ ခေါက် ချီးကျူးလာကြရာ သူက အပြုံးလက်ဆောင်တုံ့ပြ ခင်း...

“ဒါတွေဟာ ဆန်းလှတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အလေ့ အကျင့် အဘောတွေဓါကွာ”

“မှန်တော့ မှန်ပါတယ်သခင်ကြီး၊ ဒါပေမယ့် လူတိုင်း ဒါလောက် မဖြစ်နိုင်ကြပါဘူး၊ အခွင့်ကြီးကတော့ ပါရမီ ခိုရှိလို့ ဖြစ်ခဲ့တာပါပဲ နယ်စားကြီး”

ဇက်ရွေးစင် လူငယ်များမှာ သူတို့သခင်၏ အနုစညာ ခန်လှသော ‘ပေါက်ခွေးစညာ’တို့ တလေးတစား ချီးကျူး နေကြပေသည်။

သုံးလတာမျှသာ ကြွာမြင့်သော ပြန်လည် လေ့ကျင့်ခွ အတွင်း ဤမျှအောင်မြင် တိုးတက်စာသော နယ်စားအား ‘ပါရမီ’ ပေါက်ခွေးစညာရှင်ဟု ခေါ်ရမည်သာ ဖြစ်ပါ သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သံချိုင်းထောက် ကိုယ်တိုင်က သုဘရာဇာ
ကြီး တစ်ဦးဖြစ်တာသို့၏လက်ထောက်မှာ ဆူစော့ဒင်းစားကြီး
တို့ပင် ဖြစ်၏။

ဤကျောက်တစ်လုံး ဒေသသို့ ရောက်မလာမီကဆိုလျှင်
သူတို့ဂိုဏ်းမှာ အချို့ငြင်းပျက်တစ်ခု၌ စုစည်းနေထိုင် ကြရ
သည်။

ဂိုဏ်းစတင် ထူထောင်ခါစဖြစ်၍ ဂိုဏ်းသား အင်အား
မလည်း ယခုထောက် များပြားသေးရာ သံချိုင်းပျက်၌
နေထိုင်လေ၏။

ဇာနည် (၁၃)

ဇော့ဆူကြောင်နက်နွဲ့ ကလေးတွေ

ကျောက်တစ်လုံးဒေသ၌ သိုင်းလေ့ကျင့် ကွင်းတွင် သုဘ
ရာဇာဂိုဏ်း တော်လှန်ရေး မျိုးချစ်များမှာ အပြင်းအထန်
လေ့ကျင့် ကစားနေကြသည်။

ဂိုဏ်းချုပ် သံချိုင်းထောက် ယိဖုလင်သည် -သေရည်
တစ်ခွက်ထောက်ရင်း ဂိုဏ်းသားများအား ကြည့်ရှုနေ
သည်။

သူတို့ဂိုဏ်းကား အများအားဖြင့် အောက်ခြေသိမ်း
လူဆင်းရဲများသာ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုသံချိုင်းပျက်၌ သံချိုင်းထောက်ယိဖုလင်ဦးဆောင်ပြီး
ဇော့ဆူကြောင်နက်နွဲ့တို့ အတိုင်းစားကြီး တူးစိနှင်နှစ်ဦးတည်း စတင်တည်ထောင်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ဇန်နဝါရီလလယ်ခန့်တွင် တရုတ်ပြည်ကြီးအား ကျူး
ကျော် သိမ်းပိုက်ထားခဲ့သည့် ဝါးနှစ်ပြည့်မြောက်သည့်အခါ
သေ ဖြစ်၏။

ဇန်နဝါရီလတွင် ဝါးနှစ်ပြည့်မြောက် အဆိမ်းအမှတ်နှင့်
ဆက်ပွဲရွှင်ပွဲ အောင်ပွဲများ ကျင်းပနေခဲ့ကြသည်။

မီးရှူးမီးဝန်းများ ပစ်ဖောက်လျက် မန်ချူးတို့ ပျော်စရာ
မြူးထူးနေခဲ့ကြ၏။

သံချိုင်းထောက် ယိဖုလင်က ဆချိုင်း၏ အုတ်ဂူတစ်လုံး
ဝေါ်ဝယ်ထိုင်လျက် မန်ချူးတို့၏ မီးရှူးမီးဝန်းများအား
မော့ကြည့်၍ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေမိသည်။

သူတို့တရုတ်ပြည်ကြီးအား မတရား အနိုင်ကျင့်လျက်
ကျူးကျော် စေတိကစားခဲ့ကြသော မန်ချူးတို့အား သူ
ဒေါသဖြစ်စွာ 'တက်'ခေါ်ထိလိုက်မိသည်။

“တောစတီ”

“တယ်လိုဖြစ်လို့ တစ်စောကီ တည်း ဒေါသဖြစ်
တက်ခေါ်ထိနေရတာလဲ ယိဖုလင်ရဲ့”

သူ့အနီးအုတ်ဂူတစ်လုံးဝေါ်ဝယ်ထိုင်ရင်းသူ့တေး
စားကြီး ကုံးစိက မေးမြန်းထိတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဟာ ... ဟိုမှာမတွေ့ဘူးလားဗျာ၊ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံ
မတရား စေတိကစားထားတဲ့ သူခိုးခားပြီ မန်ချူးတွေ မျက်
ပြောင်တိုက်ပြီး မရှက်မကြောက် ပျော်ရွှင်နေကြတာ၊ ထွက်

သူက မကျေမနပ်ဖြင့်ပြောလိုက်သောကြောင့် သူတောင်း
အကြီး ကုံးစိက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး—

“အေးဗျ...ဒီမန်ချူးတွေဟာ စောစီတော် လူဝါ၊ဝတယ်၊
ကျုပ်တို့နိုင်ငံတို့ မတရားလာပြီး စစ်တိုက်အနိုင်ကျင့်တဲ့အပြင်
ခြစ်မဲတဲ့ ပြည်သူတွေကိုလဲ ဖိနှိပ်ညှဉ်းစနိုးနေတာ မကြည့်
ထိစရာဘဲ”

“ကျုပ်ကတော့ ဒီစောင်တွေကို ပြန်ဆော်ချင်တာပဲ
”

“ဆော်ချင်ဆော်ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား၏ ဘယ်သူကတား
ထိ၊ ဟဲ...ဟဲ”

“အင်း...ဟုတ်တယ်နော်၊ ကျုပ်ဆော်ချင်ရင် ရတာပဲ၊
အားပေးမယ့်လူတွေလဲရှိမှစ၊ ခင်ဗျားကတော့ ဘယ်လိုလဲ၊
အားပေးမှသာလားဗျ”

“ဟား...ဟား...ဟား၊ သံချိုင်းထောက်ရယ်၊ ခုနေခါ
မန်ချူးတွေကို ခွေးပဲကိုက်ကိုက် လှုပ်ခိုက်ခိုက် ကြိုက်တဲ့သူ
တွေချည်းပဲ၊ ဟဲ...ဟဲ...”

ထိုစဉ်ခိုက် သင်္ချိုင်းဘက်သို့ မြင်းစီးပန်ချူးရဲမက်နှစ်
စကားတပြောပြောနှင့် မြင်းများကို စီးနှင်းလာကြ၏။

“ဟာ...ဟာစကပ်ပဲ၊ သေချင်တဲ့ သက်ဝင်တွေ့ ရောက်တာ
အသားနေ ကျွပ်ဆော်ပြီလေ”

သူတို့ နှစ်ဦးတ သင်္ချိုင်းတွင်း ထိုင်နေကြခြင်းဖြင့်
မန်ချူးတို့ သင်္ချိုင်းပြင်မစု လမ်းအတွင်းမြင်းစီးလာကြစေ
သည်။

သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးမှာ အုတ်တံတိုင်းများ ရှိသေးရာ အ
နေရာ၌ကျိုးပဲ့ မေ့ကပ်ပျက်နေသောကြောင့် သင်္ချိုင်းထောက်
က ထိုင်နေရာသို့ လျင်မြန်စွာ ခန့်ကပ်သွားခဲ့သည်။

သင်္ချိုင်းထောက် အုတ်တံတိုင်းမေ့ကပ်တွင် ထိုင်နေသ
ဘဏ်သို့ မန်ချူးရဲမက်နှစ်ဦးက သတိပေးသားဘဲ လာနေ
သည်။

သူတောင်းစားကြီး ထော့ကျိုး ကုံးစီက အုတ်ဂူ
ထိုင်ပြီး သင်္ချိုင်းထောက်၏ အပြုအမူတို့ စောင့်ကြည့်
ခဲ့သည်။

သူက သင်္ချိုင်းထောက်အစား တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေ
မိသည်။

အထက်ပိုင်းဘက်သို့သော် မန်ချူးပျားက မြင်းစီးလျက်
နှစ်ထောက်ဆင်အား ဆွဲပြင်ခါးများတွင်လည်း ရှည်လျား
သည့် ဝေးရှည်ချားက တန်းလန်း။

တစ်ဦးတွင်မူ မြင်းရိုက်ကျာဝတ်ပင် ကိုင်ဆောင်လာခဲ့
သေး၏။

သင်္ချိုင်းထောက်ကား ခြေအစ်မက်မရှိသည့် ဇက်တကြီး
တစ်ဦးသာ။

ထို့ကြောင့်...

သူက လက်ခေကောက်ဝတ်လုံးခန့် တောင်ဝေးတုတ်ကို
ထောက်လျက် ထော့ကျိုးထော့ကျိုးဖြင့် အုတ်တံတိုင်းမေ့ကပ်
အနားသို့ ရွှောက်သွားခဲ့လေသည်။

သူက လိုအပ်လျှင် သင်္ချိုင်းထောက်ကြီးအား ကူညီနိုင်ရန်
ဖြစ်၏။

သင်္ချိုင်းထောက် ဖိစုလစ်တစ်ထောက် ထိုမန်ချူးနှစ်ဦး
အား အနိုင်မတိုက်နိုင်ပဲ က ထိုမန်ချူးတို့၏သုတ်သင်မြင်းကို
ခံရမည်နှင့် ကေန်ပင်။

၁၅၄ ● အတ္ထုပ္ပတ္တိ ထိန်းစည်

ထိုစဉ်ခိုက် မန်ချူး၊ ရဲမက်နှစ်ဦးက ယိဖုလင်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

သူတို့က သံချိုင်းထောက် ကပ်နေသည့် အုတ်တံတိုင်း ဖောက်တို့ တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းခန့် ကျော်စွားကြလေသည်။

ရုတ်ခြည်း ယိဖုလင်က မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

သူ၏ သံချိုင်းထောက်ကြီးက လေတွင် အရှိန်ပြင်းစွာ ပြေးထွက်သွားခဲ့၏။

“ဝိုး”

“ခွပ်”

“ဟ”

သံချိုင်းထောက်နှင့် မန်ချူးရဲမက် ဦးခေါင်းနှင့်နောက်စေ့ ထိခတ်သံတို့ ကျယ်လောင်စွာ မြည်သွားကြသည်။

မန်ချူးတစ်ကောင် ရှေ့ထိုးထိုးကျသွား၏။

ကျန်သောမန်ချူးမှာ ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်းအမ်း ကြည့်မိစဉ်....

● ၁၅၅ ● ဗဟုစုကြောင်နတ်နှင့် ရဲငှက်များ

သံချိုင်းထောက်ယိဖုလင်သည် မြေပြင်၌သံချိုင်းထောက်ထို ထောက်ပြီး မြေတစ်ဖက်နှင့် မန်ချူး၏မျက်နှာသို့ခုန်ကန် ချလိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဝှပ်”

“ဖောင်း”

ထိုမန်ချူး မြင်းထက်မှ နောက်ပြန် လန်ကျသွားသည်။

ထိုမန်ချူး မြေပြင်ပေါ်ကျသည်နှင့် ယိဖုလင်၏သံချိုင်းထောက်က လည်မျိုအား ထောက်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။

“ခွတ်”

“အူ”

လည်မျိုစေ့ သံချိုင်းထောက် ထောက်လိုက်သည်နှင့် မန်ချူးထံမှ လည်နှင့်သံတစ်ချက်ကြားရ၏။

ထော့ကျိုးကြီး ကုံးစီမှာ သံချိုင်းထောက် ယိဖုလင်၏ လှင်မြန်လှသော တိုက်ခိုက်မှုများအား မယုံနိုင်သည့်အလား ဝေးကြောင်ကြည့်နေမိလေသည်။

၁၅၆ ● ဇနီးမိတ်ဆွေ

သံချိုင်းထောက်က မန်ချူးအသင်းနှစ်လောင်းအား ကပ်မှ လက်တစ်ဖက်ဖြင့်စုံကိုင်၍ သံချိုင်းထံသို့ဆွဲသွင်းသွားသည်။

ရှုတ်မုလည်း အော်ဟစ်သွားခဲ့၏။

“ဗျို... ထော့ကျိုးကြီး၊ မြင်းနှစ်ကောင်ဆိုဆွဲခဲ့ဗျာ”

“ကောင်း... ကောင်းပြီထိုလင်”

ထော့ကျိုးကြီး ကုံးစီထည်သည်း သခင်မဲ့သွားသည့် မြင်းနှစ်ကောင်ကိုဆွဲလျက် သံချိုင်းပျက်အတွင်းဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

သူတို့က ဂူပျက်တစ်ခုတွင် မန်ချူးရဲမှတ်တို့၏အသေခင်းများကို ထားလိုက်ကာ မန်ချူးတို့၌ပါသည့်စွဲစွဲများနှင့် ဓားများကို ခွဲဝေယူလိုက်ကြလေသည်။

“ဟဲ... ဟဲ၊ ကျုပ်တို့တွေ မန်ချူးဘုရင်ကို ခေတ်လွန် ပုန်ကန်တဲ့ သူပုန်တွေ ဖြစ်သွားပြီဗျ”

“မုန်... မုန်တယ်ဗျ၊ မန်ချူးတွေဆိုသွားရင်ထော့ကျိုးကို အသက်ခံရမှာပဲ”

● ထော့ကျိုးကြီးနှင့် ချေခတ်ချား ● ၁၅၇

“တား... တား”

“တား... တား”

သံချိုင်းထောက်ကြီးက ကျယ်ထောင့်မှာ ရယ်ပောလေသည်။

“သူတို့ခေတ်လဲ တစ်နေ့ ခင်ဗျားရောက်ချုပ်ရော မသေတော့ဘူးလား ကုံးစီရယ်”

“ခါတော့... ခါခေါ့ဗျာ၊ ခါပေမယ့်...”

“ဘာမှခါပေမယ့်မနေနဲ့ ကုံးစီ၊ ခုချိန်ကပြီး ခင်ဗျားရဲ့ ချုပ် မန်ချူးဆန်ကျင်ရေးဂိုဏ်းတစ်ခုကို ထူထောင်ကြမယ်၊ ချုပ်က ဂိုဏ်းချုပ်၊ ခင်ဗျားက လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ် ဟဲ... ဟဲ”

သူတောင်းခားထော့ကျိုးကြီးကုံးစီမှာ ပါးစပ်အဟောင်း ဘားနှင့် ဖြစ်နေပေ၏။

သူတို့လက်ထဲ၌လည်း မန်ချူးတို့၏ ဓားတစ်လက်စီ ထိုင်ဆောင်ထားကြသည်။

“တယ်မှာလဲ ဂိုဏ်းသားတွေ”

၁၅၇ ● တက္ကသိုလ် အိမ်စဉ်

“ဟိမ္မာလေဗျာ၊ ဟိ...ဟိ”

သံချိုင်းထောက်ကြီးက အုတ်ဂူအဟောင်း အပျက်များက
လက်နှင့်ငှေ့ ယမ်းဖြိုးဖြိုး ဖြေကြားလိုက်သည်။

“ဂိုဏ်းနှစ်ခုမည်ကရော”

“သုဘရာဇာက ထူထောင်တာပဲ၊ သုဘရာဇာဂိုဏ်းရော
ဗျ၊ ထွေထွေထူးထူးဘဝဥဉ်းစားစရာလိုလဲ”

ထူထောင်စား ထော့ကျိုး ကုံးစိက သံချိုင်းထေရဝ
ကြီး ယိပုလင်၏လက်မှခေးတို့ စောင်းဝဲကြည့်လျက်...

“ကောင်းပြီလေ...ကျုပ် ခင်ဗျားခန့်တဲ့ရာထူးထို့ လက်
ဖျါတယ်”

“ဟိ...ဟိ၊ ဝါဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့ သုဘရာဇာဂိုဏ်း အ
မြောက်ပြီဗျာ၊ ဟား...ဟား”

“ခွင့်”

“ခွမ်း”

သံချိုင်းထောက်ယိပုလင်နှင့် ထော့ကျိုးကြီးကုံးစိတို့သို့
ခေးများတို့ ဘယ်ညာရိုက်ချလိုက်ကာ ဝမ်းမြောက်စမ်းသ
သစ္စာတတ် ဆိုလိုက်ကြ၏။

● ၁၅၈ ● ရေတုခကြောင်နက်နှင့် ရဲဒုဏ်များ

အသက်ဝိညာဉ် ကုန်ဆုံးသည်အထိ နယ်ချဲ့မန်ချူးတို့
အား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ကြရန် ကတိသစ္စာ ဆိုလိုက်ကြ
လေ၏။

“ဟေး”

“ဟေး”

“သုဘရာဇာဂိုဏ်းတဲ့ကွ”

သံပြိုင်ဟစ်ကြွေးလိုက်ကြပါ၏။

ယခုတော့...

သူတို့အဖွဲ့ကြီးမှာ လူအင်အားရော နေအင်အားရော
ဘောင်တင်းခိုင်မာနေခဲ့ပြီ။

တစ်ချိန်က...

သံချိုင်းပျက်များအတွင်း နေထိုင်ခဲ့ရသော ဂိုဏ်းသား
များသည် ဤဓကျောက်တစ်လုံးဒေသသို့ ရောက်သောအခါ
အလွန်လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ကြရသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင်...

၁၆၀ ● ဗုဒ္ဓညီထွေး ဖိနပ်စင်

နေ့သင်္ဂါများ၌ အပြင်ထွက်ခွင့်မရှိ။

သင်္ချိုပြင်ပျက်များအတွင်းပုန်းအောင်းလျက်နေထိုင်ခဲ့ကြရသည်။

နေ့ဘက်တွင် စိုက်သားများမှာ ခေါ်ဝေါ်ထင်ထင်မနေပေ။

အတယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

မန်ချူးများ ရိပ်မိပြီး အတိုက်ခံရမှာ စိုးသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ကြိုတင်ကာကွယ်သော စည်းကမ်းချက်များအား ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ထုတ်ပြန်ထားသည်။

ညဘက်ဟွင်သာလျှင် သိုင်းလေ့ ကျင့်ခွင့်ရှိသည်။

စကားစမြည် ပြောဆိုခွင့်ရှိသည်။

သည်မျှ စည်းကမ်းချက်များတင်းကျပ်ထားခဲ့သော်လည်း တစ်နေ့၌ မန်ချူးရဲမက်များ ရိပ်မိပြီး သူတို့ အလွတ်တွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရ၏။

မတူနူးကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၆၁

အလစ် အငိုက် ဖြစ်၍ ဂိုဏ်းသားများမှာ ရုတ်တရက် အားသင့်ပြီး စုစည်းမှုမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ် သံချိုင်းထောက် ယီဖုလင်စင် သံချိုင်းထောက် ခါဘဲ ဓားတစ်လက်နှင့်သာ မန်ချူးများအား ခုခံ ကာကွယ်နေခဲ့ရရှာသည်။

မန်ချူးရဲမက်အင်အားက ဓားကိုင် အယောက်ငါးဆယ့် နှစ် ဖြစ်၏။

မြင်းစီးထမားများလည်း တစ်ဝက်ခန့်ဖီလာကြသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ အလစ်အငိုက်ဖြစ်၍ ဂိုဏ်းသားများမှာ ထိအခိုက်များသည်။

သူတို့ဂိုဏ်းသားများမှာ မန်ချူးတို့အား ရှုံးလှလှနိုး နှိပ်စေခဲ့ပြီး ဂိုဏ်းချုပ်သံချိုင်းထောက် ယီဖုလင်စင် မန်ချူးတို့ပိုလ်၏ ဓားချက်အောက်ဝယ် အလူးအလဲခံနေခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ်ခိုက်...

ထိုက်ပွဲအခြေအနေထို့ ပြောင်းပြန်လှန်စစ်ဝေးမည် မရကား ပွတ်မယ်နှင့် မဟူရာကြောင့် နက်ဂိုဏ်းသားအချို့ လောက်

၀၆၂ ● ထမ္မာသိုလ် ထိန်းစည်

ရှိလာပြီး သူတို့အား ကူညီခဲ့ကြသဖြင့် မန်ချူးတို့လက်တွင်း လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။

ဇံချိုင်းထောက် ယိဖုလင်မှာ မန်ချူးတပ်ဗိုလ်၏ မျက်ကို ခုခံကာကွယ်ရင်းစာ ဓရဏကျားပွတ်မယ် ဖစ်လဲလိုက်သော သံချိုင်းထောက်ကိုဖမ်းဆူပြီး ခြေတစ်ချောင်းမှ သာ တိုက်ခိုက်ရသည့်ဘဝမှ လွတ်မြောက် သွားခဲ့ရသည်။

သို့မဟုတ်မိက...

မန်ချူးခေးချက်နှင့် ယိဖုလင်မှာ ဇာတ်သိမ်းခကော ဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်လေသည်။

သို့ဖြင့် သူတို့ဂိုဏ်းမှာ ထိုအချိုင်းပျက်အား စွန့်ခွာခဲ့သည်။

ကျောက်တစ်လုံးဧညသို့ ရောက်ခဲ့ကြရလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သံချိုင်းထေခက် ယိဖုဖန်သည် သေရတစ်ခွက်စောက်ရင်း ညှုပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ရသည့် ဂိုဏ်းဂိုဏ်းသားများအကြောင်း တွေးတောလျက် ကြည်နူးစိတ်ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

တောရာကြောင်နက်နှင့် ရေငှက်များ ● ၁၆၃

ထိုစဉ်ခိုက်...

ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးမှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရှိရာသို့ တရကြမ်း နှုတ်ခြေတင် ပြေးလာခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။

“ဟေ...ဟိုမှာ ဂိုဏ်းသားတစ်ဦး အခြေမာသလဲ သိဘူး”

လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ် ထော့ကျိုးကြီးကဲ့စီက ခြင် ဘဲဖြင့် ထအော်တစ်သည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး...မန်ချူးတွေ စခန်း သက်ကို ဦးတည်ချီသက်လာနေကြပြီ”

“ဟေ...”

“တာကွယ်”

ဂိုဏ်းချုပ်ရော လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ရော ထိုဂိုဏ်းအားအား စေ့စေ့ကြည့်လျက် ယေကြည်နိုင်သလို ခေးကြည်သည်။

၁၆၄ ● ဆန္ဒထိုက် ထိန်းစဉ်

“မန်ချူးတွေ ချီတက်လစနေပြီ၊ စခန်းနဲ့ အလွန်နီးကပ်နေပြီပင်ဗျ”

“အေး...ရန်သူဟေ့...ရန်သူ”

ထော့ကျိုးကုံးစီကြီးက လေးကျင့်ကွင်း၌ သိုင်းလေ့ ထွက်နေကြသည့် ဂိုဏ်းသားများအား အော်ဟစ်သတိပေးလိုက်ရာ ဂိုဏ်းသားများနှင့် လေးကျင့်ကွင်းမှ လက်နက်များ ထားသို့ရာ ကျော်စက်လိုက်သလို ပြေးလွှားကြကုန်သည်။

“ဇက်နက်တွေယူကြဟေ့”

“မန်ချူးတွေ ရောက်လာကုန်ပြီ”

ဂိုဏ်းသားများ လက်နက်ထားသို့ရာသို့ မရောက်မီပင် မန်ချူး မြင်းသည်တော်တို့ တကြောင်း ခုန်းစိုင်းအကြည့်သလို တွေ့ရ၏။

သူတို့နှင့်အတူ မြားတံများကို အရင်လွှတ်၍ စိုင်းနှစ်လားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မေ့ရာကြောင့်နက်နွဲ့ ခရဲငှက်များ ● ၁၆၅

မန်ချူး မြားများက ကျော့စက်တစ်လုံး တောင်ခြေထွင်ပြီး မိုးရွာသကဲ့သို့ အဆက်မပြတ် ကျရောက်နေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ၏သံချိုင်းထောက်ကြီးကို ဝေ့ယမ်းသွက် အော်ဟစ်အမိန့်ပေးနေစေသည်။

“လိုက်တွေ့ထိ အမြန်ဝင်ကြဟေ့၊ လေးမြားသမားတွေ ချစ်ချင်း တန်ပြန် ဝစ်ကြစမ်း”

“လှံသမားတွေ အကာအကွယ်ယူပြီး အဆင်သင့်ပြီ”

တကယ်တော့ ပေထိ ဆိုကတည်းက သူတို့ ဂိုဏ်းသားများမှာ မြားချက်မှန်ပြီး စာဘင်ခြေမှာ အတုံးအရိုး လဲပြိုနေကြပြီ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုယ်ဘိုဗစ် ဇားတစ်သက်ပယူနိုင်၊ အချိန်လေးအတွင်းမှာပင် မန်ချူးတို့က သူတို့ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

မန်ချူးတို့က ရဲမက်အင်အားလည်း များပြားလှသည်။

ရှေ့ဆုံး၌ ရိုအန်းနယ်စားကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပြီး လာရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဟေး...ဟေး...ဖေး...တေး...ဟေး”

“သူပုန်တွေဆို ခေါင်းဖြတ်ကြကွ”

“သူတရာဇာဂိုဏ်းဆို တိုက်ကြဟေ့”

သူတရာဇာဂိုဏ်းသားများကား စုစည်းခုခံချိန်ပင် မလှိုက်ချေ။

ချူရှန်လန်းက ဂိုဏ်းချုပ် သံချိုင်းထောက်နှင့် လက်ထောက် ထော့ကျိုး ကိုးစိတို့ထံ ဦးတည်ပြီး မြင်းစိုင်းနှစ်ကောင်အစေ့မေ့သည်။

သူတို့ဂိုဏ်းချုပ်နှစ်ဦးမောင်းမှခင်းတစ်လက်သာရှိသည်။

ယိဖုလင်က သူ၏ ချိုင်းထောက်အား လက်နက်အဖြစ် သုံးရန် အဆင်သင့် ပြင်လိုက်သည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ဒုက္ခိတတွေ ထေပေတော့”

“ကိုးစိ၊ ခင်ဗျား ဟိုဘက်ကတိုက်”

သူတို့နှစ်ဦးက ချူရှန်လန်း၏ မြေးအမ်းလို့ နှစ်ယောက်ကြားမှ တုတ်ဖြင့် တားပေးလိုက်သည်။

ထော့ကျိုးကဲ့သို့သည် ခားတိုကိုင်ဆောင်လျက် ရန်သူများ တိုက်ခိုက်ရန် ဆန္ဒတန်းထားလိုက်၏။

“ဝှမ်း”

“အား”

“ဝှီး”

“ဝှန်း”

“အီး”

“ထန်း”

ရှုအန်းနယ်စား ချူရှန်လန်းသည် သူတရာဇာဂိုဏ်းချုပ်နှစ်ဦးထံသို့ မြင်းအား ဦးတည်လျက် ဒုန်းစိုင်းနှင့်လာပြီး အက်တစ်ဖက်ကို ယမ်းလိုက်ရာ ငရဲငှက်ထစ်ကောင် အချိန်ခြင်းစွာ မြေးထွက်သွားခဲ့သည်။

သူကစားကိုမြောက်ပင်လျက် ဆီ၊ ကြိုနေသည့်ထောင့်က
ကုံးစိတ် ဦးစားစေးပစ်လွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

သူ၏ပေါက်စားမှာ အရှိန်ပြင်းဆန်လှသည့်ပြင် ပြေး
တန်းစွာ တစ်ရှူးထိုးထွက်သွားခဲ့ရာထောင့်ကျိုးကြီးပျော့
လှိုင်မြောက်လျက်က မြန်မာ့နိုင်ငံရှာတော့ပေ။

စားကြီးနှင့်အတူ လည်မျိုတွင်ဝရဲငှက်စိုက်ဝင်ပြီး နေသ
ပြန် လန့်၍ လဲကျသွားရှာ၏။

ချူရှန်လန်းက လက်နက်မဲ့သည်မှာ ထူးဆန်းမှတ်တတ်
ခံရသော ယိဖုလင်ထံမှ မှုမ့ရှာလင့်ဘဲ သံချိုင်းထောက်ကြီး
ကပြင်းထန်လှသော အရှိန်အဟုန်နှင့် ထွက်လာပြီး သူ၏
ခြင်းထိုက်ချလိုက်ရာ မြင်းမှာရှေ့တို့ကျွမ်းစိုက်ကျသွားတော့
သည်။

မြင်းနှင့်အတူ လွတ်ကျသွားသောချူရှန်လန်းသည်အထွေ
သို့ ခုန်ထွက်သွားခဲ့၏။

သူက ချက်ချင်းပင် ထိုက်ကိုလှည့်၍ ဝရဲငှက်တစ်ကောင်
အား ယိဖုလင်ထံ ဖစ်လွှတ်လိုက်ပြန်၏။

“ရွမ်း”

“ထန်း”

သို့ရာတွင်....

ယိဖုလင်က ပြေးဝင်လာသည့် သူ၏ပေါက်စားအား
သံချိုင်းထောက်နှင့် လျှင်မြန်စွာ ရိုက်ချလိုက်နိုင်သည်။

ချူရှန်လန်း၏ ပေါက်စား လည်မျိုစိုက်ခံထားရသော
ထောင့်ကျိုးကြီးမှာ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ပြာနှမ်းလျက် မျက်
မျက်လုံးအစုံက ပြူးကျယ်ပြီး အသက်ပျောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်လေ
သည်။

“အဆိပ်စား”

ထောင့်ကျိုး တုံးစိ၏ မျက်နှာတို့ကြည့်ပြီး သူထိတ်ခနဲ ဖြစ်
သွားမိ၏။

သူ့၌ ဓားမရှိ။

အဝေးပစ်လက်နက်ပုန်းမရှိ။

၁၇၀ ● ဆတ္တသိုလ် ထိန်းစဉ်

မန်ချူးဝေးသမားမှာ အဆိပ်လူး ပေါက်စားနှင့် သူ့
အား ရင်ဆိုင်လာသည်။

ပထမပေါက်စားက ကာကွယ်ရိုက်ထုတ်ခြင်း ခံရသဖြင့်
ချူရန်လန်းမှာ မကျေမချမ်းဖြစ်လျက်ရှိ၏။

သူနှင့် ရန်သူက ဝါးနှစ်ရိုက်သာသာခန့် ကွာလှမ်းလေ
သည်။

“ဗီဇာ သုဘရာဇာကြီး၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အရှင်သခင်လေး
တယ်မှာလဲ၊ မှန်မှန်ပြောရင် အသက် ချမ်းသာရာရမယ်”

“ဘာကွ”

မန်ချူးတို့က တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ငြိတ် ထိုက်ခိုက်လေ
ခြင်းဖြစ်၏။

“ဘယ်က အရှင်သခင်လေးလဲ၊ မသိဘူး”

သံချိုင်းထောဝက်က ဘူးကွယ်လိုက်လေသည်။

“ဟဲ...ဟဲ၊ ဒီလိုဘူးကွယ်ရင်တော့ မိုက်မဲရာကျလိမ့်မယ်
သုဘရာဇာ”

● သူ့ရာကြောင့်နက်နှင့် ရဲငှက်ချား ● ၁၇၁

“ထိုက်မှာသာ တိုက်စမ်းပါ မန်ချူးကောင်ရယ်၊ ကျုပ်
ဆီက ဘာမှမသိရဘူးမှတ်ပါကွ”

“ဟဲ...ဟဲ၊ ဒါက ခင်ဗျားအထင်ကိုး၊ ကျုပ်တို့ ယှဉ်လို့
ရမယ်ထင်နေတယ်မဟုတ်လားဗျ”

သူ၏ခြိမ်းခြောက်မှုအား သံချိုင်းထောဝက် ယိဖုလင်က
ဂရုမစိုက်ချေ။

ရှေ့တစ်လှမ်း တိုးကပ်လာ၏။

“ခင်ဗျားကြီး ရှေ့တစ်လှမ်း မတိုးနဲ့”

“ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...”

သုဘရာဇာကြီးက မထိမဲ့ မြင်ဟန်နှင့်ဆက်လက်လျှောက်
သည်။

တကယ်တော့....

ရန်သူမှာ အဝေးဝစ်လက်နက်က ရှိနေခဲ့သည်။

၁၇၂ ● ဓမ္မာဒိန္နိ ဝိနိယောဂါ

သုက သံချိုင်းထောက်မလွဲလျက် အပ်ဆို တစ်ချောင်း
သောင်မရှိ။

သည်တော့...

အနီးကပ်တိုက်ပုံမှတစ်ဖါး အခြားနည်းလမ်းမရှိ။

“ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောစရာရှိနေလို့ သည်းခံနေတာမျိုး၊
နို့ မဟုတ်ရင်တော့ ခုဆို လည်ချို ထုတ်ချင်းပေါက် သွား
ပြီ...”

“ဪ...ကျုပ်တ လက်မပါတော့ဘူးလား”

သုဘရာဇာကြီးက စေတီမဲ့ခြင် ဟန်နှင့် တဲ့ပြန်လိုက်
သည်။

“ခင်ဗျားလို့ လက်နှစ်ဖက်နဲ့လူ မပြောနဲ့ဗျိုး၊ လက် ဆယ်
ဖက်နဲ့လူတေခင် ကျုပ်ရဲ့ ငရဲငှက်ပေါက်ခေးကို တောင်းနိုင်
ဘူးဗျ”

စတုရန်းကြောင်နုထိနှင့် ငရဲငှက်များ ● ၁၇၃

ချူရုန်လန်းမှာ သုဘရာဇာဂိုဏ်းချုပ် သံချိုင်းထောက်
ထိမုလင်အား အချိန်မရွေး သတ်ဖြတ်နိုင်သည် ဟူသော
အပြောမျိုးနှင့် ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

“တော်တော်စကားထွားတဲ့မနီချူ၊ ကဲဟေ့ ဒါလေစက်
ကျယ်လှတဲ့မီးစပ်ကို ငါ့သံချိုင်းထောက်နဲ့ ဂိတ်ဖဲ ပစ်ရမယ်၊
လာပြီဟေ့...”

သုဘရာဇာဂိုဏ်းချုပ် သံချိုင်းထောက် ထိမုလင်မှာ
စိတ်ရွှေ့ညံ့တေတဲ့ ရှိအနီးနယ်စား ချူရုန်လန်းထံသို့ တစ်
တုန့်ထိုး တိုက်ခိုက်ရန် ခုန်လွှားလိုက်တော့သည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ငှစ်”

“အ”

“ဘုန်း”

၁၇၄ ● ထက္ကဆိုင် ဟိန်းစည်

“ဟား...ဟား...ဟား...ဟား”

ခရဲငှက် ပေါက်ခွေးတစ်ချောင်းက သံချိုင်းထောက် ယံလှိုင်၏ ခြေတစ်ဖက်ကို စိုက်ဝင်သွားအေးသည်။

ထို...ကြောင့်...

ယိပုလင်မှာ တစ်ဖက်သို့ ယိုင်လဲကျသွား၏။

သူက ဂိုက်သားများနှင့် ခန့်ချူးတို့၏ တိုက်ပွဲကို လှမ်းကြည့်မိလိုက်သေးသည်။

ဧည့်သည့် ဂိုက်သားမှလည်း သူ့အား လက်ရောက် ဓကယ်ဆယ်နိုင်။

သူတို့ထိုက်တိုင်ပင် အသက်လု၍ အဆေးအလဲ ခုခံ ကာကွယ်နေရသည်ကို တွေ့သည်။

“ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...တယ်လို့လဲ ဆုတရားကြီး”

ချူရှန်လန်းက အနီးသို့ ရောက်လာပြီး အရော်ပြားနှုတ်မေး၏။

မောဟူကြောင်နက်နှင့် ခရဲငှက်များ ● ၁၇၅

“ကျုပ်ရှုံးတာပဲ၊ သတ်လိုက်ပေါ့ကွ”

သံချိုင်းထောက် ယိပုလင်က ရဲဝံ့စွာ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

“ဪ...ဒီလိုလား...ဟဲ...ဟဲ”

ချူရှန်လန်းသည် ခါးတွင်ချိတ်ထားသော ခားပြားကြီးအား ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“လာပြီဗျို့... ခရဲသွားဖို့သာ ပြင်စေတော့”

“ဝုစ်”

“ဒုတ်”

“အ”

သံချိုင်းထောက်၊ ယိပုလင်မှာ မျက်စိစိုစို စုံခြိတ်ထားမိသည်။

သို့ရာတွင်...

ဝေဒနာက သူ၏ လည်ပင်း၊ ရင်ဘတ်၊ ဝမ်းဗိုက်တို့မှာ မဟုတ်။

ခြေထောက်မှာပွဲ ဖြစ်သည်။

သူက မျက်စိအား ပြန်လည်ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိပြန်ရာ ဆူဆဲ ခြေထောက် အောက်ပိုင်းမှာ ပြတ်တောက်နေလေသည်။

ပေါက်ခား ထိမှန်ထားသော အပိုင်းမှာ ပြတ်တောက် သွားသော အောက်ပိုင်းတွင် ဝါသွား၏။

ဆွေးများကတိခန့်ပြတ်သွားသော ဇက်ရာမှ မြင်မကောင်း အောင် ကိုဆင်းနေသည်။

“မင်းက အာလို့ငါ့ကို မသတ်ရတာလဲ”

သူက မကျေမနပ်နှင့် မေးမြန်းလိုက်၏။

“သတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကယ်လိုက်တာ”

“ဘာ...မင်းက ငါ့အသက်ရိုက်ကယ်တယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားကို မသေစေချင်သေးလို့ ကယ် တာပဲ၊ ကျုပ်ရဲ့လို ခင်ဗျားခြေထောက်ကိုမှမဖြတ်ရင် အဆိပ် တွေက တစ်လိုယ်လုံးပျံ့ပြီး အဆိပ်တက်လို့ ဆေးသွားလိမ့် မယ်”

“အဲဒါ တာသတော့လဲကွ”

“ထက်ရပမ်းဆီးချင်တဲ့ သဘောပေါ့ဗျာ၊ သေစေချင်မှ ဘာ ခင်ဗျားခြေထောက်ကို ထိမှန်အောင် ဝစ်ပေါ့မလား၊ ငါ့မျှလို့ အသည်းနှလုံးတို့ထိ နေရာမျိုးတွေကို ဝစ်မှာ

“ကျုပ်အဖို့ ဒီအကွာအဝေးမျိုးမှာ ခင်ဗျားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ထိနေရာဆို မလွဲသောဘဲ ဝစ်ခတ်နိုင်တယ်”

“ဘောက်”

“ဝိုး”

ယိဖုဆင်က သူ၏ သံချိုင်းတောက်နှင့် လဲနေရာမှ လွှဲ နှိပ်ပစ်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင်...

ချူရှန်လန်းက ခုန်ပျံ့ရွေ့စင်ထွက် သွားနိုင်ခဲ့၏။

“ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ”

“ခင်ဗျား လျှောက်နှိပ်အောင် နောက်ထပ်ချိုင်းထောက် ဝစ်ခု ကျုပ်ရှာပေးပါ့မယ်”

၁၇၀ ● ထက္ကသိုက် ထိန်းစဉ်

သုဘရာဇာဂိုဏ်းအား ပျက်လှနီးစား ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

လွတ်မြောက်သွားသူ အနည်းအကျဉ်းသာရှိပြီး ယေးသူနှင့် ဒဏ်ရာရသူက များလှစွာ၏။

ချူရှန်လန်းက ယိဖုလင်နှင့် ခေါင်းဆောင်ပိုင်း အဖို့သာ ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီး ကျန်ဒဏ်ရာရ တော်လှန်ရေးဆေးများအား သုတ်ဆင်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။

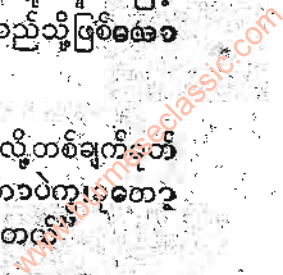

ဆခန်း (၁၄၂)

ရှီဆန်းနယ်စားကြီးရဲ့ အကြံအစဉ်

ရှီဆန်းနယ်စားကြီး ချူရှန်လန်းသည် ကျေခက်တစ်လုံးအောင်မှ သုဘရာဇာဂိုဏ်းကြီးအစား ဖြိုခွင်းလိုက်နိုင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့လည်း သူ့မျှော်လင့်ထားသည့်သို့ဖြစ်အောင်သာကြောင့် တစင်မကျနိုင် ဖြစ်နေရ၏။

“တေခက်...သတင်းကအတိုအကျရသေးလို့တစ်ချက်တစ်ချက်ပြတ်ကျောက်တစ်လုံးမျှသွားတိုက်ခဲ့တာပဲကျွန်တော့်တစ်ချက်ချက်တစ်ချက်ပဲ ပြတ်ခဲ့ရတာ နာလှတယ်”

၁၈၀ ● တက္ကသိုလ်ထိန်းစဉ်

“အင်း...တိုက်ပွဲမှာ လွတ်မြောက်ဖွားသူ ဂိုဏ်းသားက အင်မတန် နည်းပါးတယ်။ ပုန်းအောင်းနိုင်မယ့် နေရာမှာ သမျှလဲ ရှာဖွေခဲ့တာပဲ။ ဆခင်ကြီးမရှိလို့သာ မတွေ့တာပေါ့...”

သူ၏ မန်ချူးတိုက်ခိုက်ရေး ဓာတ်မှူးတစ်ယောက်ဖြစ်သူ ချာကင်ပိုက် ဝစ်ရောက်ပြောကြားလေသည်။

“ပိုဆိုးတာက ဖမ်းခွာယူဘရာဇာကြီး သူ့ကိုယ်သူ သေဆွေးသွားတာပဲကွ”

“ကျွန်တေခိုစိတ်ထင်တော့ ဒီလူကြီးဆီမှာ လျှို့ဝှက်တစ်ခုရှိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါကြောင့်လဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုမခံဘဲ အဆုံးစီရင်သွားတာပဲ”

“အေး...သူ့ကြည့်ရတာလွတ်လမ်းလဲမမြင်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ကလဲ မြေနှစ်ဖက်လုံး ပြတ်နေတဲ့လူ ဖြစ်နေတော့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရရင် တစ်နေ့ဖွင့်ဟပြောပိဋကတ်ပေးလို့ စောကောဝိတ ဇာတ်သိမ်းပစ်လိုက်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ် ချာကင်ပိုရဲ့”

ယေဘုယျအားဖြင့် နေ့စဉ်အား ● ၁၈၁

“ကျွန်တော်လဲ အဲဒီလိုပဲ ယူဆပါတယ်”

နယ်စားကြီး ချူရှန်လန်းသည် သုဘရာဇာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘဲချိုင်းတောက် ဗိမ္မာလင်တစ်ယောက် သူ့ ကိုယ်သူ သတ်သေသွားကြောင်း သိရသောအခါ အလွန်စိတ်ပျက်သွားပုံရလေသည်။

တတယ်တော့ ဤဂိုဏ်းချုပ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်များသိရမည်ဟု သူက တထစ်ချ ယုံကြည်ထားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း...

ရန်သူတစ်ဦးအား အသက်အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်တယ် ဆယ်ခဲ့သည်မှာ ထိုမျှော်ဆင့်ချက်မျိုးနှင့် ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ သိတ် ရေသွန် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သုဘရာဇာကြီးမှာ ဆူ၏ ရည်ရွယ်ချက်အား ကြိုတင် ခိုဝှမ်းထားသောအကြောင်း ယခုကဲ့သို့ ဆေပွဲဝင်သွားခြင်းသာ ဖြစ်မည်။

ဤမျှ မိမိအသက်ထိုစွန့်၍ သစ္စာစောင့်သိ သွားခြင်းမှာ ယခင်က သူတို့ သတင်းရရှိထားသည့်အတိုင်း ဤဂိုဏ်း နန်းကျဘုရင်၏သမီးတော် လီကွေ့ရှန်း ခိုအောင်းသွား သည်မှာ ဖြစ်နိုင်သည်။

“တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွ၊ သူတို့ဂိုဏ်းက ငါတို့ခြေရာ မိတာ ရိပ်မိသွားပြီး တစ်နေရာရာကို ပို့ပစ်လိုက်တလဲ ဖြစ် နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် လျှို့ဝှက်စွာတစ်ခုခုမှာလဲ ဝှက်ချက် ဝှက်ထားခဲ့နိုင်တယ်”

“မှန်ဝါတယ်သခင်ကြီး၊ တစ်နေရာရာကို ပို့ဆောင်ထား တာ များစွာ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“အေး...အဲဒါဆိုရင် သူတို့နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့ အဖွဲ့ အစည်း တစ်ဖွဲ့ဖွဲ့ဆီ ရောက်သွားနိုင်တယ်ကွ”

“သူတို့ သုသာရာဝဂိုဏ်းနဲ့အဆက်အသွယ်ဆိုလို့ ဟိုလွန် ခဲ့တဲ့ သုံးလေးဖက် ခရီးထွက်သွားတဲ့ မြောက်ပိုင်းက မပြန် လမ်းတောင်တန်းပဲ ရှိတာပဲ ဆခင်ကြီး”

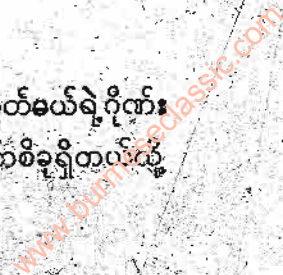
ခန့်ချူးတိုက်ခိုက်ရေးမှူး ချာကင်ပိုက သတိရစွာ ပြော သေး သတိစေးသဖြင့် နယ်စားကြီးချူရှန်လန်းသည် တစ်စုံ စရာကို သတိရသွားသလို ရှိ၏။

“အေး...ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီထုန်းကကျောက်တစ်လုံးစခန်း ခရီးထွက်သွားတဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေဟာ သေတ္တာနက်ကြီး လုံးလုံးကို အဲဒီမပြန်လမ်းတောင်တန်းဆီ သယ်ဆောင်သွား တာပဲ...”

“ဒီသေတ္တာနက်ထဲကတစ်ခုတွေလဲ၊ ဒါလောက် ဝေးလံသိ နိုင်တဲ့နေရာဆို သယ်ဆောင်သွားတာရော ထူးဆန်းနေ တာကွ”

ချာကင်ပိုသည် နယ်စားကြီးချူရှန်လန်း၏စကားအချို့ စဉ်းစားစရာများကို ထပ်မံရရှိခဲ့သည်။

“မပြန်လမ်းတောင်တန်းမှာ ဓရဏကျာပွတ်မယ်ရဲ့ဂိုဏ်း ဆို မဟူရာ ကြောင်နက်ဂိုဏ်း ဌာနချုပ်တစ်ခုရှိတယ်လို့ သေချာနေခဲ့ကြတာပဲ မဟုတ်လား...”

“ပြီးတော့ သူ့ဘာဝကြီးနဲ့ မရတကျာပွတ်မယ်တဲ့ အင်မတန်ရင်းနှီးခဲ့ကြတဲ့ မဟာမိတ်တွေပေါ့”

ချာဆင်ပို၏စကားကြောင့် နယ်စားကြီး ချူရှန်လဲ မျက်လုံးအစုံမှာ တောက်ပလာခဲ့၏။

မျှော်လင့်ချက် အရိပ်အယောင်များလည်း သန်းထု ရ၏။

“အင်း...မဟူရာကြောင်နက်ဂိုဏ်းသာ မပြန်လမ်းတေ ထန်းပေါ်မှာ အမှန်တကယ်ရှိရင် မင်းလားလိမ္မော် ရှုန်း အိမ်ကို ရောက်နေမှာ ကေနဲ့ပဲ ချာကပ်ပို့...”

“သူ့ဘာဝကြောင်ဂိုဏ်းယားတွေ ခပ်ဆောင် သွားခဲ့ သေတ္တာနက်လာလဲ နန်းကျကေရာဇ်မင်းယားပဲ ဖြစ်လဲ အသေအချာကွ”

ချူရှန်အနီးက တူ၏ ယုံကြည်ထင်မြင်မှုကို အခိုင်အ မပြောကြားနေခဲ့သည်။

“ဒါဆို မြောက်ပိုင်း မပြန်လမ်းတောင်တန်းကို အကဲ မတ် စေခင်ကြည့်ဖို့ လူလွတ်ထားရင် မကောင်းဘူးလား သခင်ကြီး”

“အို...အကောင်းဆုံးပေါ့ ချာကပ်ပို့ရယ်၊ အဲဒီသံသယ သာ မှန်ကန်ရင်...”

“ယုန်ထောင်ကြောင်မိဆိုတဲ့စကားကို ကြောင်ဘင်မက ယုန်လဲမိမှစကွယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ဆီကစုံစမ်းသောက် လှမ်းရေး ရဲမက်နှစ်ဦးကို စေလွှတ်လိုက်ပါ့မယ် သခင် ကြီး”

“အော့ကွ... ဟုတ်မှန်ပါ့မလို့ပဲ ဆုတောင်းရမှာစဲကွ၊ ဘေချာလိကတော့ အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့ကို ချေမှန်းပစ် ရမယ်ဟေ့၊ လိုအပ်ရင် ဇွေးရာဇ်ရဲမက်တွေကို အကူအညီ လို့ရတယ် ချာကပ်ပို့...”

“မင်း မင်းဆက်အနွယ်တွေကို ထုတ်ပစ်နိုင်ရင်တော့ တို့ ချား ရာထူးကောင်းကောင်း ရုမှာ သေချာတယ်ဟေ့”

၁၀၆ ● တက္ကသိုလ် ထိန်းစဉ်

“ကောင်းစွာပြု စာခင်ကြီး”

တပ်မှူး ချစ်ကောင်ပို အရှိအဝေပေး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားသည်။

နယ်စားကြီး ချူရှန်ဖန်းသည် သူ၏ လောစလောဆယ်တိုက်ပွဲအောင်မြင်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ ကျေနပ်အားရဖြစ်နေလေတော့၏။

ဆန်း (၁၀၅)

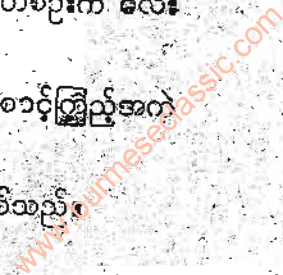
နဂါးမာန်ညို ရောက်ရှိလာသည့် ဧည့်ဆည်တစ်ခု၌

“ဟေ့...ရုပ်စမ်း”

နဂါးမာန်ညို အနီးသို့ လူစိမ်းတစ်ဦးရောက်ရှိလာသဖြင့် ငင်းပုန်းဝပ်နေသော နဂါးမာန်ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက လေးစားနှင့် ချိန်ရွယ်လျက် စစ်ဆေးမေးမြန်း၏။

အခြား တင်းသမားများက ချုံကွယ်မှ စောင့်ကြည့်အကဲတ်နေခဲ့သည်။

လူစိမ်းမှာ သိုင်းသမားလူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

“ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“ဆရာကြီး ခေးနှစ်လက်ရင်းယုန်တွေ ဆုံဖို့ဖောခဲတာပဲ ခင်ဗျာ”

နဂါးမာန် ရိုက်သားမှာ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ဖြင့်အက်သွား ပြီး...

“ကောက်စွဲလဲတု”

ထိုအခါ...

လူစိမ်းဆိုးသမားက...

“ကျွန်တော် မန်ချူးတော်လှနီရေးသမားတစ်ဦးပါ ခင်ဗျာ၊ ဆရာကြီးထံ အရေးကြီးကိစ္စနဲ့ ရောက်လာတာပဲ၊ ကျွန်တော် ကို ဆရာကြီးထံ ပို့ပေးပါ”

ထိုအခါ...

ချုံကွယ်များအတွင်းမှ နဂါးမာန် အဖွဲ့သားများ ထွက်လာကြပြီ...

“ကဲ...ကိစ္စ အရေးကြီးလာပုံရတယ်၊ ဆရာကြီးဆီ တစ်ယောက်လိုက်ခို နားလျက်ကွာ”

နဂါးမာန် ကင်းထွေးများမှ ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသူ တစ်ဦးက အနိမ့်ဖေးလိုက်ဆဖြင့် ကင်းသမားတစ်ဦးက ရှေ့ဆုံးထွက်လာပြီး လူစိမ်းအား...

“ကျွန်နောက် လိုက်ခဲ့ပါ”

“တုတ်ကဲ့”

နဂါးမာန်ထင်းသမားနောက်မှ လူစိမ်းလူရွယ်မှာ တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ဖက်ဆွဲဆွဲလေသည်။

လျှိုယဲသို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်ဝင်သွားသော ကင်းသမားနောက်သို့ လူစိမ်းကလည်း ခပ်ဆွတ်သွက်လိက်သွားသဖြင့် မကြာမီ ဆရာကြီးခေးနှစ်လက်ရင်းယုန်ရာသို့ သူတို့ရောက်ရှိသွားကြသည်။

ဆရာကြီး ခေးနှစ်လက်မှာ မင်းသား လိဂျင်းအား ခေးကွက်အချို့အား ပြုစုနေစဉ် ရောက်ရှိသွားကြခြင်း ဖြစ်၏။

၁၉၀ ● ဆရာကြီးထံ ဆီနီးစည်

“ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့ ခင်ဗျ”

“မနီချူးတေစီလွန်ရေး သမားလို့ ပြောမိတယ်”

တင်းသမား ပြောကြားမှုကြောင့် မင်းသားအား ဝေနှစ်ထက်သိုင်းကွက် ပြသနေသည့် ဆရာကြီး ချင်းယုံက လှည့်ကြည့်ပြီး....

“ဟင်...ဝမ်းပူး မှီလားကွ”

အံ့ဩဟန်နှင့် နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ကျွန်တေစီတို့ အောက်တစ်လုံးစခန်းထို့ မနီချူးတွေ ဝင်တိုက်လို့ ဂိုဏ်းလဲ ဖရိုဖရဲဖြစ်ပြီး ဆေးသွေသေ၊ ဗက်ရာရ သူရ ဖြစ်ကျန်ခဲ့မိတယ် ဆရာကြီး”

လူရွယ်က စိတ်မကောင်းဟန်နှင့် ပြောကြားနေခဲ့၏။

“အို...ကျွတ်...ကျွတ်...ဖြစ်ရလေတယ်ကွယ်၊ ဒါနဲ့ခင်းတို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကကော...”

● ဆရာတူကြောင်နတ်နှင့် ခရဲငှက်များ ● ၁၉၁

“ဆက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ် ကုံးစီကတော့ သေဆုံးကျန်ခဲ့ တာပဲ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သံချိုင်းထောက်ကထော့ ခြေတစ်ဖက် ပြတ်ပြီး မနီချူးတွေ ဖမ်းမိသွားကြတယ်...”

“တစ်ဂိုဏ်းလုံးတော့ ဖျက်လုနီးမီးပဲ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တေစီကောင် အင်မတန်ကံကောင်းလို့ လွတ်မြောက်ခဲ့ရတာ မှီ ဆရာကြီးရယ်...”

“မနီချူးတွေကမင်းသားလီကျွေ့ ရှုန်းခိုအောင်းနေတယ် ဆိုတဲ့ သတင်းအရ ရုတ်တရက် ဝင်တိုက်ကြတာပဲ”

နဂါးမာန်ခေါင်းဆောင် ဓားနှစ်လက် ချင်းယုံက မင်း သား လီရှင်းအား လှမ်းကြည့်၏။

မင်းသားလီရှင်းလည်း မင်းသားလီကျွေ့ ရှုန်းနာမည် မှီ ယာသဖြင့် စိတ်ဝင်စားဟန်နှင့် လူရွယ်အား မေး၏။

“သူတို့ မင်းသားကိုရော မိသွားသမားဟင်...”

လူရွယ်က ခေါင်းယမ်းရင်း ပြုံးသည်။

၁၉၂ ● ဆတ္တသိမ် ဟိန်းစည်

“အဲဒါ ဆရာကြီးကို ပြောပြချင်လို့ ကျွန်တော်ဒီလို အရောက်လာတာပါ ခင်ဗျာ”

ဝေးနှစ်လက်ရော မင်းသား လီရှင်းပါ စိတ်လှုပ်ရှား ဟန်နှင့် ခေါင်းညှိတ်ကြမ်း

“အေး... ပြောပြစမ်းပါဦးကွာ”

“လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လနှစ်လ သောက်ကပ် ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်း ချုပ်ကြီးက မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ မဟာရာကြောင့်နတ်ဂိုဏ်းဆီ ပို့ခိုင်းလို့ ကျွန်တော်တို့ သခင်လေးဆိုပို့ ပေးလိုက်ကြရတယ် ဆရာကြီး”

“မရက ကျာပွတ်မယ်ရဲ့ ဂိုဏ်းထားကွယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“အဲဒီဂိုဏ်းက ဆယ်မှာရှိဘာလဲ”

“မပြန်လမ်း ဘောင်တန်းမှာရှိတဲ့ ဘုံကျေခင်းကြီး တစ် ကျောင်းမှာပါ”

● တူဆူးကြောင်နတ်နှင့် ရေငှက်များ ● ၁၉၃

မင်းသား လီရှင်း၏အမေးတို့ လူရွယ်က ဖြေကြားလေ ခဲ့မည်

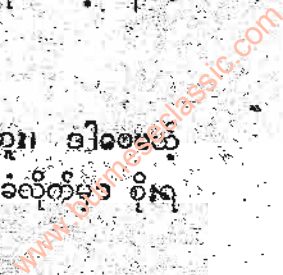
“အခု ကျွန်တော်တို့ထံ ဝင်တိုက်တဲ့ မန်ချူးတွေမှာ အနီးနယ်စား ချူရှန်ထန်းကိုယ်တိုင် ပါလာတယ်။ သူက ခင်လေးတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ထံမှာ မေးမြန်းနေတာ။ ကြားရ သိရ ဂိုဏ်းချုပ်က ‘ဘာ’ ကိုယ်နေလို့ မထတ်ဘဲ ထက်ရ နှေးဆီးသွားတာပဲ ဆရာကြီး”

“ဟင်...”

မင်းသား လီရှင်းက စိုးရိမ်ပူပန်သ ဣအသွင်နှင့် ဝင်ပြော ခဲ့မည်

“အင်း... အဲဒီဂိုဏ်းချုပ်က ပြောလိုက်ရင်တော့ နေ့ခင် တ်တော့ ဒုက္ခရောက်ပြီ ဆရာကြီး”

“ဂိုဏ်းချုပ်ကတော့ ဖော်မှဒမဟုတ်ဘူး။ ဒါစေမယ် ချီးမျိုး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရင်တော့ ဝန်ခံလိုက်မှာ စိုးရ ခ်...”

“ဒါကြောင့် ဆရာကြီးဆီ ကျွန်တော် အရောက်လာတာပါ။ ကျွန်တော် အမြင်ရတော့ မနီချူးတွေက မပြန်လဲတောင်တန်းဆီ ချီတက်သွားကြမယ်လို့ ထင်တယ်...”

“သူတို့က ဧကရာဇ်ရဲ့ နန်းဓမ္မဆက်ခံသူတွေလို့ အသိအသန် ရှာဖွေနေကြတာဆရာကြီး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကတော့ အချိန်မီ မရဏကျာပွတ်မယ်ကို ကြိုတင်သတိပေးရင် ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်”

နဂါးမာန်ခေါင်းခဆောင် ဓားနှစ်လက်ဆင်းယံသည် မှု့မှောင်ကြီး ကြိုတ်လျက် အလေးအနက် စဉ်းစားနေသည်။

“အဲဒီ မပြန်လမ်းတောင်တန်းဆီ ဝမ်းဝူး ရောက်လာ”

“ရောက်ပူးတယ်ဆရာကြီး၊ သခင်လေးကို သွားပေးပို့ဆောင်ကြတဲ့အထဲမှာ ကျွန်တော်လဲ ဖါသွားခဲ့တယ်ခင်ဗျာ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော် မပြန်လမ်းတောင်တန်းဆီ လိုက်သွားပါရစေ ဆရာကြီး”

မင်းသား လီရှင်း၏ ကြားပြတ်ပြောကြားအောင် စတားကြောင့် ဓားနှစ်လက်က ဝမ်းဝူးအား ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ဒါ သခင်လေး လီရှင်းပဲကွဟ့်၊ မင်းသား လီကျွေ့ရှန်းနဲ့ အစ်တို့ တော်စပ်တယ်”

ဝမ်းဝူးဆိုသော သိုင်းသမားသည် မင်းသား လီရှင်းမှန်းလျှင် အရှိအသေပြုလိုက်သည်။

“မင်းသားကို ဂါရဝပြုမိတယ် မင်းသား”

ဝမ်းဝူးက ဝူးထောက်လျက်ပြောကြားနေသဖြင့် မင်းသားရှင်းက ပြန်လည် မတ်တတ်ရပ်ခိုင်းတာ...

“ဒါတွေ လုပ်နေပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မိတ်ဆွေရယ်၊ ကျုပ်တို့အပြန်နည်းနဲ့ အတိုဆုံးလမ်းက သွားနိုင်အောင် စဉ်းစားဗျာ”

၁၉၆ ● ကတ္တသိုက် ထိန်းစဉ်

ခေါင်းဆောင် ဓားနှစ်လက်က ဆက်လက်ပြောပြနေဆဲ
အည်။

“မင်းသားက ဝမ်းဗူးနဲ့ လွတ်လိုက်လို့လဲ နမ်းမှာ မန်ဒု
တွေနဲ့ တိုးမှာကြောက်ရတယ်။ ငါ့ခြားတော်လှန်ရေးအဖွဲ့
တွေနဲ့လဲ စိတ်မချပြန်ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုင်လိုက်မှပဲ ဖြစ်
မယ်”

“ဒါဆိုရင်တော့ အသင့်လျော်ဆုံးပါ ဆရာကြီး။ တွေ
တော်တို့ချည်းပဲဆိုရင် ဓနိဇျူးရန်က ဖြတ်ကျော်ဖို့ မလွယ်
ဘူး။ ဆရာကြီးဆိုယ်တိုင် မရုဏကျာပွတ်မယ်နဲ့ တွေ့ဆုံ
ပြောပြ အတိပေးမှ ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

ဝမ်းဗူးက တိုက်တွန်းလိုက်ဆဖြင့် ဓားနှစ်လက်မှာ နှိ
ခေါင်း ညိတ်လိုက်ပြီး...

“ကောင်းပြီလေ...လိုက်တာပေါ့”

“မနက်ကျ ဝေဝေသောသွားရမအောင်”

“ကဲ... ကဲ... ဝမ်းဗူးလဲ အနားယူနေတော့၊ စားစရာ
သောက်စရာတွေလဲ စားဦးကွယ်၊ တို့များဆီ ရောက်အာမှ
ဘာ့ တို့အဖွဲ့သားပဲပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပဲ ဆရာကြီးခင်ဗျား”

ညဉ့်ကတော့ အတော်လေးနက်လာပြီ။

ငွေရောင်လဝန်းကြီးသည်ပင် ဦးခေါင်းထိပ်ကညီတည့်ည့်
ချောက်နေခဲ့ပြီ။

သူက လသာသောညကို နှမြောလှစွာ မအိပ်စက်နိုင်ဘဲ
အသာဆောင်ထွက်ပြီ။ ထိုင်နေမိသည်။

ဤအဆောက်အအုံကြီးကား အလွန်အံ့ဩစရာ ကေခင်း
ဥအောင် သည်မျှ ဝေးလံ သီခေါင်ဆော တောင်တန်း
စာအုပ်ထဲ ရောက်ရှိနေသည်။

အခန်း (၁၆)

ငွေထရောင်ဆောက်ရာ

မြေနှံထမ်းတေခင်တန်းပေါ်တွင် အမင်းကြီးက ထိန်ထိန်
အစနေသည်။

ငွေလရောင် စက်ဖျန်းကြပြန်သားသောကြောင့် သစ်ရွာ
သစ်ခက်တို့ပေါ်တွင် ငွေရည်တို့က လိုစီးကျနေ၏။

တေခင်တစ်တေခင်လုံးမှစလည်း ငြိမ်ဆက်နေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ အော်ဟစ်ဟိန်းလိုက်သော သားတေခင်
တို့၏ အသံသံကြားနေရမည်။

မည်သည့်ခေတ်ကမ္ဘာမှ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးက မည်သို့
သာ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လူ့ဆူမုန်းလှစေစေ သည်အရပ်
ဝယ် သည်မျှ ခမ်းနားတည်ဝါသော ဝိသုကစ ဇာကရာ
ခြောက် အဆောက်အအုံကြီးအား ဆောက်တည်ထားမပါ
မိန့်။

မည်သည့်ခေတ်ကမ္ဘာမှ ဆောက်ဆောက်၊ မည်သူကပဲပိုင်ပိုင်
အစုအချိန်ကာလမှာတော့ သည်တုံကျောင်းကြီး၏ အရှင်

အခင်ကတော့ မရဏ ကျာပွတ်မယ်ခေါ် ကော်လွန်က
ပြောက်ကျားမယ်သာလျှင် ဖြစ်သည်။

သူမအကြောင်းကိုတွေ့မိပြန်တော့ အလွန်ထူးခြားသော
မိန်းမပျို သိုင်းသဓားတစ်ဦး။

အင်အားကြီးမားကျော် ရက်စက်ယုတ်မာကြသော နတ်
ခွေ့ မန်ချူးများအား ခေကြောက်စွဲ စွဲထိပြောင်ခြောက်
စွာဖြင့် ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်နေသည့် သူရဲကောင်းမလေး တစ်
ဦး။

မျက်ခြင်ဆိုးယိုတွေ့မယုတ်မာလျှင်တော့ သူမအကြောင်း
ကို ကြားရလျှင် ဧည့်ခံရီထဲမှ ပုံဖြစ်တစ်ပုဒ်သာဟု မှတ်
ထင်မိမည်မှာ မရှုပ်။

ကြောင်တစ်ကောင်၏မျက်နှာကို အစဉ်အမြဲပုံးအုပ်လျက်
အနက်ရောင် ပိုးခတ်စုံကိုသာ ဆင်မြန်းဝတ်ကာ လက်ထဲ
တွင် သံဆူးတစ် ကြောပွတ်တစ်လက်နှင့် ဇနိုးထက်ဝယ် မထူ
ရာ ကြောင်နက်တစ်ကောင်ကို ထင်ဆောင်ကာ နက်မှောင်

သော ဆံပင်ရှည်များကို ပံးလျားချွတ်သော အသွင်မှာ
ပုံပြင်ထဲမှ ထူးဆန်းလှသည့်မင်းသမီးတစ်ဦးလား၊ သို့မဟုတ်
နတ်မိခင်တစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ချိမ့်မည်။

ယခု ပစ္စုပ္ပန်မှာတော့...

သည်သို့အသွင်အပြင်ရှိသည့် မိန်းမပျိုမှာ အလွန် ထိတ်
လန့် ကြောက်ရွံ့ စရာကောင်းလှသည်။

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ယုတ်မာရမ်းကားစာတ်သည့် မန်
ချူး အရှိုင်းများပင်လျှင် သူမနာမည် ကြားသောအခါ
ကြောက်ရွံ့တုန်သွေးတတ်ကြသည်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှ
သည်။

သူကေလည်း မန်ချူးတို့ တုန်လှုပ်ခေါင်ချားသွား
ကောက်အောင် အတယ်မျှရက်စက် အတယ်မျှ ကြမ်းကြုတ်
ပြုထားလေသည်သေး။

ရွှိအန်းနယ် တစ်ဝိုက်မှာတော့ မရဏ ကျာပွတ်မယ်ဟု
ကြားလိုက်သည်နှင့် ကြက်သီးမွေးညှင်းများ အသွားတတ်ကြ
ကုန်၏။

သူတတော့ အခြားလူပေါင်းများစွာနှင့် ခြားနားလှစွာ သည်နာမည် ကြွားရတိုင်း သူမအကြောင်းဖို့ တွေးမိတိုင်း ရင်ခုန်ဆွတ်ပျံ့ခဲ့ရသည့်ချည်းစင်း။

သူက သူမ၏ လှစနုဖျိုချောမောပြေပြစ်သည့်မျက်နှာထံ မြင်ပူးသည့် ကံကောင်း အကြောင်းလှသူတစ်ဦး မဟုတ်ဖီလား။

သူမ၏ ချိုလှင်ကြည်သစ်သောအသံ၊ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသော လှုပ်ရှားမှုနှင့် ယဉ်ကျေးမွန်ရည်သော စကားတို့ကို ဧာ မြင်တွေ့ ကြားသိ ဆက်ဆံနေရသဖြင့် သူမ၏ ကျေနပ်ကြား ထင်ရှားနေမှုများအတွက် အံ့ဩနေမိသည်။

သူကတော့ သူမအား အခြားလူပေါင်းမြောက်မြားစွာကဲ့သို့ ကြောက်လည်းမကြောက်မီး။

ရွဲ့လည်း မရွဲ့ပါ။

ထိုအစား...

သူမနှင့် တွေ့ချင်မြင်ချင် စကားပြောပြောဆိုနေချင် သည်သာ။

“ဟင်...အရှင်မင်းသား အိမ်မပျော်လို့လား”

ဈေးနောက်ဘက်မှ ညင်သာသောသူမ၏အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူက ဆတ်ခနဲ နောက်လှည့်၍ ကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။

မာန်ပီသော ကြောင်မျက်နှာဖုံး မအုပ်ထစားသည့် သူမ၏ ဇာတိမျက်နှာဖျို ဝမ်းသာစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

နက်မှောင်၍ တန်းနေသောမျက်ခုံး....

ချွန်ထက်သော နှာတံ...

နက်သော မျက်လုံးအစုံ....

ကြေညက်သော ပါးအို နီနီနှင့်....

စန်းနုရောင်ပါးလျားသော နှုတ်ခမ်းတို့က မည်သို့မျှ လှည့် မြန် ဖျတ်လတ် ရက်စက်တတ်သော သိုင်းသေနှင့် မအုပ်စမ်း

ငြိုးရယ်လိုက်သောအခါ ညီညာသော သွားဖြူဖြူလေးများကလည်း ဝှဲလဲလုံးလေးများသဖွယ်။

သူမက ညဝတ်အင်္ကျီပေါင်းကို စက်ရုံသားသဖြင့် သူမ၏ အတွင်းခန္ဓာအချိုးအဆစ်တို့ကလည်း အထင်သားမပါပဲ လွင့်နေလေသည်။

မိန်းမလူတို့၏ သတ္တန်က သူမတွင် အကုန်ပိုင်ဆိုင်ထားသည့်နည်း။

သူက သူမ၏ အလှအပျော့တွင် နှစ်မြောနေရာမှ ထိုးသက်စွာ ဖြေကြားလိုက်မိသည်။

“ထိန်ထိန်သာနေတဲ့ လမ်းကြီးဆိုအားနာပြီး မအိပ်တာပါ ကျားပွတ်မယ်”

သူမက လှမစွာ ပြုံးလိုက်ရှာသည်။

ငြိုးလိုက်သောအခါ ခွက်သွားသော ပါးချိုင့် တစ်ခွက်အားလည်း သူက သတိပြုလိုက်မိသေး၏။

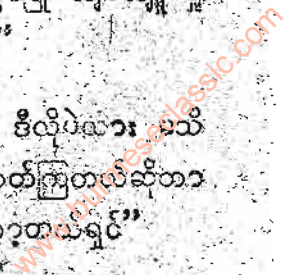
“ကဗျာဆန်လိုက်တာနော်၊ နန်းတွင်းသားတွေဟာ ဝီလို့ပဲ စကားအရာမှာ လှမအောင် ပြောတတ်ကြတယ် ထင်တယ်”

“ကမင် ဖွဲ့နွဲ့ပြီးပြောတာ မစာတတ်ဘူး ကျားပွတ်မယ်၊ ခံစားပြီး ပြောလိုက်မိတာမပါ၊ ကြည့်ပါဦး၊ ကမင်ကြီးက သာလိုက်တာ ဘယ်လောက် ကြည့်နူးစရာ ကောင်းလဲအင်း၊ စိတ်လဲမှာ အေးခြံမနေဘူးလား...”

“သတ္တလောကကြီးဟာ အရာရာ လှမနေဘူးလားဟင်း၊ ဒီလိုအချိန် ဒီလိုအခါမျိုးမှာ အိပ်လိုက်မိရင် နှမြောစရာ ညချမ်းတစ်ည ဖြစ်သွားမှာပေါ့ ကျားပွတ်မယ်ရယ်...”

“ဒါကြောင့် လမ်းကြီးလို အားနာတယ်လို့ ပြောမိတာမလား၊ ခုက သင်ယာအောင် လှမအောင် ဆင်ယင်ခင်း ကျင်းပေးထားတဲ့ လောကကြီးကို ဥပမာကွဲပြား လှစ်လျှူ ရှုနေတယ်ဆိုရင် ကောင်းပါ့မလားဟင်း...”

“အင်း...မင်းညီ မင်းသားတွေဆိုတာ ဒီလိုပဲလား မယ်ဘူးနော်၊ ထိပ်ဟန်နန်းဟန်နဲ့ နုနယ်နေတတ်ကြတယ်ဆိုတာ အရင်က ကြားဖူးခဲ့တယ်၊ ခုမှပဲ ယုံရတော့တယ်ရှင်”

မင်းသားလီကွေ့ရှန်းက သူ့အား ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ သတ္တဝါတစ်ကောင်အလားစူးစိုက်ကြည့်ရှုနေသည့် သူ့အား တုံ့ပြန်အေးကြည့်ရင်း....

“ကျုပ်တို့မေးလို့ ကျုပ်တဖြေပြီးပြီ၊ ကျာပွတ်မယ်ကို ပြန်မေးပါရစေဦး၊ ကျာပွတ်မယ်ကရော ဘာလို့ မအိပ်ရ သေးတာလဲ”

သူ၏အမေးကြောင့် သူမက ဝါးချိုင့်ခွက် ဖော်အောင် ပြုံးပြန်မိသည်။

“မအိပ်ရသေးတာ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ တစ်ရေးနိုး ထလာ တာပါမင်းသားရယ် ဖင်း...ဟင်း၊ ကျွန်မအိပ်ရာက ကြည့်ရင် ဒီလသာဆောင်ဆို မြင်ရတယ်လေ....

“အရှင်မင်းသားကို လသာဆောင်မှာ ထွက်ရပ်နေစာ မြင်ရလို့ ကျွန်မဘာမင် ထွက်လာတာ၊ အဖေစီမဂ္ဂိုရင်တော့ အိပ်ရာထဲ ပြန်အိပ်နေမှာပေါ့”

“ကျေးဇူးပါပဲ ကျာပွတ်မယ်၊ လသာတဲညတို့ အဖေစီ တစ်ဦးနဲ့ စကားပြောရင်း ကုန်ဆုံးရတာ ပျော်ရွှင်ကြည့်နူး ဖို့ ကောင်းပါတယ်...”

“အထူးသဖြင့် ကျာပွတ်မယ်နဲ့ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ စကားပြောပြန် ပြောဆိုရတာဟာ ကျုပ်အတွက်ပိုပြီး ကြည်နူး ပျော်ရွှင်ရတယ်လေ”

လရောင်နှင့် သူမ၏မျက်နှာဝယ် အံ့ဩသည့်အရိပ်တို့ ဖြတ်သန်းသွားသည်ကို သိရှိလိုက်ရသည်။

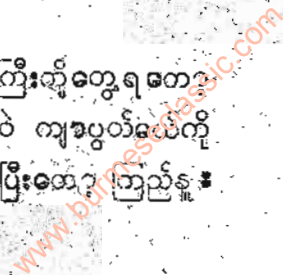
“ဘာဖြစ်လို့ ပိုပြီး ကြည်နူးပျော်ရွှင်ရတာလဲဟင်”

“အဲဒါကို ကျုပ်လဲသိချင်တာပါပဲ ကျာပွတ်မယ်၊ ကျာ ပွတ်မယ် ရောက်မလာခင်လေးမှာ ကျုပ် ကျာပွတ်မယ် အကြောင်း စဉ်းစားတွေးတော နေမိခဲ့တာကိုး....”

“ရှင်....”

“အရှင်မင်းသား ကျွန်မအကြောင်းတွေးနေတယ်၊ ယုတ် လားရှင်”

“ဟုတ်ပါတယ် ကျာပွတ်မယ်၊ လမင်းကြီးတို့တွေရတော့ အေးမြပြီး ကြည်နူးရတယ်လေ၊ အဲဒီလိုပဲ ကျာပွတ်မယ်ကို မြင်ရတော့ ကျုပ်ရင်ထဲ အေးချမ်းတယ်၊ ပြီးတော့ ကြည်နူး တယ်....

“လူတွေကပြောကြတော့ ကျွန်တို့ထိမ်းနာခွင့် ကြား
လိုက်တာနဲ့ ချွေးတုန်သွားကြသတဲ့၊ ကျုပ်ဟတော့ ဒါမှတုန်ခါ
ငါဘူး၊ အဲ...ရင်တော့ခုန်သလားပဲ”

သူမက သူ့ ထို့အံ့အားသင့်သလို ဝေးကြည့်နေရက်...

“အရှင်မင်းသား အခုလိုပြောဆိုနေတာ တကယ်ပဲလား
ဟင်...ကျွန်မ အိပ်မက်မကနေတာ ပဟုတ်ပါဘူးနော်”

“အိပ်မက်ထိ ထင်ရင် ကျုပ် လက်ဖ ဝါး ကို ဆိုင်ဆပ်
ကြည့်လိုက်ပေါ့”

မင်းသား လီကျွေ့ရှုန်းက သူ၏လက်ဝါးကို ဖြန့်ပေး
လိုက်မိ၏။

သူမက ဆိုလက်ဖဝါးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“အိပ်မက် ထင်သေးသလားဟင်”

သူမက သူ၏လက်ကို တစ်ကျပ်စွာ ဆုပ်ညှစ်ထား၏။

“တကယ်တော့လား မင်းသားရယ်”

သူမက မင်းသားအား ရင်ခွင်ထဲ ထွေးပွေ့ လိုက်၏။

မင်းသား လီကျွေ့ရှုန်း၏ နယ်မှောင်ဆော ဆံမင်များထဲ
လက်ချောင်းများကို ထိုးဆွမ်းတာ တိုးညှင်းသေစ ဝကား
တို့ကို ပြောကြားလေသည်။

“ကျွန်မ အရှင်မင်းသားကို မြင်မြင်ချင်း မှစ်မိခွဲတာ
ပဲရင်”

“ကျုပ်ဟတော့ မင်းရဲ့တို့မိသားနဲ့ ထို ရှိကြံရစဉ်
သည်းက ရင်ခုန်ရတာပါ”

မင်းသား လီကျွေ့ရှုန်းကလည်း တုံ့ပြန် ပြောကြားလေ
သည်။

“အခုဧရာ...အရှင်မင်းသား၊ ကျွန်မရဲ့ ရင်ထဲကခုန်သံတွေ
ခြားဘူးလားဟင်”

“ဟင်ဟင်၊ ခုစိတယ်... ခုစိတယ်ဆိုတဲ့အသံတွေပဲ ကြား
မယ်”

“ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေက အဲဒီ
မြို့ညှစ်နေတာ ဖြစ်မယ်”

.....
ထို့နောက်...

သူတို့နှစ်ဦးသည် ငွေလရောင်အောက်ဝယ် လွတ်ထွက်
သွားမည့် စိုးသော ပွေ့ဖက်ခြင်းမျိုးဖြင့် တင်းကျပ်စွာပွေ့
သွားကြ၏။

“အရှင်မင်းသား၊ ကျွန်မထို မေ့ကြောက်ဘူးလား”

“ဘာလို့ ကြောက်ရမှာလဲ၊ ချစ်တာ”

“ကျွန်မထို မကြောက်တာ ရှင်တစ်ယောက်ပဲ တွေ့ဖူး
မယ်”

“အေး...ကျုပ်ဦးခေါင်းက ဆံမင်ကို လက်နှုတ်ထိုးသွင်းပြီး
သွားကတော့အဲဒါလဲ မင်းတစ်ဦးပဲရှိတယ်”

၂၁၀ ● ဆန္ဒဆိုက် ဆိန်းစည်

ထို့နောက် သက်ပြင်းမော့ကို ပြိုင်တူ ချလိုက်ဖြစ်
သည်။

ထိုစဉ်...

တိန်ထိန်သာသေခ လမင်းကြီးအား တိမ်စည်းတစ်အုပ်
ပုံးအုပ်သွားသည်။

ထိုအခါ...

ငွေလရောင် မရှိသော ညဉ့်နက်မည်းကြီး ပြစ်သွား
သည်။

ဆန်း (၀၇)

ဆန်စိ ချား

ရိုအန်းပြည်နယ်ခြောက်ပိုင်း...

မဖြန့်လမ်းတောင်တန်းအနီးရှိ ပိန်ဝါး ဟုခေါ်သော
ကျွန်းစုလေးတစ်ခု။

ထိုရွာကလေး၌ ဓရဏကျစပွတ်မယ်အား လွှဲကိလုံစုံစမ်း
သက်လှမ်းနေခဲ့သော မနီချူးတောက်လှမ်းရေး ရဲဇက်
နီဦး လှုပ်ကြံခံရ၏။

အခင်းဖြစ်ပုံမှာလည်း ရိုးရိုးဝင်းဝင်းလေးပင်။

www.burmeseclassic.com

၂၁၂ ● ကတ္တထိုက် ဖိန်းစည်

သူတို့က ကျေးရွာမှ ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ရောက်သော်လည်း
လက် မရောက်ပေပေမည်၏ အမည်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းစေ
အည်။

ဆိုင်ရှင်က ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သူတို့က ဆိုင်အပြင်သို့ မြန်ထွက်လာကြကာ ရွာလမ်း
အတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြ၏။

လူပြတ်သော တစ်နေရာရောက်သည်နှင့် သူတို့နောက်
ကျောပတ်ရိုက်ချက်၏ တစ်ခုကို ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ရှမ်း”

ထိုကျောပတ်ရိုက်သံကို သူတို့လူ တစ်ဦး နောက်ဆုံးကြား
သိလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သွားသည်။

ကျေးရွာတွင် နေ့ချင်းမနက်နှစ်ဦး ပွဲချင်းပြီးသေဆုံးသွား
ကြသည့်အကြောင်း ရွာသားများ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်
ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

လက်သည်တရားခံရှားသောကြောင့် အတ်သည်ဟု

မသိကျွမ်းသော လူစိမ်းမနဲချူးနစ်ဦး သေဆုံးသွားကြ
သည် အကြောင်းမှာ သုံးရက်မျှမီ မခံ။

ရွာသားများ မပြောကြကော့ ကိတ်ဆိတ်ငြိမ်စက်ဆွား
သည်။

ထိုထိုကိစ္စနှင့်ထိုက် ဖြစ်သွားကြသည်။ မနဲချူးတို့ကို မေ
ချောက်သွားကြသည်။

သို့ရာတွင်...

မနဲချူးတို့က မမေ့နိုင်ကြ။ ထိုရွာသို့ လုပ်မိရောက်လာကြ
၏။

ပိန်ဝါးကျေးရွာကော့မှာ ရေးနေဖြစ်သောကြောင့် လူ
စား စည်ကားနေကြသည်။

၂၁၄ ● ဓမ္မဆိုက် ကိန်းစဉ်

ဈေးလွှားဈေးလှေများနှင့် ဖြမ်းညပ်နေကြ၏။

ကျေးရွာလမ်းမတစ်လျှောက် စားသောက်ဆိုင်များနှင့် အရောင်းဆိုင်များက စိတ်နှိုးနေခဲ့ကြသည်။

စားသောက်ဆိုင်နှင့် အရက်ဆိုင်များဝယ်လူများပြည့်နေကြ၏။

ပျော်ပျော်ပါးပါး သေခက်စားဆူညံနေခဲ့ကြသည်။

လူများ စည်ကားသဖြင့် ဈေးတစ်စိုက်၌ စားသောက်ခြေစာညှိအသံ။

ပြောဆိုရယ်စေနေကြသောအသံ။

အော်ဟစ်ခေါ်ဝေါ်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နှုတ်ဆက်နေကြသောအသံ။

ပူးယစ်ရမ်းကားခိုက်ရနံ့ဖြစ်နေကြသောအသံ စသည်ဖြင့် စိစိညံနေတော့၏။

ဇော့ဇော့ကြောင်နက်နှင့် ခရေ့ထီချား ● ၂၁၅

စိတ်နှိုးနေသော ဆိုင်တန်းများစွာအနက် တစ်ခုသော နိုင်ငံမှာ အခြားဆိုင်များထက် ပို၍ ကြီးမား၏။

ဆိုက်၌ အကောင်းစား အရက်မျိုးစုံရှိ၏။

ယင်းကြောင့်...

ထိုဆိုင်မှာ အခြားဆိုင်များနှင့်မတူဘဲ ပရိသတ် စားသောက်သူများ ပိုမိုစည်ကားနေခဲ့စေသည်။

ဆိုက်၏ ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် လူနှစ်ဦးက ထိုင်နေကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးက တစ်စုံတစ်ရာကိစ္စအား ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြသကဲ့သို့ ရှိသည်။

သူတို့က စတုရန်းမြည်ပြောဆိုရင်း အပြင်ဘက်သို့ ကျော်စွဲရာ မကြာခဏကြည့်ရှုနေတတ်ကြ၏။

ဆိုက်မှကြည့်လျှင် လမ်းပေါ်ရှိလူများ သွားလာနေကြသည်များကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

သူတို့၏ အထူးလျှို့ဝှက်သားသော အမှုအရာများကလေး
လွင်နေကြသည်။

သူတို့က တစ်စုံတစ်ဦးအား စောင့်ဆိုင်း နေသလို
အသွင်း။

အရပ်ဝတ်အရပ်စားများ ဝတ်ဆင်ထားကြသော်လည်း
တရုတ်လူမျိုးများနှင့်မတူ။ မန်ချူးရဲမက်များ၏ အသွင်အပြင်
မျိုး ပေါက်သည်။

တကယ်တော့...

ထိုသူများမှာလည်း မန်ချူးရဲမက်များဝင် ပြစ်ကြား
သည်။

တစ်ဦးမှာငယ်ရွယ်ပြီး ကျန်တစ်ဦးမှာ အသက်သုံးဆယ်
ငါး ကျော်ကျော်အရွယ်ရှိ၏။

လူငယ်လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်ကား တစ်စုံတစ်ဦး
လက်ညှိုးသီးပြရုံသာ ဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ဦးကား ထိုယုံအပိုင်
နှင့်ထိုယုံ လုပ်ဆောင်ကြရန် တစ်ဝန်က ခွဲပြီးသားပင်။

လူရွယ်၏မျက်နှာကို သဲသဲ ကွဲကွဲမမြင်နိုင်ပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်...

လူရွယ်ကိုယ်တိုင်က သူ၏မျက်နှာကိုမမြင်နိုင်စေရန်တမင်
ကာကွယ်ထားသောကြောင့်ပင်။

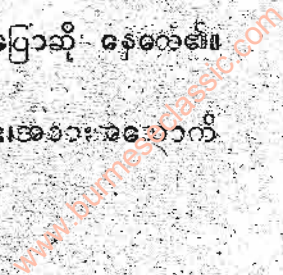
လူရွယ်မှာ ဦးခေါင်းကိုငုံ့ချထားသဖြင့် သူ၏ရုပ်ရည်မှာ
မည်သည့်ရုပ်ရည်မျိုးရှိမှန်း မသိနိုင်ပေ။

လူငယ်ကား သည်အရပ်သို့ ကြိုပစ်ရောက်နှင့်ပြီးသူ
ဖြစ်သည်။

မန်ချူးရဲမက်နှစ်ဦး အသတ်ခံရပြီးနောက် သည်လူငယ်
ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးက ဝေးသံမျှစင် ဝဘားပြောဆို နေကေ၏။

သူတို့ကအမည်ကိုလည်း မသိအဝင်စား၊ အစား၊ အသောက်
ရွှေ့လည်း စိတ်မပါဝံ့မရချေး။

၂၁၈ ● တက္ကသိုလ် ဆိန်းညို

တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်းမျှလောက်သာ စားသောက်နေကြ သည်။

လူရွယ်ထံမှ စကားသံပေါ်လာ၏။

“သေချာတယ်နော်”

“သေချာစေတယ်ခင်ဗျာ”

“မြင်ရင် သူ့လို့ တစ်အနှံ့ပြောနိုင်လားကွ”

“ပြောနိုင်ပါတယ်”

“အင်း...ဒါမိန့်ဆို တို့များလာစေခိုင်းတာ သုံးကြိမ် ရှိပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ခုတစ်ကြိမ်တော့ ဆေးချာစေတယ်နော်”

“သေချာစေတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ကျိန်ပြီးပြောပုံပါ တယ်”

● ၂၁၉ ●

“အင်း...တော်တော့ကို စိတ်ရှည်ရပါလား”

လူရွယ်က သူ့ဘာသာပြောဆိုသကဲ့သို့ ရေရွတ်နေလိုက် ဆည်း။

သတင်းအရ သူတို့သည် ဆိုင်မှာ လာရောက်စတည်းချ ရောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည်မှာ သုံးကြိမ်သုံးခါ ရှိပြီဖြစ်၏။

သူတို့ တွေ့ဆုံလိုသူထို လူအချို့နို့ထိ အရိပ်အယောင်မျှ ဝင် မမြင်။

သူတို့ လာရောက်စုံစမ်းစောင့်ဆိုင်းနေခြင်း၏ ကြိုတင် သတင်း ရရှိလို့များလား။

ဒါမှမဟုတ်...

အခြားသော အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်များ လေ လား။

သူသည် စားပွဲထက်ရှိ အမြည်းပန်းကန်ထဲမှ အမြည်းတစ် ဖတ်ကို ကောက်ယူဝါးရင်း စဉ်းစား တွေးတောနေလေ ဆည်း။

၂၂၀ ● ကတ္တထိုက်ထိန်းစည်

ထိုအခိုက်...

ပြတင်းပေါက်မှ လမ်းဘက်ဆီသို့ ကြည့်နေသောသူထံမှ အသံက ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဟော...ဟော လာပြီ”

“ဟင်”

မျက်လုံးစိမ်းနှင့်လူမှာ ခေါင်းညှို့ ဆတ်နေထောင်လိုက်သည်။

ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျင်မြန်စွာကြည့်လိုက်၏။

လူထိလူသိအံ့လိုခြင်းတို့ကိုပင် အမှတ်မတင် မေ့လျော့သွားပုံရသည်။

အစိမ်းရောင်ချက်လုံးများသည် လမ်းမပေါ်မှ သွားလာလှုပ်ရှားနေသောသူများကဲ့သို့ တဖျပ်ဖျပ် စူးစိုက်ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

● ၂၂၁ ● ဘေ့ဆူကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ

လူဝယ်က ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ အမှတ်မဲ့ ထိုးလိုက်မည့် ပြုသော လက်ညှိုးကို မျက်ခနဲ မင်းဆွဲထားရင်း တီးတိုးမာန်မဲလိုက်၏။

“လက်ညှိုးမဆိုးနဲ့လေ၊ မှီသကွာန်ကိုသာပြော”

“အနက်ရောင်အက်ရှိုဝတ်ရုံနဲ့၊ ဆံပင်နက်နက် ကိုယ်လုံးကျစ်ကျစ်”

“ဆွေချာတယ်ခေါ်”

“ဆေချာပါအဖေ”

မျက်လုံးစိမ်းသည် စူးရှစွာ ပြတင်းပေါက်ထို့ ကျော်လျက် ကြည့်သည်။

လမ်းပေါ်တွင် လူများက ဥဒဟို သွားလာနေကြလေသည်။

“ဈေးသွားဈေးလာ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ ကလေး၊ ခွေးများဖြင့် ငါ့လင်လှ၏။

ထိုအထဲတွင် အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် သွယ်သွယ်ကျစ်ကျစ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားနေသည် လို့ တွေ့လိုက်ရသည်။

လူရွယ်က သူ၏ပခုံးကိုပုံတ်လျက် အမိန့်စေးသောစေ့ဖိ ပြင် ပြော၏။

“မင်းဗာစန်ပြီးပြီကွာ၊ ဈာန်တဂါဆက်လုပ်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒီက ငါထွက်ဆွားပြီးမှ ငင်းဆိုင်ပြင်ကို ကူနေ့မပျက် ထွက်သွားစပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

မျက်လုံးစိမ်းက စားစွဲမှ ဆတ်ခနဲ ထလျက် ဆိုင်တံခါး ဖောက်ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားသည်။

ကျန်ခဲ့သောစာပေမှာ စားပွဲမှာပင် မသိလိုက်မသိဘာသာ အမူအရာမျိုးပြင် စားသောက်ကျွန်ရစ်ခဲ့၏။

သို့သော်...

သူ၏စိတ်ဗျား အလွန်အကျူး လှုပ်ရှား ချောက်ချားနေ ကြောင်းလို့မူ မသိမသာ တုန်ယင်နေသော လက်ချောင်း စေးများက ဖော်ပြလှုပ်ရှားနေကြသည်။

ထိုအချိန်ဝယ်...

မျက်လုံးစိမ်းသည် လမ်းမဖော်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး လူအုပ်နှင့် ရောထွေးသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် အမျိုးသမီးကတော့ ခြေလှမ်းမှန် မှန်နှင့် လျှောက်လှမ်းသွားနေဆဲ။

သူမနောက်သို့ တစ်စုံတစ်ဦး ချောင်းမြောင်းလိုက်ဇာလှာ သည်ကိုစည်း သိရှိရိပ်မိအန်တေး

အစိမ်းရောင် မျက်လုံးရှင်သည် အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့် လှမ်းမကမ်းမှ ပါလာရင်း...

၂၂၄ ❁ ဝတ္ထုတိုစုံစိန်စည်

“ဒီဟိန်းခါတော့ ထိုများတွေကြာပြီပေါ့ကွယ်”

စကားသံကား ရုပ်ယဉ် ပဲ့ထင်ထပ်နေတော့၏။

လူကား ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လှမ်းလိုက်ပါသွားနေခဲ့
လေတော့သည်။

အခန်း (၁၅)

အရိပ်မှ အထိတ်

ဤနေ့ဆည်းသာ။

လေညင်းက တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသည်။

သင်ရွက်များကိုလေတိုးသဖြင့် တရဲရဲမြည်သံများ ကြား
နေရသည်။

အိပ်တန်းပြန်ငှက်များ သစ်ပင်များဆီ ခိုဝင်လာကြပြီ။

ရွာနှင့် တဖြည်းဖြည်း လှမ်းလာသည်။

ဝတ်စုံအနက်ရောင်နှင့် မိန်းမပျိုလည်း လူသူ ကင်းရှင်း
နေသော ဘောလမ်းတွင် တစ်ကိုယ်တည်း ဆက်လက်
လျှောက်နေ၏။

သူမက တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ လျှောက်လှမ်းနေခဲ့သည်။
သူမဦးတည်ရာအရပ်ဘက်၌ မပြန်လမ်း၊ တောင်တန်းထိ
ခိုနိမ့်ပျံ့ မြင်တွေ့နေရသည်။

ညနေနည်းနာ လေပြည်သည် သူမ၏ အနက်ရောင်
ဝက်စုံများနှင့်ဆင်များကို လှုပ်ခါသွားအောင် ကလူကိုစေ
နေခဲ့သည်။

မတ်ဝန်းကျင် ဘောလမ်းရှိ သစ်ဝင်ကြီးငယ် ချုံနွယ်
အများသည် နေရောင်ပျောက်လာပြီဖြစ်၍ စိမ်းရာမှပြာ
ပြာရာမှညို၊ ညိုရာမှ ခိုင်းယာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

မြို့ရိပ်မြို့ငွေ့များက မတ်ဝန်းကျင်အား လှမ်းခြုံ ရင်
သိုင်းစ ပြုလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

မိန်းမပျိုက ခြေလှမ်းမှန်မှန်နှင့် လျှောက်သွားနေဆဲ။

ရုတ်တရက်....

မိန်းမပျို၏ခြေလှမ်းများ တုံ့ခနဲ ရပ်သွား၏။

ဘူမိ သစ်ကြောင့် ရပ်တန့်သွားရသနည်း။

မျက်နှာကို နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ နားများထိုသို့
နောက်သို့ စွင့်ထားလိုက်ဟန်တူ၏။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်ချစ်ချစ်လေးသည် လှုပ်ရှား
တင်းမဲ့စွာ ရပ်တန့်၍နေလေသည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို စောစိုနေသကဲ့သို့ ရှိ၏။

တစ်စုံတစ်ခုအား မကျေမချမ်းဖြစ်နေတန်အည်း ရှိသည်။

ထိုစဉ်--

သူမနောက်ကျောဘက်ဆီမှ လေကို ဖြတ်သန်းလာသည့်
ဆူဝတ္ထုတစ်ခု ထွင့်ပျံလာလေသည်။

“ဟိတ်”

“ဖင့်”

“ဘုတ်”

သူမက ဝံ့ပျံလာသည့် အရာဝတ္ထုအား နောက်ဘက်သို့
ညှိမကြည့်ဘဲ ယာဇော်ကို ဆန့်တန်းလျက် လက်ဝါး
တောင်းဖြင့် ဆတ်ခနဲ ခုတ်ချလိုက်၏။

အရာဝတ္ထုလေးမှ သူမ၏ခြေရင်းတွင် ကျရောက်အဝ
သည်။

မဟူရာကြောင်ရုပ် ရင်ထိုးစေးတစ်ခု။

၂၂၈ ● တက္ကသိုလ် ဆိန်းစည်

မိန်းမပျိုသည် နောက်တက်မှ ဝင်ရောက်လာသည့်အခါ
အား အဝေးသို့ခရောက်အောင် နတ်ရွက်ချလိုက်ခြင်းသို့
ဖြစ်သည်။

သူက ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်သည်။

တစ်စုံတစ်ခုကို နားလည် သဘောပေါက်လိုက်သည်
ဖြစ်သည်။

တစ်ပြိုင်နက်ပင် နောက် ကျော တက် ရှိ ချုံနွယ်များ
အကြားမှ လှုပ်ရှားသံတစ်ရပ်က ဖေါ်ထွက်လာလေသည်။

ညွှမက နောက်တက်သို့ ဆတ်ခနဲလှည့်၍ မျက်နှာမူလိုက်
သည်။

ချုံနွယ်အတွင်းမှ မျက်လုံးစိမ်းနှင့်လူ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

သူက အမျိုးသမီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထား
တွင် ခြေစုံရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူက မိန်းမပျိုအား ဂရုမစိုက်သည့်ဟန်နှင့် လှမ်းကြည့်
သည်။

● တူရာကြောင်နတ်နှင့် ရဲငှက်များ ● ၂၂၉

မိန်းမပျိုကမူ သူမနှင့် ဓားနှစ်ရွက်လောက်အကွာမှ လူ
သံကို မျက်လုံးအစုံ စူးရဲရဲနှင့် မျက်တောင်မမတ် စိုက်
ကြည့်နေခဲ့သည်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အတန်ကြာအောင်ကြည့်ပြီးမှ မျက်လုံး
မီးက စတင်လှုပ်ရှား၏။

သူက စတင်ပြုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်...

သရော်သည့်အပြုံး။

ထိခတ်သည့်အပြုံး။

လက်စားချေလိုသောအပြုံး။

နာကြည်းသောအပြုံးတို့သာလျှင် ဖြစ်ကြ၏။

နောက်ဆုံးတွင်...

စိန်ခေါ်လိုသည့်အပြုံးနှင့် နိဂုံးချုပ်၏။

မိန်းမပျိုကမူ...

အမူအရာ အေးစက်စက်နှင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ
ပြုံးဖြင့် ထံ့ပြန်သည်။

မြတ်လုံးစိမ်းက...

သေမသာ ခေါင်းညိတ်ရင်း စအင်စကားဆိုလိုက်၏။

“ခဏော့ တို့တွေ ဆုံကြရပြီ၊ ဒီလိုအချိန်ဆို ဝါ ဝေး ဆိုင်းနေခဲ့တာ ကြီးလှပြီ မရဏကျော့ပွတ်မယ်၊ ကဲ...တို့တွေ ကြွေးစာရင်းလေးတွေ ရှင်းကြရအောင်”

မိန်းမမျိုထံမှ အပြုံးရယ်မဲစွာ တည်ငြိမ်သော တုံ့ပြန် သံအချို့က ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

“ထွန်ဓမ္မာ ကြွေးစာရင်းတွေက အများကြီးရှင့်၊ အ စာရင်းတို့ ရှင်းမှာလဲ၊ ခေါင်းစီးဖို့ပြောမှ သိနိုင်မယ်လေ၊ ဒါမှလဲ ရှင်းလို့ဖြစ်မှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား။”

မိန်းမပျို၏တုံ့ပြန်စကားကြောင့် မြတ်လုံးစိမ်းနှင့်လူ့ ဇာတ်က သဘောကျစွာရယ်ရင်း....

“ကျွန်က ရှိအနီးနယ်ဝားကြီးချူဟို့လျှူရဲ့ ညီ ချူ လန်းစီ”

မိန်းမပျိုက မြတ်လုံးစိမ်းက ကြုတ်ဆွားလျက် ဦးခေါင်း ဆတ်ခနဲညိတ်လိုက်သည်။

“အယ်အကြွေးပုံဖြစ်ဖြစ် ခေါင်းစီးသိရင် ရှင်းအင်း တတ်ပါတယ်၊ ကဲ...အခုပဲရှင်းချင်လား ပြောစါ”

“ဟင့်အင်း”

သူက ခေါင်းတို့ ပြည်းညှင်းစွာ ခါယမ်းပြလိုက်၏။

ရက်စ နှစ်ခေါင်းများစွာ စောင့်မျှော်ခဲ့ရသော ကိစ္စ သူ့ကို သည်မျှ ဖြန်ဆန်စွာ ပြီးဆုံးစွားချင်မိ၊

တကယ်တော့ မရဏကျော့ပွတ်မယ်ခရာ သူမပါ နှစ်ဦး သုံး လိုင်းသမားများပင် မဟုတ်ပါလား။

သူက မန်ချူးသိုင်းညွှန်က အားကျိုးအားထားပြုသလို ခုမကလည်း တရုတ်တို့၏ သိုင်းညွှန်ရပ်များကို အဓိက သားမည်မှာ အမှန်။

ထို့ပြင်...

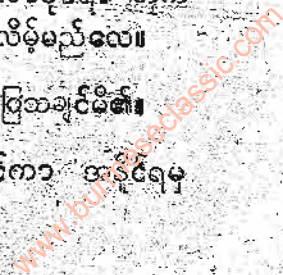
သိုင်းသမားတို့၏ စိတ်ကြိုက်ဇာတ်ကုန်ဆိုသည်ကလည်း သေး၏။

ယခု...

သူမ၌ မည်သည့်လက်ကော်မှ အဆင်မပြေလှပုံမရှိ။ တိုက် ကြွလည်း လက်နက်မဲ့ ချည်းသွား ဖြစ်လိမ့်မည်လေ။

သိုင်းသမားများ၏ စရိုက် ဝါဆန်အတို ဖြစ်အောင်မိ၏။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အစွမ်းကုန် ညွှန်ပြိုင်ကာ အနိုင်ရမှ အသားရှိမှာ ဖြစ်သည်။

မိမိတို့၏သိုင်းဝညာကို အစွမ်းပြသချင်သည်မှာ သိုင်းဝညာတို့၏ ဝါသနာသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

“သိုင်းသမားချင်းပဲ၊ ဝညာပြိုင်ပြီးအနိုင်ယူကြရအောင်”

“လက်ခံဖျါစာယ်”

“လောင်းခကြား အရှုံးအနိမ့်ကရော”

“အသက်ဝိညာဉ်ဝေ့ရှင်”

ဈေးရန်လန်းက ကျေနပ် သဘောကျစွာ ခေါင်းညှိလိုက်သည်။

“အချိန်ကရောရှင်”

“လာမယ့် လပြည့်နေ့ည သန်းခေါင်”

“ဗာယ်မှာလဲ”

“မင်းတို့မပြန်လမ်းဘောင်တန်းပေါ်မှာပဲပေါ့”

“သာနဲ့တိုက်ကြမှာလဲ”

“ကြိုက်ရာလက်နက်၊ ကြိုက်ရာပုံစံနဲ့တိုက်လေ”

“ကောင်းပြီ”

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဦးညွှတ်အရိုအသေပြုလိုက်ကြ၏။

ရန်သူများ ဖြစ်သော်လည်း ဖြညာကို လေးစားသည့် သဘောနှင့် ဖြစ်လေသည်။

‘တောလမ်းကား မိုင်းရာမှ ညိုလှာခဲ့ပြီ။’

မကြာမီ...

အမောင်တို့ ကြီးစိုးရောက်လာသော့မည်လေ။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကျောခိုင်းလိုက်ကြလေသည်။

“အင်း... တောင်တန်းတို့တော့ မြင်တွေ့ရပြီ ဆရာကြီး၊
တောဟိုမှာ နေလုံးကြီး ထိုးဝင်သွားတဲ့ တောင်တန်းမှာ
မပြန်လမ်းတောင်တန်းပါပဲခင်ဗျာ”

နေအဝင်အထွက်ဝယ် တောင်တန်းကြီးက ရှည်လျားစွာ
မိုင်းပူပူ လဲလျောင်းတည်ရှိနေခဲ့သည်။

မင်းသားလီရှင်းနှင့် နဂါးမာန် ဆရာကြီး ဓားနှစ်လက်
ချင်းယုံက တောင်တန်းကြီးအား လှမ်းမျှော် ကြည့်ရှုနေခဲ့
ကြ၏။

အတန်ကြာမှ ဆရာကြီး ဓားနှစ်လက်က ဝမ်းရူးထား
မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဒီကျေးရွာလေးရဲ့နာမည်က ဘာတဲ့လဲကွယ်”

“ပိန်ဝါးကျေးရွာပါ ဆရာကြီး”

မေ့ခင်ရီဖျိုးဖျိုး ဖြစ်နေခဲ့သော်လည်း ရွာလမ်းလေးမှာ
ရွာသားများ ဥဒဟိုဆွမ်းလာနေကြဆဲ ရှိသည်။

စားသေခက်ဆိုင်များ၊ အရက်ဆိုင်များနှင့် ခည်ကား
နေကြဆဲ။

အခန်း (၁၉)

ပိန်ဝါးကျေးရွာမှ သေခင်ရီထံသို့

မင်းသားလီရှင်း၊ နဂါးမာန် ဓားနှစ်လက် ဆရာကြီး
ချင်းယုံနှင့် ယုတ်ရာဇာဂိုဏ်းသား ဝမ်းရူးတို့သည် ရှိအန်း
မြောက်ပိုင်း မပြန်လမ်းတောင်တန်းဆီသို့ ဦးတည်ခရီးထွက်
ခွာလာကြရာ လပြည့်နေ့တွင် ပိန်ဝါးကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိ
လာကြလေသည်။

သုတို့လူစု ရွာလေးသို့ ဆိုက်ရောက်သွားစောအချိန်မှာ
နေဝင်ဖျိုးဖျိုး မေ့ခင်ရီပျိုးသောအချိန်ပင် ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။
မပြန်လမ်းတောင်တန်းကျား လရောင်အောက်ဝယ် မှုန်ရီ
ငိုးဝါး ပျံလေသော မြင်တွေ့နေခဲ့ကြသည်။

“ခရီးက တော်တော်လှမ်းလေးတဖဝဲကွ၊ ဒီရွာမှာ ဒီည
တည်းခိုပြီး မနက်ဖြန်မလင်းလင်းကျင်းကျင်း တောင်တန်းဆီ
ခရီးဆက်ကြရင် မတောင်းဘူးလားကွယ်”

“သင့်မြတ်တာပေါ့ဆရာကြီး၊ ခရီးလဲပန်းလာကြတာပဲ၊
စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင် ဝင်စားသောက်ပြီး တည်းခို
နိုင်မယ့်နေရာကို စုစမ်းမေးမြန်းကြတာပေါ့ခင်ဗျာ”

မင်းသား လီရှင်းကလည်း ဝင်ရောက် ထောက်ခံသဖြင့်
သူတို့လူမှုမှာ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင် ဝင်လာခဲ့ကြ၏။

ထိုစားသောက်ဆိုင်၌ စားသောက်နေသူ များများစား
စား မရှိသောကြောင့် သူတို့က ကျေနပ်သွား၏။

သူတို့က ချောင်ကျကျ စားပွဲတစ်လုံးတွင် နေရာယူလိုက်
ကြသည်။

ထိုစားပွဲမှ လှမ်းကြည့်လျှင် အပြင်သို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
မြင်တွေ့နိုင်သော နေရာဖြစ်၏။

အပြင်ဘက်တစ်ခု သူတို့စားပွဲအား ရုတ်တရက် မမြင်နိုင်
ချေ။

“ဘာများ သုံးဆောင်ကြမှာလဲ ခင်ဗျာ”

စားပွဲထိုးတင်၌ အနီးသို့ရောက်ရှိလာပြီး မေးမြန်း
သဖြင့် ဆရာကြီး ဓားနှစ်လက်က မင်းသား လီရှင်းအား
လှမ်းကြည့်လေသည်။

“မင်းသား၊ ဘာများကြိုက်နှစ်သက်ပါသလဲ၊ ဒီဆိုင်မှာ
စုံစုံလင်လင်ရှိစုံရတယ်”

“ကျွန်တော် အတွက် ခေါက်ဆွဲကြော် တစ်ပွဲရရင် လုံ
လောက်ပါပြီ ဆရာကြီး”

မင်းသားထံမှ ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲသာ မှာကြား စား
သောက်မည်ဟု ကြားလိုက်သဖြင့် ဆရာကြီးဓားနှစ်လက်မှာ
အားမလိုအားမရ ဖြစ်သွားပြီး...

“အို...စားချင်တာရှိရင် မှာစားပါကွယ်၊ စုံစုံလင်လင်
ရှိမှာဗျာ၊ ဝဝလင်လင်စားသောက်စမ်းပါကွယ်၊ ခရီးပန်းပြီး
ဆာလောင်ခဲ့ကြတာမဟုတ်သေး၊ ဝမ်းဝူးရော ဘာစားချင်လဲ၊
ကြိုက်တာမှာကွယ်”

“ဆရာကြီးပဲ မှာလိုက်ပါခင်ဗျာ၊ ဘာမဆို ကျွန်တော်
စားတတ်ပါတယ်၊ တောထဲတောဝင်ထဲ နေလာခဲ့တဲ့လူပဲ
ဆရာကြီး”

“ဒါတော့ မင်းပြောမှလားကွ၊ ခဲ လျှို့ဝှက်မြောင်ထဲက အကောင်ပေါ့၊ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ပျော်ပျော်စားစား၊ စားသောက်ကြရအောင်လို့၊ မင်းသားလဲ လျှို့ဝှက်တယ်လောက်ကြာပြီလဲ မစားရမသေခက်ရတာ၊ ကဲ...ကဲ... မင်းတို့မမှတ်ရင် ငါမှာလိုက်မယ်”

“ခရီးသွားနေစဉ်မို့ ဝါဆရာကြီး၊ စားကောင်းသေဝက် ဖွယ်တွေ့ဆိုရင် အများကြီးစားပဲပြီး ဗိုက်အင့်လို့ ခရီးဖင့် နှေးမှာစိုးရိမ်လို့ပါခင်ဗျာ”

“ဖားသာစားသောက်စမ်းပါကွယ်၊ ခရီးကလဲ ရောက်တေစင် ရောက်နေမှပဲကွ”

သို့ဖြင့်...
စားနှစ်လက် ချင်းယုံသည် စားစေ့စက်ဖွယ်ရာများဆို သူ့ကိုယ်တိုင် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ မှာကြားလေတော့၏။

“အရက်တစ်အိုးနဲ့ အမြည်းတစ်ခုခု အရင်ယူလာခဲ့ကွာ”

“ကောင်းဇီပြီ ခင်ဗျာ”

စားပွဲထိုးက သူတို့အနီးမှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွား၏။

“ပင်စန်းတယ်ကွာ၊ မစားခင် တစ်ခွက်နှစ်ခွက် သောက်စားကြရအောင်၊ စားကောင်း သောက်တောင်းရုံတော့ အတ်သေး”

မင်းသားက ဆရာကြီးစားနှစ်လက်အား ပြုံးလျက် ကြည့်သည်။

ဆရာကြီးကြည့်ရသည်မှာ အရက်တို့ စောက်ချင်နေထန်နေ၏။

သူထင်သည့်အတိုင်းပင် အရက်အိုး လာရောက်ချစေးစောအခါ၌ ခွက်တို့ လျှင်မြန်စွာကောက်ယူပြီး အရက် ငှဲချက် ဂွပ်ခနဲ မော့ချလိုက်လေသည်။

“ဟဲ...ဟဲ...စားလို့သောက်လို့ ကောင်းအောင်ကွ၊ မင်း ခြံလဲ ဆောက်ကြ”

သို့ရာတွင်...

ဝမ်းဝူးရော မင်းသားလီရှင်းရော မည်သူမျှ အရက်ခွက်တို့ လှမ်းမကိုင်ခဲ့ကြချေ။

ထို့ကြောင့်...

စားနှစ်သက်ဆရာကြီးသည် ခွက်ထို ကောက်ယူပြန်ကာ အရက်ထို့ ဝှံ့ပြန်ပါ၏။

ထို့နောက် ပါးစပ်ကြီး ဖွင့်ဟကာ ဝှပ်ခနဲ လောင်းထည့် လိုက်ပြန်သည်။

မင်းသားလီရှင်းရာ ဝမ်းစူးမာ ပြုံးမိကြပြန်ပါသည်။

“ဟဲ...ဟဲ... စားလို့သောက်လို့စောင်းအောင်ကျ မင် တို့လဲ ဆေးစက်ကြစမ်းပါဟ”

ထိုစဉ်...

စားပွဲထိုးက စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဗန်းကြီးနှု သယ်ဆောင်လာကာ စားပွဲ၌ ချလာ၏။

စားဖွယ်သေစက်ဖွယ် ဟင်းလျာများမှာ စားပွဲအပြည့် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ကိုင်း...အဝသာ စားကြဟေ့”

သို့ဖြင့်...

သုံးယောက်သား စားပွဲပေါ်မှ စားသောက်ဖွယ်ရာများ ထို တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ စားသောက်နေခဲ့ကြတော့၏။

ကြောမာ၊

စားပွဲပေါ်မှ ဟင်းလျာများမှာ ဆက်တက်စင်အောင် ပြောခင်ခါသွားလေသည်။

ခရီးနှစ်လက်က သောက်လိုက်စားလိုက်နှင့် အရက် တစ် အိုးမှာလည်း မြေခင်သွားစောအခါ ဆရာကြီးမှာလည်း စားပွဲပေါ် ဦးခေါင်းကြီးငိုက်ကျကစ သွားလေတော့သည်။

စကား မေးမရတော့ပြီ။

မင်းသားလီရှင်းနှင့် ဝမ်းစူးတို့လည်း တစ်ဦးတို့ ဗာစီဦး နားထည်မှနှင့် ကြည့်မိကြ၏။

“ဆရာကြီးတော့ စကားမေးမရတော့ဘူးက ထည်ထော့ ဆယ်လိုလုမိကြလေ”

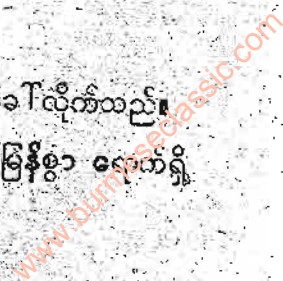
“ဒီဆိုင်မှာ တည်းလို့ ရမရ မေးစမ်းကြည့်ရတာပေါ့ သွာ”

သို့နှင့်...

မင်းသားက စားပွဲထိုးတို့ လက်ယစ်ခေါ်လိုက်သည်။

စားပွဲထိုးမှာ သူတို့စားပွဲအနီးသို့ လျှစ်မြန်စွာ ရောက်ရှိ သာသည်။

“ဘာလဲလိုရှိပါသလဲ ဆရာလေး”

“ဒီလိုပါများ၊ ကျွန်တော်တို့ဆရာကြီးက ခင်ဗျားမြင်တဲ့ အဘိုင်း ခေါင်းမထူနိုင်တော့ဘူး၊ ဒီဆိုင်မှာ တည်းခိုစရာ လေး တာလေး မရှိဘူးလား”

“အား... ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်မှာ တည်းခိုတဲ့ အခန်းလဲ ငှားရမ်းပါတယ်”

“ဟာ... အတော်ပဲ၊ တို့အတွက် အခန်းလုပ်ပေးမော့ဦး ဗျာ၊ ဆရာကြီးကို အခန်းထဲ သိပ်ထားလိုက်ပယ်”

မင်းသားလီရှင်းနှင့် ဓမ္မဝူးတို့မှာ အလွန်ဝမ်းသာသွားကြ ရလေသည်။

စားပွဲထိုးက သူတို့၏ အနီးမှ ထွက်ခွာသွားပြန်ပါ သည်။

ဆတ္တကြာသောအခါ ပြန်လည်ရောက်လာပြီး....

“အခန်းရှင်းပြီးပါပြီ”

“အေး... အားလုံးတယ်လောက်ကျလဲကွ၊ အခန်းဖုံးစာ ထည့်တွက်ပါ”

“အားလုံး ငွေစနစ်ဆယ်ကျပ်တယ် ဆရာလေး”

“ကောင်းပြီ... ရော့ဟေ့၊ ဒီမှာ တို့ဆရာကြီးကို အခန်း ထဲပို့ ရအောင် ကူညီပေးလိုက်ပါဦး”

စားပွဲထိုးအား ငွေစနစ်ဆယ်ထုတ်ပေးပြီး အကူအညီမပါ ခါဘည်း၊ တောင်းလိုက်၏။

သို့နှင့်....

စားပွဲထိုးနှင့် ဝမ်းဗူးတို့သည် ဆရာကြီး၏ ခန္ဓာကြီးထို့ ခ်အနောက်ခန်းသို့ အယ်ဆောင် ဆွားကြွတော့သည်။

မင်းသားလီရှင်းသည် ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် မူးဆွား ၂၅ ဆရာကြီးအတွက် စိုးရိမ်နေမိသည်။

အကယ်၍ အရက်အလွန်အကျွံ မူးယစ်ပြီး မနက် မပြန် နှိမ့်တောင်တန်းသို့ မသွားရောက်နိုင်လျှင် တောင်စေါ်မှ ဝင်တော်အတွက် အလွန်စိုးရိမ်မိသွား၏။

ထရောင်အောက်မှ မပြန်လမ်းတောင်တန်းဘက်သို့ မျှော် ခြည့်မိသည်။

တောင်တန်းမှာ ပျပျရေးရေး ခပ်ဝေးဝေးမှ မြင်နေရ သည်။

ဆိုစဉ်....

တောင်တန်းဘက်သို့ ခမောက်ဝိုင်းကြီးနှင့် ဓားကိုလွယ် နှောနေသည့် သိုင်းသမားတစ်ဦးကို ထူးဆန်းစွာတွေ့လိုက်

စားမှာသူတို့၏ဓားများနှင့်တွေ့၊ ဓားပြားကြီးတစ်လက် သည်။

အူက စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့သည်။

မပြန်လမ်း တောင်တန်းဘက်ဆီ ဦးတည်သွားနေသဖြင့် ပို၍ စိတ်ဝင်စားမိ၏။

ထို့ပြင်...

ထိုခေောက်စိုင်းဆောင်ထားဆေးလူမှာ သူတို့ ကရုဏာဆိုင်သမားများကဲ့သို့ မဟုတ်။ နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့် တူနေသည်။

မန်ချူးလူမျိုးလား၊ မျက်နှာကို မမေက်ရိပ်က ကွယ်နေသော ကြောင့် လရောင်အောက်မှာ ဖြစ်သော်လည်း သဲထဲတွင် သော်နိုင်။

မန်ချူးဟု ထင်မိသဖြင့် သူ့စိတ်ထဲ ထင်ခနဲ ဖြစ်သွားတော့၏။

ပေခက်စိုင်းနှင့် ဦးစားဆေးမှာ ကရွေ့ရွေ့ လျှောက်လှမ်းသွားနေ၏။

မင်းသား လီရှင်း၏ စိတ်မှာ ဘလေခင်ဆူနေသည်။

သူ့မျက်စိကတွင် သူတို့နှစ်ဦးစာကို လာရောက် တုံ့ခိုက်သည့် မန်ချူးမင်းသမားနှင့် တူသယောင်ယောင်။

သူက စေခွဲစဉ်းစားမရ ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ထိုမင်းသမားက အဝေးသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြီ။

လရောင်အောက်ဝယ် ကရွေ့ရွေ့ တိုးသွားနေဆဲ တွေ့ရသည်။

သူက ထည်းခိုခနီးထဲ ခပ်လှူထို သွားရောက်တိုင်မင်ရ ကောင်းမလား စဉ်းစားမိလေ၏။

ထိုသို့ အခန်းထဲဝင်ရောက်တိုင်ပင်နေစဉ်မှာ ထိုမင်းသမား မြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည်။

ခု သူ၏မျက်စိအဆုံးဝယ် တွေ့နေရသေးသည်။

သို့သော်...

ထို မင်းသမားနောက်သို့ အရမ်း လိုက်၍လည်း မပြစ်

ဆရာကြီးမားနှစ်လက် သင်ကြားခဲ့ဖူးသည်များဆိုလည်း နိမ့် ကြားမိသည်။

“ဘော်လုန်ရေးကာလတွင် ဆရာရာသတိဖြင့် လှုပ်ရှားမည်၊ ဆုံးရှုံးသင့်သည်ကို မဆုံးရှုံးအောင် ဆင်ခြင်ရမည်”

၂၄၆ ● ဓမ္မဆိုလ် ဆိန်းခဲင်

ဟူသောစကားမင်တည်း။

အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး နောက်မှပင် ဆရာကြီး ခေး
လတ်အစား အကျိုးအကြောင်း ပြောတော့စေည်ဟု ဆုံးဖြတ်
လိုက်မိတော့သည်။

အခန်း (၂၀)

မြန်မာ့သို့ နေထိုင်ထွားသူများ

ခမောက်ခိုင်းဆောင်းထားသော စေးသမားမှာ မပြန်
လမ်း တောင်တန်းသို့ စတင် တက်ရောက်နေခဲ့သည်။

လပြည့်လဖြစ်၍ လခင်းက ဆိန်ထိန်သာနေ၏။

နက္ခတ်တာရာ စုံလင်သော ညတစ်ည။

ပြာမှိုင်းသောကောင်းကင်၌ ကြယ်ပွင့်လေးများက ပြန်
ကြနေ၏။

စိန်ပွင့်လေးများသဖွယ် တလတ်လက် တဖိတ်ဖိတ်။

ငွေရောင်လမ်းက အလင်းရောင်တို့ကို ကြိုဖြန့်ဝေးထား
သောကြောင့် မြန်လမ်းတောင်ဘန်းမှာစိမ်းလဲလဲ တောင်
ပနေခဲ့သည်။

ထူထပ်သော သစ်ဖင်အုပ်များအောက်မှာ အမှောင်ရိပ်
တို့က ရှိနေသည်။

ညဉ့်နက်လေက ထသန်သန် တိုက်ခတ် ဆော့ကစားနေ
သည်။

မညွန့်လမ်းတောင်ခြေမှ မြက်ရိုင်းပင်ကြီးများက ရှည်
လျားလွန်းလှသည်။

လေတိုက်တိုင်း ကယ်ညာနဲ့လျက် ကခုန်နေကြသည်သို့
ရှိ၏။

အစိမ်းရောင် ငှက်မွှားကြီးက တလှုပ်လှုပ် တခတ်ခတ်နဲ့
လှိုင်းများသဖွယ် နိမ့်ချည် မြင့်ချည်၊ ကြည့်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ
ကောင်းလှ၏။

မြက်ရိုင်းပင်များ အကြားမှ ပိုးကောင် မွှားကောင်လေး
များ၏ အသံတို့က ဆူညံနေခဲ့ကြသည်။

လသာသောညဝယ်သံပြိုင်တေးများ မညီမညာသံဖြင့်
နေကြသည်သို့...

မြက်ရိုင်းပင်များကို လွန်မြောက်လာသောအခါ၌ ထူထပ်
သိပ်သည်းသည့် ဝါးရံဖင်ကော့က ရှိနေခဲ့ပြန်၏သည်။

အစိမ်းရောင်ရောင် မြည့်သွယ်ညွတ်ကိုင်သော ခက်ခွက်
လက်တံများအား လှုပ်ခတ်လျက် တရုဂျီအသံများ ပြုစား
ခြောက်လွန် နေကြပြန်ပါသည်။ အချိန်မှာ ဆန်းခေါင်ယံ
အချိန် မရှိတရုဂျီအချိန်။

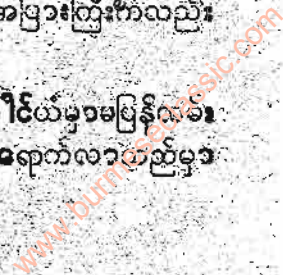
အဝေး၌ မှိုင်းဖျားသော တောင်သန်းကြီးငယ် မြူခိုးတွေ
တလူလူနေပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်စက်နေကြပြီ။

တောင်တန်း၏ အမြင့်ဆုံးတောင်ပေါ်တစ်နေရာ တောင်
တန်း ကြိုင်သော ခန္ဓာကိုယ်ခေါ်၌ မန်ချူးတိုက်ခိုက်ရေး
သမားတစ်ဦး၏ ဝတ်စုံဖြစ်သည့် အနီရောင်အင်္ကျီ သောင်းတီ
များကို ဝတ်ဆင်ထားခဲ့သည်။

ခေါင်း၌ ခမေ့တက်တစ်လုံးကမြက်ကြီးကြီးနှင့် လရောင်တို့
တာကွယ်လားသဖြင့် သူ၏ မျက်နှာကို အရိပ်တို့ ကျနေ
သည်။

ရှည်လျားသော မန်ချူး၊ ခတ်ခတ် အပြားကြီးကလည်း
ခါးတွင် တွဲလေဝင်းချိတ်လျက် ရှိသည်။

မန်ချူးသမားကြီးကညွှတ်ဆန်းခေါင်ယံမှမပြန်လမ်း
တောင်ဘန်းပေါ် ကြောက်မရွံ့ တက်ရောက်လာတတ်မှာ
အံ့ကြရ၏။

သာမန်လူများအဖို့ သည်လို ညဉ့်ဆန်းခေါင် ပြောနှင့် နေ့လယ် ကြောင်တောင်ပင် ဤစောင့်တန်းသို့ မလာ ဝံ့ကြ။

ယခု ဓားစာခားမူကား ညဉ့်နက်ဆန်းခေါင် တစ်ဦး တည်း တက်ရောက်လာခဲ့ပြီ။

သူက တစ်စုံတစ်ဦးကို စောင့်စားမျှော်လင့်နေလျှင်ဖြစ်စေ တူသည်။

မည်သူ့အား စောင့်မျှော် နေပါသနည်း။

သူက အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တိုဟိုဆည်ဆည် ရှာဖွေ ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။

ချစ်သူရည်းစားနှင့် ချိန်းဆိုထား၍ ချစ်သူအား စောင့် မျှော် နေခဲ့သည်လား။

သည်လိုလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

အူ၏မျက်နှာသည် ချစ်သူတစ်ဦးအား လာရောက်တွေ့ဆုံ သည့် ကြည့်နှုန်းချမ်းမြေ့သည့် မျက်နှာထားမျိုးမဟုတ်။

အေးစက်တင်းဓာသည့် ခက်ထန်သော အမူအရာများနှင့် ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

ထိုသူကား တခြားသူမဟုတ်။

ရိုအန်းနယ်ထို စားရသည့် ရိုအန်းနယ်စား မန်ချူး သိုင်းသမား ချူရှန်လန်းသလျှင် ဖြစ်၏။

ဤနေရာ၌ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးရန်ကြွေးများကို အသက် သွေးတို့ဖြင့် စေးဆပ်ကြရန် စိန်ခေါ် ချိန်းဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ် သည်။

စိန်ခေါ်သူကား ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

စိန်ခေါ်ခံရသူကတော့ ရောက်မလာသေး။

စောသေးလို့လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သန်းခေါင်ယံတိုင်ဖို့ကအချိန်အနည်းငယ်မျှတော့လိုသေး သည်။

“တောက်...”

မန်ချူးစားသမားက ‘ရေဏကျာပွတ်မယ်’ကို မတွေ့ရ ဖဲဖြင့် ဒေါသဖြစ်စွာ ‘တက်’ခေါက်လှိုက်သည်။

သူမ သူ၏ စိန်ခေါ်မှုကို ရှောင်လွှဲ ထွက်သွားခဲ့ပြီလား။ ထိုသို့ဆိုမိလျှင်...

သိုင်းလေကဝယ် ဤမရေဏကျာပွတ်မယ်၏ ကျွန်ကြား မှုများ ရေစုန်မြေစုန်ပုံ ရှိသည်။

အနှစ်နှစ်အဆလှ ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ဂုဏ်ဒြပ်ကိုယူမည် ဤချိန်းပွဲကို ရှောင်တိမ်းချင်၍ ဖျက်ပစ်ခဲ့ပြီလား။

ဤဘွင် ယရောင်အောက်မှာ အစ်စုံတစ်ဦး လျှောက်လာ သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သုမက တစ်ဖက်ကုန်းထက်မှ တက်ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွေးကယ်ယဉ် အနက်ရောင် ပိုးကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ၊ တောင်း တီနှင့် လှေစလှေစိသွယ်လှေဆည်သဏ္ဍာန်၊ ညာဘက်လက်ထဲ တွင်လည်း အရောင်တောက်နေသည့် ကျားပွတ်ရှည်ကြီး တစ် ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်လျက် လာ၏။

မှောင်ရိပ်များကို ဖြတ်ကျော်လာသော တူမအား ကုန်း ထိပ်ပေါ် ရောက်သောအခါ ပီပီဆင်ထင် မြင်တွေ့လာရ တော့သည်။

ကြောင်မျက်နှာစိုးနှင့် မရုဏကျောပွတ်မယ်။

တစ်ဖက်က သူမသက်ရောက်လာသည်နှင့် ကျောက်မှစ် တစ်ခုလံ့ ရပ်ကြည့်နေသည့် ချူရှန်လန်းလည်း လှုပ်ရှားရ တော့သည်။

သုက ခြေလှမ်းကို သောင်လှမ်းလိုက်၏။

တောင်ကုန်း ငစ်ဖရွတ်တစ်ခုကမှ မျက်နှာချင်းဆိုင် လျှောက်လာကြရာ ဝါးတစ်ရိုက် အတွာဆီရောင်ပြီး ခြေ လှမ်းများ ပြိုင်တူလိုလို ရပ်တန့်သွားကြသည်။

တစ်ဦးအခြေအနေတို တစ်ဦး အကခတ် လိပ်ကြဆည် အထား ခြင်္သေ့သွားကြသည်။

စတုရန်းဆုံး စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သူမှာ ချူရှန်လန်းပင် ဖြစ်လေ့အညီ။

သုကမျက်နှာအုပ်လှမတတ် စတောင်းထားသော ခမောက် ကြီးကို ခေါင်းမှ ဖြုတ်လျက် တစ်ဖက်သို့ မစ်လိုက်စေ သည်။

ထိုအခါကျမှ...

အလွန်ခက်ထန်တင်းမာသည့် မျက်နှာအမူအရာရှိသည့် မန်ချူးနယ်ဝား ချူရှန်လန်း၏အသွင် ပေါ်လာ၏။

မန်ချူးသိုင်းသမား ချူရှန်လန်း။

သိုင်းအတတ်တွင် တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက် ကျွမ်း ကျင်သော ပေါက်ခမ်းဘုရင်တစ်ဦး။

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အရပ်မှာ ကွပ်ကျပ်ဝတ်စုံအနက် နှင့် မိန်းမပျိုကလေးများ မျက်နှာပေါ်မှ ကြောင်မျက်နှာစိုးကို ချွတ်လျက် လွှင့်မစ်လိုက်သည်။

ငယ်ရွယ်နုပျိုသလောက် ချောမောလှစသော မိန်းမပျို
လေး တစ်ဦး၏မျက်နှာက ပေါ့လာသည်။

သည်လောက် ချောမောလှစသည့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး
က ယောက်ျားများ၏ ယှဉ်ပြိုင်သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်မှ ယုံချင်
စရာမရှိ။

သူမနာမည် ကြားလိုက်သည်နှင့် ကြောက်စူး တုန်သွား
ရမည့် မရုဏကျာပွတ်မယ်။

မန်ချူးတို့၏ အုပ်ချုပ်မှုကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေသည့်
သူရဲကောင်း မိန်းမပျိုတစ်ဦး။

လရောင်က လင်းလက်နေသောကြောင့် ဝါးတစ်ရိုက်
ကျော် အကွာအဝေးမှ ယှဉ်ပြိုင်ရပ်နေကြည့် နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦး၏
တစ်ဦး ပီပီပြိုင်ပြိုင် မြင်နေကြရစေသည်။

ချူရှန်လန်းက အေးစက်သော အကြည့်နှင့် ရန်သူမိန်းမ
ပျိုကို လှမ်းကြည့်သည်။

ဆူမကလည်း ဆူအား ထိမထင်စေည့် တုံ့ပြန်မှုဖြင့် တန်
ပြန် ကြည့်သွားသည်။

အနှစ်နှစ်အလှသ သူမ မုနိုးတီးဆန့်ကျင်ခဲ့သော ခန့်ချူး
ပဒေသရာဇ်အနွယ်၊ ခန့်ချူးကေရာဇ်၏တူတော်စပ်ဆူ ထိပ်
ထန်း တိုက်ခိုက်ရေးသမား တစ်ဦး။

သူနိုင်ငါနိုင် အသက်လွပွဲ ဆင်နွှဲရတော့မည်လော။

သူက လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ဝဆီသို့အပ်လျက် ခူးဖို့ ညွတ်
လိုက်မိသည်။

သူမကလည်း ထိုနည်းနှင့်နှင် ပြုမူလေသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်တော့မည့် သိုင်းသမားများ တစ်ဦးပညာ တစ်
ဦးက လေးစားမှုထားသည့်ဟူသည့် သဘောပင်ဖြစ်၏။

လရောင်အောက်ဝယ် နှင်းဖွဲဖွဲတို့ကျဆင်းနေ၏။

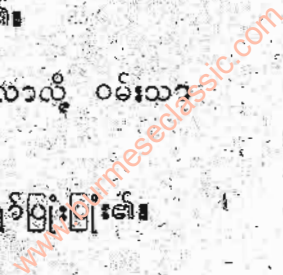
သူတို့နှစ်ဦး၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင်လည်း နှင်းမှုန့်နှင်းပွင့်
များ တဖွေးဖွေး ဖတ်နေ၏။ လေက အေးမြရိုင်းကြမ်းလာ
လေသည်။

ပိုးကောင်ငယ်များ၏ အသံတို့ကလည်း ပိုမိုကျယ်လောင်
လာသည်။

ဝါးရံရွက် လေတိုးသံ တရဲရဲစည်နေ၏။

“ချိန်းတဲ့အတိုင်း မပျက်မကွက် ရောက်လာလို့ ဝမ်းသာ
မိတယ် ကျာပွတ်မယ်”

သူ့စကားကြောင့် သူမကလည်း သရော်ပြုံးပြုံး၏။

ထို့နောက်...

မာကျောစူးရှသော စကားသံလေးကလည်း သူမထံမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ရ၏။

“ရှင်လိမ့် ကျွန်မကလဲ ဝမ်းသာပါတယ်”

သေဝမ်းလေနှယ် အေးစတီသည့် စကားနှင့် တုံ့ပြန်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ တို့များ ကြွေးရှင်းပွဲ စကြမာစို့”

“အဆင်သင့်မပါဘူးရှင်”

သူမက စကားဆုံးသည့်နှင့် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို တစ်ပတ်လှည့်ရှင်း ညှာလက်မှ ကျောပွတ်ပြီးအစား ဝေ့ ယမ်းလိုက်၏။

“ရွမ်း...ရွမ်း”

တရွမ်းရွမ်း ခြည့်ညှံနေသည့် ကျောပွတ်သံနှင့်အတူ တိုက်တွက်ဆင်ရန် စတင်လှုပ်ရှားလိုက်၏။

ကျောပွတ်ပြီးသည် သူမ၏ဦးခေါင်းထက်၌ မရုဏတေးသွားကို ခုတ်ကျူးရင်း ပြုံးခနဲပြက်ခနဲလက်စာ ချခချာသည့် နေတော့သည်။

သည်အချိန်၌ ချူရှန်လန်းမှာလည်း ဖွေးခနဲအရောင်တစ်ခုက ဝင်းလက်လာကြသည်။

ခါးကြားမှ ဆောင်လာသည့် ဓားအိမ်အတွင်းရှိ ဇန်ချူးဆောင်ဓားရှည်ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရာမှထွက်ပေါ်လာသော အရောင်စင် ဖြစ်လေသည်။

ဆွဲထုတ်ပြီးသောဓားကို ညှာလက်တွင် တင်းတင်း ဆုပ်ဆိုင်ထားရင်းမရုဏကျောပွတ်မယ်စတင်လာသော တိုက်ကွတ်၏ အနေအထားကို ချူရှန်လန်း မျက်ခြည်ဖြတ် ဝရုတစိုက်အက်ခတ်လိုက်သည်။

သူ၏ ကိုယ်လက်အနေအထားများက ကျွမ်းကျင်သော ဆိုင်းသမားဟစ်ဦးပီပီ တန်ချက်ကို အပြည့်အဝယူထားပြီး ဖြစ်သည်။

သူကေ သိုင်းကွက်များကို ဆွက်လက်ဖျတ်လတ်စွာ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ပြောင်းလိုက်သည်။

ယခုထိဓားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်လျက် မတုန်မလှုပ်နေသောချူရှန်လန်း သူမ၏လှုပ်ရှားမှုများကို မမှိတ်မသုန် ခြည့်နေရာမှ လက်တစ်ဖက်အား ဝေ့ ယမ်းလိုက်သည်။

“ဝိုး”

တစ်စုံတစ်ခုက လေထဲဖြတ်သန်းလာသည်နှင့် ကျားပွတ်
မယ်၏ ကိုယ်လုံးလေးကလည်း ထိုစင်လာသော အရာဝတ္ထု
လေးကို ပေါ့ပါးစွာ ယိမ်းနှဲ့လွှတ်ရှား ရှောင်တိမ်းလိုက်
သည်။

“ဝိုး”

“ယား”

ချူရှန်လန်းက သူ၏ပေါက်ခေးဘုရင် ခေးချက်နှင့် က
ပွတ်မယ်အစား ဟန်ချက်ပျက်ပြားသွားအောင် ပြုလုပ်လို
စဉ်...

ထူမကလည်း ခုန်ပျံရှောင်ထွက်လိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့်...

သူမ၏ ရပ်နေသည့်ဟန်မှာ ရွှေ့လျားပျက်ပြားသွား
အည်။

သည်ကဲ့သို့ ရွှေ့လျားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ချူရှန်လ
က သူမရှေ့ခင်တိမ်းရာထက်သို့ လေထဲမှာပင် ခုန်ပျံထ
ခေးကြီးနှင့် ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ဝိုး”

“ရှုတ်”

သို့ရာတွင် သူက နေကိုင်သာ ခုတ်မိသွားလေသည်။

ရှေ့တက်သို့ကျပြီး ခိုက်ကျလာသည် ချူရှန်လန်း၏
ကိုယ်ပေါ်သို့ သူမ၏ကျခွတ်တစ်ချက်က ကျရောက်လာပြန်
သည်။

“ရွှမ်း”

“ဒါမျိုးနဲ့ထော့ မရဘူးကွ”

ချူရှန်လန်းက သွက်လက်စွာ တစ်ဖက်သို့ ယိမ်းထိုး
ရှောင်ထွက်လာသဖြင့် လွင့်ထွက်သွမ်းရပြန်သည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးတပ်လဲကြသည်။

ထိုက်ပွဲကား သွေးပူလာစ၍ လျင်မြန် ပြင်းထန်လာလေ
သည်။

ရိုက်ချက်လွတ်သွားသဖြင့် ကျားပွတ်မယ်က သူမ၏ ဈေး
တံကြီးကို ချူရှန်လန်း ရင်ညွှန်ထံ ကန်လှန်ဖြတ်ရိုက်ဆွင်း
တတ်ပြန်သည်။

၂၆၀ ● လတ္တီဆီ ထိန်းစဉ်

ထိုရိုက်ချက်ကား ခံရသူအဖို့ ရှောင်တိမ်းရခက်ယော
ရိုက်ချက်မျိုးဖြစ်သည်။

ရွမ်းခနဲအသံကြားလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူက ပြေး
ဝေးထိုင်ချပြီးသား ဖြစ်သည်။

ကျားပွတ်ရိုက်ချက်က သူ၏ခေါင်းဖော် ဖြတ်ကျော်သွား
ကာ လေထဲချော်ထွက်သွား၏။

တစ်ပြိုင်နက်ပင်....

ထိုင်လျက်က ဓားဦးနှင့် သူမ၏ခါးထံသို့ပင့်ထိုးချလိုက်
ပြန်သည်။

ဓားဦးဝင်လာသည်ကို သတိပြုလိုက်မိသော ကျားပွတ်
မယ်က ကျွမ်းဘားသမားတစ်ဦးကဲ့သို့ ခန္ဓာထို့ထက် နှုတ်
နေအောင် လှည့်ပြီး တစ်ဖက်သို့ ခုန်ပျံရှောင်တိမ်းလိုက်
သည်။

သူမ၏ခန္ဓာမှာ လေထဲသို့လှပစွာချာလဲစုတ်လည်မြေ
တက်သွားရစဉ်....

ချူရှန်လန်းက ထိုင်ရာမှထပြီး သူမပြန်ကျလာမည့်နေရာ
ကို ပြေးလွှားခုတ်ချသည်။

တူရာကြောင်နတ်နှင့် ငရဲငှက်ချား ● ၂၆၁

သည်တစ်ချီတော့ သူမ၏ခန္ဓာ သွယ်သွယ်ခွဲခွဲ လေးမှာ
နှစ်ပိုင်းဖြတ်ထွားနိုင်လောက်မေသည်။

ချူရှန်လန်း၏ တိုက်ကွက်မှာ လျင်မြန်တိကျလှပေသည်။
လေထဲမှ ဝဲပျံလာသည်ကို ကြောင်ရိုင်းက ခုန်ပျံပမ်း
ပစ်သည့် ထိုက်ကွက်နည်း ဖြစ်သည်။

ပျံသန်းဆဲငှက်ငယ်သည် ကြောင်ရိုင်း၏ လက်သည်းအစွယ်
ကားအကြား မိသွားသကဲ့သို့ ကျားပွတ်မယ်သည်လည်း ချူ
ရှန်လန်း ဓားဖျားဝယ် မိသွားရပေမည်။

သို့ရာတွင်....

ထင်သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာခဲ့ချေ။

လေထဲတွင်ရှိနေဆဲဖြစ်သည့် ကျားပွတ်မယ်က ကျားပွတ်ထို့
ချူရှန်လန်း လည်စင်းရှိရာသို့ ပတ်ပြီး ဆွဲယူလိုက်သည်။

ချူရှန်လန်း ခေါင်းငုံ့လျက် ကျွမ်းထိုးပြီး အလျင်အမြန်
ပြင်လိုက်ရ၏။

သူမကပြုံးလျက်...

“ရှင့်ပညာ မဆိုးပါဘူး”

“မင်းလဲ ဖော်ပါဘယ်”

မရုဏကျာပွတ်မယ်၏ တာကြောင့်နာမည်ကြီးနေသည့်
ရို့ တစ်ဆက်တည်း ထတောပေါက်လိုက်၏။

သူမ၏ သိုင်းအဆင့်မှာ တော်တော်လေး မြင့်မား
ကြောင်းအား တိုက်ကြည့်မှစင် သူနားလည်သဘောပေါ်
ပေါ်ရတော့၏။

နေခင်ထော်သည် မန်ချူးသိုင်းပြောကို ကျွမ်းကျင်
တတ်မြောက်ခဲ့သည့် ဗုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

စည်လို ဗုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုပင် တိုက်ခိုက်ဆုတ်သင်ထွားနိုင်
ဆည့်အတွက် ကျာပွတ်မယ်တို့ အစပိုင်းက အံ့ဩမိခဲ့
သည်။

ယခုစတု မအံ့ဩစော့။

ဆက်တစ်ခုက လွတ်သွားသည်နှင့် သူ့ကျာပွတ်ကြီး
အဖျားတွင် ကားရားကြီးအသက်ပျောက်သွားနိုင်သည်။

သို့ကလိုတွေးစောစရင်း သူမအား တရကြမ်းစင်
တိုက်ခိုက်မည်သာ။

သို့မတူ၏။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အဝင်အထွက်စောင့်ကြည့်
ဆက်ခတ်ရင်း ပိုင်လောက်မှ အပြတ်ရှင်းမည်လား။

သူမ၏ဝညာဆိုတော့ နားလည်ဆီမှတ်စပြုလာပြီဖြစ်၏။
သည်အတိုင်း...

ပွဲကား ပြီးလိမ့်မည်မထင်။

သူက နောင်ကျော်အတွက် ဆူမအစေါ အမြန်ဆုံးလက်
စားချေလိုစိတ် ရှိသည်။

သူတစ်ယောက် အမြန်ဆုံး သွေးထွက်သံယိုဖြစ်မှ အမြန်
ဆုံး အဆက်ပျောက်ပါ မှ သူ ကျေနပ်နိုင်မည်မဟုတ်မီလား။

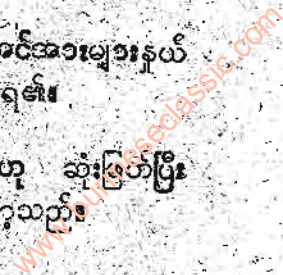
သို့ဖြင့်...

အချိန်တိုတိုအတွင်းကိစ္စပြီးစေရန် သိုင်းကွက်ကြမ်းကြမ်း
စွာ အသုံးချမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုကြောင့် ချူရှန်လန်းသည် ခန္ဓာများရှိအင်အားများ
ဆို အဆများစွာ တိုးပွားလာစေရန် စိတ်အားဖြင့် မာန်
သွင်း၍ ရောနှောစူးစော်လိက်သည်။

သူ၏ကိုယ်ထဲတွင် ဆင်ပြောင်တစ်စီး အင်အားများနယ်
အတွင်းအားက ပြည့်လာသည်ဟု ထင်မှတ်ရ၏။

သူက တိုက်ပွဲအား အချိန်မြေစော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး
သည်နှင့် ထိုးစစ်ဆင်ရန် ပြင်လိုက်စေတော့သည်။

၂၆၄ ● တက္ကသိုလ် ဆန်းစဉ်

ခေးရီးကို ကျစ်ကျစ်ဖါအောင် ဆုပ်ကိုင်လျက်...

မီးထွက်မိတတ် မျက်လုံးအစုံဖြင့် သူမတို့ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

သူက မာန်သွင်းပြီး ဝမ်းခေါင်းသံနှင့် အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

“ဟေး...”

သူက လွှားခနဲခုန်ပျံလျက် ကျာပွတ်မယ်အား ပြင်းထန်စွာ ခေးဖြင့်ပိုင်း၍ ခုတ်ချလိုက်သည်။

သူမက ရှောင်တိမ်းလျက် ကျာပွတ်ရိုက်ချက်တစ်ချက်နှင့် တုံ့ပြန်သည်။

“ဝိုး...ဝိုး”

“ရွမ်း...ရွမ်း”

သည်တစ်ခါတော့....

ယှဉ်ပြိုင်သူနှစ်ဦးမှာ တရကြမ်း သဲသဲမဲမဲ ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

● တူရာကြောင်နက်နှင့် ရေငှက်များ ● ၂၆၅

ခေးသွားက လေထုထဲ ပြတ်သန်းသည့် အသံများနှင့် အတူ တုန်လှုပ်ဖွယ်ကျာပွတ်သံတို့ကလည်း လေပြင်းမုန်တိုင်းအလား သဲကြိုးမဲကြိုးပင် ထွက်ပေါ်လာကြ၏။

အဝင်အထွက် အရှေ့ဘက်အတိမ်း အပြေးအလိုက် အခုတ်အပိုင်း အရိုက်အနှက် အခုန်အပျံတို့မှာလည်း အရှိန်အဟုန်ကြီးမားပြင်းထန်လှပေတော့သည်။

ပြေးလိုက် တိမ်းလိက်နှင့် တောင်စေတီဝယ် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေကြပုံမှာ ကျားရဲနှစ်ကောင် လုံးထွေးပုတ်သတ်နေသည့်အလား ရှိလေတော့သည်။

ခေးချက်များကြောင့် မတ်ဝန်းကျင်မှ သစ်ပင်တို့ တဝန်းဝန်း ပြိုလဲနေကြကုန်သည်။

ထို့အတူပင်....

မရုဏကျာပွတ်မယ်၏ ရိုက်ချက်များကြောင့် သစ်ရွက်တစ်ခက်များသည်လည်း ဖွားခနဲ ဖွေးခနဲ လွင့်စဉ်နေကြသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်....

ချူရှန်လန်းက သူမအား အပိုင်ခေးဖြင့် ပိုင်းချလိုက်သည်။

၂၆၆ ● ထွေးထွေး ထိန်းစဉ်

“ဝိုး”

“သွားပေတော့စေတယ်”

“ရွှင်း”

သူမက စတင်ပြီးစွာ ရွှေငင်လိုက်ပြီး ကိုယ်ကို တစ်ဖက်
လှိုင့်ပြီး ကျောပွတ်နှင့် ပြန်သိမ်းလိုက်ရာ...

ချူရှန်လန်းလန်းက ချမ်းမြားကြီးက ကျောပွတ်ဖျားစမ်း
ပါသွားတော့၏။

“ဟာ...”

“တယ်နှယ်ရီစ၊ ဆင်း...ဟင်း”

ခင်းမှာ သူမ၏ လက်အတွင်း ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

“ဒီတစ်ခါ ရှင့်အလှည့်ပဲ”

“ဟိတ်”

သူမက အရိန်နှင့်စတင်ကာ ချူရှန်လန်းအား ခန့်ချားစား
နှင့် ပိုင်းချရန်အတွက် ချူရှန်လန်းကို ဝင်လိုက်စဉ် ချူရှန်လန်း
၏ လက်တစ်ဖက်က လှုပ်ခတ်လိုက်သည်။

“ဝှမ်း”

● ထူနုကြောင်နုနှင့် ဝေဒုက္ခိများ ● ၂၆၇

“ဖောက်”

“အစ်”

ဓရကကျောပွတ်မယ်၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ လှည့်တ်
ရွှင်းကြော့ကြော့ကို နာကျင်စွာ ဖမ်းအုပ်လိုက်ရှာလေသည်။

ချူရှန်လန်း ပစ်ခတ်လိုက်သော အဆိပ်လူး ပေါက်ခွေး
လေးမှာ သူမ၏လည်မျိုဝယ် ဖောက်ထွက်လျက်ရှိ၏။

ဓရကကျောပွတ်မယ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာလေးသည် ထေးတိုက်
လဲကျသွားရှာလေတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား...ဟား”

ရွှိအန်းနယ်စား မန်ချူးခင်းသမား၏ အော်စာစ် ရယ်
မောသံက သန်းခေါင်ယ် အချိန်ဝယ် တုန်လှုပ် ချောက်ချား
ဖွယ်ကောင်းအောင် ခြေနှိမ့်မိုးတောင်သန်း၌ ကျယ်လောင်
စွာ ပဲ့တင်ထပ် ဆူညံသွားခဲ့သည်။

ချူရှန်လန်းကား...

ရန်သူအား လက်စားချေ အောင်ပွဲရလိုက်သဖြင့် အလှူနီ
ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် အရှုံးတစ်ဦးကဲ့သို့ အော်ဟစ်နေခဲ့
လေတော့သည်။

၂၆၈ ● ထက္ကဆိတ်တိုင်းစဉ်

“ဟေ...ဟေး...ဟေး...ဟေး”

“ခွီး...ခွီး”

“အ...အ”

ရက်တရက်...

မမျှော်လင့်ဘဲ မဟူရာ ကြောင်နက်ကြီးက အရှုံးနယ် အော်ဟစ်ရယ်မောနေသည့် သူ၏မျက်နှာကို ကုတ်ခြစ် တိုက်ခိုက်သေရာ ချူရုန်လန်းမှာ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်သျှက် နောက်ပြန်လဲကျသွားတော့၏။

သူက အလွန်ဒေါသကြီးစွာဖြင့် မဟူရာ ကြောင်နက်ကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်အား၊ ငရဲငှက် ဝေါက်ခေးနှင့် ပင့်အိုးချ လိုက်တာ သူ၏မျက်နှာမှ ဆွဲဖယ်လိုက်သည်။

“ခွီး”

မဟူရာကြီး၏ မာန်ဖိအော်ဟစ်သံကား ကြေခက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင် ဆူညံသွားလေသည်။

“ခွီး...ခွီး”

“အ...အ”

“တေက...ကြောင်တစ္ဆေကောင်၊ ကျွတ်...ကျွတ်”

တေကကြောင်နက်နှင့် ငရဲငှက်များ ● ၂၆၉

မဟူရာကြီးမှာ ဗိုက်တွင် ငရဲငှက် ဝေါက်ခေးတစ်စင်းက အဆုံးထိစူးဝင်ထွက်တစင် မန်ချူးခေးဆမားအား ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရန် မာန်ဖိနေဆဲ ရှိသည်။

မန်ချူးနယ်စား ချူရုန်လန်း၏ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကား ဟေခက်ဖက် ဖြစ်နေခဲ့ရပြီ။

မဟူရာကြီးက လက်သည်းဖြင့် ကော်ထုတ်သွားသောသူ သူ၏ မျက်နှာမှ အသားစ၊ များကိုလည်း ဆွဲထုတ်ကုတ်ခြစ် သွားရာ မန်ချူးကြီး၏ မျက်နှာမှာ အလွန်ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင်ဝင် သွေးရဲရဲ သံရဲရဲနှင့် ဖြစ်နေ ထော့သည်။

သူက မဟူရာ ကြောင်နက်ကြီးကို ကျိန်ဆဲလျက်ရှိလေ သည်။

“ကြောင်သူရဲ၊ ကြေခင်တစ္ဆေ၊ နင့်ဆိုးမသေသေအောင် ငါသတ်ဖယ်ကွ”

တေကကြောင်နက်ကြီးကား ဗိုက်တွင် ဝေါက်ခေးတစ်စင်း လန်းနှင့် ရန်သူရှေ့မှ လုံးဝမပြေးသူ၏ရှေ့ခြေတစ်ဖက်တွင် မန်ချူးမျက်လုံးအိမ်မှကေခံထုတ်ယူခဲ့သည့် မျက်လုံးအနီး

“ခွီး...”

မဟူရာကြီးက နောက်ဆုံးအင်ဆာနှင့် ပြန်လည်တိုက်
ခိုက် မာန်မီအားတင်းနေစဉ်ဝယ်...

လူရိပ်တစ်ရိပ်ကို တွေ့မြင်လိုက်သဖြင့် မန်ချူးဝေးသမား
ချူရှန်လန်းက မုတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

“ဟင်...မင်းသား လီကျော့ရှန်း”

မျက်နှာတွင်ဆွေးချားယိုစီးပေကျ လျက် မန်ချူးကြီးသည်
နှုတ်မှ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ကျန်တစ်ဖက်မှ မျက်လုံးတို့ ပြူးလျက်ကြည့်ပြီး ထူ၏နှုတ်
ခမ်းမှာ ပြူးပေသင်တွေ့သွားသည်။

“ဩ...နန်းကျတုရင်ရဲ့ နန်းမေ့ဆက်မင်းသားက ဒီထို့
ဧရာကနေအာကိုး၊ ဟဲ...ဟဲ...အဆင်သင့်လိုက်လေ၊ နန်း
ဆက်တော့ ခံခွင့်မရှိပါဘူး၊ မွေးကြော့ဆပ်ဘော့ ခဲယူခွင့်
ရှိပါတယ်မင်းသား”

မင်းသား လီကျော့ရှန်းသည် မန်ချူးနယ်စား ချူရှန်
လန်း၏ ကြုံးဝါးမှုကို မကြီးသကဲ့သို့ ခြေပြင်စေ၍ လဲကျ
နေရှုဒသည့် မဂုဏကျာပွတ်မယ်၏ ရုပ်အလေ့ခင်းထံသို့သာ
တစ်လှမ်းခွင်း လျှောက်သွားသည်။

ထိုအခွင့်အရေးကို အရယူရန် မန်ချူးကြီးက ဖက်တို
လှုပ်ရှားလိုက်ပြန်ပါသည်။

“ဝှစ်...”

“ဖောက်”

“အား...”

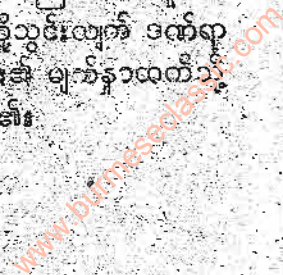
မင်းသားလီကျော့ရှန်း၏နယ်သားတည့်တည့်သို့ ရဲငှက်
ပေါက်ခားတစ်လက်က ပြောင့်တနိုးစွာ ထိုးဖောက်ဝင်သွား
ခဲ့သည်။

လျှောက်နေသောခြေလှမ်းမှာလည်း ဆေးသို့ ယိုင်လျက်
ပျက်သွားခဲ့သော်လည်း မင်းအားမှာ ချစ်သူ မရဏ ကျာ
ပွတ်မယ်ထံသာ ခြေလှမ်းတို့ ဆက်လှမ်းသွား၏။

“ခွီ...”

မဟူရာကြောင်နက်ကြီးကား သည်တစ်ကြိမ်ဝယ် ယူသေ
ထိုက်စေ တိုက်ခိုက်မည့်ဟူသော မာန်တို့သွင်းလျက် ဒဏ်ရာ
ရလျက်က ရှိအနီးနယ်စား ချူရှန်လန်း၏ မျက်နှာထက်သို့
ဒဏ်ယအကြိမ် ခုန်တက်တိုက်ခိုက်ပြန်၏။

“အ...”

“ရှူး...ရှူး...ကြောင်ကရွှေ...ကြောင်ဆရဲ”

“ဟဲ...ဟဲ...သွားဝမ်း...”

မဟူရာကြီးက ကျန်သော မျက်လုံးတစ်လုံးအား မန်ချူးကြီးထံမှ ခရအရ ထုတ်ခွဲခွဲကမ်း လျက် ထုတ်ယူပြန်သည်။

ချူရှန်လန်းကား အလွန်ခေါင်းမာသော ကြောင်ကြီး၏ ကုပ်ထိုဆွဲပြီး ခွာထုတ်တိုင်း သူ၏မျက်လုံးမှ ဝှေးရှုနာကျင်စွာ ပြစ်နေရာ ငရဲငှက်ခေါက်ခားနှင့် ကြောင်ကြီး၏ ဗိုက်ကို ဒုတိယအကြိမ် မြောက်ဖင့်သိုးချလိုက်ပြန်ပါသည်။

“ခွေး”

“အား”

ချူရှန်လန်း၏ငယ်သမီးအောင် အော်ဟစ်လိုက်သံကား တောင်ကြောတစ်ကြောလုံး ပဲ့တင်ထပ်သွား ပြန်ပါ၏။

မဟူရာကြီး၏ လက်ထဲတွင် ဓာန်ချူးကြီး၏ ကျန်မျက်လုံးတစ်ဖက်က မှီသွားပြန်ပါ၏။

ခုတော့....

ချူရှန်လန်းကား မျက်လုံးနှစ်ဖက်စလုံး ဟောခက်ကော်ပြင် သွားခဲ့လေပြီ။

သူ၏ နှာခေါင်းထိပ်ဖျားဝင်လျှင် မဟူရာကြီးက ကိုက်ဖဲ သွားရာ မရှိတော့ပြီ။

သူ၏မျက်နှာကား သွေးချွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် အလွန် ကြေးကဲမက်ဖွယ်ရာ ကောင်းနေတော့သည်။

“ညောင်...ဝမ်း”

“မဟူရာ...မဟူရာ”

“လာဝမ်းကွယ်”

“ညောင်ဝမ်း”

မဟူရာ ကြောင်နှက်ကြီးခမျာ စိုက်တွင် ခေါက်ခား နှစ်လက် စိုက်လျက်က သခင်ထံသို့ ဒယ်ဒယ်နှင့် သွားနေ သွာသည်။

ဝင်းသား လိက္ခေ ရှန်းက ချစ်သူ မရုဏကျာပွတ်မယ်၏ ဘေးတွင် လဲနေရာမှ မဟူရာအား ခေါ်မနေခြင်းဖြစ်လေ အညီ။

မဟူရာကြောင်ကြီး အော်သံကြားသဖြင့် ချူရှန်လန်း ထည် အလွန်ခေါ်သဖြစ်စွာဖြင့် ကြောင်ကိုသတ်ရန် လိုက် ရွာနေပြန်သည်။

“တယ်မလဲ ဒီကြောင်စုက”

မျက်လုံးနှစ်လုံးစလုံး မရှိတော့သဖြင့် ချူရှန်လန်းသည် တောရဆီသို့ ရောက်အောင်မသွားနိုင်မီချေ။

ထိုအချိန်၌....

မင်းသားလီကျွေ့ရှန်းသည် ဓရုဏကျာပွတ်မယ်၏ လည်မျိုတွင် စိုက်ဝင်နေသည့် ဝရဲငှက်ပေါက်ခားတို့ နုတ်ယူနေဆဲသည်။

“ကျာပွတ်မယ်တို့သတ်ခဲ့တဲ့ မန်ချူးတို့ ကျုပ်ရအောင် ပြန်သတ်ခေးပါဇယ် အချစ်ရယ်”

သူက ချစ်သူ၏လည်မျိုမှပေါက်ခားတို့နုတ်ရင်း တီးတီးရေရွတ် ခပြောကြားနေလေသည်။

“ကြောင်စုတ်၊ ကြောင်နာ၊ ကြောင်တစ္ဆေ၊ ကြောင်သစ် နှင်ဘယ်မှာလဲ”

ချူရှန်လန်းသည် မဟူရာကြောင်ကြီးအား သတ်လိုစေနှင့် အရူးတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေလေသည်။

မင်းသား လီကျွေ့ရှန်းသည် အလွန်အားနည်းသော ခွန်အားနှင့် မန်ချူးခားသမားကြီးတို့ စောင်းဝဲကြည့်နေဆဲသည်။

သူ့၌ ရားလက်နက်ရှိသော်လည်း သည်ခားတွေကို သူမန်ချူးထံရောက်အောင် မပစ်ခတ်နိုင်ပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူက မဟူရာကြီးတို့ ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့လိုက်ပြီး...

“မင်းကို ခားနဲ့ထိုးလိုက်တဲ့ရန်သူတို့ ဝါခားနဲ့ပြန်သိုးပေးပါမယ် မဟူရာ၊ မင်းခသေခွဲဦးကွယ်”

မင်းသား လီကျွေ့ရှန်းသည် ကြောင်မဟူရာကြီး၏ဗိုက်မှာ စိုက်ဝင်နေသည့် ပေါက်ခားနှစ်ချောင်းတို့ ဆွဲနုတ်ယူလိုက်သည်။

“စွပ်”

“ညောင်”

“စွပ်”

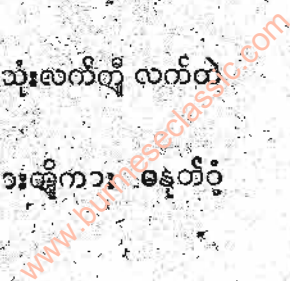
“ညောင်”

ပေါက်ခားနှစ်လက်ကို ဗိုက်မှနှုတ်ယူလိုက်တိုင်းသွေးများ ဒဏ်ဟော စီးကျလာသဖြင့် မဟူရာကြီးမှာ နာကျင်လှစွာ အော်မြည်လိုက်ရှာသည်။

မဟူရာကြီး၏ ညည်းညူသံကိုကြားလိုက်ရသော မန်ချူးခားသမားကြီးမှာ အသံထွက်စေ၍ ရာဆီသို့ လျှောက်လှမ်းအာလေသည်။

မင်းသားလီကျွေ့ရှန်းက မေါက်ခားသုံးစက်တို့ လက်ထဲတွင် ကျစ်ကျစ်စါအောင် ဆုပ်ထား၏။

သူ၏ရင်ဝတွင် စိုက်ဝင်နေသော ခားတို့ကား မနုတ်ဝဲသေး။

စားနက်သည်နှင့် သူ၏သေတံတော်ကို ထွက်သွားမည်လို့ သိသည်။

သူ့သေလို့ မမြင်သေးပါ။

ချစ်သူ ကျားပွတ်မယ်အတွက် လက်စားချေရဦးမည်။

ထို့ကြောင့်—

ရင်ဝနေဘေးကို မနုတ်ဘဲ ထားလိုက်တာ တရွေ့ရွေ့နှင့် အနားကပ်လာသော ချူရှန်လန်းကို မမှိုက်မသုန် ခေမာကြည့်နေလေသည်။

လက်ထဲတွင်တော့ ပေါက်ခဲသုံးလက်လုံး ကျစ်ကျစ်ပါ အောင် ဆုတ်ကိုင်ထားခဲ့ဆဲ။

“ညောင်”

“ဝမ်း”

“ဟဲ...ဟဲ...မင်းအယ်ပြေးမလဲ၊ ကြောင်စုတ်၊ ကြောင်နာ”

ကြောင်၏ညည်းညူသံကို ကြားလိုက်ရသော ကြောင်သူက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှေ့တိုးလာ၏။

လက်တစ်ကမ်းသို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး မင်းသားလီကွေ့ ရှန်တစ်ဖက်လက်အနေအထားနှင့် လူနေရာ သူ၏ရင်ဘက်ပေါ်၌ ကြောင်ကြီးမဟူရာက ညည်းညူနေရှာ၏။

“ညောင်”

“ဝမ်း”

အသံကြားမနေရသည့် နေရာသို့ မန်ချူးကြီး ဝံ့ထာပြီး ကြောင်ကြီးကို မင်းဆီးရန်ကြိုးစားသည်။

“ကဲ...ဟဲ... ချစ်သူအတွက်”

မင်းသားလီကွေ့ ရှန်သည် သူ့ရင်ဘက်ပေါ် ကိုယ်ခန္ဓာကြီး ဝံ့ထာသည့် မန်ချူး ချူရှန်လန်း၏လည်မျိုသို့ ပေါက်ခဲစားချွန်ခဲစားချွန်ဖြင့် ပင့်ဆီးချလိုက်လေတော့သည်။

“ဝမ်း”

“သား”

ဝရဲငှက် မားသုံးခုချောင်းပူးက မန်ချူးကြီး၏လည်မျိုအား ဆီးဖောက်ဝင်သွားခဲ့လေသည်။

ချူရှန်လန်း အောက်တစ်လိုက်သံမှားပည်း သိတ်ဆန်ဖွယ် ဆူညံသွားတော့၏။

မန်ချူးကြီး မင်းသားနှင့်မဟူရာကြောင်နက်ကြီးပေါ်သို့ ဆီးကျသွားခဲ့လေသည်။

မန်ချူးကြီး ချူရှန်လန်း၏ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက ဘူတို့ခန္ဓာပေါ်သို့ ပိကျလာသဖြင့် တေ့ရာကြီးနှင့် မင်းသား လီကွေ့ ချွန်းတို့မှာ ချူရှန်လန်းနှင့်အတူ တစ်ပြိုင်နက် အသက်ထွက်သွားကြရရှာလေတော့သည်။

၂၇၀ ● ငတ္တဆိုစ် ဆိန်းစည်

စောစောက ပြင်းထန်သောလှုပ်ရှားမှုများနှင့် အသက်
လုံပွဲများ ကျင်းပခဲ့သော ဤနေရာသည် ကြောက်လန့်ဖွယ်
တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိတော့သည်။

အမှောင်၏အောက်ဖယ် မတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုခုမှ ပို
ကောင်ငယ်လေးများ၊ ညဉ့်ငှက်လေးများ၏ အသံပင် ထွက်
စေလိုရာခြင်းမရှိ။

ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုအောက်မှ ငြိမ်သက်နေသောကြောက်
မက်ဖွယ် ညတစ်ညပါကား။

ဆခန်း (၂၁)

ငြိညစ်စည်းလုံးသူများမှ အောင်ပွဲဆီသို့

ဝင်းသား လီကျွေ့ရှန်း၊ မရဏကျာပွတ်မယ်နှင့် မဟူရာ
ကြောင်နက်ကြီးတို့၏ အသုဘဈာပန အခမ်းအနားအား
ပြန်လမ်း တောင်တန်းပေါ်ရှိမဟူရာကြွေခင်နက်ရိုက်ချုပ်
ထည်ရှိရာ ဆုံကျေခင်းရှေ့၌ ကျင်းပသည်။

ဝင်းသား လီကျွေ့ရှန်းနှင့် မဟူရာကြောင်နက် ရိုက်ချုပ်
လူကြီးများက ဖန်းစည်းများကို မြေပုံပေါ်သို့ ညင်သာစွာ
ချလိုက်ကြသည်။

နဂါးစာနီ၊ ဓားနှစ်လက်၊ ချင်းယံနှင့် သူကရာဇာ ဝိုက်သား ဝမ်းဝူးတို့မှခလည်း စိတ်ထိခိုက်စွာ လက်ထဲမှ ပန်းစည်းများကို မြေပုံပေါ် သွားထင်လိုက်၏။

“သူရဲကောင်း မရုဏ ကျား ပွတ်မယ်နဲ့ နောင်တော်လီကွေ့ ရှန်း၊ မဟူရာကြီးတို့တာ မန်ချူးနယ်စားကြီး ချူရှန်လန်းကို ရပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်စေ ဘင်စပေါင်းတိုက်ခိုက်သွားကြတာဟာ အလွန်အားကျစရာ ကောင်းတဲ့ အဖြစ်သနစ်ပါပဲ”

ဈာမနပွဲ တက်ရောက်သူတို့မှာ စိတ်ထိခိုက်စွာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။

သူတို့၏ဂိုဏ်းချုပ် မရုဏကျားပွတ်မယ်နှင့် အစွာကွယ်လွန်သွားသော မင်းသားလီကွေ့ ရှန်းနှင့် မဟူရာကြောင့်နက်ကြီးတို့၏ ကွယ်လွန်သွားခြင်းအတွက် အလွန်ဝမ်းနည်း ကြေကွဲခဲ့ရသည်။

သူတို့၌ သူရဲကောင်းတစ်ဦးသဖွယ် သိုင်းစွမ်းထက်ပြီး သတ္တိပြောင်မြောက်စွာ ဦးဆောင် မှု ဖေး ခဲ့သည့် မရုဏကျားပွတ်မယ် ဆုံးရှုံးသွားရမှုကြောင့် ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ကြရလေသည်။

အဖြူရောင် တိုးတိုးက ဆက်လက်ပြောကြားပြန်သည်။

“တို့များ မျိုးချစ်တွေဟာ မန်ချူးတွေကို တော်လှန်ဆန့်ကျင်နေတဲ့နေရာမှာ ခုလိုပဲ အကွဲကွဲအပြားပြား ကိုယ်နည်းကိုယ်ဟန်နဲ့ တိုက်ခိုက်နေကြရင် ဟစ်နေ့ အင်အားကြီးတဲ့ မန်ချူးတွေရဲ့ ဖြိုခွင်းမှုကိုခံကြရမှာပဲကွယ်...”

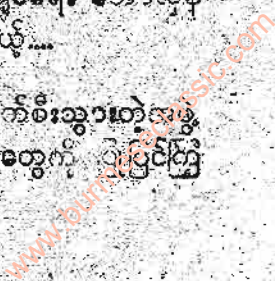
“ဒါကြောင့်မို့ ရှိအင်းနယ်စား မန်ချူးစားသမား ချူရှန်လန်းကို သုံးဦးပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူခဲ့တဲ့ နမူနာတို့ တို့များ ဝင်ခန်းစာယူဆင်တယ်ကွယ်”

အဖြူရောင်တိုးတိုးက ဝေတ္တရပ်ပြီး သူကရာဇာဂိုဏ်းသား ဝမ်းဝူးကို လှမ်းကြည့်သည်။

“ခုခဲကြည့်၊ တို့များရဲ့ မိတ်ဆွေဂိုဏ်း သံချိုင်းထောက်ကြီးတို့ဆိုရင် မန်ချူးတွေရဲ့ ဖြိုခွင်းမှုနဲ့ ဂိုဏ်းလဲပြိုကွဲသွားခဲ့ပြီ။ ခေါင်းဆောင်တွေလဲ ကွပ်မျက်ခံလိုက်ရပြီ...”

“ဒါကြောင့်တို့များကျန်တဲ့ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်နေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဂိုဏ်းတွေစုပြီး အင်အား တောင့်တင်းအောင် ညှေးလုံးညီညွတ်ကြရမယ်၊ မန်ချူး ဆန့်ကျင်ရေး တော်လှန်ရေးဟာ ရေရှည်စစ်ပွဲဟစ်ခု ဖြစ်တယ်ကွယ်...”

“ဒါကြောင့်ရေးရှည်ကိုကြည့်၊ ရှေ့ကပျက်စီးသွားတဲ့အဖွဲ့တွေကို သင်ခန်းစာယူပြီး ပြုပြင်ဆင်တာတွေကို ခြုံငုံပြင်ကြည့်မယ်...”

“ကျာပွတ်မယ်ဟာ မနီချူးနယ်စားနဲ့ သိုင်းသမားပီပီ တင်ဦးချင်း စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံပြီး တိုက်ခိုက်သွားခဲ့တယ်။ သို့ပေမယ့် သူ့ရဲ့ မှာစာမ်းတစ်စောင်ကိုတော့ ဘိုးသိုင်းထံမှ ယုံကြည်စွာ အပ်နှံထားခဲ့တယ်”

အဖွဲ့သားများမှာ ဓရဏကျာပွတ်မယ်က မှာစာမ်းထား ခဲ့သည်ကို အခုမှသိရ၍...

“ကျွန်တော်တို့ သိခွင့်ရှိရင် သိပါရစေ ဘိုးဘိုး”

“သိရမှာပေါ့၊ အားလုံးအတွက် ထားခဲ့တာပဲ။ ဒီတိုက် ပွဲမှာ သူနိုင်ရင်တော့ ဒီစာကို သူပြန်ပေးရမယ်။ သူ တစ်စုံ တစ်ခုဖြစ်သွားခဲ့ရင် ဒီစာကိုအဖွဲ့အစားတွေအားလုံးရဲ့ ရှေ့မှာ ဖတ်ပြလို့ ပြောခဲ့တာပဲ”

အဖြူရောင်ဆိုးဆိုးက အမှာစာအစား ဖွင့်လိုက်သည်။

“ကဲ...ဖတ်ပြမယ်”

မနီချူး တော်သွန်ရေး ရဲဘော်အပေါင်းတို့—

မနီချူးနယ်စားရဲ့ စိန်ခေါ်မှုကို သိုင်းပညာသည် တစ်ယောက် အနေနဲ့ရော၊ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ သစ္စာရှိမှု တို့ကို ပြခင်တာကြောင့် ဇက်ခံခဲ့တာပဲ။

ဒီစာကို နားထောင်နေကြတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်ုပ် လူ့လောကမှာ ရှိမှစေ့ဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ရှေ့ရော

အတွက် လိုအပ်တာတွေကိုပဲ မှာဖီရစေ၊ မနီချူး တွေအာ အင်အားကြီးမားစာယ်၊ ဒီကြီးစားတဲ့ အင် အားနဲ့ တရုတ် မင် မင်းဆက် ဟပ်တော်ကြီးတွေကို ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ပြည်ကို သိမ်းခဲ့တာပဲ။ သာမန် အင်အားနဲ့ သာမန်ပြောကံကျားစစ်နဲ့ တော့ယူတို့ကို အောင်ပွဲရသည်ထိ မတိုက်နိုင်ပါဘူး....

သူတစ်ဖွဲ့ကိုယ်တစ်ဖွဲ့ အင်အားလောစက်နဲ့ စနစ် တကျ လေ့ကျင့်ထားတဲ့ မနီချူးတွေကို မနိုင်နိုင် ပါဘူး။ ဒါကြောင့်စုစည်းကြပါ။ အင်အားကြီးထွား အောင် လုပ်ကြပါ။ ခေါင်းဆောင်ကောင်း ရှာကြ ပါ။ သားစဉ်မြေးဆက်အထိ တော်လှန်နိုင်အောင် မျိုးချစ်စိတ် မွေးကြပါ။

လောလောဆယ်တော့ ဒီနေရာက အမြန်ခွာပြီး မြောက်ဘက်ကိုရွှေ့ပြီး အင်အားစုကြပါ။ ဒီနေရာဆို မနီချူးတွေ သိသွားပြီပို၊ မကြာမီ အင်အားနဲ့လာ တိုက်ကြတော့မှာပေါ့။

သင်တို့ရဲ့ ဓရဏကျာပွတ်မယ်

“ကဲ...ဓရဏမယ်ရဲ့ မှာစာမ်းစာတော့ ဒါပါပဲ”

ထိုစဉ်...

နဂါးမာန်ခေါင်းဆောင် ဓားနှစ်လက် ချင်းယုံက ရှေ့ ထွက်ပြီး...

“ကျွန်တော်တို့နဂါးမာန်ဂိုဏ်းကို မရဏကျာပွတ်မယ်ရဲ့ ဂိုဏ်းနဲ့ ပူးပေါင်းဖို့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ် လိုက် ဝါပြီ ဘိုးဘိုး”

“ဟေး...ဟေး”

ဂိုဏ်းသားများက စမ်းသပ်အားရ အော်ဟစ်လိုက်ကြ သည်။

“ခါဆိုရင် ဘိုးဘိုးကလဲ အဆိုတစ်ခုပြုချင်ပါတယ်”

“အဆိုရင် ဒီဂိုဏ်းမှာ ခေါင်းဆောင် မဲ့ သား ဝါပြီ ဝါကြောင့် ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်ရှိဖို့ လိုအပ်နေပါ တယ်”

မရဏဂိုဏ်းမှ ဝါရင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးက...

“မင် မင်းဆက် ဧကရာဇ်လီကော့မာန်ရဲ့ သားတော် လီ ကော့ ရှန်ကလဲ မရဏကျာပွတ်မယ်နဲ့ အတူ ကျဆုံးသွားပြီဆို တော့ ဧကရာဇ်ရဲ့ တူကောင်သူ မင်းသား လီရှင်းကိုပဲ ခေါင်းဆောင်ခန့်သတ်တယ်လို့ ဆင်ပါတယ်”

“သဘောတူမိတယ်”

“ကျေနပ်ပါတယ်”

နဂါးမာန်ခေါင်းဆောင် ဓားနှစ်လက် ချင်းယုံ အပါ အဝင် မရဏကျာပွတ်မယ်၏ ဂိုဏ်းသားများက ဝါ လိုလား စွာ ဝမ်းသာအားရ ထောက်ခံကြသည်။

အဖြူရောင်ဘိုးဘိုးက...

“ကဲ... ဝါဆိုရင် အများသဘောတူညီချက်အရ မင်းသား လီရှင်းက မနှိခံဘူး ဖောစီလှန်ရေးခေါင်းဆောင်အဖြစ် အသိ အမှတ် ပြုပါတယ်”

“ဟေး...ဟေး... မန်ချူးတွေထုံဖြုတ်ချ၊ မင် မင်းဆက်ကို ပြန်တင်ကြ”

ထော်လှန်ရေးသမားများက အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ်...

မင်းသား လီရှင်းက ဖောစီ လှန် ရေး သမားများ ဇာတ် လှည့်၍ လက်ခြောက်ပြလိုက်သည်။

အော်ဟစ်သံများ ငြိမ်သက်သွားစဉ်...

အဖြူရောင်တိုးတိုးတက်တိုး လှည့်၍...

“မရဏကျာပွတ်မယ်ရဲ့ အမှာထဲမှာ ဝါတဲ့အထိုင်း ကျွန်တော်တို့ ဒီက အမြန်ပြောင်းသင့်မိတယ်...”

“နယ်စားချူရှန်လန်းရဲ့ ကုဆုံးမှုကို မန်ချူးကေရာဇ်က ဒီတိုင်း ငြိမ်ပြီး ကြည့်နေမှာ မတုတ်မီဘူး...”

“မပြန်လမ်းတောင်က ဓတပ်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ ဌာနချုပ် ဆိုတာလဲ သိသွားပါပြီ...”

“ဒါကြောင့် အင်နဲ့အားနဲ့ တိုက်ခိုက်လာမှာပါ”

မရဏတိုးတိုးက ပြုံးလိက်သည်။

“မင်းသား၊ မရဏကျာပွတ်မယ်ဟာ သိုင်းသမားဆန်ဆန် တစ်ဦးချင်းတိုက်ခိုက်ပြီး နယ်စားချူရှန်လန်းထံ သူထသင့်ခဲ့ဖူးမယ် ဘော်လှန်ရေးအင်အားစု တစ်ခုလုံးရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက်လဲ စဉ်းစားပြီး ဆောင်ရွက်ထားခဲ့တဲ့ အင်အားစုတွေ ရှိမိတယ်”

“ကင်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်”

အဖြူရောင်တိုးတိုးရှေ့သို့ မရဏအဖွဲ့၏ ကင်းမှူးဖြစ်သူ ဇူယွင်းဖိန် ရောက်ရှိလာသည်။

“အမိန်ရှိမီ ဘိုးဘိုး”

“မင်းနဲ့ ကင်းတပ်ဖွဲ့တွေ အဆင့်ဆင့် သတိပီရိယ ရှိကြပါစေ...”

“မန်ချူးတွေ ဝင်ရောက်လာရင် လျှို့ဝှက်အချက်ပြပါ...”

“ပြောက်ကျားစနစ်နဲ့တိုက်ပြီး ယခင်စီစဉ်ထားတဲ့ ဖြတ်ထမ်းတွေကနေ အမြန် ပြန်ဆုတ်ခဲ့စေ...”

“အင်အားနဲ့ ရင်ဆိုင်မတိုက်ပါနဲ့၊ အမြန်ဆုတ်ခဲ့စေ”

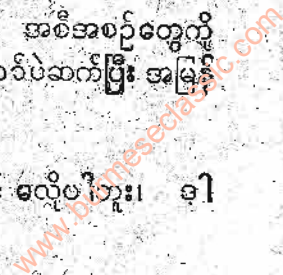
“ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး”

“အေး... နားလည်ရင် မင်းတပ်ဖွဲ့တွေကို စနစ်တကျ စီစဉ်စေတော့”

အဖြူရောင်တိုးတိုးက မင်းသားလီရှင်းဘတ်သို့ လှည့်၍...

“မင်းသား... လောလောဆယ်စော့ အစီအစဉ်တွေကို တစ်ခုချင်း တင်ပြဖို့ အချိန်မရှိလို့ ကျွန်တော်ပဲဆက်ပြီး အမြန်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပါ”

“ရပါတယ်ဘိုးဘိုး၊ ပြောစရာတောင် လိုပါဘူး၊ ဒါလိုအပ်ချက်အရ လုပ်ရတာပဲ”

ဆက်လက်၍ အဖြူရောင်အိုးတုံးက...

“ဝမ်းယို”

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

“မင်းခေတ မင်းရဲ့တစ်ခန့်အရ ငှက်နက်တွေ့ဖို့ ဝခန်း အတွင်းမှာ ဝနစ်တကျ တစ်ဆင်ထားပြီပြီလား”

“မှန်ပါ၊ အားလုံး အစီအစဉ်တကျ ဆောင်ရွက်ထား ပါတယ်၊ အဖွဲ့သားအားလုံးကိုလဲ ဝနစ်တကျ ဝေ့ကျင့် ပေးထားပြီးဖြစ်ပါတယ်”

“အေး...ဒါဖြင့် လိုအပ်တာနဲ့ ဝနစ်တကျ အသုံးပြုနိုင် အောင် စီစဉ်ထားပါ”

“ကောင်းပါပြီအိုးအိုး”

ဝမ်းယို ထွက်ခွာသွားရာ...

“လူကျင့်”

“ရှိပါတယ် အိုးအိုး”

“မင်းနဲ့ အဖွဲ့သား လူအင်အား နှစ်ဆယ်နဲ့ တို့ရဲ့ ဘရင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတဲ့ တောင်ကြားနေခန်းတက် ထွက်

ပေါက် လုံခြုံရေးကို ကြိုတင်ပြီး ကင်းဝန်းချ ဝနရာယူ သား။ အရှိပ်အဝယောင်မပြန်၊ လိုအပ်မှ တို့ထွက်သာခေမို့ အပြင်က ကြံ့ဆီလို့မရဘူး။ လျှို့ဝှက်ကုမ္ပဏီရဲ့ တုံ့ ရိက္ခာ၊ ခြင်းတွေကစ အားလုံး ခရီးထွက်နိုင်အောင် အဆင်သင့် ဖြစ်ထား”

“ကောင်းပါပြီအိုးအိုး”

ရှိအားနယ်စား ချူရှန်လန်း၊ ဓရဏကျာဝတ်ဇယ်၊ ဝင် ဘရောင်ဟောင်း၏ သားတော် လီတွေ့ရှန်းတို့ ပြန်လမ်း အောင်တွင် အတူတကွ ကျဆုံးသွားသောထင်ထင် ဝန့် ချားကေရာဇ်ထံသို့ သတင်းရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

ဝန်ချူးကေရာဇ် ဤအရေးနှင့်မတ်သက်၍စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ၏ သဘောအား တွေ့ဆုံ ပေးခြင်းလျက် ဖြစ်သည်။

ဝင်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချန်ဂူးက...

“မှန်ပါ...ကေရာဇ်ခင်းမြတ်၊ သူပုန်တွေရဲ့ အငြိမ့်စိုက် ခန်းကို သိနေပြီဆိုတော့ သူတို့အင်အား မဖြိုးထွားခင် အခြေပြတ် ရှင်းပစ်ဆင့်ပါတယ်”

၂၉၀ ● ထွက်ခွာကြောင်းနှင့် ခရိုင်များ ● ၂၉၀

တခြားဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကလည်း...

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးချန်စူး၏ အကြံဉာဏ် သင့်လျော်ကြောင်း
မပါ အရှင်မင်းကြီး”

ချန်စူး၏အကြံကို ထောက်ခံတင်ပြကြသည်။

ကေရာဇ်က...

“ချန်စူး...အမိန့်နာခံ”

“မှန်ပါ...ကေရာဇ်”

“လူအုပ်ထဲ ရဲမက်၊ မြင်း၊ ရိက္ခာ အပြည့်အစုံအပြည့်
ဒီ တရုတ်တေခီလွန်စေရသောအားတွေ ခိုအောင်းနေတဲ့ မြေ
အမ်း တောင်စခန်းတို့ အမြစ်မြစ် သုတ်သင် ရှင်းလင်း
ပစ်ပါ”

“အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ပါ”

“မှန်ပါ။ ကေရာဇ် အမိန့်တော် နာခံလျက်ပါ။ ကျွန်တော်
မျိုး တစ်များ အဆင်သင့်အမြဲရှိတာမို့ မနက်ဖြန်နံနက်
သောက်လျှင်တပ်ထွက်မည်ဖြစ်ကြောင်းပါ”

“ကဲ...မောင်မင်း၊ ဆောင်ရွက်စရာရှိတာ ဆောင်ရွက်
ပါ”

ကေရာဇ်နှင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ ဆွေးနွေးပွဲ
ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

ထွက်ခွာကြောင်းနှင့် ခရိုင်များ ● ၂၉၀

မပြန်လမ်းတောင်၏ ကြံ့မာကား မည်သို့နည်း။
မန်ချူးကေရာဇ်သည် အင်အားပြင်း ချေမှုန်းပေစေ
မည်။

ပိနီဝါးကျေးရွာ...
မပြန်လမ်းတောင်ခြေမှ ကျေးရွာဝယ်လေးတစ်ရွာဖြစ်ပါ
မည်။

ထင်အခါများကဆိုလျှင် ခုနစ်ရက်တစ်ကြိမ်ကျ ဈေးမှ
ဝါး၊ စည်တားခြင်းမရှိသော အာဇာနည်ကျေးရွာတစ်ရွာ
ဖြစ်ပေမည်။

ထိုအခါ...
ကျေးရွာတစ်ခုလုံး မန်ချူးတပ်သည်များ ပြည့်လျှံလျက်
မည်။

စစ်သူကြီးချန်စူးသည် ပိနီဝါးကျေးရွာတွင် မန်ချူးတပ်
တို့ဝင်၍ မပြန်လမ်းတောင်ကုန်းအား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်း
မည်ပေမည်။

၂၉၂ ● ကမ္ဘာ့ဆီဖီဆီ

ခန့်ချူးတို့၏ တံခွန်များ၊ အလံများ၊ ဟိုမုဆည်မှ သွားလာနေသော မန်ချူးများဖြင့် ပြည့်လျှံနေသောကြောင့် ရွာသားများ ရွာနှင့်ဝေးရာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေကြရမည်။

အထူးသဖြင့်...

မိန်းမပျိုလေးများမှာ ရွာမှတိမ်းရှောင်၍ အခြားကျေးရွာများသို့ အလျင်အမြန် ထွက်ပြေးကြရမည်။

စစ်သူကြီးချန်ဝူးမှာ တစ်ဦးရောက်သည်နှင့် မပြန်လမ်းတောင်၏ အဝင်အထွက်လမ်းအား ပိတ်ဆို့ထားလိုက်စေမည်။

နောက်တပ်များ စုဝေးသည်နှင့် တစ်ကပ်ကျိလွတ်၍ စတင်တိုက်ခိုက်တော့မည်။

မပြန်လမ်းတောင်ပေါ်ရှိ အစောင့်တပ်ဖွဲ့များမှာ အရောက်သွေးတိုးစမ်းစောကင်းဆင်များအား အကာအကွယ်များပေးနေ၍ မြားဖြင့်ပစ်ခတ်ခြင်း၊ ကျောက်မောင်းများဖြင့် လိမ့်ချခြင်းတို့ကြောင့် တင်းတပ်များ ရှေ့သို့မတက်ပြစ်ရလေသည်။

စစ်သူကြီး ချန်ဝူးမှာလည်း တော်လှန်ရေးသမားတစ်စင်ပေါ်၌ အမှန်ရှိနေကြောင်း သိရသောအခါ

ကြီးမှ အင်အားများကို သုံး၍ အင်နှင့်အားနှင့် တိုက်တော့မည်။

ထိုအခါ...

တော်လှန်ရေး ကင်းအဖွဲ့များမှ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ခြင်း၊ ငြောင်များ၊ ကျွမ်းများဖြင့် ထောင်ချောက်ဆင်ခြင်းတို့ကိုသာ အသုံးပြု၍ လူချင်းမယှဉ်ဘဲ တင်းကမ်းတစ်ချိုးတစ်ခု ဇွန်လွတ်ဆုတ်ခွာသွားကြမည်။

စစ်သူကြီးချန်ဝူးမှာက မပြန်လမ်းတောင်ပေါ်သို့မရောက်ခင် သူ၏တပ်အားများ ရာနှင့်ချီ ကျဆုံးနေကြောင်း သိရ၍ အလွန်ဒေါသထွက်လျက်ရှိစေသည်။

ထိုအချိန်တွင်...

မပြန်လမ်းတောင် ကုန်းကျောင်းဌာနချုပ်တွင် ကင်းမူးစုယွင်းဖိန်က...

“အဖြူရောင်သိုးသိုး၊ ကျွန်တေခါတို့ နောက်ထပ် တင်းခန့်သီးခုပ် ကျန်မီတော့တယ်၊ မန်ချူးတွေက အင်အားနဲ့ အတင်းဖိတိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့လဲ ပြောက်ကျား နည်းသိုင်း တိုက်ပြီး ပြန်ဆုတ်လာကြရမိတယ်၊ ရှေ့ကင်းစခန်းက လူတွေတို့တော့ နောက်ဆုံးကင်းစခန်းသီးခုပ်များပေါင်း သိုက်ဖို့ နေရာချထားမိတယ်”

“အေး...ကောင်းတယ်”

“ရူယွင်းဖိန်”

ဘိုးဘိုးက ခေါ်လိုက်သည်။

“မင်း ကင်းစခန်းသုံးခုကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ရန်သူထံ ခုခံရင်း ဆုတ်ခဲ့...”

“တတ်နိုင်သမျှ ဖိတ်စက်က အထိအခိုက် ရှိစေခဲ့ ပြီးတစ်ခု ကင်းသားအားလုံး တောင်နောက်တက်က ရိက္ခာ ထားတဲ့ ဂူတွေဆီရောက်အောင် အမြန်ဆုတ်ခဲ့”

“ဘိုးဘိုး ကျွန်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့တွေအဖွဲ့က”

“ခါ့လို မင်းမပူနဲ့၊ ငါ့အားလုံး အစီအစဉ်တကျ လုပ် ထားတယ်...”

“ကဲ...မင်းကင်းစခန်းမြန်၊ ပွာတဲ့အတိုင်းလုပ်၊ နောက် ဆုံး စခန်းစာ ခွာတော့မယ်ဆိုရင် အချက်ပြပေးခြားနဲ့ပစ်တင် ကဲ...သွားတော့”

ကင်းတောင်နံ့မှူး ဂူယွင်း ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် မရတ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အားများ အဝေးလုံး ဝတ္တည်းများ သိမ်းဆည်းကြ သည်။

တန်ဖိုးကြီးလှသော ရှေးစောင်းရုပ်တုတော်များ၊ ရွှေ ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓ၏ ရုပ်ပွားတော်တို့ကို စနစ် တကျ သိမ်းဆည်းထုပ်ပိုးနေကြသည်။

ခင်းနှစ်လက်ချင်းယုံက...

“ဘိုးဘိုး...ကျွန်တော်တို့တယ်နေရာထဲနေ ထိုက်ရမှာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကို တာဝန်ပေးပါ”

ဘိုးဘိုးက...

“ခင်းနှစ်လက်...လောလောဆယ် ထိုက်ဖို့ မထိုက်ဘူး၊ အစီအစဉ်တွေ စနစ်တကျရှိတာမို့ အေးအေးအာနေပါ”

ခနီချူးတို့၏ အော်ဟစ်သံများ၊ စစ်ခရာသံများထိုစဉ် ကြားနေရပြီမို့ ခင်းနှစ်လက်ချင်းယုံမှာ မရိုးရွှေဖြစ်နေပေ သည်။

သို့သော်...

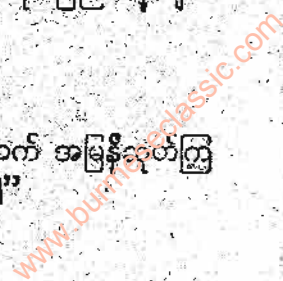
အဖြူရောင်ဘိုးဘိုးက အစစအရာရာ တည်ငြိမ်စွာကွပ်ကဲ နေဆော့ကြောင့် ပြောသဘာဝရှိနေသည်။

ထိုအခိုက်...

ကောင်းကင်ယံသို့ မီးကျည်အနီ ရောင်ခြည်တန်းများ ထွင့်တက်လာသည်။

အဖြူရောင် ဘိုးဘိုးက...

“ကဲ...အားလုံး ရိက္ခာဂိုဏ်းတို့အား အမြန်ဆုတ်ကြ ပါ၊ ချင်းယုံတို့က ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ပါ”

ဝင်းသားလီရှင်းနှင့် နားနှစ်လက်ချင်းယုံတို့မှာ အဖြူရောင်ဘိုးဘိုး ခေါ်ရာသို့ လိုက်ခဲ့ကြရသည်။

တောင်ကြော၏ နောက်စက်တွင် မရုဏအဖွဲ့သားများ စုဝေးရောက်ရှိနေကြပေပြီ။

ထိုအခိုက်...

ဝမ်းယိုဖိနို အပြေးအဖွဲ့သား ရောက်ရှိလာသည်။

“ဘိုးဘိုး၊ ထွန်းအော်တို့အဖွဲ့အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ၊ ဘိုးဘိုးတို့ ထွက်မပါကော့”

“အေး...ကောင်းပြီ ဝမ်းယို၊ မင်းနဲ့ အဖွဲ့သားတွေထဲ အန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေ”

“ကေခင်းမပါပြီ ဘိုးဘိုး”

ဝမ်းယိုထွက်ခွာပြီးနောက် အဖြူရောင်ဘိုးဘိုးဦးဆောင်၍ ရိက္ခာများထားခသာ ဂူတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ဝင်းသားလီရှင်းမှာ အဖြူရောင်ဘိုးဘိုး၏ တည်ငြိမ်သော လှုပ်ရှားမှုများကြောင့် အနှောင့်အယှက် မမေးလိုသဖြင့် တာမှမမေးဘဲ နောက်မှ လိုက်ခဲ့ပေသည်။

ဂူမှတစ်ဖက်တစ်ခြမ်း ထွက်ခွာလာ၍ တဖြည်းဖြည်း ဆင်ခြေလျှော ဆင်းနေသည်ကို သတိထားမိသည်။

ညိုသော်...

ဂူတွင်းသို့ အစာနံကြား လျှောက်ခဲ့သော်လည်း သန့်စင်သော ဇောက်သား ရှူနေခဲ့ရ၍ အခြားလေဝင်လေထွက်ပေါက်များ ရှိနေဦးမည်ကို သတိထားမိသည်။

ဂူအတွင်းလမ်း ကပ်လျှောက်၍ ဆည်းမီးတုတ်များကို ထိုးစိုက် ထွန်းညှိထားသောကြောင့် ဂူလမ်းကို လင်းကျင်းစွာ မြင်တွေ့နေရသည်။

ဂူမှာ တဖြည်းဖြည်းမဟုတ်ဘဲ ကျေ၍ ဆင်းသွားပြီး တဖြည်းဖြည်း ကြောင်လိမ်သဖွယ် အောက်ဘက်သို့ ဆင်း၍ ဆင်း၍ သွားသည်။

မကြာမီ...

ထစ်ဖက်မှ အလင်းရောင်ပျံ့ပျက် လှမ်းမြင်ကြရပြီး ဂူ၏ ထွက်ပေါက် အပြင်တွင် မဟူရာကြောင်နက် ဂိုက်သားအားလုံးနီးပါး ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခရီးထွက်ခွာရန်အတွက် မြင်းများကိုလည်း အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

* * *

အများ၏အမြင်တွင် တေဝင်ကြော့၏ တစ်ဖက်မှာ မတီ
စောက်သော စတေဝင်ကြားဖြစ်သော်လည်း မရုဏအဖွဲ့သား
များမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ရှိနေခဲ့သော တစ်ဖက်
ချောက်ကမ်းပါးအခြေသို့ ထွက်ရာပူပေါက်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ
ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်စေသည်။

ထိုအကြောင်းကို အပြင်သို့ ပေါက်ကြားမည်စိုး၍ မရုဏ
ကျာပွတ်မယ်နှင့် မရုဏဘိုးတိုး အမီအဝင် လူကြီးပိုင်း
အနည်းငယ်သာ သိရှိခွင့် ခမ်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်စေသည်။
ခမ်းနှစ်လက် ချင်းယုံက...

“ဘိုးဘိုး၊ ကင်းအဖွဲ့သားတွေနဲ့ ခမ်းယုံတို့အဖွဲ့ကော”

“ကင်းအဖွဲ့သားတွေက ကျုပ်တို့ထွက်မယ့် အမီးမှာ
အန္တရာယ်မရှိအောင် ကင်းပုန်းစောင့်နေကြပါတယ်။ တချို့
ကလဲ ရှေ့ဆက်ပြီး သွားရမယ့်ခခန်းအထွက် အဆင်သင့်
ဖြစ်အောင် ထွက်ခွာသွားကြပါပြီ...”

“ခမ်းယုံတို့ကတော့ တာဝန်တွေကျန်နေလို့ စခန်းထဲမှာ
ရှိပါတယ်။ မကြာခင်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်”

စနစ်ကျ၍ စေ စပ်လှသော ဘိုးတိုး၏ အစီအမံကြောင့်
ခမ်းနှစ်လက်နှင့် ခင်းသားလီရှင်းတို့မှာ နှုတ်ပိတ်၍သာ နေ
လိုက်ကြတော့သည်။

* * *

မန်ချူးတပ်ဖွဲ့များမှာ ကင်းစခန်းများကို အကျအဆုံး
များစွာနှင့်အတင်းထိတ်ခိုက်ပြီးနောက် စောင်ကုန်းဝေါ်သို့
ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီ။

ရှေ့တန်းမှထုတ်ပေးလို ချက်အရစစ်သူကြီးချန်ဝူးထိုက်တိုင်
တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီ။

စစ်သူကြီး ရောက်ရှိလာသောအခါ တာဝန်ရှိ စစ်ဗိုလ်
တစ်ဦးက—

“စစ်သူကြီး၊ ဘူမုန်တွေ တစ်ယောက်မှ ရှာလို့မတွေ့ဘူး
ဖြစ်နေပါတယ်”

“ဟေ...”

စစ်သူကြီး၏ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်သံကြောင့် မန်ချူး
စစ်ဗိုလ်မှာ လန့်၍သွားသည်။

“ဒီတောင်က တစ်ဖက်ကချောက်ကြီး၊ ဘယ်တိုင်းဆင်းပြေး
လို့ ရမှာလဲ၊ တွေ့အောင်ရှာကြ”

အော်ဟစ်အမိန့်ပေးပြီးနောက်....

သူတို့ထံတိုင် စစ်သည်တစ်စုနှင့်အတူ ဘုရားကျောင်း
ရှိရာသို့ တက်လာခဲ့သည်။

ဘုရား ကျောင်းပျက်ထဲတွင်လည်း ဘဝမှမရှိ။

နတ်ရုပ်အဟောင်းများ၊ ပစ္စည်း အကျိုးအပံ့များသာ
ရှိသည်။

လူရိပ်လူယောင်မတွေ့...

ထိုအခိုက်တွင်...

ဝစ်သူကြီး မုန့်ပူး၏နောက်မှ မုန့်ချူးဝစ်သည် တစ်ဦး

ထ...

“ဝစ်သူကြီး ကျွန်တော်အနံ့တစ်ချိုး ရနေတယ်၊ ညွှတ်နံ့လို့ပဲ”

ဝစ်သူကြီး မုန့်ပူးမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရပြီး...

“ဟေ့... အဆောက်အအုံတွေ၊ ဘုရားကျောင်းရဲ့ နောက်တွေမှာ တာတွေများရှိလေချာစမ်း၊ အမြန်လှုပ်ကြ”

သို့သော်...

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

ပြင်းထန်သော ဝေါက်ကွဲသံများကြောင့် တောင်ကုန်းတစ်ခုလုံး ဝလျင်လှုပ်သကဲ့သို့ တုန်လှုပ်သွားတော့သည်။

ဘုရားကျောင်းမှာလည်း ပြိုကျသွားပြီး ဝစ်သူကြီးနှင့် အဖွဲ့မှာ ဘုရားကျောင်း၊ အပျက်များအောက်ဝယ် ပိပြားနေကြစေပြီး။

မုန့်ချူးဝစ်သားများကားရန်သူတို့လည်းမတွေ့ကြေစွတ်မက်စွယ် တုန်လှုပ်ဝေါက်ကွဲသံများကြားရယ် တောင်ပြေးမြောက်ပြေး ဖြစ်နေကြသည်။

ထိအခိုက်...

မြေပြင်အနှံ့မှ ဝေါက်ကွဲသံများ ထွက်လာ လာပြန်သည်။

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

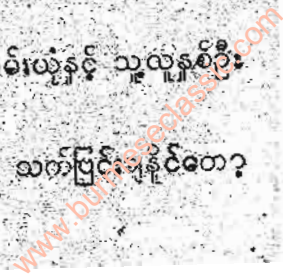
တောင်စေတီမှ ပြင်းထန်လှသော ဝေါက်ကွဲမှုများကို မင်းသား လီရှင်၊ ဓားနှစ်ထက်ချင်းယုံနှင့်တကွ မရုဏအဖွဲ့သားများ ကြားလိုက်ရသည်။

အဖြူရောင် ဘိုးဘိုးမှာ စိတ်ပူဝန်စွာဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်အား စောင့်စားနေအန် ရှိသည်။

မကြာခင်...

ဂူဝေါက်မှ ဖုန်အလိမ်းလိမ်းဖြင့် ဝမ်းယွဲ့နှင့် သူလူနှစ်ဦး ပြေးထွက်လာကြသည်။

အဖြူရောင် တိုးဘိုးမှာ ယခုမှ သက်ပြင်းချင်တော့သည်။

ဝမ်းယုံက...

“ဘိုးဘိုး၊ ကျွန်တော် ဂူမောက်ပိတ်ခွင့်ပြုစေ...”

“ဘိုးဘိုးတို့ ဝိနောရာဇာ ထွက်ကြစေတော့၊ ကျွန်တော် လုပ်စရာရှိတာလုပ်ပြီးရင် မြန်မြန် လိုက်ခဲ့စေပါစေ”

ဘိုးဘိုးက...

“အေး...အေး၊ အန္တရာယ်ကင်းအောင်လဲ လုပ်ကြစေ”
ထို့နောက်...

မရဏဂိုဏ်း အဖွဲ့အစားအားလုံး ထိုဝိနောရာဇာ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဝမ်းယုံနှင့် သူ့လူနှစ်ယောက်အစ ဈာန်ခွဲကြသည်။

ခရီးအတော်လှမ်းဝေးအခါတွင်...

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

ဟူသောအသံများ ထပ်မံကြားကြရပြန်သည်။

မကြာခင်...

နောက်မှ ဝမ်းယုံနှင့် သူ့လူနှစ်ယောက် မြင်းနှင့်ဒုန်းစိုင်း လိုက်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ရေဏကျောပွတ် အဖွဲ့အစားများမှာ...

“ဟေး...”

“ဟေး...”

ဟု အော်အော်ချီးမြှောက်လာလျက်ကြသည်။

မင်းသား လီရှင်းမှာ မနေနိုင်တော့၍...

“ဘိုးဘိုး၊ သိချင်တာတွေ မေးခွင့်ပြုပါ”

“မင်းသား မေးနိုင်ပါတယ်”

“ဘိုးဘိုး တောင်ပေါ်မှာ ဘာတွေဖြစ်ပြီး ကျွန်ခွဲတာလဲ သိစေရစေ”

“မင်းသား၊ တောင်ပေါ်က မန်ချူးတွေ ကျုပ်ရဲ့ ယမ်းမီးကြောင့် မိုက်ဖတ်သိမ်းကုန်ကြတဲ့ အသံပါ။ နောက်ဆုံး အသံတွေကတော့ ဝမ်းယုံက ကျုပ်တို့ထွက်ခဲ့တဲ့ဂူစောက် ဆိုစေ၊ ယမ်းမီးသုံး ဖောက်ခွဲပြီး ပိတ်ပစ်ခဲ့တာပါ”

“ယမ်းမီးဆိုတာက...”

“ကျုပ်က ယမ်းမီးလက်နက်ဆို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကတည်းက ဝေလာနေခဲ့တဲ့ ပညာရှင် တစ်ဦးပါ။ ဒီလက်နက်ကို မန်ချူးတွေကလဲ လိုချင်ကြပါတယ်။ ရေဏဓယ်တူညီတဲ့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ အကောအကွယ် ပေးထားတာပါ။ ထိုက်တိုင်းပြည် ကိုယ်လူမျိုးအတွက် လိုအပ်လာလို့ ကျုပ်တို့ ဝိယမ်းမီးပညာတို့ သုံးရတာပါ...”

“ဝမ်းယုံကတော့ ကျုပ်ရဲ့ တစ်ဖန်ကြီးပေါ့၊ နောက်တော့ ဒီပညာရဲ့ နည်းစနစ်တွေ မင်းသားတို့ တင်ပြမှာပါ။ ခုတော့ ဒီမန်ချူးတွေလိုတော်လှန်ဖို့ အားစုဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့

၃၀၄ ● အတ္တနိဗ္ဗိတံ ဟိနိမ္မိတံ

မြောက်ပိုင်းကို ပြောင်းရဦးမယ်။ ဟိုမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်တို့ အခြေစိုက်စခန်းတစ်ခု ကြိုတင် ပြုလုပ်ထားပါမယ်။”

နယ်ချဲ့မန်ချူးများအား ဘော်လုန်ရန် အင်အားစုစည်း နိုင်ရေးတွက် သူရဲကောင်းများ မြေဒဏ်ဘက်သို့ရွှေ့ပြောင်း နေကြသည်။

တရားဝေဒဏ်စံ ဖြစ်၍ တစ်နေ့လူတို့(သို့မဟုတ်)သူတို့၏ မျိုးဆက်များ အောင်ကြွရမည်မှာ မလွဲမစွာ မဟုတ် မပါ။

ပြီးပါပြီ။

အတ္တနိဗ္ဗိတံ ဟိနိမ္မိတံ

